

İlahî da'vete, "Lebbeyk!
Allahumme lebbeyk!" di-
yerek, icabet eden Al-
lah'ın misafirlerini acıma-
sızca katleden Al-i Suud'a
lanet!...

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتًا
لِحَرَامٍ قِيَامًا لِلنَّاسِ

DAVET

HİZBULLAHÎ DERGİ

VIL: 1 SAYI: 7-8

TEMMUZ-AĞUSTOS / 1990

FİYATI: 5000.-TL.

Evet, habis Suudi hanedanı rejimi savunmasız yaşlı kadına, yaşlı erkeğe, malüle, gence işte böyle cevap veriyor.

Allah misafirlerinin saygınlığını böyle koruyanlara Aferin, demek gerek.(?)

Mescid'ül Haram caddesi ortasında, al kanlarına bulanarak ağırlanmış Allah misafirleri.

Bu da Suud hanedanının bir nevi ağırlama metodu olsa gerek!!!

DAVET

Aylık İslâmî Siyaset ve
Kültür Dergisi
HİCRİ (MUHARREM)

1411

TEMMUZ-AĞUSTOS / 1990

Yıl: 1 Sayı:7 - 8

İÇİNDEKİLER

■ Takdim:		4
■ Başyazı:		5
■ Dua-Niyaz-Münacaat		
- Cevşen'ül - Kebir Duası.		6
■ KAPAK		
- Haremeyni Şerifeyn Suudilerin işgali altında:	Hilmi KOCAASLAN	9
- 1987 Hac Katliamı'nın 3. yıldönümü Dolayısıyla		17
■ Kapak/ Haber-yorum		
- Hac skandalı	Seyfullah PUTKIRAN	20
- Dünya Suudileri lânetliyor!		22
- Haremeyn-i Şerifeyn'in yönetimi Uluslararası bir komisyona verilmelidir		25
■ Kur'an Ayetlerinden Işıklar	Muhammed HAYATI	26
■ Afganistan İhtilaf Şurası temsilcisi Ahlâkî ile mulakat		
- Cafer HİDAYETOĞLU		28
■ Haber-yorum.		
- İslâmî İran'daki Deprem faciası	Seyfettin CANLI	38
- Lübnan'da Hizbullah'a Karşı küfür güçleri birleşiyor	Fetih YAKIN	43
- Irak savaşacak rakip arıyor.		44
- Rus İmparatorluğunda Dağılmalar		45
- Eritre ve Hindistan'da İslâmî Direniş		47
- Cezayirdeki gelişmeler üzerine		48
- Cezaevlerinde vahşet		52
- Emniyet Güçlerinin Müslümanlara saldırısı		53
- T.C. Müslümanlara komplolar kurmaya devam ediyor		55
■ İlim-Fikir-Araştırma		
- HİCRET	Hilmi KOCAASLAN	57
■ Eyyamullah'dan Tecelliler		
- Arif Hüseyin Hüseyin'in Düşüncesi "İhya Semineri" üzerine	Hilmi KOCAASLAN	73
■ Yollarımızı aydınlatan kadim şehidlerimizden		
- Hz. Cercis (A.S.)	Abdullah HOCANOĞLU	78
■ Düşünceler		
- Davet (Konumu ve yolu)	Adil AKKOYUNLU	82
■ Hizbullahi Gençliğe		
- Takva, imanın zirhı ve esasıdır	Müslüm SERDENGEÇTİ	84
■ Hizbullahi Gençliğin Sesi		
- Hizbullahi Gençliğin cemaat anlayışı	Mehmet AKCAN	90
■ Hizbullahi Kadınlar Kögesi		
- Kadın Hakları Ancak İslamda'dır...	Abdullah KULOĞLU	92
■ Çocuklarla başbaşa		
- En büyük Önderimiz Hz. Resulullah'dır.	Hasan-ZADE	96
■ Şiir		
- Arz-ı Mukaddes	Muhammed' EŞ-ŞARKI	102
■ Murakabe Kürsüsü		104

NOT: İki sayıyı birleştirdiğimizden dolayı elinizdeki derginin ücreti Türkiye için 5.000 TL. Yurt dışı için 7 DM. dir.

Rahman ve Rahîm Olan Allah'ın Adıyla...

Sizleri Allah-u Teâlâ'nın sonsuz selâmlarıyla selâmlar, Yüce Rabbimizin nihâyesiz himâyesine ve rahmetime emânet eyleriz...

Çok aziz kardeşlerimiz!

Gerek matbaaların basımından kaçınmaları, gerekde daha başka bir kısım sebeplerden dolayı, gecikerek çıkan derginizin 7. ve 8. (Temmuz-Ağustos) sayılarının peşpeşe basımının münâsib düşmeyeceği ve bıkkınlık uyandıracığı gözönüne alınarak, bir defaya mahsus olmak üzere, iki sayının bir arada basımı yoluna gidilmiştir. Allah'ın yardımıyla, bundan sonra, derginin aksamadan ve tam zamanında çıkmasına çalışacağımızı, bunun için de mümkün olduğu nisbette gereken her çâyere başvuracağımızı bildiririz, inşaallah...

Bilindiği üzere 31 Temmuz tarihi ciğer-sûz **Hac Katliamı**'nın 3. yıldönümüdür. Ve bu sene Hac'da, Suudilerin ma'rifetiyle çok sayıda müslüman yine hayatını kaybetmiştir. Bu olaylar, dergimizin kapak konusu olmuştur. 23 Temmuz 1990 miladî tarihine tekâbül eden gün ise 1- Muharremdir ki; Hicrî yılbaşı'dır. Böylece; hicrî 1411 yılına girmiş bulunuyoruz. Mekke'den Medîne'ye yönelen İslam Peygamberi (s.a.v.) ve eshabı, tağutî düzenlerin egemenliği altında yaşamaktan ayrılıp (hicret edip), İlâhî hükümlerin (İslâmî devletin) hükmedeceği bir toprağa ve ortama vâsıl olmuşlardır. Yeni Hicrî Yılbaşı'nın da, bizler için böyle mutlu bir olayın başlangıcı olmasını Yüce Rabbimizden niyâz eyleriz... İnşaallah...

1 Ağustos 1990 tarihine tekabül eden 10 Muharrem 1411 günü dahi, bir çok ilâhî ayetlerin tecelli ettiği, "Ey-yamullah"ın önemli günlerinden birgünüdür. Bilhassa; Yüce Resiulün (s.a.v.) sevgili torunu ve ciğer-pâresi olan Hazret,i Hüseyin ile aile-i efrâdının ve ashabının (Allah'ın selâmı üzerlerine olsun), "Kerbela" denen yerde, tarihte misli görülmemiş bir vahşetle, üstelik İslâm(!) adına (yani, Amerikancı İslâm nâmına) paramparça edilerek şehid edildiği, çok hazin bir gündür ki, buna "Aşûra" denir. İşte; 10 Muharrem, İmam-ı Hüseyin'in (a.s.) ve cihad arkadaşlarının 'şehadet' günleri olan 'aşûra'nın yıldönümüdür. Aşûrâ, ülkemizde henüz gereğince anlaşılmamış olan 'kıyamî, cihadî ve inkılabî..' bir hayatı ve kutlu mücâdeleyi temsil etmektedir. Dergimizin bu sayısında Aşûra konusu işlenmemesine rağmen, çizginiz, baştan başa 'aşûrâ' ruhunu ve felsefesini tazammun etmekte, bütün yazılarımızı ve hayatımız o ilâhî felsefeyi yansıtmaya çalışmaktadır. Elbette; ileride O felsefenin somut ve geniş tahlillerini de yapıp, siz kardeşlerimizin nazar-ı mütalâalarına takdim etmeye çalışacağımızı, şimdiden bildiririz...

Aziz Kardeşlerimiz!

Dünyada yeni gelişmeler olmakta, yeni dengeler kurulmakta, İslâm'ın lehindeki ve aleyhindeki olayların git-tikçe hız kazanmakta olduğu bilinmektedir. Bütün bunların değerlendirilmesi sadedinde **İslam İnkılabı** merkezinde, **İmam Humeyni**'nin (r.a.) ahirete irtihalinin 1. yıldönümü vesilesiyle bir dizi sohbetler, konferanslar, seminerler, özel ve genel toplantılar düzenlenmiş, dünyanın her tarafından gelmiş bulunan tüm **İslâmî Hareket ve Cemaat** liderleri ve mensupları ile fikir alış-verişinde bulunulması sağlanmıştır...

Bunların pekçoğuna katılabilme imkanına kavuşan derginiz, **İslam İnkılabı**'nın en önde gelen ilmi ve siyasi birçok şahsiyeti ile birlikte, dünyanın belli başlı tüm **İslâmî Hareketleri**'nin liderleriyle de görüşüp-tanışmaya, İslâm'ın ve İslâmî hareketlerin (en ince noktalarına kadar), bütün mes'eleleri-müskülleri ve hal çareleri hakkında ve etrafında konuşmaya, İnkılâbî görüşlerini almaya, muvaffak olmuştur ki, bunların bir kısmını röportajlar yoluyla, bir kısmın tüm yazılar arasında sepiştirmek ve peyder-pey işlemek suretiyle siz kardeşlerimizin istifadesine sunmaya; bir kısmını da hayatımızda ve fiiliyatımızda yansıtmaya, böylece; **İslam İnkılabı**'nın Nebevî-Kur'anî çizgisine layık bir 'aytne' olmaya çalışacağız inşaallah...

20 Haziran 1990 tarihinde **İslam İnkılabı** merkezinde vuku' bulan ve çok hazin sonuçlar doğuran **deprem** faciası ile 'ibtıla' olunan, böylece dünyaya rağbetleri yıkılan Müslüman İran Halkı, İmam Humeyni'nin (r.a.)'nin vefatının 1. yıldönümüne milyonlarca kitleler halinde iştirak etmiş, sadece Tahran'da Beheşt-i Zehrâdaki İmam'ın (r.a.) makberi çevresinde biriken kalabalığın sayısı yaklaşık olarak 15 milyona ulaşmıştır...

Konuyu daha fazla uzatmadan, sizlere sunduğumuz dergimizin bu sayısında mütâd yazıların dışında, Ca'fer Hidayetoğlu kardeşimizin, Afganistan liderlerinden Huccet'ül-İslâm Ahlâkî ile bir röportajı, Hilmi Kocaaslan kardeşimizin 'Hicret'le alakalı -nisbeten- geniş bir incelemesinin ilk bölümü, yeni kalemlerden değişik yazılar, 1987 **Hac Katliamı**'nın yıldönümüyle birlikte, Mekke'de vuku bulan geçen Temmuz ayı içerisindeki **Hac** faciiasıyla alakalı haber-yorum niteliğindeki yazılar, Cezâyir'deki ve diğer yerlerdeki gelişmeler hakkında kısa birer tahlil yer almakta.. böylece; bu sahife de kapanmış olmaktadır...

Tevfik ve hidayet; inayet ve siyanet, ancak Allah'tandır...

"DENGELER İSLÂM LEHİNE DEĞİŞİYOR!

BU DA, EMPERYALİST GÜÇLERİ ŞAŞKINA ÇEVİRİYOR!.."

İslâm İnkılabı'nın muhteşem nurunun etkilediği günümüz dünyasında, artık tüm mevcut dengeler alt-üst olmakta, Allah-u Teala'nın İlâhî va'di yerine gelerek **'mustaz'aflar, yeryüzüne varis ve hakim olmağa doğru..'** gitmektedir... Sovyet imparatorluğunu temelden sarsan ve paramparça etmeye doğru sürükleyen; batı emperyalizminin korkulu rü'yalar görmelerini sağlayan; şeytânî güçlerin egemenliklerini tarihin çöplüğüne atacak olan bu yeni denge değişikliği, emperyalizmi ve tüm tağütî düzenleri şaşkına çevirmiştir..

Bu şaşkınlık, **'tek millet'** olan küfür dünyasının Büyük Şeytan Amerika'nın öncülüğü ve organizatörlüğü altında bil-fiil **'tek güç'** hâline gelmelerini doğurmuş, İslâm'a ve müslümanlara, hatta tüm mustaz'af halklara karşı çok yönlü ve kapsamlı savaşlar başlatmalarını netice vermiştir...

Aynı gâyeye hizmet eden bir makas'ın iki ağzından biri olma özelliğini uzun yıllar taşıyan Sovyet emperyalizminin, yıkılışı gittikçe hız kazanırken, batı emperyalizmine iltihak etme aşamasını yaşadığı gözlenmekte; **İslâm İnkılabı'na** ve dünyadaki gelişen İslâmî hareketlere karşı **'ortak hareket'** edilebilmesi ve küfrün yeni bir güç kazanabilmesi için, emperyalistlerin birbirlerine karşı gayet toleranslı davrandıkları izlenmektedir...

İki Almanya'nın birleşmesinin alkışlanması, dağılan Sovyetlerin ve doğu bloku'nun batı emperyalizmine teslim olması ve kapitalizmin kucakına kayması; tüm Avrupa'yı kapsayacak yeni bir ABD (Avrupa Birleşik Devletleri)'nin kuruluş hazırlıklarının yapılması; Büyük Şeytan Amerika'nın kendine uşak olan üçüncü dünyaya, bil-hassa İslâm ülkelerine yeniden yönelerek çok yönlü **'destekler-hizmetler'** istemesi ve tüm tağütî-şeytânî düzenleri, gelişmekte olan İnkılabî-İslâmî Hareketlere karşı ortak harekete geçirmeye çalışması.. İşte, dünyanın yeni dengesinin İslâm'ın lehine doğru değişmekte olmasından; istikbalin, **"Mustaz'afların hakim ve izzetli"**; ..**"Müstekbirlerin de mahkum ve zelil"** olacaklarından, yani **"İslâm Çağı"**nın ilâhî huzmelerinin parıldamakta olduğundan kaynaklanmaktadır.

İslâm İnkılabının dünyayı kucaklama ve İslâmın cihanşumul hakimiyetini kurmaya doğru gitmesi, emperyalist saltanatları çatır çatır yıkmaya başlaması, esâret zincirine vurulmuş ve asırlar boyu köleleştirilmiş bulunan insanlığı **'Hürriyete ve izzete kavuşturucu'** rol oynaması ve kan içici cânî emperyalist düzenlere karşı topyekün ayaklandırması; **'Mustaz'afların dünya hükümlerinin büyük ve mutlak ümidi'** hâline gelmesi ve

dünya çapındaki fiili kıyam hareketleriyle de bunun isbatlanması;.. tağütî güçlerin **'birleşik güç'** hâline gelmelerini, **İslâm İnkılabı'na** ve onun çizgisindeki tüm İslâmî hareketlere karşı siyâsî, içtimâî, iktisâdî ve askerî.. yönlerden ve çok kapsamlı bir şekilde bilfiil harekete geçmelerini doğurmuştur...

Tarihi sömürü düzenlerini yıkılmaktan kurtarmak, zincire vurularak köleleştirilmiş insanlığın uyanışını-şahlanışını önlemek ve dünyanın yeni dengesinin onların lehine dönüşünü ters çevirmek için harekete geçen emperyalist güçler ve onların uşaklığı ile şeref (!) kazanan tağütî düzenler, müslümanlara ve mustaz'af halklara karşı yeni ve çok boyutlu bir baskı-zulüm mekanizması işletmeye ve insanlık tarihinin en gaddar, en vahşî cinâyet kapısını açmaya başlamıştır...

Müslümanlara karşı dünya'nın değişik bölgelerinde düzenlenen komplolar, hazırlanan senaryolar, değişik metodlarla uygulanan baskılar, zulümler, işkenceler ve cinayetler, emperyalist güçlerin ve uşaklarının, **'yıkılma ve yok olma şaşkınlığı'**nın ve **'ölüm psikolojisi'**nin doğurduğu mel'unâne çırpınışların mülevves tezâhürlerinden başka birşey değildir...

Tarih boyunca aynı yollarla ayakta kalabileceklerini zanneden tüm zalimlerin ve tağütî düzenlerin; inananlar üzerine uyguladıkları zulüm, baskı ve cinâyetler, yıkılmalarını hızlandırmaktan başka bir netice vermemiş-kendilerini ve rezil saltanatlarını,tarihin çöplüğünü doldurmaktan, asla kurtaramamıştır!.. Günümüzün zâlim ve tağütî düzenlerinin de akibetleri, bundan başka olmayacak; yıkılıp yok olmaları, daha müthiş ve daha gürültülü olacaktır...

İnsanlık tarihi, zulmün pây-i dâr olduğuna aslâ şahid olmamış, zulmün artışı, zalimlere karşı köklü kıyamları ve şahlanışları doğurmuş; gerçek hak ve adalet nizamı olan İslâm'ın hakim kılınmasının gerekliliğine başka yolla iknâ olmayan kitlelerin inanmasına, uyanmasına ve bunun için de, bil-fiil harekete geçmesine sebep olmuştur...

Bundan dolaydır ki: Allah'ın nizamının hakim kılınmasını şîâr edinmek suretiyle Allah'ın rızasını gâye edinmiş olan biz müslümanlar, emperyalist güçlerin ve onların uşakları olan rezil düzenlerin her nevi zulüm, işkence ve cinayetlerini göğüslemeye hazır olduğumuzu ve onların zulüm ateşlerini sinelerimizde söndüreceğimizi bildirir, böylece tağütî düzenlerin zulüm saltanatlarını yıkarak İslâm binâsını kuracağımızı müjdeleriz... İnşallah..

"CEVŞEN-ÜL KEBİR DUÂSI"

METNİ ve MEALİ (2)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يا عُدَّتِي عِنْدَ شِدَّتِي • يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي • يَا مُوسَى عِنْدَ وَخْشَتِي • يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي • يَا وَائِي عِنْدَ
يَعْنَتِي • يَا كَاشِفِي عِنْدَ كُرْبَتِي • يَا جِبَالِي عِنْدَ اِفْتِقَارِي • يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَّارِي • يَا مُعِينِي عِنْدَ فَرَجِي • يَا
ذَلِيلِي عِنْدَ خَيْرِي • سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

يَا عِلَّامَ الْعُيُوبِ • يَا غَفَّارَ الذُّلُوبِ • يَا سَتَّارَ الْعُيُوبِ • يَا كَشَّافَ الْكُرُوبِ • يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ • يَا مُزِيلَ
الْقُلُوبِ • يَا مُتَوَرِّقَ الْقُلُوبِ • يَا طَيِّبَ الْقُلُوبِ • يَا غَيْبَ الْقُلُوبِ • يَا أَيْسَرَ الْقُلُوبِ • سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا جَبِيلَ • يَا جَبِيلَ • يَا كَبِيلَ • يَا دَلِيلَ • يَا مُقِيلَ • يَا حَبِيرَ • يَا لَطِيفَ
• يَا عَزِيزَ • يَا مَلِيكَ • سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

يَا ذَلِيلَ الْمُتَحَبِّرِينَ • يَا عِيَاثَ الْمُسْتَجِيرِينَ • يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِجِينَ • يَا حَازِمَ الْمُسْتَجِيرِينَ • يَا مَلْجَأَ الْغَامِرِينَ
• يَا غَائِرَ الْمُتَذَيِّبِينَ • يَا أَمَانَ الْخَائِبِينَ • يَا رَاجِمَ الْفَسَّادِينَ • يَا أَيْسَرَ الْمُسْتَوْجِحِينَ • يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
• سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

يَا ذَالِجُودَ وَالْإِحْسَانَ • يَا ذَالْقَضَلِ وَالْإِيْتَانَ • يَا ذَالْأَمْنِ وَالْأَمَانَ • يَا ذَالْقُدْسِ وَالسُّخَانَ • يَا ذَالْحِكْمَةِ وَالْيَقَانَ
• يَا ذَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانَ • يَا ذَالْحُجَّةِ وَالرِّهَانَ • يَا ذَالْعَقْدَةِ وَالسُّلْطَانَ • يَا ذَالْفَقْرِ وَالْفُرْقَانَ • يَا ذَالرَّافِعِ وَالْمُسْتَعَانَ
• سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ قَوِيُّ كُلِّ
شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ قَبْلُ كُلِّ شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ عَالِمُ كُلِّ شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ قَادِرُ كُلِّ
شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ • يَا مَنْ هُوَ يَتَقَى وَيُقَى كُلِّ شَيْءٍ • سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ
حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ يَا مُؤْمِنَ • يَا مُهَيَّبَ • يَا مُكُونَ • يَا مُقَلِّبَ • يَا مُسَيِّبَ • يَا مُهَيَّبَ • يَا مُزِيلَ • يَا مُعْظَمَ
• يَا مُعَوِّذَ • يَا مُلَوِّذَ • سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُقِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبْدِهِ
رَجِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ لِأَمْرِ جَفَاءَ حَلِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ لِأَمْرِ تَرْجَاهَ كَرِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ فِي
مَقَادِيرِهِ حَكِيمٌ • يَا مَنْ هُوَ فِي حُكْمِهِ لَطِيفٌ • يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيرٌ • سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ
حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

يَا مَنْ لَا تَرْجَى إِلَّا فَضْلَهُ • يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عُدْلَهُ • يَا مَنْ لَا يَنْتَظِرُ إِلَّا بَرَّهُ • يَا مَنْ لَا يُسْتَعْلَى إِلَّا عَفْوَهُ
• يَا مَنْ لَا يَلُومُ إِلَّا مُلْكَهُ • يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانَهُ • يَا مَنْ لَا بَرَّهَانَ إِلَّا بَرَّهَانَهُ • يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
رَحْمَتُهُ • يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ عَلَى غَضَبِهِ • يَا مَنْ أَحْصَا بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمَهُ • سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ
الْأَمَانُ حَلِّصْنَا مِنَ الشَّرِّ •

يَا فَارِجَ الْهَمِّ • يَا كَاشِفَ الْعَمِّ • يَا غَائِرَ اللَّسْبِ • يَا قَابِلَ الثُّوبِ • يَا خَالِقَ الْخَلْقِ • يَا صَادِقَ الْوَعْدِ • يَا
زَائِقَ الطُّفْلِ • يَا مُوْفِي الْعَهْدِ • يَا عَالِمَ السِّرِّ • يَا فَالِقَ الْحَبِّ • سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَمَانُ الْأَمَانُ حَلِّصْنَا
مِنَ الشَّرِّ •

Ey şiddet ve sıkıntım ânında benim (yegâne) koruyucum! Ey musibetlerim anında benim (tek) recâm! (ve ümidim!)! Ey vahşetim (yalnızlığım ve dehşetim) anında benim (yegâne ünsiyet ettiğim) mûnisim! (ve yoldaşım!)! Ey kimsesizliğim ve ğurbetim ânında benim (yegâne) sahibim! Ey (bana verdiği sayısız) nîmetlerimin (üzerimde bulunduğu) anda benim velim (koruyucum) olan! Ey sıkıntılarımda kâşifim (dertlerimin gidericisi) olan! Ey (ihtiyaç ve) fakirliğim anında bol bol ihsan eden! Ey muzdar (zaruret içerisinde) bulunduğum anlarda benim Melceim (ilticâ mercîim) olan! Ey heyecân ve ürpertilerim anında benim yardımcım olan! Ey hayrette olduğum (şaşkınlığım) zamanlarda delilim (yol göstericim) olan (Allahım!)! Sühbansın, Sen! Senden başka hiç bir İlâh yoktur! eman isteyen Eman veren Sensin! Bizleri (Cehennem) ateş(in)'den hâlâs eyle!..

Ey Ğaybları en iyi bilen! Ey günâhları çok bağışlayıp mağfiret eden! Ey ayıpları en çok setr edip örten! Ey sıkıntıları (dertleri ve hüznleri) çok giderip açan keşşâf! Ey Kalblerin mukallibi! (değiştiricisi)! Ey kalblerin müzeyyini! (süsleyicisi)! Ey kalbleri tenvir edip nurlandıran! Ey kalblerin tabibi! (her nevi hastalıkların tedavî edicisi)! Ey kalblerin (mutlak) sevgilisi! Ey kalblerin enîsi! (haldaşı ve yoldaşı!)! Sen Sühbansın! Senden başka hiç bir İlâh yoktur! Eman isteyen eman veren Sensin! Sen bizleri, ateşten hâlâs eyle!..

Ve; Senin Esmâ (-i Hüsnâ)n ile (sana sığınıp, her nevi isteklerimi Senden) istiyorum! Ya Celil! (Celâl, heybet ve azamet sahibi!)! Ya Cemil! (ey cemâl ve güzellik sahibi!)! Ya Vekil! (ey her şeyi elinde tutan!)! Ya Kefil! (ey her şeyin garantisi, muhafızı olan!)! Ya Delil! (ey hidâyet yolunu gösteren!)! Ya Mukil! (her şeyi konuşturucu, bunun sonunda da doğa-

cak hataları, yanlışları afv edici!)! Ya Habîr! (ey her şeyden haberdâr olan!)! Ya Lâtîf! (Lû-tuf ve merhamet edici, iyilik verici!)! Ya Aziz! (Ey izzet ve güç sahibi!)! Ya Melik! (Ey bütün mülkün sahibi, yegâne hükmedici ve saltanat sahibi!)! Sen Sühbansın! Senden başka hiç bir İlâh yoktur! El-Eman!. El-Eman!.. Sen bizleri ateşten hâlâs eyle!..

Ey Mütelhâyyirlerin (şaşkınlıkların) delili! Ey yardım ve imdat isteyenlerin isteklerine icâbet ve imdat eden! Ey gürültü ve isyan edenlerin (yaygaracıların) başlarını dehşetli sayhâlarla ezici (olan Allahım!)! Ey kendi yolunda çalışanların (ücretlilerin) ücretlerini veren! Ey (bilip-bilmeden) isyân edicilerin Melcei! (asîlerin ilticâ edip sığındıkları yegâne merci olan Allahım!)! Ey günâhkârları ğufrân edip bağışlayıcı! Ey korkanların güvencesi! Ey miskinlerin (düşkünlerin) merhamet edicisi! Ey yalnızların (kimsesizlerin) enisi! (yoldaşı!)! Ey muzdar kalmışların duâlarına icâbet edici! Sen Sühbansın! Senden başka hiç bir İlâh yoktur! El-Eman!. El-Eman!.. Bizleri ateşten hâlâs eyle!..

Ey cömertlik ve ihsan sahibi! Ey fazl ve Minnet Sahibi! Ey emniyet ve eman sahibi! Ey kudsiyet ve sübhâniyet (pâk ve kemâl sıfatlar sahibi! Ey hikmet ve beyân sahibi! (kurtuluş ancak Senin rahmetinle ve İlâhî rızânla mümkündür!)! Ey hüccet ve bürhan sahibi! Ey azâmet ve sultan sahibi! (güç ve sulta yalnız Sana aittir!)! Ey afv ve ğufrân sahibi! Ey şefkat sahibi ve (ey) Müsteân! (yardım edici) olan! Sen Sühbansın! (her nevi kusurdan ve eksikliklerden tamamen münezzehsin!)! (Ve Sen,) eman isteyen emana alıp korursun! Bizleri ateşten hâlâs eyle!.. (ateşi netice veren her türlü görüş, hâl ve ef'âlden bizleri kurtar, ey Yüce Rabbimiz!..)!..

Ey her şeyin Rabbi olan!.. Ey her şeyin

(yegâne) İlâhı olan!.. Ey her şeyin yaratıcısı olan!; (Yüce Allahım!)!.. ey her şeyin fevkinde (üstünde) olan! Ey her şeyin önünde olan! Ey her şeyin arkasında olan! Ey her şeyin (mutlak) alimi olan! (her şeyi tam bilen!)! Ey her şeye gücü yeten! (yegâne üstün kudret sahibi olan!)!.. Ey her şeyin Sanîi (yapıcısı) olan!.. Ey her şeyi ibkâ eden (ebedileştiren) ve ifnâ eden! (öldürüp yok eden!)!.. Sen Sübhansın! Senden başka hiç bir İlâh yoktur! (Ey Yüce Rabbimiz!) El-eman!.. El-Eman!.. Sen bizleri (Cehennem) ateş(in)'den hâlâs eyle!..

Ve; Senin (güzel) isimlerinle (onları vesile kılarak, her nevi isteklerimi Yüce Zâtından) istiyorum! Ya mü'min! (eminolan, emniyet veren!)! Ya müheymîn! (ey koruyup gözeten!)! Ya Mükevvin!

(Ey tüm mükevvenâtı binâ edip kuran!)! Ya Mülakkîn! (ey Telkîn eden; mahlûkâta gerekli olan şeyleri öğretip kabul ettiren!)!.. Ya Mübeyyin! (Ey İlâhî esrârı ve gerçekleri açıklayan!)! Ya Mühevvin! (Ey her şeyi kolaylaştıran!)! Ya Müzeyyin! (Ey mevcûdatı süsleyen!)! Ya Muâzzim! (Ey istediğini büyüten!)! Ya Muâvvîn! (ey yardım edici!)! Ya Mülevvin! (Ey mahlûkatı ve efkârı renklendirip çeşitlendiren. Yüce Allahım!) Sen Sübhansın! Senden başka (kulluk edilecek, hüküm sahibi) hiç bir İlâh yoktur! Eman isteyenlere eman verensin! Bizleri (cehennem) ateş(in)'den koruyup hâlâs eyle!..

Ey mülkünde kâim olan! Ey Celâlinde azîm (olan) Zât(-ı Zû'l-Celâl!)!.. Ey Sultan(lığ)ında kadim (ezelî olan!)! Ey kendi kulu üzerine (gayet Rahîm olan! Ey her şeyin (künühünü bilen) Alîm-i mutlak olan Allah!)!.. Ey cefâlî kimseler için (şefkatli olup, yumuşak muâmele yapan) Hâlîm! Ey (sarsıp harekete geçirdiklerine), kendisine recâ ettirdiklerine Kerîm (olan!; iyilik ve ikram eden Rabbim!)! Ey iktidârı dâiresinde bulunanlara karşı Hakim (olan!; hikmetle, iyilikle ve incelikle muâmele eden!)! Ey hükmünde Lâtîf olan! (lütfkâr, iyi-

lik ve ihsan-sever olan Allahım!)! Ey lütfunda Kadîr (her iyiliği ve ihsanı yapmağa tamamen muktedir) olan! Sübhan Sensin! Senden başka hiç bir İlâh yoktur! (Sana sığınıp) El-Eman!.. El-Eman!.. (diyorum!)! Bizi, (Cehennem, o müthiş) ateş(in)'den hâlâs eyle!..

Ey ancak fazlı (ve keremli) recâ (ve ümid) edilen! Ey ancak Adl'inden (Adâletle muâmelesinden) korkulan! Ey ancak bîrr'i (hayır ve iyiliği) gözlenen! Ey ancak afv(-ü mağfireti) istenilen! Ey ancak kendi mülkü (saltanatı) devam eden! Ey kendi Sultan(lığ)ından başka Sultan(lık, hükümlerlik) bulunmayan! Ey kendi bürhânından başka (hiç bir) bürhan olmayan! Ey rahmeti(nin genişliği) her şeyi içine alan! Ey Rahmeti, ğazabı üzerine sebkât eden! (Rahmeti gazabını geçeni!)! Ey ilmi her şeyi ihâta edip kuşatan! Sen Sübhansın! Senden başka (tapılacak) hiç bir İlâh yoktur! El-Eman!.. El-Eman!.. (deyip Sana sığınıyoruz!) Sen, bizleri ateşten hâlâs eyle!..

Ey sıkıntıları ve üzüntüleri açıp kaldıran! (huzur,sürur ve ferâh veren!)! Ey ğam (keder ve kasâvetleri) keşfeden (teşhis edip çözen ve tedâvi eden!)! Ey günâhları mağfiret eden! Ey tevbeleri kabul eden! Ey halkı (yaratıkları) yaratan! Ey va'dine Sâdık olan! Ey (aciz, zayıf) çocuklara (bebeklere) rızık veren! Ey ah-dini ifâ eden (verdiği sözü yerine getiren!)! Ey her türlü sırrı (gizliliği) tamamen bilen! Ey tohumları çatlatan! (onlardan ağaçlar, meyveler-ürünler yaratan Yüce Rabbim!)! Mutlak Sübhan Sensin! Senden başka (hüküm sahibi) hiç bir İlâh yoktur! El-Eman!.. El-Eman!.. (İlâhî, Sen bizleri (Cehennem, o korkunç ve müthiş) ateş(in)'den hâlâs edip muhafaza eyle!.. (Senden başka bizi, Cehennemden ve ebedî felâketlerden koruyacak hiç bir güç ve kimse yoktur! Bizim her zaman koruyucumuz ve Yüce Mevlâmız, ancak Sensin!.. Sen!..)!..

(Devamı gelecek sayıda)

"HARAMEYN-İ ŞERİFEYN'İ İŞGALİ ALTINDA BULUNDURAN SUUDİ-AMERİKAN YÖNETİMİ, MUKADDES BELDELERDE CİNÂYETLERİNE DEVAM EDİYOR!..

Hilmi Kocaaslan

Öz Muhammedî İslâm'a ve gerçek Müslümanlara düşmanlığı **'mezheb'** hâline getiren cânî Suudî rejimi, Mukaddes beldeleri işgal ettiği tarihten bugüne kadar sürekli olarak İslâm'a ve müslümanlara karşı amansız bir savaş açmış, fırsat buldukça çok büyük boyutlu cinâyetler ve katliâmlar ikâ etmiş, böylece canîyâne ve vahşiyâne çehresini dünya kamuoyuna göstermiştir...

Dünün **büyük şeytanı** olan İngilizlerin emri ve yönlendirmesiyle mukaddes beldeleri işgal eden, **Mescid-i Haram, Mescid-i Nebevî ve Kərbela** gibi kutsal yerlere anî baskınlar düzenleyerek onbinlerce mazlum ve ma'sum olan insanları ve müslümanları hunharca katil edip öldüren Suudî rejimi, bugünün **büyük şeytanı** olan Amerikan emperyalizminin emirleri doğrultusunda hareket ederek, tarihi cinâyetlerine yenilerini ilâve etmekte, mübarek ve mukaddes İslâm beldelerini kan denizi hâline çevirmektedir...

Bir milyârı aşkın müslümanların **'kiblesi'** ve **'beytullah'** (Allah'ın evi) olan mübarek **'Ka'be-İ Şerif'** ile **'Mescid-i Haram'**ın ve daha nice ilâhî **'şear'**in içerisinde bulunduğu, Kur'an-ı Kerim'in ilk nâzil olduğu ve Yüce İslâm Peygamberinin (SAV) doğup-büyüdüğü **'emin'** ve **'haram'** belde olan **'Mekke-i Mükerreme'**ye; ve **'ilk İslâm devleti payı tahtı'** olan Peygamber şehri **'Medine-i Münevvere'**ye; Rahmet'el-lilalemin olan Resülüllah Sallallahu Aleyhi Ve Sellem Efendimizin mübarek hayatının geçtiği, İslâm'ın ilâhî nûrunu cihana neşrettiği ve mübarek kabrinin bulunduğu, Muhacir ve Ensar tüm Eshabın(R.Anhüm) barınağı nûrlu topraklara tağallüb ve tahakküm eden Suudî rejimi, Büyük Şeytan Amerika'nın uşağı olmaktan, o kutsal topraklar üzerinde Amerikan emperyalizminin sultasını egemen kılmaktan, onun emirleri doğrultusunda

hareket ederek İslâm'ın temelini dinamitlemekten ve müslümanların temiz kanlarını akıtmaktan büyük bir haz-zevk ve lezzet duymakta; bu sadakatin-den dolayı da Patronu olan Amerikan emperyalizminden ve tüm kâfir güçlerden takdirler ve iltifatlar almaktadır...

Hicâz bölgesinin zengin petrol kaynaklarını Amerikan emperyalizminin hizmetine sunan, İslâm ümmetinin serveti olan petrol gelirleriyle Amerikan emperyalizminin ve siyonist İsrailin semizlenip güçlenmesini sağlayan, böylece; dünyanın her tarafında akıtılan müslümanların ve mustaz'af halkların kanlarının da baş âmillerinden olan, Mukaddes beldelerde **İslâm'ı** yok etmeyi ve **'Rabita'** kanalıyla da bunu dünya çapında yaygınlaştırmayı amaçlayan mel'un Suudî rejimi, **İslâm alemi ve İslâm ümmeti'nin bünyesi içerisinde kangren olmuş bir unsur ve zehir kusan bir ejderha** durumuna gelmiş bulunmaktadır... Binâenaleyh; dünya müslümanlarının en önemli ve en öncelik arzeden görevleri, bu hâbis Suudî rejimini yok etmek, Onun mel'un ve zehirli elinden o mukaddes beldeleri kurtarmaktır...

Evet; dünya müslümanları, mukaddes **'Ka'be'**lerine, Allah'ın (c.c.) mübarek evine, Yüce Peygamberlerinin şehrine ve mübarek makberine-makamına ve ilâhî hatıralarına sahip çıkmak, o mukaddes beldeleri kudsi-lâhutî değerlerine yeniden kavuşturmak, Suudî-Amerikan tağutlülüğünün zehirli çengelinden ve esâret zincirlerinden kurtarmak ve bu doğrultuda bütün gücüyle çalışmak zorundadır. Bu, gerçek iman etmenin ve İslâm'ı **'tek din'** olarak kabullenmenin, kısaca Allah'a (c.c.) kul olmanın vazgeçilmez temel gereği ve muktezâsıdır.

Evet; rezil Suudî rejiminin, İslâm'ın bu mübarek ve mukaddes beldelerini Amerikan emperyalizminin ve siyonizmin çiftliği olarak kullanılmasına dünya

müslümanları, artık izin vermemeli, İslâm'ın izzetini ve şerefini korumak için gerekli olan bütün yollara başvurmalıdır.... Allah-u Teâlanın Yüce rızası, Resûlüllah (s.a.v.)'ın ve tüm Peygamberlerin (a.s), Sulehâ'nın ve meleklerin hoşnudluğu bu kutsal yolda çalışıp cehd-ü gayret etmekle kazanılacak, bu çaba, ebedî saadeti ve ilâhî cennetleri netice verecektir, inşaallah...

KA'BE, ALLAH'IN EVİ'DİR; SUUDİLERİN MÜLKÜ DEĞİL..

Değişik kanallardan nakledilen rivâyetlere göre, Allah-u Teâla'nın emriyle, 'Ka'be' ilk önce Melekler tarafından inşa edilmiş, melekler için 'Kiblegâh', 'mahall-i ziyâret ve tavaf' olmuş; binlerce sene sonra da Hazret-i Adem tarafından inanan tüm insanların 'kiblesi' ve 'ibadet yeri' olarak yapılmış, uzun asırların yıpratıcı te'siri ile de zaman zaman yeniden inşa edilmiş, Hazret-i Nûh'dan Hazret-i İbrahim Aleyhisselâma kadarki süre içerisinde ise, izi tamamen kaybolmuştur. Bu kadar uzun bir tarihe ve geçmişe sahip olduğundandır ki; Kur'an-ı Kerim'de, Allah-u Teâla 'Ka'be' insanlar için vaz edilen ilk beyt' (Al-i İmran: 96) ve "beyt-i atik" (en eski ev) (Hac: 29) ta'birini kullanmıştır...

Allah-u Teâla (c.c.), Hazret-i İbrahim Aleyhisselâma, 'Ka'be'yi yeniden inşa etmesini emr edince, Hazret-i İbrahim, yanına oğlu Hazret-i İsmâili de alarak Allah-u Teâla'nın ta'limi ve emri vechiyle 'Ka'be'yi inşa etmeye başlamıştır. "Hâni, İbrahim o 'beyt'in temellerini (ve duvarlarını) İsmail ile birlikte yükseltiyordu (da ikisi şöyle duâ etmişlerdi): 'Ey Rabbimiz! bizden (şu hizmeti) kabul buyur! Şübhesiz, (her şeyi) hakkıyla işiten, (ve kemâliyle) bilen Sensin, Sen!' (Bakara: 127)...

ALLAH-U TEALA, İNANAN TÜM KULLARINI KENDİ EVİNE (KA'BEYİ TAVAF ETMEYE) ÇAĞIRIYOR!

Ka'benin inşaatı ikmâl olduktan sonra; "...Evlimi; tavaf edenler, (i'tikâf için) kalanlar, rûku' ve sâcud eyleyenler için titizlikle temizleyin!" (Bakara: 125); "Hatırla o zamanı ki, Biz, 'Ka'be'nin yerini İbrahim'e (beyan etmiş:) 'Bana, hiç bir şeyi ortak koşmal Beytimi, tavaf edenler, rûku' ve sâcud edenler için iyice temizle! diye vahy etmiştik.'" (Hac:

26) gibi ayetlerde ifade edildiği vechiyle, Allah-u Teâla, 'kendî evini' ziyâretçi kullarına açmış, bunun için de 'temizliğini' yaptırmıştır...

Allah-u Teâla, kutsal evini ziyârete açık hâle getirince; 'inanan kullarını, kendî evini ziyaret etmelerini ve kendisine misafir olarak gelmelerini' talep etmiş, bunun için de Hazret-i İbrahim Aleyhisselâma görevlendirmiştir: "insanlar içinde haccı i'lan et! (güc yetiren bütün insanlar) gerek yaya, gerek her uzak yoldan gelecek arık (yorgun) develerin üstünde (sûvârî) olarak sana (Senin Ka'beye çağrı sesine doğru) gelsinler!" (Hac: 27) "Taki kendilerine alt (dünyevî ve uhrevî nice) menfaatlere şahid olsunlar..." (Hac: 28) "...Ona (Ka'beye) bir yol bulabilenlerin (gücü yetenlerin) beyti hacc (ve ziyâret) etmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim (ki, bundan yüz çevirerek) küfrederse, şübhesiz ki Allah, alemlerden ğani (her nevi ihtiyaçdan beri ve müstağni)dir." (Al-i İmran: 97)...

Allah'a ve Yüce dinine iman eden tüm insanlar, tarih boyunca Allah-u Teâla'nın bu ilâhî, ezeli ve ebedî da'vetine "Lebbeyk!. Allahumme Lebbeyk!..." diyerek icâbet ediyor, dünyanın her tarafından gerek yaya ve gerekse binekli olarak Yüce Mevlâlarının mübarek ve kutsal evini ziyârete koşuyor!.. Fakat; Allah'a savaş açma küstahlığında bulunan İblis ve avâneleri olan şeytânî güçler, bu ilâhî çağırışı sabote etmek, Allah'ın kullarını Allah'ın çağırısına koştuktan alıkoymak için olanca güçleriyle çalışıyor ve zaman zaman bu alçak emellerine muvaffak da oluyor!.. Tarih boyunca gelmiş-geçmiş bu tür tağutların ve şeytânî güçlerin başında, hiç şübhesiz Mel'un Suudi rejimi gelmektedir...

SUUDİ REJİMİ, ALLAH'IN EVİNE (KA'BEYE) GİDEN YOLLARI KAPATIYORI.

Allah'ın kutsal beldelerini işgal ederek Allah'a isyân bayrağını açmış bulunan mel'un Suudî rejimi, 'hicaz' ülkesini 'Suudî' diye tescil etmiş, çektiği kalın ve çelik duvarlarla çevirdiği ve zalim kısıkaçı altına aldığı kutsal toprakları, bir zulümevi ve cezâevi hüviyetine getirmiştir... Suudî rejiminin bu alçakca zulmü yüzünden, dünya müslümanları, Yüce Mevlâlarının 'evini', Aziz dinlerinin zuhur yerini, Şanlı Peygamberlerin memleketini ve mübarek makberini ve daha nice kutsal makamları bol bol, doya doya ve gönül rahatlığı ile ziyaret etmekten mahrum kalmış, bu mahrumiyet aşkı ve ateşi imanlı gönüllerini yakıp-kavurmuş ve kül etmiştir...

Siyonist İsrail cânisi, 'Kudüs'ü ve mübarek 'Mescid-i Aksa'yı işgali altında bulundururken ve müslümanların bu kutsal yerleri ziyaret etmelerini engellerken, Mel'un Suudî rejimi de, dünya tağutîleriyle işbirliği yaparak 'Mescid-i Haram'ı, 'Ka'be-i Muazzama'yı, 'Mekke-i Mükerreme'yi, 'Mescid-i Nebevî'yi, 'Türbey-i Resûlullah'ı ve 'Medine-i Münevvere'yi işgali altına almış, çok yönlü ve değişik şeytanî yollarla dünya müslümanlarını bu kutsal yerlerin ve değerlerin ziyaretinden mahrum bırakmıştır. 'Vize' denen ucube başta olarak, bir sürü bürokratik-resmî şeytanî engellerle Allah'ın evine ve Resûlullah'ın yurduna giden tüm yolları kapatan Suudî rejimi, tarihin aslâ benzerini kaydetmediği bir tuğyân ve vahşet timsâli hâline gelmiştir...

O Allah ki, bizim Allah'ımız'dır. O 'Ka'be' ki, Allah'ımızın evidir. O Mekke-i Mükerreme ve Medine-i Münevvere ki, Yüce Peygamberimiz Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi Ve Sâlemin Öz Yurdu'dur; biz ki Allah-u Teâlânın mü'min kulu-yuz ve O Yüce Resûlün mutî ümmetiyiz, yani aile-i efrâdı ve ma'nevî evlâdıyız! Binâenaleyh; bizleri Rabbimizin evinden, Peygamberimizin yurdundan ve ziyaretinden hangi alçak ve gaddar zihniyet alı-koyabilir? İşte; böyle aşağı ve gaddar zihniyet, Al-

Allah'ın kutsal beldelerini işgal ederek Allah'a isyân bayrağını açmış bulunan mel'un Suudî rejimi, 'hicaz' ülkesini 'Suudî' diye tescil etmiş, çektiği kalın ve çelik duvarlarla çevirdiği ve zalim kısıkaçı altına aldığı kutsal toprakları, bir zulümevi ve cezâevi hüviyetine getirmiştir...

Suud denen yamyamlar familâsıdır!..

Al-i Suud rejimi, müslümanların öz yurdu olan mukaddes beldeleri o derece tahakkümü altına almış, zulüm kısıkaçı altında o kadar sıkıştırmıştır ki; 'hac' ve 'umre' mevsimi dışında, o ülkenin gerçek sahipleri olan dünya müslümanlarının ayaklarını o beldelere atmaları mümkün değildir. Suudî rejiminin tensibi ve müsaadesi olmadan, hiç bir müslüman Allah'ın evini ve Resûlün (a.s) yurdunu aslâ ziyâret edemez. Bu süreklî engel yüzünden de, 'hac' ve 'umre' mevsimi, büyük izdihâmlar olmakta, bunu 'koz' olarak kullanan Suudî rejimi, bu sefer 'hac' ve 'umre' için de 'kota' ve 'sınır' politikası uygulamakta, böylece; binbir türü şeytanî hile ve entrika ile 'Ka'be'ye ve 'ziyâret-i Resûle' giden yolları kapatmakta, bunu uygulayabilmek için de akla-hayâle gelmeyen zulümler ve cinâyetler icrâ etmektedir...

SUUDİLER, HAC FARİZASINI ENGELLİYORİ..

Vehhâbî mektebini esâs edinen, dünün İngiliz, bugünün ise Amerikan emperyalizminin güdümü altında bulunan uşak-tağutî Suudî rejimi, tabiatı ve üstlendiği misyon gereği, müslümanların maddî ve ma'nevî tüm dayanaklarını yıkmayı esâs almış, bunu da 'gerçek tevhid(?)' adı altında kamufle ederek yaldızlamış, böylece ümmî ve câhil müslüman kitleleri uyutmayı-aldatmayı amaçlamıştır. Allah'ın 'şearî' ve İslâm'ın 'sembolü' niteliğinde olan mukaddes yerlere ve değerlere savaş açan Suudî rejimi, mukaddes beldeleri işgal ettiği günden beri müslümanları 'Ka'be' tavafindan; 'Hacer-i

Esved', 'Arafat', 'Safa ve Merve', 'Mina', 'Müzdelife' gibi.. şearîleri ta'zimden; 'Mescid-i Haram', 'Mescid-i Nebevî' gibi.. kutsal yerlerin ziyaretinden alıkoymayı 'şirkden(?) arındırma(?)' ve 'tevhidî şuurlandırma' (?) diye nitelendirmiş; İngiliz Kraliçesi ve Başbakanı gibi hıristiyan aşûftelerin necis ellerini öperek 'I'zamî' (büyütmeyi) ve 'Beyaz Saray' denen şeytanî mahfilin eşiğini öpmeği imanî, dinî(?) ve insanî (?) bir şiâr hâline getirmiş; böylece

ne denli bir tağutîlik ve la'netlik olduklarını imanlı gözlerle göstermiş... İşte; Suudîlerin, hacc'ı engelleme oyunlarının altında ve perde arkasında, bu mef'un anlayış, bu hâbis zihniyet bulunmakta, diğer sebebler ise, sâdece zâhiri bahânelerden başka hiç bir anlam ve değer taşımamaktadır...

Bu noktadan hareket eden Suudî rejimi mümkün olduğu kadar 'hacc' yollarını kapamaya, bunda tamamen muvaffak olamadığı durumlarda da 'hacc'ın ve 'menasikleri'nin gerçek ve ilâhî anlamlarını-muhtevâlarını değiştirip tahrif etmeğe çalışmaktadır. Ki; bu son şıkkı (tahrif ameliyesini) tamamen gerçekleştirmek için, Suudîler için terâküm etmiş (birikmiş) epeyce tarihî malzemeler ve alt yapı bulunmakta, bu hususta Suudîlerin oldukça serbest ve rahat hareket etme imkânı bulunmaktadır...

İRAN'DA GERÇEKLEŞEN 'CİHAN-ŞÜMUL

İSLAM İNKILABI'NDAN SONRA!..

İlâhî ve Nebevî kudsî bir yapıyı ve muhtevâyı tazammun eden, Muhammedî misyonu üstlenmiş bulunan, bundan dolayı da tüm kâfir ve şeytânî güçlerin paniğe kapılmalarına sebep olan 'İslâm inkılabı', Merhum İmam Humeynî (Rıdvanullahi Teâla Anh)'ın 'rehberliği' ile, İslâm'ın bütün kurumlarına ve hükümlerine olduğu gibi, 'hac' fârizâsına ve 'menasikleri'ne de ilâhî-İnkılâbî hüviyet ve işlerlik kazandırmış, çağımızın uyutulmuş-aldatılmış müslümanları ve ezilmiş insanlık, görkemli hac merasimleri'ne şâhid olmuştur.

ALLAH'A MUTLAK KULLUĞUN VE TEVHİDİ HAREKETİN MERKEZİ OLAN KA'BE, MAZLUM, MUSTAZ'AF İNSANLIĞIN ZALİM DÜZENLERE VE MÜSTEKBİRLERE KARŞI KIYAM - İSYAN VE BAŞKALDIRI YERİDİR!.

Bilindiği üzere, şu fânî dünyamız, Allah-u Teâla tarafından 'hak' ile 'batıl'ın, 'iman' ile 'küfr'ün, 'Hizbullah' ile 'Hizbuşşeytan'ın mücâdele ve mücâhede meydanı olarak yaratılmış; dünyanın sakinleri olan insanlar da yaratıldıkları günden beri bu 'iki zıt kutb'a ve 'cephe'ye ayrılmış, kıyasıya bir savaşa tutuşmuştur...

Yeryüzünde 'fesad' çıkaran ve 'tuğyana' gel-

Yeryüzünde 'fesad' çıkaran ve 'tuğyana' gelmiş bulunan şeytani güçlerin egemenliğini yıkmak, ilâhî Adaleti hakim kılmakla yükümlü insanların, tek güç hâline gelmesi, kâfir-zalim ve tağutî güçlere karşı ortak hareket etmesi, ilâhî bir vecibe olarak tebellür etmektedir.

miş bulunan şeytani güçlerin egemenliğini yıkmak, ilâhî Adaleti hakim kılmakla yükümlü insanların, tek güç hâline gelmesi, kâfir-zalim ve tağutî güçlere karşı ortak hareket etmesi, ilâhî bir vecibe olarak tebellür etmektedir. İslâmî akide-kültür ve devlet.. gibi lâhutî unsurlar, bu gücü sağlayan âmiller olduğu gibi; hac gibi ilâhî bir fârizâ dahi, bu ortak gücü harekete geçirme ve açığa çıkarma vesilesi, 'Ka'be' dahi bunun mahallî özelliğini taşımaktadır.

"Allah, Beyt'ül-Haram olan Ka'beyi, insanlar için kıyam (merkezi) kıldı..." (Mâide: 97); "Allah ve Resûlünden, müşriklerden anlaşma yapmış olduklarınıza (bu) bir ihtaradır! (kesin bir ültümatom'dur!)" (Tevbe: 1); "ve (bu) hacc-ı ekber gününü, Allah ve Resûlünden (bütün) insanlara bir 'İlam'dır! (kesin bir bildiridir!): Allah ve Resûlü, müşriklerden beri'dir..." Ayet-i Kerimeleri, Ka'benin müstekbir güçlere karşı, inanmış tüm insanlığın 'kıyam' yeri olduğunu, Hac mevsimi de, dünya müslümanlarının huzurunda ve alenen, tüm müşriklerden ve emperyalist güçlerden Allah'ın ve Resûlün uzak bulunduğunu, gerçek mü'minlerin de Allah'a ve Resûlüne uyarak Allah'ın düşmanı olan kâfirlerden -müşriklerden uzak olmalarının lâzım geldiğini ilân etme ve tüm dünyaya haykırma zamanı olduğunu açıkça göstermektedir...

Zâten, 'umre-i kaza'dan itibaren, seyirci dünya müşriklerine karşı kuvvet gösterisi amacıyla, 'sağ kol, İhram'dan çıkarılmış ve yumruk yapılmış' şekilde ve 'Ka'be'nin etrafında ilk üç dolaşımında remel yapmak', yani 'silkelene silkelene, çalimli çalimli ve koşuya benzer hızlı hızlı yürümek' ebedî ve daimî prensip ve kaide hâline gelmiş, de-

ğışmez 'şlar' olarak hac menâsikleri arasına girmiştir. Bununla, Allah'ın Yüce Resûlü (a.s) tarafından, dünya kâfirlerine karşı 'güçlü görünme', 'göz dağı verme', 'gövde gösterisinde bulunma', 'İslâm'ın ve müslümanların azametini gösterme'.. gibi cihâdî ve askerî amaçlar ta'kib edilmiştir. (Bakınız: Tabakat: 2/123; Müsned-i Ahmed: 1/306; Müslim: 2/923; E. Davud: 2/178; Neseî: 5/231;...)...

Mâide Sûresinin, mezkûr 97. Ayetinde geçen, 'kıyam'el-innas' (insanların için kıyam merkezi) ta'biri, Ka'benin konumunu açıkca ifâde etmiş, Yüce Resûl (s.a.v) de, fiilî uygulamasıyla, Kur'an-ı Kerim'in canlı örneği ve müfessiri olmuştur. Bir kısım ulemâ da, bu ayetin tefsirinde; 'Hak Teâlâ, en mukaddes mekân olan evini, insanların toplanma yeri kıldı; ta ki halk, sorunları ve dini ve dünyevi işleri için bu kutsal mekanda görüş bildiriminde bulunsun ve yürüyüşler düzenlesin...' şeklinde bir izâhda bulunmuş ve ayetin gerçek rûhunu ortaya koymaya çalışmışlardır. (Bakınız, Keşşaf tefsiri: 1/681; Kadı Beyzâvî:-Hâzin (Mecmâ'ut-tefâsir): 2/353;...).

Tevbe sûresinin (bilhassa, 1-19 ayetlerinin) ültûmatom niteliğindeki ilâhî hükümleri ve müslümanların tüm müşriklerden 'berî' ve uzak olduğunun kesin bildirisi ve duyurusu, Yüce Resûlün (a.s) vahyî emriyle Hazret-i Ali tarafından 'hac' mevsiminde ve 'Ka'be' de tüm dünyaya karşı alenen okunması ve müşrik dünyaya karşı ezeli-ebedî savaşın ilân edilmesi, 'hac' ve 'Ka'be'nin ilâhî misyonunu ve nasıl bir fonksiyon taşıdığını, günümüz dünyasında İran İslâm İnkılabı'nın da hac ve Ka'be olayını bu açıdan ele alıp Kur'anî ruhu ve muhtevâyı yeniden ihyâ etmeye çalıştığını açıkca göstermektedir...

SUUDİ REJİMİ, KUR'AN-I KERİMİN YENİDEN VE GERÇEK ANLAMıyla ANLAŞILMASINDAN HUZURSUZ OLUYOR!

Cinan-şümü İslâm İnkılabı'nın açtığı ilâhî Kur'anî ve Nebevî çağır, Suudî krallığını büyük ölçüde rahatsız etmiş ve huzurunu tamamen kaçırmıştır. İslâm'ın mukaddes yerlerini-değerlerini ve İslâm âlemini Amerikan emperyalizminin hizmetine peşkeş çekmeği taahhüd etmiş bulunan Suudî ki-

rallığının huzursuzluğu, bu taahhüdünü yerine getirememesi ve patronu Amerikan müstebirliğinden 'azar işleme' ve kendisine tahsis edilmiş olan 'saltanatını kaybetme'.. endişesinden kaynaklanmakta, bundan dolayı da kuduzlaşarak Hizbullâhî müslümanlara bütün gücüyle saldırmaktadır...

Mukaddes 'hicaz' ülkesine musallat olduğu günden beri, bütün islâmî şîârları-izleri ve alâmetleri yerle bir eden, taş üzerinde taş bırakmayan, Ka'beyi ve Yüce Resûlün (a.s.) türbesini de yıkmayı plânlayan, fakat İslâm âlemindeki büyük tepkilerden ve bu tepkiler sonucu tacını-tahtını ve saltanatını kaybetmekten çekinen me'fûn Suudî rejimi, etrafına yaptırdığı ve fuhuşhâne olarak kullandığı gökdelen saraylarla-villalarla ve göz kamaştırıcı aydınlatma te'sisleriyle mukaddes Ka'be'nin ve Mescid-i Nebevî'nin ilâhî mehâbetini ve lâhutî görüntüsünü yıkmış, uyguladığı şeytanî tedbirlerle (vize, vergi,zaman ve sayı tahdidli, bürokrasi ve istihbarat.. tehdit, hapis ve katliam... yollarıyla) mukaddes yolları, gerçek müslümanlara tamamen kapamıştır...

SUUDİLER, İSLÂMİ VE KUR'ANİ ŞİARLARIN DİLE GETİRİLMESİNDEN DOLAYI KUDURDUKÇA KUDURUYOR!..

İran İslâm İnkılabı'nın başlattığı 'Öz Muhammedi İslâmî İhya ve İkame hareketi', tüm dünya küfrünü ve şeytanî güçleri korkuya ve paniğe kaptırmış, dünya'nın yeniden İslâm'a teslim olacağı ve küfrün dünya egemenliğinin yıkılacağı mesajını vermiştir. İşte, bu mesaj, 'hac'da ve 'Ka'be'de de yankılanınca, işgalci hâbis Suudî rejimini çileden çıkarmış, kutsal yerleri 'kan denizi' hâline getirerek gerçek müslümanları hırnharca katliam etmeye yöneltmiştir...

Kur'an-ı Kerim'in ilâhî emirleri ve Yüce Resûlün (a.s) uygulamaları doğrultusunda hareket eden ve Öz Muhammedi İslâm'ı yeniden ihyâ etmeyi amaçlayan başta İran'lı, Afganistan'lı, Lübnan'lı, Filistin'li-ler olarak, bütün Hizbullahî müslümanlar, hacc fârizasını ifâ esnâsında, gerek Medine-i Münevverede, gerekse Mekke-i Mükerrreme'de 'La İlahe İllallah, La İlahe İllallah...' "Allah-u Ekber, Allah-u Ekber..." ilâhî nidâlarıyla düzenli-disiplinli yürüyüş-

ler yapmış; "mü'minler kardeş'dir." (Hucurat: 10); "ey müslümanlar! birleşin!..." (Al-i İmran: 103); "müşriklerden uzaklaşın!.."; "büyük şeytan Amerika'dan ve tüm kafirlerden kaçın!.."; "Amerika'ya ölüm!"; "Rusya'ya ölüm!"; "İsrail'e ölüm!.." (Tevbe:1-19; vs...); "Yüce İslâm'ın savunması için koşuşun!..." (Enfal: 15; Tevbe: 41; Saff: 4; ...) gibi.. lâhutî şiârlarla, Kur'an'ın ezeli-ölmez mesajını dünya müslümanlarına sunmuş, Kur'anın ilk nâzil olduğu mübarek günleri hatırlatarak, o lâhî ve Muhammedî rûhu yeniden canlandırmaya çalışmıştır...

Bu Kur'anî ve Muhammedî (a.s.) sesler ve mesajlar, dünya küfrüyle birlikte Suudî rejimini derinden derine sarsmış, büyük çaplı paniklere sevk ederek, kudurttukça kudurtmuştur. Resûlüllah (s.a.v) efendimizin 'umre-i kaza'daki 'kuvvet gösterisi', 'askerî-cihadî yürüyüşü' (remeli); Tevbe suresinin 'hac' mevsiminde ve 'Ka'be'de, tüm müşriklere karşı bir 'ültûmatom', 'meydan okuma' ve 'teberri etme' (tüm ilişkileri kesme-savaş hâline geçme) niteliği ve lâhî edâsıyla Hz. Ali tarafından okunuşu da, o günkü Hicaz despotlarını ve Mekke'li müşrikleri kudurtmuş, lâkin İslâm'ın keskin kılıcına boyun eğmekten, güçlü bileğini öpmekten başka hiç bir şey yapamamanın derdiyle kahrolup gitmişlerdir. İşte; Suudî rejimi, vârisi oldukları o günün Mekke'li müşriklerin intikamlarını, Resûlüllah'ın (a.s) vârisi ve Hâzret-i Ali'nin evlâdı ve ta'kipçileri olan günümüz Hizbullah ümmetinden almak istemekte, birikmiş olan mel'unâne tarihi kin ve hûsumet ile hareket etmektedir... Böylece; Hak ile Batıl'ın tarihi ve küllî savaşının 'hac' ve 'Ka'be'deki uzantısı, bugün yeniden tekerrür etmekte; Muhammedî (a.s) ümmet (Hizbullah) ile tağutî topluluk (Hizbuşşeytan) tekrar (bu kutsal beldelerde) karşı karşıya gelmektedir...

Evet; Suudî rejiminin, tüm zulüm, ilhad ve tuğyanı, İslâm'a ve gerçek müslümanlara karşı başlattığı savaş, tarihi 'hak' ve 'batıl' savaşından kaynaklanmakta; ilhâmını Nemrutlardan, Fir'avn'lardan, Ebucehillerden, Ebuleheblardan ve deccallardan almakta, cesâret gibi görünen vahşet, bu câhilî hamiyetten doğmakta, günümüz emperyalist güçleri tarafından da bu vahşet ve ilhâdî cehâlet,sürekli bir şekilde körüklenmektedir...

KAN İÇİCİ SUUDİ REJİMİ, ALLAH'IN 'EMİN' BELDESİNİ VE KUTSAL EVİNİ KAN DENİZİNE ÇEVİRİYOR!

İslâm İnkılabı'nın 'İran' coğrafyasında zafere ulaşmasıyla birlikte uyanan ve kendi öz yapılarına dönmeye çalışan dünya müslümanlarından bir grup müslüman gençlik, 1979'un Kasım ayında Allah'ın evini, Suudîlerin işgalinden kurtarmak ve Allah'ın kullarının ziyaretine açık bulundurmak için teşebbüse geçmiş fakat, bu temiz teşebbüs, Suudî cânîlerince 'kan' la, 'cinayet' le ve 'katliam' la bastırılmış; Alman-Fransız (hıristiyan-müşrik) komandolarına, bu müslüman gençleri 'Ka'be' nin içerisinde hunharca öldürüp parçalamıştır.

Halbuki Allah-u Teâla, kendi evinde değil müslüman kullarının, hiç bir canlının kanının dökülmesini kesinkes men' etmiş; oraya giren ve sığınan herkesin 'emin' (güvence altında) olduğunu, olması lâzım geldiğini açıkça bildirmiştir...

" O vakit İbrahim; 'Ya Rab! Burasını emin bir belde kıl!.. diye dua etti..." (Bakara: 126); " O vakit, beyti (mi, evim olan Ka'beyi) insanlar için toplanma ve emniyet (güvenlik) yeri yapmıştık..." (Bakara: 125); " Orada (Beytullah'da-mescid-i Haram'da) açık alametlerle İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse, (her türlü taarruzdan-tecavüzden) emin olur..." (Al-i İmran: 97);"Ey iman edenler! Allah'ın şeâirine (nişânelerine) ve haram ay(lar)a ve hediye olan kurbanlığa, gerdanlıklar takılan hayvanlara ve Rab'lerinden bol nimet ve rıza dileyerek Beyt-i Haram'a gelenlere hürmetsizlik etmeyin..." (Maid: 2) "... Biz onları 'emin' (korkusuz) bir 'harem'de yerleştirmedik mi?..." (Kasas: 57); "Çevrelerinde insanların zorla (yakalanıp) kapılmakta olmasına rağmen, (Mekke'yi) 'emin' (korkusuz) bir 'harem' yaptığımızı onlar görmediler mi? Hâlâ, batıla inanıyorlar da Allah'ın ni4metine nankör1ük mü ediyorlar?" (Ankebut: 67)... gibi ayetleriyle, Allah-u Teâla, Ka'benin ve Mekke'nin 'emin' (güvenirli-korkusuz) bir yer kıldığını beyân ettiği halde, mel'un Suudî rejimi, bugün bu mukaddes yerleri tam zıddı bir konuma getirmiş, yeryüzünün en güvensiz, en korkulu, ölümlü-cinâyettli yeri durumuna sokmuştur...

Eline geçirdiği gerçek müslümanları, bin-bir tür-
löh bahânelerle hapse atan, işkenceye-zulme tabi
tutan veya katil eden Suudî rejimi, adeta dünya
müslümanlarına; "erkekseniz, kanınıza susamış-
sanız buralara gelin! parçalanarak ölmek iste-
yen, Ka'be duvarlarına cesetlerinin parçalarını
yapıştırmayı, kanlarıyla Mekke yollarını sulama-
yı arzulayanlar buyursunlar(?) Hacc'a! Buyur-
sunlar ki, dünya'nın kaç bucak olduklarını ken-
dilerine gösterelim!..." dercesine meydan oku-
makta ve 'Hodr-i Meydan!' demektedir. Ki, böyle-
ce; 'Hacc'ın vücubu için şart olan, yol emniyeti
ve can güvenliği' tamamen yok edilmiş kutsal yer-
lere giden yollar kapatılmış olmaktadır...

KABE'DE VE KUTSAL YERLERDE KAN DÖKMEK, MÜSLÜMANLARI KATLIAM ETMEK, SUUDİLERİN DEĞİŞMEZ AHLAKI VE TARİHİ GELENEĞİDİR.

Allah-u Teâla, yukarıda geçen ayetlerle, Ka'be-
nin- Mescid-i Haram'ın ve Mekke'nin 'emin' belde
olduğunu, orada haklı gerekçelerle de olsa kan
dökmenin haram olduğunu (zirâ, haksız kan dök-
mek, zâten her yerde haramdır.), oraya sığınmış
olanların korkutulmamasını bildirmiş; Resûlüllah
(SAV) Efendimiz de; "Allah'a ve ahiret gününe
iman eden bir kimsenin, Mekke'de kan dökeme-
yeceğini, oranın kıyâmete kadar 'haram' belde
olduğunu, müslümanların Mekke-i Mükerreme-
nin ve Mescid-i Haram'ın kudsiyetine riâyet et-
melerini istemiş..."(Bakınız; Buhari: Kitab'ul-
İlm/37; K.Cenâiz/76; K.Hac/43; K.Sayd/8-10; K.Bü-
yu/28; K.Cizye/22; K.Meğâzi/51,53; Müsned-i Ah-
med: 1/253; Zübdet'ül-Buhârî: 42, 279, 337; Tec-
rid:1/101; 6/444; 10/317; İ. Mâce: 8/429; Tirmi-
zi:2/88; 3/17-18; Bülüğ'ul Meram:2/528-532;...) böylece; mezkûr Ayet-i Kerimelerin kesin anlamları-
nı bir kat daha pekiştirmiştir...

Fakat; Allah'a ve Resûlüllah'a toplu bir savaş
açmış bulunan münâfik ve mülhid Suudî rejimi, bu
ilâhî yasaklara kafa tutarcasına aksi bir yol izlemeyi
meslek edinmiş, kutsal topraklarda sürekli olarak
kan akıtmakla hayatını sürdürmüştür... Suudîler,
1407 hicrî/1987 Milâdî yılının 'hac' mevsiminde
başta İran'lı mazlum müslümanlar olarak, yüzlerce
ihramlı hacı'yı 'Kâ'be' nin yanı başında katliâm et-

miş; nice sakat, kadın ve ihtiyâr savunmasız müs-
lümanların temiz kanlarını, Mescid-i Haram'ın içeri-
sinde ve çevresinde hunhârca akıtmıştır...

Bir yıl sonra ise; yine hac aylarında, 16 Ku-
veyt'li gerçek müslümanı, adice bir komplo ve iftira
sonucu yakalayarak, ihram içerisinde başlarını kılıçla
uçurmak suretiyle şehid etmiştir. Ve; aynı yıl,
yüzlerce Pakistanlı hacıyı (başta, kafile başkanı
Seyyid Sâcid Nakavi olarak) hapsetmiş ve günlerce
süren, en acımasızca işkencelere tabii tutmuş olan
Suudiler tarafından, 1410 hicrî/ 1990 Milâdî mevsiminde de, aralarında 500'den fazla Türkiye'li müs-
lüman hacıların da bulunduğu 3 bin'e yakın müslü-
man (Tünel faciası diye bilinen olayla) katliâm'a
uğratılmış, bu tür cinâyetlerle dünya müslümanları-
nın hacc'a olan rağbetlerinin-temâyüllerinin yıkıl-
ması ve hac yollarının bil-fiil kapatılması amaçlan-
mıştır...

MÜSLÜMANLARI HAC'DAN VE MUKADDES BELDELER'DEN ALIKOYANDAN DAHA ZALİM VE DAHA KAFİR KİM OLABİLİR?...

Mescidler, bâhusus mescidlerin en kutsalı olan
'Mescid-i Haram', Allah-u Teâla'ya secde ve ibadet
edilmesi için vaz' ve teşri' edilmiştir. Allah'a ibadet
mahalleri olan mescidlerden, Allah'ın kullarını
men etmek, o kutsal yerlerin hâli veya ruhsuz bira-
kılarak ma'nen harab olmasına çalışmak, küfür ve
tuğyanın şe'nidir. Zerre kadar imanı olanların, bu
tür bir cinâyete başvurmaları aslâ mümkün değildir...

"Allah'ın mescidlerinde, O'nun adının anılıp
zikredilmesini men'edenlerden, onların harab
olmasına koşandan daha zalim kimdir? Onların
(haklı) oralara korkak korkak girmekten başkası
değildir. Dünya'da rûsvaylık onlarındır; ahi-
rette en büyük azab da yine onlarındır." (Baka-
ra:114); "... Onlar, Mescid-i Haramı (güvenle) ta-
vaf etmekten mü'minleri men'ediyorlar. Halbuki
ona hizmet etmeye ehil de değillerdir; Onun hiz-
metine ehil olanlar, ancak (şirkden ve haram-
dan sakınan) müttaki (mü'min)lerdir. Fakat, on-
ların pek çoğu (bunu) bilmezler." (Enfal:34)...
Evet; mukaddes beldelere, Ka'beye ve Mescid-i
Haram'a musallat olmuş hâbis Suudî rejimi, o kut-

sal beldelere lâıyk olmayan bir parazit hüviyetini taşımakta, Allah'ın kullarını, Allah'ın kutsal yerlerinden ve mescidlerden men'etmekle, İlahî gazaba ve la'nete uğramakta; işi cinâyetlere kadar götürmekle de bunun boyutlarını daha da çoğaltmaktadır...

Ka'benin, Mescid-i Haram'ın, Mescid-i Nebevi'nin ve sâir tüm kutsal yerlerin hürmetini ayaklar altına alan, çevrede yaptırdığı Amerikan mi'mârî tarzı melikâlerde-gökdelen altın kaplamalı saraylarda fuhuş alemleri yapan ve katliam ederek kanlarını akıttıkları müslümanların feryâdlarını ve parçalanış şekillerini kahkahalarla temâşa eden mel'un Suudî rejimi, kutsal beldelere ve mübarek-hürmetli mescidlere sarfettiği ve altında münafıkça maksatlar güttüğü üç-beş kuruşla tafalar satmaya çalışmakta, 'hadim'ül Haremeyn' (?) (aslında, 'katil'ül-Haremeyn') ünvanıyla İslâm aleminin öncülüğüne (?) yarışmaktadır. Bu ve benzeri konularda, Kur'an-ı Kerim, şu İlahî hitabıyla mü'minlerin dikkatini de-ğişmez gerçeklere çekmektedir:

"Müşriklerin, kendi küfürlerine bizzat kendileri şahid olurlarken, Allah'ın mescidlerini i'mar etmeye onların (ehliyeti) yoktur. Onların (hayır ve iyilik diye) bütün yaptıkları boşa gitmiştir ve onlar, ateş'de ebedî kalıcıdır. Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı ikame eden, zekatı veren ve Allah'dan başkasından korkmayan kimseler i'mar eder. İşte, hidayet üzere bulunanlardan oldukları umulanlar bunlardır. Siz (o müşriklerin) hacılara su dağıtma işi ile mescid-i Haram'ın (maddî-zahiri) i'marını, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad eden kimse(lerin amelleri) gibi mi tutunuz? Bunlar (bu iki sınıf) Allah katında bir olmazlar. Allah, zalimler güruhuna hidayet etmez." (Tevbe: 17-19)...

Evet; Allah'ın gerçek dinini yıkmayı, Öz Muhammedî İslâm'ı yok etmeyi, müslümanları Amerikan emperyalizmine köle kılmayı 'esas' alan ve resmi 'mezheb' hâline getiren, bu yolda olduğunu binlerce müslümanı geçmişte ve günümüzde haram beldelerde hunharca katliâm ederek isbatlayan Suudî rejimi, Allah-u Teâla'nın sonsuz gazabına ve la'netine masaddak olduğu halde, 'Haremeyn-i Şerifeyn'e', 'Ka'be'ye ve sâir kutsal yerlere hizmet (?) etmekle, oralara üç-beş kuruş harcayıp

"Allah'ın mescidlerinde, O'nun adının anılıp zikredilmesini men'edenlerden,

onların harab olmasına koşandan daha zalim kimdir? Onların (hakkı) oralara korkak korkak girmekten

başkası değildir. Dünya'da

rûsvaylık onlarındır; ahirette en büyük azab da yine onlarındır."

(Bakara:114);

yeni yeni inşaatlar ilâve etmekle öğünmekte, işine gelmeyen, yani şirki-küfrü ve emperyalizmi reddeden müslümanları o kutsal beldelerde alçakca katliâm etmeye kendisini yetkili (?) görmektedir...

'Vize', 'vergi', 'bürokrasi', 'tehdit', 'baskı' ve 'katliâm'.. yollarıyla dünya müslümanlarının rahat rahat serbestçe ve hürriyet içerisinde Allah'ın evini ve mukaddes yerleri ziyâret etmelerini engelleyen Suudî rejimi, bu hareketiyle gerçekten küfür ve tuğyanını ilân etmiş bulunmaktadır. Bu hususu, şu ayet-i kerime, ne kadar güzel ve veciz bir şekilde ifade ediyor:

"Muhakkak şu kafirler ve Allah'ın yolundan, gerek yerli, gerekse dışarıdan gelen bütün insanlar için müsavi (eşit bir ibadetgâh ve kible) yaptığımız şu Mescid-i Haram'dan (insanları) alıkoymakta olanlar (bilsinler ki), kim orada zulm ile ilhada yeltenirse biz ona acıklı bir azab tattırırız." (Hac:25)...

Başta İran'lı müslümanlar olarak, dünya müslümanlarının büyük bir kesimine fiilî 'ambargolar' uygulayan, Hacc'a giden tüm meşru' yolları kapatarak, tağuti bir anlayışı 'hacc' için geçerli kılmaya çalışan cânî Suudî rejimine karşı, tüm dünya müslümanları ve mustaz'af halklar çok büyük ve değişik tedbirler-tavirlar almalı, Allah-u Teâla'nın mübarek evini ve Resûlüllah Aleyhisselâtu Vesselâm'ın yurdunu ve diğer tüm mukaddes yerleri Al-i Suudun işgali altından kurtarmak için kapsamlı bir şekilde çalışmalı, bunun için de dünya çapında bir savaş başlatmalıdır...

1987 MEKKE-HAC KATLİÂMININ 3. YILDÖNÜMÜNÜ HÜZÜNLE ANARKEN!...

Beldet'ül-Emin ve ilâhî vahiy mekânı olan Mekke-i Mükereме, 4 Zilhicce 1407-Hicrî/31 Temmuz 1987 Miladî tarihinde, insanlık tarihinin en büyük cinayetlerinden ve katliamlarından birine, belki de en dehşetlisine şahid olmuş, 'Beytullah'ın, 'mescid-i Haram'ın ve 'Mekke-i Mükereме'nin hurmeti ve kudsiyeti ihlâl edilerek Amerikan emperyalizminin sadık uşağı olan cânî Suudiler tarafından, 'Kabe'nin yanı başında yüzlerce İran'lı, Afgan'lı, Filistin'li 'ihramlı' hacıların ma'sûm ve temiz kanları akıtılmıştır...

Cahilliye çağıının müşrikleri tarafından bile hürmet duyulan, kudsiyeti korunan Allah-u Teala'nın mübarek evi ve kutsal makamlar, münafık -mel'un Suudî rejimi tarafından ayaklar altına alınmış, savunmasız-sivil, üstelik çoğu kadın, yaşlı ve sakat olan 'Beytullah'ın imanlı misafirleri ve ziyaretçileri alçakca katliâm edilmiş ve pâk vücudları lime lime doğranıp parçalanmıştır..

İRAN'LI VE DİĞER MÜSLÜMAN HACILAR, NİÇİN? NEDEN KATLIÂM EDİLDİLER?

İran'da gerçekleşen cihan-şumul İslam İnkılabı'nın ilâhî ve Nebevî yapısı gereği olarak, her yıl Hacc'a giden onbinlerce İran'lı Hizbullahî müslümanlar İmam Humeynî (r.a.)'nin direktiflerine uyarak, Kur'an-ı Kerim'in bildirdiği ve Resulullah'ın (a.s.) uyguladığı şekilde, Hac farizâsını ve menâsiklerini yerine getirmeye çalışmış, bunun için de düzenli-disiplinli İslâmî yürüyüşler düzenlemiş; Amerika, Rusya ve İsrail gibi şeytanî güçlerin oyunlarına, İslam alemine ve insanlığa karşı yaptıkları zulümlere, dünya müslümanlarının dikkatlerini çekmiş, İslâmî vahdet ve kardeşliği gündeme getirmişlerdir. bu da, tabiatıyla, şeytanî güçlerin, bilhassa Büyük Şeytan Amerika'nın dostu ve uşağı olan Suudilerin kinini ve köklü husumetini celbetmiş, bu tür İslâmî-Kur'ânî tezâhürleri yok

etmek için bir dizi tedbirler almasını ve baskılar uygulamasını netice vermiştir...

Suudilerin ve dünya müstebirliğinin sürekli ve çok yönlü baskılarına rağmen, Öz Muhammedi İslâm'ı İhyâ ve ikame etmek misyonunu üstlenmiş bulunan İslam İnkılabı, İmam Humeynî'nin (r.a.) rehberliği ile hareket ederek, 1407 Hicrî/1987 Miladî yılı 'Hac' merâsimlerini de, öncekiler gibi yine Kur'an'ın emri ve Yüce Resulün (a.s.) uygulaması doğrultusunda icrâ etmiş, gerçek 'Hacc'ın nasıl olduğunu dünya kamuoyuna göstermişlerdir.

İşte; bu amaçla, 4 Zilhicce 1407 Hicrî/31 Temmuz 1987 Miladî tarihinde, Mekke'de Suudî yöneticilerin gösterdikleri yerde ve güzergahda toplanan 150.00'den fazla İran'lı ve sâireli imanlı hacılar, İmam Humeynî'nin (r.a.) Hac temsilcisi olan Huccetü'l-İslam Mehdî Kerrubi'nin sevk-ü idaresi altında "Allah-u Ekber", "La ilahe illallah" diyerek, gayet düzenli-disiplinli ve coşkulu bir şekilde yürüyüşe geçmiş ve mukaddes 'Ka'be'ye doğru ilerlemişler...

"Ne doğu, ne batı, yalnız İslam!" "Ey dünya müslümanları, birleşin!.." "Mü'minler kardeşler!", "Müşriklerin-emperyalistlerin iegemenliklerine son verin!" "Kafirleri-müşrikleri dost edinmeyin!"; "İslam'ın savunulması için koşuşun!" "Müşriklerden uzaklaşın!"; "Kudüs'ü Yahudilerin işgalinden kurtaralım!"; "Siyonist İsrail'in Filistin işgalini ve zulmünü tel'in ediyoruz!"; "Sovyetlerin Afganistan işgalini kınıyoruz!"; "Amerika'ya Ölüm!" "Rusya'ya Ölüm!"; "İsrail'e Ölüm!" anlamlarındaki yazıların yazılı olduğu pankartların taşındığı ve İslâmî feryadların haykırıldığı ve esâret altındaki "Mescid-i Aksa'nın büyük bir "Ma'keti'ni de bulunduğu bu muhteşem ve vakarlı yürüyüş, tüm dünyada büyük yankılar uyandırmış, bilhassa müslüman Arablar ve diğer ülke hacıları üzerinde çok olumlu te'sirler

husûle getirmiştir...

Dünya çapındaki Öz Muhammedî İslam'ın yeniden uyanışı ve doğuşu, Hacc'da ve kutsal yerlerde İlahî te'sirini hızla icrâ ederken, gelişmeden büyük ölçüde ürken ve korkulara kapılan Amerikan emperyalizmi ve tüm yandaşları ve uşakları, hâbis Suudî rejimini acilen harekete geçirmiş, mel'un Suudîlere tarihin en hunhar ve en gaddar cinayetini irtikab ettirmiştir...

MEL'UN SUUDİLER, MA'SUM VE MAZLUM İRAN'LI MÜSLÜMAN HACILARI KUŞATARAK KATLİAM ETMEYE BAŞLIYOR!

Gayet vakur ve ciddi bir şekilde İslâmî yürüyüşlerini sürdüren İran'lı müslümanlar, 'Ka'be'ye yaklaşmakta iken, bütün yollarının Suudî askerleri ve polisleri tarafından tutulduğuna ve dört taraftan ani saldırılara şahid olmakta, cadde üzerinde bulunan yüksek binalardan da üzerlerine kaynar sular, taşlar, tuğlalar, kum dolu kovalar-camlar atıldıklarını görerek şaşırıp kalmakta ve paniğe kapılmaktadır. Suudî askerleri-polisleri ateşli silahlar, boğucu gaz bombaları kullanmış; paniğe kapılan biçare hacıların etrafını kuşatarak kaçmalarını önlemeğe, böylece bütün hacıları hunharca öldürmeğe çalışmış, ancak İran'lı mazlum-inançlı müslümanlar, kendilerini boğazlatmak istemeyince, cânî Suudîler bu vahşetlerini tamamen icraya muvaffak olamamış, geri çekilmek zorunda kalmışlardır...

Cânî Suudîler, o derece bir vahşet sergilemiş, öyle adice ve canavarca bir cinâyet işlemiştir ki, benzerinin bulunacağı hayâl dahi edilemez. İslâmî yürüyüşe-gösteriye katılan müslümanların etrafını kuşatan ve kaçmalarına mani olarak hepsini topluca yok etmek isteyen Suudî güçleri, kaçmayı başarmış ve kendilerini "Mescid-i Haram'ın içerisindeki küçük bir mescide atmış bulunan hepsi kadın 30 kadar günahsız hacıyı, Mescid'in içerisinde üst üste yığarak doğramış, hepsini parça parça ederek katliam etmiştir. Yürüyüşde ön sırada yer alan 'sakat' ve 'kadın' hacıların büyük bir kısmı öldürülmüş ve ayaklar altında ezdirilmiş, ele geçirilen yaralılar dahi, olduğu yerde vurularak katl edilmiştir... Böyle-

ce; kurşunlarla, bıçaklarla, boğucu-öldürücü gaz bombalarıyla, kaynar sularla, parçalayıcı taş-kayakova ve camlarla öldürülen ma'sum müslüman-İran'lı hacıların sayısı yüzleri, yaralıların sayısı da binleri bulmuş; bu hâin ve alçak tabloyu, canî Suudî rejimi 'savunma savaşı(?)' diye nitelendirecek kadar bayağılaştıkça bayağılaşmıştır...

Suudîlerin bu alçak vahşetini ve 'Allah'ın evini kana bulama' cinâyetini Amerika, Irak, Ürdün ve Mısır gibi... hâbis-şeytânî düzenler, 'zafer(?)' diye nitelendirecek ve bundan dolayı Suudîleri tebrik edip kutlayacak kadar alçalmış, diğer tüm devletler

Dünya çapındaki Öz Muhammedî İslam'ın yeniden uyanışı ve doğuşu, Hacc'da ve kutsal yerlerde İlahî te'sirini hızla icrâ ederken, gelişmeden büyük ölçüde ürken ve korkulara kapılan Amerikan emperyalizmi ve tüm yandaşları ve uşakları, hâbis Suudî rejimini acilen harekete geçirmiş, bel'un Suudîlere tarihin en hunhar ve en gaddar cinayetini irtikab ettirmiştir...

de, bu insanlık fâciâsını, bu cânîyâne katliâmı görmezlikden gelmiş, cânî Suudîleri kınama ve İran İslâm İnkılabı'na başsağlığı dileme ihtiyacı bile duymamıştır...

İslâm düşmanı Alın Generali Ulrich Wege'nin yönelttiği bu hac katliâmı fâciâsında, Suudî güvenlik kuvvetleri otomatik tüfeklerden, boğucu-öldürücü gaz bombalarından faydalandığı gibi; çok yönlü ve çok etkili bir güce sahip olan 'Rightgun' anti terör tüfeklerinden de geniş şekilde faydalanmış, büyük ve derin yaralar açılarak şehid edilen hacıların büyük bir kısmı bu tüfeklerle öldürülmüştür. Konu İran tarafından dünya kamu oyuna teşhir edilmesin diye, Suudîler tarafından derin yaralar alarak öldürülen İran'lı şehid hacılardan 59'unun cesedi, insan yiyici yamyam Suudîler tarafından kaybedilmiş, İran' İslam Cumhuriyeti'nin sürekli baskılarına ve ısrarlarına rağmen, bu şehidlerin te-

miz na'şları, cenâze sahiplerine verilmemiştir.

İran'lı müslüman hacılar, Kur'anın emrine ve Resûlullah'ın (A.S.) sünnetine uyduğu için, cani Suudilerce katliam edilmiştir!...

İran'lı Hizbullahî müslümanlar, öz Muhammedî İslâm'ı ihyâ etmeğe ve Allah-u Teâla'nın istediği şekilde hac fârizasını yerine getirmeğe çalıştığından dolayı, şeytanî güçlerin bölge temsilcisi olan mel'un Suudilerin anî ve düşmanca saldırılarına uğrayarak hunharca ve gaddarca katliam edilmiştir.

Evet; Suudiler, İran'lı müslümanların "La ilahe illallah!" ve "Allah-u Ekber" sadalarından rahatsız olmuş, deliye dönmüştür. Zirâ onlar, Büyük Şeytan Amerika'yı 'en büyük' bilmekte ve kendileri için 'ilah' edinmektedir. Bundan dolayı da, Hizbullahî ve muvahhid müslümanların "Allah-u Ekber" ve "La ilahe illallah!" deyip haykırımlarına tahammül edememiştir...

İran'lı ve sâir gerçek müslüman hacıların, "Müslümanlar birleşin!", "Mü'minler kardeştir", "Müşriklerden uzaklaşın", "Amerika'ya Ölüm", "Rusya'ya Ölüm!", "İsrail'e Ölüm!", "Kudüsû Yahudilerden Kurtaracağız" diye, Kur'ani gerçekleri ve şiârları haykırımları ve dünya müslümanlarını 'uyandırmaya-şuurlandırmaya' çalışmaları, Amerikan emperyalizminin, müşriklerin ve siyonizmin sâdik uşağı olan Suudileri çileden çıkarmış, müthiş şekilde galeyena getirmiş ve ma'lum alçakça cinâyeti işlemeye itmiştir!..

Müslümanların 'kardeş' olduğunu, bunun için de 'vahdet' içerisinde bulunmasının lâzım geldiğini Suudiler hazmedememiş; bunu kâfirlerle olan kardeşlik ve birlik anlayışlarına aykırı olduğunu kabul etmiştir. Amerika, Rusya ve Siyonist İsrâil gibi, İslâm alemini ve dünyanın tümünü işgalleri altında bulduran, müslümanlara ve insanlığa olanca zulmü revâ gören kâfirlerin tel'in edilmesini ve kınanmasını da 'fesad'(!) diye nitelendirecek, bu hususta

bir sürü molla kılıkla bel'âmlara İslâmî (!) fetvalar verdirtecek kadar kuduran ve kâfirleşen mel'un Suudî rejimi, Allah'ın evinin misafirleri ve ziyaretçileri olan müslümanları İslâm (!) adına katliam ettiğini ve etmeğe devam edeceğini söyleyecek kadar da münafıklaşmış, Amerika'ya ibadet ve tapınma dinini, (!) (yani, kâmil ma'nada Amerikanî İslâmî) İslâm yattasıyla örtmeye-kamufle etmeye sürekli özen göstermiş, böylece ümmî ve cahil müslüman kitleleri yanına almayı, hiç değilse uyutmayı amaçlamıştır...

Cahiliye çağının müşrikleri tarafından bile hurmet duyulan, kudsiyeti korunan Allah-u Teala'nın mübarek evi ve kutsal makamlar, münafık -mel'un Suudî rejimi tarafından ayaklar altına alınmış, savunmasız-sivil, üstelik çoğu kadın, yaşlı ve sakat olan 'Beytullah'ın imanlı misafirleri ve ziyâretçileri alçakça katliâm edilmiş ve pâk vücutları lime lime doğrap parçalanmıştır..

Fakat tarihin hiçbir döneminde zalimlerin zulmü süreklilik arz etmemiş, zulüm düzenleri yıkılmaktan kendilerini kurtaramamış; münafıklar da, kendilerini sürekli olarak gizleyememiş, hâbis çehreleri ve nifakları çok kısa bir zamanda deşifre olarak cehennem boyalamışlardır...

Çok yönlü şîrk ve küfrü, kendisi için 'din ve mezheb' edinen; fuhşun ve ayyaşlığın

her türlü sermest olan, ülke gelirinin büyük bir kısmını bu yolda harcayan; banyo ve tuvaletlerin bile 'som altından' kaplatacak kadar alçaklaşan; mukaddes beldeleri Amerikan emperyalizminin yönetimi ve tasallutu altına sokan; kutsal topraklardaki bütün İslâmî izleri-alametleri kökünden kazıyıp yıkan; İslâmî-tarihî isimler yerine cahilî ve küfrî isimleri kullanmayı, Ebucehil-Ebuleheb isim ve çizgisini ihya etmeyi şîar edinen; "Hameyn-i Şerifeyn'in katili ve azılı düşmanı olan; ve mübarek toprakları, muhtelif cinayetlerle-katliamlarla "kan denizi" haline getiren mel'un Suudî rejimi de, geçmiş tağutların-zalimlerin akibetine aynen uğrayacak ve 'Sünnetullah' gereği, tarihin çöplüğünü doldurmaktan kendini kurtaramayacaktır, inşaallah...

Feci' Hac Katliamı'nın 3. yıldönümü dolayısıyla, İran'lı ve sâireli şehid müslüman hacılara Allah-u Teala'dan bol rahmet ve mağfiret, katil Suudî canavarlarına da sonsuz la'net olsun! der, dünya müslümanlarının acilen uyanmalarını ve tağutî düzenlere karşı harekete geçmelerini dileriz...

MUKADDES HAC, T.C. İLE SUUDİLER ARASINDA SKANDAL HALİNE GELDİ...

Lâik bir sisteme dayalı bulunan, bundan dolayı 'dinin, yani İslam'ın asla devlete müdahale etmemesini, fikir-görüş bellirmemesini' savunan, bunun için de (lâiklikle alâkalı) cezâ kanunları çıkarmış olan T.C., gûyâ lâikliğine rağmen, sürekli olarak dine, yani İslam'a müdahale etmeyi itiyâd hâline getirmiş, bu amaçla kurduğu Diyanet teşkilâtıyla İslâm'a yön vermeye kalkışmıştır. Ki, bu çarpık uygulama, bugüne kadar devam edip gelmektedir...

Bu cümleden olarak da, İslâm dini'nin fârizâlarından olan ve lâik düzenle uzaktan-yakından hiç ilgisi olmayan 'hac' ile alâkalı işlere T.C. bilfiil müdâhâle etmekte, organizesini, resmî kurumlarından olan 'diyanet başkanlığı'na vermekte, hacıların giyecekleri elbiselere ve gezi programlarına kadar.. her şeylerini kendisi düzenlemekte, kısaca müslümanların rahat ve özgür bir şekilde dini vecibelerini yerine getirmelerini ('yardımcı oluyoruz' (?) bahanesiyle) engellemektedir...

Bilindiği üzere, T.C. ile çok iyi ilişkiler içerisinde bulunan Suudî rejimi, 1987'de icrâ ettiği hac katliamı vahşetinden sonra, 1988 tarihinde Ürdün'ün başkenti Amman'da düzenlediği uluslararası resmî 'hac kongresi'ne T.C. dahi 'bakan' düzeyinde katılmış; İran'lı ve Hizbullahî müslümanların hacca gelip 'Kur'anî yürüyüşler ve gösteriler' yapmalarını önlemek amacıyla her ülke için geçerli kılınan 'binde birlik' kota uygulama teklifinin yazılı metnini imzalamıştır. Fakat; sâdece İran'lı ve aynı çizgideki müslümanlar için alınmış olan kota kararı, Suudîlerin dostlarına uygulanmamış, sâdece kâğıt üzerinde kalmıştır...

Son günlerdâ alevlenen 'Fırat ve Dicle' suyu mes'elesi, bilhassa Irak ve Suriye'nin bunu 'Arap Birliği Teşkilatı'nın Mayıs-1990 tarihli toplantısına

getirmesi, konunun T.C. -ARAP da'vası hâline getirilmesi, ister istemez Suudîleri, T.C.'ye karşı soğuk tavır takınmaya ve 'dost-kardeş ülke' statüsünden çıkarmasına sebep olmuştur...

Geçmiş yıllar gibi, kendini imtiyâzlı ülkelerden sanan T.C. ve onun 'hac organizatörü' olan Diyânet başkanlığı, kendileri için ayrılmış olan resmî kota'nın kat kat üzerinde hacı adaylarının müracaatlarını işleme koymuş ve yüz milyarları bulan 'hac ücretleri'ni, aylarca önce bankalardaki kendi hesabına yatırtmıştır...

Gelişmeleri sessizce izleyen Suudî rejimi, en sonunda kota'yı öne sürmüş, hacı sayılarının ona göre ayarlanmasını istemiş; T.C.'nin huzurunu ve düzenlemesini bozarak alt-üst etmiş; iş resmî gerginliklere kadar tırmanmıştır. Bununla birlikte, Suudîlerle sıcak ve samimi ilişkileri korumak isteyen T.C., kendi vatandaşlarını mağdur bırakmayı, faturayı günahsız müslümanlara çıkarmayı yeğlemiştir. Karayolu ile hacca gitmeyi iptal etmek suretiyle, işi halletmeyi(?) deneyen T.C., onbinlerce müslümandan aldıkları 'hac ücretleri'nin bankalarda birikmiş olan 30 küsur milyar tutarındaki fâizini 'diyanet vakfı' denen resmî kurumunun kasasına aktarmış, bununla da kalmayarak hacc'a gidemeyen ve her yönden mağdur bırakılmış bulunan 100 bin'den fazla müslümanı 'yapılan masraflar' adı altında, 270 bin T.L. civarında da borçlu çıkarmıştır.

Çok haklı olarak infîale kapılan Türkiye'li 'hac mağduru' müslümanlar, Ankara ve İstanbul gibi büyük şehirlerde T.C. yi - Diyaneti ve Suudîleri protesto gösterileri düzenlemiş, Diyânete âit ticârî bir yeri bombalayarak kundaklamış, kendilerini mağdur bırakanlara ve kompo düzenleyenlere la'netler yağdırmıştır...

SUUDİ REJİMİ, HAC İÇİN NEDEN KOTA UYGULUYOR?..

İngiliz emperyalizminin kurduğu, Amerikan emperyalizminin de koruduğu hâbis Suudî kiralığı, gerek bu faktörden, gerekse dayandığı 'vehhabilik' denen müfsit (akılcı-tahribkâr) mektebin yapısından ve tabii gereğinden olsun, 'Ka'be'nin, 'Mescid-i Haram'ın, 'Mescid-i Nebevî'nin ve sair kutsal yerlerin varlığından ve buralara karşı müslümanların 'ta'zim ve hürmetinden' rahatsız olmakta, 'şirk(?)' kabul ettiği bu unsurları ve uygulamaları yıkmak için her türlü şeytânî yollara başvurmaktadır. Bu amaçla, Yüce Resüle (AS) ait bütün izler-hatıralar yok edilmiş, Eshab-ı Kiram'ın türbeleri yıkılmış, maziyi ve İslâmî ruhu yansıtan her şey virâneye-harabeye çevrilmiş, bu kutsal yerlere hürmet eden müslümanlar, mükerrer şekilde katliam edilerek öldürülmüştür.

İslam İnkılabı'nın İran coğrafyasında zâfere ulaşmasından ve Öz Muhammedî İslâm'ı yeniden ihyâ edip canlandırmaya çalışmasından sonra mel'un Suudî rejimi, Amerikan emperyalizminin de tahriki ve teşvikli ile alarma geçmiş, tarihî-şeytânî fonksiyonunu icrâ etmeye, mukaddes beldelerden 'KUR'ANİ-İSLÂMİ' tezâhürleri tamamen yok etmeye, bunun için de çevreye ve gerçek müslümanlara saldırmaya başlamıştır...

Hacc'a giden müslümanların sayısı arttıkça, hele şuurlu müslümanlar gittikçe dünya çapında etkilerini gösterdikçe, Suudîlerin şeytânî görevleri elbette aksamış ve akamete uğramış olacaktır. İşte; Suudîler, 'Kontrol altında tutabilmek', 'Kur'anî-İslâmî tezâhürleri önlemek', 'hac menasiklerini kendi inançları doğrultusunda yaptırabilmek', 'dünya müslümanlarının hac'da dayanışmalarını ve bilinçlenmelerini engellemek', bunlardan da önemlisi gerektiği anda 'toplu katliamlar gerçekleştirilebilmek, onlarla baş edebilmek' amacıyla 'hac' için 'kota' uygulamasını getirmekte, 'vize' çengeli ile dünya müslümanlarının mukaddes beldelere aşkla-şevkle dalgalar halinde yürüyüşlerine-akışlarına mani olmaya çalışmaktadır...

Rezil Suudîlerin, bu şeytânî tuzakları da kendileri ve yandaşları olan tağutî düzenler aleyhine işlemekte, gün geçtikçe hile ve entrikaları ortaya çıkarmakta, dünya müslümanları tarafından küfür, zulüm ve tuğyanları teşhis edilip anlaşılmaktadır... Bu da, gelişmekte olan cihan-şümül İslâmî uyanış ve şahlanış'ın lehine sonuçlar doğurmakta, Hizbullahî hareketin daha da hız kazanmasına sebep olmaktadır...

**"Mevla, görelim neyler;
Neylerse güzel eyler!..."**

TEBRİK

" Kıymetli canlarını Allah'a (C.C.) Kurban etmeye adanmış olan Dünya Hizbullahî Müslümanlarının Mübarek Kurban Bayramlarını ruh-u canımızla tebrik eder, İslâm Çağı'nın ışıklarını yansıtan ayine olmasını Yüce Rabbimizden niyâz ederiz..."

DAVET DERGİSİ

Bütün dünyada Suudîler la'netleniyor!

SUUDİ REJİMİNİN 'HARAMEYN-İ ŞERİFEYN'DEKİ TARİHİ İHÂNETLERİ DEVAM EDİYOR; CİNÂYETLER ZİNCİRİNE YENİ CİNÂYETLER EKLENİYOR...

**ARALARINDA 500'DEN FAZLA TÜRKİYE'Lİ MÜSLÜMAN
HACI'NIN BULUNDUĞU YENİ CİNÂYETTE, BİNLERCE
MÜSLÜMAN, MEKKE'DE FECİ BİR ŞEKİLDE CAN VERDİ!..**

9 -Zilhicce -1410- Hicrî/2-Temmuz-1990- miladî günü, Allah-u Teâla'nın **Emin Beldesi** olan **Mekke-i Mûkerreme**, yeni bir faciâ daha yaşadı. 2 bin civarında gayr-i resmi rakamlara göre 5 bini aşkın ihramlı mü'minler, Suudîlerin gadr'ına ve ihanetine uğrayarak çığlıklar arasında can verdi. Suudî rejiminin tarihi, zaten baştan başa kanla-cinayetle ve katliamla doludur. Suudîler, Allah-u Teala'nın **evini** ve kutsal topraklarını işgali altına alarak **'kan denizi'** haline getirmiştir...

Vizelerle-kotalarla ve değişik sınırlamalarla **Hac yolunu kapatan** ve Allah'ın kullarını, Allah'ın evini ziyaret etmekten alıkoyan hâbis Suudîler, gerektiği anda, hiç çekinmeden ve gayet soğukkanlılıkla işlediği cinayetlerle-katliamlarla **Haccı** engelleme yollarına başvurmakta, Büyük Şeytan Amerika'dan destek aldığından dolayı, hiç kimseden ve hiç bir güçten de korkmamaktadır...

1987 yılında İran'lı yüzlerce müslüman hacıyı şehid eden Suudî rejimi, dünya devletlerini ve kamuoyunu karşısında görmeyince, hele hele yanında görünce bu tür cinayetlere karşı heveslenip-ış-

tahtlanmış, bunun tabii sonucu olarak, bu sene de Türkiye'li, Endonezya'lı, Malezya'lı ve saire'li müslüman hacılardan 2 bin civarını, direkt ve indirekt yoldan katliam etmiş; böylece, istediği **'kota'**ya uymayan ve uymak istemeyen ülkeleri uyarmıştır(!).

Suudîlerin şeytanî niyetlerinden ve desiselerinden tamamen habersiz, İslâmî Hac menâsiklerini ve ilâhî farizâlarını (eksiğiyle-yanlışlığıyla birlikte) ifâ etmeye çalışan, Allah'a gerçek anlamda ibadet edebilmekten başka hiçbir amacı bulunmayan, bunun için de **'Mina'**da bulunan **Cemreleri** (şeytanları) taşlamaya giden mazlûm hacılar, Suudîlerin kurduğu **'tûnel'** tuzaklarına takılıp kalmış, şeytan taşlamaktan dönen büyük bir kalabalığın karşıdan gelmesi ve **"ölüm tûneli"**nin ağzında karşı karşıya gelip iç iç'e girmesi, faciâ'nın zahirî sebebi olmuştur...

Suudî rejimi, her cinâyet ve katliam sonrasında başvurduğu yola yine başvurmuş, **'facia'yı 'kaza'** ve **'ilahi takdir'** diye geçiştirmeye ve ört-bas etmeye çalışmıştır. Nitekim, 1987 yılında İran'lı hacıları katliam ettiği zaman, yine **'izdiham'** ve **'panik'** ile izâh etmeye kalkışan, fakat **İran İslam Inkılabı'nın**

dirâyetli-imanlı ve kahraman öncülerinin mes'eleye bütün güçleriyle sahip çıkmaları yüzünden, hâlinâne cinâyet su yüzüne çıkarılmıştı. Bu fâciâ dahi; ilgili ülke yöneticileri tarafından ciddiyetle-samimiyetle ele alınırsa, Suudîlerin cânî çehreleri yine meydana çıkacak, dünya kamuoyu Suudîlerin ne denli bir vahşet timsâli olduğuna şahid olacak ve mukaddes beldelerin bu cânilerin hâbis ve kanlı ellerinden kurtarılması için bütün gücüyle çalışacaktır...

Aksi taktirde; mazlum müslüman hacıların kanları yerde kalacak, Suudîler de, canları istedikleri zaman, aynı türden ve daha beter cinâyetler işlemeye devam edecek, bu konuda hiçbir mercie hesap, hatta bilgi verme zorunluluğunu dahi duymayacaktır. Nitekim, şimdi bile bu dehşetli fâciâ için Arabistan'a giden ilgili ülke yetkililerine gereken bilgileri vermekten kaçınmış, onlara karşı 'sıkı bir yasak' stratejisi uygulamıştır...

Şimdi; şu vâkıâları gözönüne alarak, bu fâciâ'nın nasıl cinayet ve katliâm olduğunu iyice düşünerek teemmül edin:

- Suudî rejimi, şeytan taşlamaya giden yol güzergahında bulunan 'tünellere' enerji sağlayan jeneratörlerin bir kısmını Tünelin en işlek anında ve trafiğin en yoğun olduğu bir zamanda devre dışı bırakmış, böylece 'cinayete' zemin hazırlamıştır...

- Bunaltıcı sığağa ve 600 metrelik tünelin havasızlığına rağmen, tüneldeki 'havalandırma' tesislerinin bir kısmı işletilmemiş; tünel korkunç ve boğucu bir sıcak ile birlikte havasız bırakılmıştır. Ki, bu; ölüm oranının artmasına sebep olmuştur...

- Bunaltıcı-havasız tünel'den çıkmakta olan ka-

labalığın üzerine, şeytan taşlama görevini yapacak karşidan gelmekte olan mahşerî kalabalık yürütülmüş, iç iç'e karışan ve tünelden çıkış yolları tamamen kapanan biçâre müslümanlar kesin bir ölüme terk edilmiştir...

- Ölüm tünellerinin içerisinde ve çevresinde hiçbir tedbir alınmamış, kasıtlı oluşturulan ölüm ortamı için bütün hileli yollara ve ihmal imajı uyandıran entrikalara-desiselere başvurulmuştur...

- Tüneldeki ışıklar söndürülmüş, yaratılacak panik'in boyutlarının ölüme vardırılması amaçlanmıştır...

- İlk izdiham üzerine, hacılar 'Allah-u Ekber!' diyerek 'Tekbir' almaya, bir kısım Suudî emniyet

güçleri de 'tekbir seslerinin geldiği tarafa ve kalabalığa doğru ateş etmeye' başlamış; bu ateş, ilk ölüleri sonuç verdiği gibi, paniğin (çok tabii olarak) çok büyük boyutlara ulaşmasını doğurmuştur.

- İzdiham sonrası

ölü ve yaralı olarak tünelin ağzını, çevresini ve yolları dolduran mazlum hacılar, derhal Suudîler tarafından 'dozerlerle toplatılmış, kamyonlara konarak ve alel-acele yüzlerinin resimleri çekilerek, açılan büyük çukurlara topluca gömülmüştür. 7 Temmuz-1990 tarihli Günaydın gazetesinde bir görgü tanığının ifadesine göre; 'ölü' diye gömülenler arasında 'birçok canlı ve kimildayan insanların' da bulunduğu anlaşılmıştır. Ki; Suudî rejimi, fırsatı ganimet bilerek 'baygın-yorgun' düşerek uzanmış olan müslümanlardan, eline geçirebildiklerini alel-acele toplayarak 'diri diri' gömmeye çalışmış; bu hususta, epeyce de başarıya (!) ulaşmış-

Suudî rejiminin işlediği cinayetlerden bir görüntü.

tır...

- Ölü ve yaralı hacıların yurttaşı buldukları ülke temsilcilikleri Arabistan'da bulunduğu halde, Suudiler, ilgili ülke yetkililerini çağırıp bilgi verme, cenâze tesbit işlerini birlikte yapma, gerekirse cenâzelerini teslim etme ihtiyacı duymamış, ölenler kendi yurttaşymış, işin doğrusu, bit-pire (!) imiş gibi, gayr-i insanî bir muameleye tabi tutmuş, alçakça cinayetini oldu-bittiye getirerek **'el çabukluğu ma'rifet'** kabilinden alel-acele ört-bas etmeye çalışmıştır. Bu hususta, maalesef ilgili hiçbir ülkeden ve yöneticilerinden ciddi bir itiraz sesi yükselmemiş, hele hele hesap sorulması sözkonusu bile edilmemiştir...

Cenâzelerin toplu defninden sonra, olay yerine gelen ilgili ülke yetkilileri, Suudî emniyet görevlileri tarafından çok sert bir muamele ile karşılanmış, cinâyette alâkalı, suâl sormalarına bile müsaade edilmemiştir...

- Dehşetli faciada, susturucu takılmış otomatik silahlar kullanıldığı gibi, boğucu gaz bombalarının da kullanıldığı ihtimal dahilinde olduğu anlaşılmaktadır. Gazla boğulan ve kurşunla ölenlerin tesbit edilmemesi için, ölenler hemen toplanarak **'gömül-müş'** ölüm nedenlerinin tesbiti ve otopsi yapılması önlenmiştir...

- Suudîlerin kurdukları tuzaklarla ölen hacılardan yüzlercesinin **hüviyeti, kimliği, ülkesi ve te-balyyeti'** bile tesbit edilememiştir. Bir kısmı ise hâlâ **'kayıplar'** listesinde yer almakta; ne oldukları karanlık perdelerin arkasında kalmış bulunmaktadır. Ki; bunların, ateşli silahlarla-kurşunlarla ve boğucu gazlarla, Suudîler tarafından öldürülmüş olmaları, bundan dolayı dünya kamuoyundan gizlendikleri ve cenazeleri kaçırılmış oldukları ihtimal dahilili olarak görülmektedir. Zira; mef'un Suudîlerin, bu konudaki ihtisâsı? ve tecrübesi? tüm dünyanın diline destan (!) olmuştur...

- Bu dehşetli cinayeti gayet soğukkanlı bir biçimde işleyen Suudî rejimi, bu faciayı kendisi ve uygulamak istediği **'kota'** için bir gerekçe olarak ileri sürme imkanına (?) kavuşmuş; **"size demedik mi, Hacc'a öyle çok çok ve kalabalık kalabalık gelmeyin! Bizi dinlemezseniz, işte akibetiniz**

Suudî rejimi, her cinâyet ve katliam sonrasında başvurduğu yola yine başvurmuş, 'facia'yı 'kaza' ve 'ilahî takdir' diye geçiştirmeye ve örtbas etmeye çalışmıştır.

böyle olur! İsterseniz ve aynı akıbete katlanırsanız, yani kendinize güvenerseniz ve yüreğiniz atarsa, önümüzdeki seneler yine böyle kabileler halinde Hacc'a gelin! Gelin ki;.. dünyanın kaç bucak olduğunu sizlere gösterelim?.." mesajını(!) sunmuştur...

- İlgili ülkeler, himayeleri altında bulundurdukları yurttaşlarının **'ölüm'** nedenlerini araştıracaklarına, tam aksine vahim cinayeti ört-bas etmeye çalışmakta, en sert olan beyanatlari da, ancak **'maddî tazminat'** talep edilebileceği? şeklinde olmaktadır. İş para'ya kalınca; **petro-dolarlar** içerisinde yüzen Suudî despotluğu, **'parayı basıp, müslüman öldürmeye devam edecektir!'**. Nasıl olsa; Suudî bütçesi, yılda öldüreceği onbinlerce kişinin tazminatını ödeyecek bir güce sahiptir!!!...

İşte; tüm bu serd edilen gerçekler muvacehesinde, dünya müslümanları ve tüm haysiyet-şeref sahibi insanlar, yeni baştan bir **'genel durum muhasebesi'** yapmalı, Amerikan emperyalizminin organizesi altında birleşen dünya küfrüne ve bunların **'müslüman'** kılıklar-yaftalar taşıyan uşaklarına, bil-hassa mukaddes beldeleri zalim sultanı altında bulduran Suudî rejimine karşı, yeni ve çok şümüllü bir strateji geliştirmeli; **'İslam İnkılabı'**nın eksenini etrafında **'güçlü İslam Cephesi'**ni oluşturarak harekete geçmeli; kutsal topraklar başta olarak, yeryüzünün tamamını kafirlerin-tağutların pis elinden ve tahakkümünden kurtararak **ilahî hakimiyeti** gerçekleştirmelidir..

Allah'ın rızası, Peygamberin (a.s.) ve şehidlerin hoşnudluğu ancak böyle kazanılır; insan hayatı, ancak o zaman gerçek anlamını ve ifadesini bulur; dünya, ancak o zaman huzura ve sükuna kavuşur.. Vesselâm...

İŞGALCI SUUDİ HANEDANI YOK EDİLİNCEYE KADAR; GEÇİCİ OLARAK: "HARAMEYN-İ ŞERİFEYN'İN YÖNETİMİNİ, MUTTAKİ İSLAM ALİMLERİNDEN OLUŞACAK, BİR 'ULUSLARARASI KOMİSYON' ELİNE ALMALIDIR!..

Mukaddes beldelere hükmeden ve sürekli cinâyet-katlâm eylemleriyle o kutsal yerleri 'kan denizi' hâline getiren, Allah-u Teâla'nın 'emîn evini' ve kutsal toprakları, yeryüzünün en 'korkulu' ve en 'güvensiz' yerlerinden biri konumuna sokan, eli ve dişleri kanlı cânî Suudî rejimi, artık o kutsal yerlerin idaresine-hizmetine ehil olmadığını tüm dünyaya da isbatlamış bulunmaktadır...

Evet; Allah'a ve Yüce Resûlüne karşı amansız bir savaş açmış bulunan, İslam'ı kendi hevâsına ve efendisi Amerikan emperyalizminin isteklerine göre dejeneredeerek tahrif etmek isteyen, ülkenin ve mazlum halkın bütün gelirini-servetini yağmalayarak Amerika'ya ve şeytani zevklerine peşkeş çekip takdim eden, Ebucehilin-Ebulehebin yolunu-hatırâsını ihyâ etmeye çalışan Suudî hanedanının o necis eli, artık o kutsal beldelerden kesilmeli ve o mübarek yerler, İllâhî ve İslâmî hürriyetlerine kavuşturulmalıdır...

Hiç olmazsa, bu aşamada ve acil olarak 'hac ayları' ve 'umre mevsimi' boyunca, İslâm aleminin takvâsiyle, ilim ve irfânıyla temâyüz etmiş alimlerinden oluşacak 'uluslararası' bir heyet ve komisyon, kutsal beldelerin yönetimini eline almalı; Allah'ın emri ve Yüce Resûlün (AS) uygulamasına mütevâzî bir şekilde, müslümanların 'hac' ibadetlerini yerine getirebilme imkânları sağlanmalıdır...

Suudî rejiminin sürekli olarak icrâ ettiği cinâyetler ve katliâmlar, artık o kutsal beldelerin 'güvenirliliğini' tamamen zedelemiş, müslümanların korkusuz ve güven içinde 'hac' yapabilme imkânlarını yok etmiştir... Dünya'nın değişik bölgelerinde yaşayan müslümanlar, artık bundan böyle 'hac' yolculuğuna çıkma cesaretini kendilerinde bulamayacak, her an Suudîler tarafından (uydurma iddiâlarla ve bahânelerle) yakalanıp işkenceye tabi tutulmak veya öldürülmek endişesini kalblerinde taşıyacaklardır. Zirâ; Suudîlerin tarihi ve alelâde günlük icrââtları, bu tür fâciâlarla-zulümlerle dolup taşmaktadır...

Can ve yol emniyetinin tamamen kalktığı, hayatta kalanların Suudîlerin acımasız insafına bırakıldığı, gerek kasıtlı ve gerekse kasda yakın ihmâli(?) ve vurdum-duymazlığı? yüzünden 'hac' farizâsının ve menâsiklerinin yerine getirilebilme imkânının kalmadığı, 'öldümün-öldürülenin' ân meselesi olduğu, hatta yaşamanın-adetâ-tesâdüfî olarak mütalââ edildiği günümüz 'hac mes'ele-si' ne, köklü bir çözüm bulunması, tüm dünya müslümanlarının, bilhassa gerçek ulema'nın; sorumlu olduğu en bü-

yük ve en önemli imanî, islâmî ve insanî vazifelerindedir...

Dünya'nın her tarafında yaşayan müslümanlar ve 'Ka'be'nin, kutsal toprakların (hiç değilse hac mevsiminde, şimdilik geçici de olsa) hürriyete kavuşturulmasını isteyen haysiyetli insanlar, bu amaçla bir araya gelmeli; kendi aralarında komisyonlar kurarak, konuyu dünya'nın gündemine getirmeli; uluslararası kuruluşlarda ve plâformlarda da mes'elenin gündemde tutulmasına çalışmalı, kutsal hac yollarına kurulmuş olan Suudî barikatlarını kaldırmak için ellerinden geleni yapmalıdır...

Umre-i Kezâ'da, Resûlüllah (AS) efendimizin 'Ka'be'yi, 'Mescid-i Haram'ı hatta 'Mekke-i Mükerrreme'yi müşriklerden temizleme, kendi güvenliklerini kendileri sağlama uygulaması, -bu aşamada- ve bu konuda, güzel bir örnek olarak karşımızda durmaktadır. Ki; 'hac mevsiminde' 'Harameyn-i Şerifeyn' (Yani, Mekke-i Mükerrreme ile Medine-i Münevvere) Suudî güçlerinden hâli bırakılmalı, 'uluslararası' müslüman ve bağımsız bir komisyonun idaresi ve nezâreti altında müslümanların, hac fârizalarını yerine getirmelerine imkân sağlanmalıdır...

1987 yılı hac katliâmı'ndan sonra, İran İslam Cumhuriyeti yöneticileri tarafından gündeme getirilen, çok haklı akli ve şer'î gerekçelere dayanan bu teklif, bugünlerde, bir kısım Türkiye'li ve Endonezya'lı resmî yetkililer tarafından da kapalı kapılar ardında gizli-gizli dile getirilerek söz konusu edilmektedir...

Bu hayırlı teklif, gerçekleştirildiği takdirde, kutsal topraklara gitmek için hasret çeken milyonlarca aşk ehli müslüman, muradına erecek; Yüce Rab'lerinin evine, her namazda yöneldikleri 'kible'ye ve Yüce Resûlün huzuruna kavuşmuş olacaktır. İnanan bir insanın, bundan daha tabii hakkı olabilir mi? Dünya'nın izzetli müslümanları, hür ve şerefli insanlar, niçin hâbis Suudîlerin zulüm sehvası altında ve zillet içerisinde 'hac fârizâsı'nı ifâ etme zorunda bırakılmaktadır? Bu durum, insanlık için yüz karası değil midir?.. Hac ve İllâhî menâsiki, baştan başa izzet ve hürriyet sembolü iken, Allah'dan başka tüm sultanları red etme ve yalnız Allah'a kulluğu ilân yeri iken, nasıl olur da beş paralık hâbis Suudî rejimi, bu İllâhî fârizâyı kendi sultasına altına alabilir? İşte; bundan dolayı, izzet ve şeref sahibi tüm dünya müslümanlarının; Suudîlerin bu cânîyâne uygulamalarına karşı başkaldırma.. ve kutsal yerlere sahip çıkma.. zamanı gelmiştir; hatta geçmektedir.. Vesselâm...

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا

بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُم بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَادِعُونَ اللَّهَ

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾

كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا تُقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ

قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾ إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ

وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

MEAL VE ANLAMI*

8-) "İnsanlardan öyle kimseler vardır ki, 'Allah'a ve Ahiret günü'ne iman ettik!' derler; halbuki onlar, mü'min (inanmış) değildir." (Açıkça ve gerçekten iman edenlerle, açıkça kâfir oldukları halde, dışlarında mü'min görünen ve münâfik denen bir kısım insanlar, İslâm toplumu içerisinde kangren hâle gelmiş, İslâmı ve müslümanları içten yıkan telli-duvaklı birer ejderhâ pozisyonuna bürünmüştür... İtikâdî ve amelî nifak evsafını taşıyan tipleriyle münâfiklar, 'iki yüzlü' mülevves bir yapının müşâhhas timsâli olmuş, insanlık hayatındaki güven, itimâd ve sadâkat binâlarını temelden sarsmıştır...)

9-) (İnanmadıkları halde, 'inandık!' diyen münâfiklar, böylece) Allah'tı ve iman etmiş olanları (güyâ) aldatırlar; halbuki onlar, (bu halleriyle) kendilerinden başkasını aldatamazlar; (ama, bunun da) şûûruna varmazlar!" (İslâm'ın izzet bulduğu ve hükûmran olduğu yer ve zamanlarda görülen münâfik tipler, kalben kâfir oldukları halde; korkularından, ikbâl ve çıkar endişelerinden veya gizli-den gizliye İslâm'a ve müslümanlara karşı ihânette bulunma niyetlerinden dolayı küfürlerini gizlemiş, böylece sınırsız muhit ilmini, kudretini ve azâmetini idrak edemedikleri Allah'ı Teâlâya karşı, -haşa- 'hile' yaptıkları ve mü'minleri

Kur'an Ayetlerinden Işıklar

de aldattıkları zehâbına kapılmışlar; kendi kendilerini aldatarak dünyevî ve uhrevî hüsrâna dâcâr olduklarının farkına bile varmamışlardır... Halbuki; "... Allah, sinelerdeki özü hakkıyla bilendir!" (Al-İmran: 154); Enfal: 143); "Haberiniz olsun ki, (münâfiklar), ondan (o Peygamberden, düşmanlıklarını) gizlemeleri için göğüslerini dürüp bükerek. (Hakkı işitmek için) elbiseleriyle örtündükleri zaman da (hallerine) dikkat et! (Halbuki) Allah, onların gizleyeceklerini de, açığa vuracaklarını da biliyor. Çünkü O, sinelerin tâ özünü bilendir!" (Hûd: 5);... "Mü'minlerin ferâsetinden sakının!. Çünkü onlar, Allah'ın nuruyla bakar! (münâfığı, teşhis eder!) (Tirmizî: 5/239)"...

10-) "Onların kalblerinde 'marâz' vardır. Allah da, marâzlarını gittikçe arttırdı. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlara elem verici bir azâb vardır." (Münâfiklarda yakın ve tasdik olmadığı için, dâima şüphe içerisinde bocalayıp dururlar; bu şüpheleri kalblerinde bir marâz, sürekli bir hastalık hâline gelmiş; İslâmî gerçekler ve İlahî hükümler güneş gibi zâhîr olduğu hâlde, bir türlü kalblerine sinmemiştir.. Münâfiklar, dâima 'güçlü'den yana görünmeğe çalışır, böylece kendilerine nüfuz, çıkar ve itibâr kazanmak isterler. (Bakırız; Nisa: 141; İlh...)). "Gerçekten münâfiklar, zanlarınca Allah'a hile yaparlar. Halbuki O (Allah), hilelerini başlarına geçirir. Onlar namaza kalktıkları vakit üşene üşene kalkarlar, insanlara gösteriş yaparlar. Allah'ı, ancak birazcık anarlar. Onlar, (kûfür ile iman) arasında bocalayan bir sürü kararsızlardır. Ne onlara, ne bunlara (mal olurlar). (İşte) Allah, kimi şaşırtırsa, artık ona bir yol bulamazsın, asla!.." (Nisâ: 142-143).

Muhammedi İslâm'ın bütûn nurâniyetini ve ihtisâmını tazammun eden asrımızın İslâm inkılabı'na karşı kin ve adâveti bayrak hâline getiren, bir kısım kalbleri maraz dolu çevrelerin varlığı da, günümüzde bir vâkıâ olarak müşâhede edilmekte, böylece konu ile alakalı

İlahî ayetlerin hükümleri ezelden gelip ebede doğru gitmekte ve her çağdaki efradı ve muhatabları açığa çıkmaktadır...

11-12.) "Onlara 'yer yüzünde fesâd çıkarmanın!' denildiği zaman, 'biz, ancak müslimleriz! (islâh edicileriz)!' derler. Bilesin ki, onlar 'müfsid'lerin tâ kendileridir; velâkin bunun şuuruna varmazlar!" (Allah-u Teala, tekvini karunlarıyla kâinatta nizam, irtizam ve ahengi sağladığı gibi; teşrî ve İslâmî hükümleriyle de insan hayatının ve toplumun düzenini, nizamını emniyetini, asayişini ve saadetini sağlamaktadır. Münâfiklar ise, küfürlerini gizleyerek müslümanlar arasında dolaşmakta, gizliden gizliye İslâmî prensipleri, uhuvveti ve vahdeti sarsıcı ve ifsâd edici hareketlere başvurmakta, bunu yaparken de 'muslih' olduklarını, durumu ve halkı dostça (?) islâh etmeğe çalıştıklarını açıklamakta, böylece sâf ve ümmî müslümanları aldatmaya çalışmaktadır... İslâm birâsinde musallât olmuş bu bozguncu anarşistler, maskeli hâinler olduklarından dolayı, açık kâfirlerden daha fazla bir fitne kaynağı olmakta, İslâm'ın Cihan-şumul hükümlerliliğini ve vahdetini sabote etmekte, İslâmî bünyede 'kangren' olmuş muzır bir unsur ve uzuv hâline gelmiş bulunmaktadır. Bu fesâd ve anarşi çıkarma fiillerini, her ne kadar kamufla etmeye çalışsalar ve kendilerini 'dost, islâh edici, düzeltici ve yapıcı' diye lânce etseler de, gerçekten "onlar, fesâdçıların-anarşistlerin tâ kendileridir." Olabilir ki, kendileri, kasvet-i kalblerinden dolayı bazı kereeler bunun farkına varmayabilirler; ama bu cehâletleri, yine onların müfsid oldukları vâkıasını aslâ değiştirmez... Onun için, şuurlu müslümanların ve Hizbu'llâhî ümmetin gâyet hassâs, hüşyâr ve müteyâkkız bulunmaları, bu tür yıkıcı-bozguncu müfsidler hâbis çehrelerini deşifre etmeye çalışmaları, İslâmî ve müslümanları bunların zararlarından, şüphe-evhâm saçan fitnestinden korumak için çok uyanık ve eli tetikte bulunmaları, hayati zaruret derecesinde şarttır; ve bu, en elzem ve en zarurî İmanî-İslâmî vâcibâtandır...)

* Bakara: 8-12

Afganistan 'Dokuzlu İtilaf Şûrâsı' Temsilcisi

HÜCCETÜ'L-İSLAM MUHAMMED İSHAK AHLAKİ İLE BİR MÜLÂKAT:

Cafer HİDAYETOĞLU

Bismihî Teâla

Esselamü Aleyküm ve Rahmetullahi ve Berrekâtühü

- Sayın Ahlâkî, Türkiye'de yayınlanmakta olan aylık Davet dergisi için, sizinle bir musâhabe ve mülâkât yapmak istiyoruz...

- Memnuniyetle!..

- O halde; önce kendinizi, Türkiye'li Hizbullahî müslümanlara kısaca tanıtır mısınız?

- Ben, Muhammed İshak Ahlakî, İran'da bulunan 'Dokuzlu İtilaf Şûrâsı'nı oluşturan mücahid gruplardan (ki, bunların sayısı önce sekizdi, şimdi, yeni bir itihak ile dokuz oldu) "Afganistan İslâmî İnkılab" teşkilatı mensubuyum, ayrıca "Dokuzlu İtilaf Şûrâsı"nın da umumî temsilcisiyim.

- Bu "Dokuz Mücahid grupları" lütfen sayabilir misiniz?

- Bunlar: 1- 'Afganistan İslâmî İnkılab'; 2- 'Afganistan İslâmî Hareketi'; 3- 'Afganistan Nasr Teşkilâtı', 4- 'Afganistan Cihad Muhâfızları', 5- 'Afganistan Birlik Cephesi', 6- 'Hizbullah-ı Afganistan', 7- 'Afganistan İttihâd-ı İslâmî Davet Partisi', 8- 'Afganistan İslâmî Gücü', 9- 'Afganistan İslâmî İttifak Şûrâsı'... Ki; bunların bir araya gelmesiyle ve birleşmeleriyle "Dokuzlu İtilaf Şûrâsı" oluşmuştur. Bunlar, İran'da mülteci olarak bulunan 2.5 milyonu aşkın Afganlı mücahidleri ve Afganistan'da mukim ve bil-fiil cephelerde savaş veren çok sayıda mücahid müslümanları temsil etmekte, Afganistan'da, Allah'ın kitabına ve Resulullah'ın sünnetine dayalı bir **İslam Devleti**'nin kurulması için **'birlikte'** çalışmaktadır. Ve bunların tamamı da **'Şîâ'** (Ca'ferî) mezhebine mensup müslümanlardır...

- Sayın Ahlâkî, ma'lumunuz olduğu ve dünya kamuoyunun da bildiği gibi; Afganistan'daki mücahidler, 'Şîî' ve 'Sünnî' diye anılan 'iki büyük gurub'a ayrılmıştır. Biri, sizin bahsettiğiniz İran'da karargâh kurmuş ve 'şîî' olan "Dokuzlu İtilaf şûrâsı" diğeri de, Pakistan'da karargâh kurmuş olan "Yedili İttihad" yani "Yedili Koalisyon" (ki, bunlardan 'Hizb-i İslâmî 'hain' ilan edilerek birlikten ihraç edilmiştir)... Bunların da tamamı 'sünnî' mezhebine mensuptur. Sizden, Afganistan'daki bu 'şîî' ve 'sünnî' iki büyük gruplar arasında ihtilafın olup olmadığını ve ihtilaf varsa, bunun nedenini öğrenmek istiyoruz. Lütfen, bu konu hakkında bilgi verebilir misiniz?

- Şîî-Sünnî ihtilâfı, sırf Afganistan'a has birşey değildir. Ve; Afganistan cihadından dolayı da, böyle birşey doğmamıştır. Afganistan cihadında, bugüne kadar **sünnî-şîî** diye fiilî bir kutuplaşma ve husûmete varacak şekilde ihtilâf olmamıştır. Ancak, sizin de bildiğiniz gibi; şîî-sünnî ihtilâfı, bir vâkıa olarak tarihin derinliklerine, tâ.. Asr-ı saadet dönemine kadar uzanmaktadır. Şîî-sünnî ihtilafına, bazı 'ictihâdî' farklılıklar sebep olmuşsa da, işin büyütülmesinde ve tefrikâya dönüştürülmesinde, **İslam düşmanlarının** ve **münafıkların** büyük rolü olmuştur...

Asr-ı saadet döneminde, İslam'ın güçlenmesini ve dünyaya hakim olmasını bir türlü hazmedemeyen çevreler, çâreyi müslümanları bölmekte bulmuşlar, aynı dinin mensupları olan müslümanları **'şîî-sünnî'** gibi kamlara bölerek İslam'ın ve müslümanların zayıflamasına sebep olmuşlardır... Günümüzde de, aynı oyunlar oynanmakta; **İslam İnkılabı**'nın gerçekleşmesinden ve dünya hakimiyetinin müslümanlara

* «Dokuzlu İtilaf Şûrâsı» bu yakın günlerde «Afganistan İslâmî Vahdet» adını almıştır.

doğru kaymaya başla-
masından sonra, İslâm
dışı güçler, müslüman-
ları yine 'şîi-sünnî' di-
ye bölmek, böylece
güçlerini dağıtmak, her
iki İslâmî mezhep
mensuplarını da tekrar
'esir' etmek ve İslâmı
yeniden yürürlükten
kaldırmak maksadıyla
bu tür ve değişik komp-
lolara baş vurmaktadır
lar. Kâfir güçlerin ve
münâfıkların bu tür
'bölücü' oyunlarını
bozmak, dünyanın her
tarafında bulunan
bütün müslümanların

boynunun borcudur. Müslümanlar, ne kadar 'birlik'
hâlinde olurlarsa, o kadar güçlü olurlar ve kendi
bölgelerinde 'İslâmî Hükümet' kurabilme imkanına
kavuşurlar. Ve; ne kadar İslâm düşmanlarının oyun-
larına gelip de, 'şîi-sünnî' ihtilâflarını meydana
çıkırır, körüklenmesine yardımcı olurlarsa, o kadar
zayıf düşer ve kâfir güçlerin boyundurlukları altında
kalmaya devam ederler..

Yalnız, size şunu kesinkes söyleyebilirim ki; Al-
lah'a hamd olsun, Afganistan'da "şîi-sünnî ihtilâfı" di-
ye, bir mes'elemiz yoktur. Bilhassa, **İslam İnki-
labı**'ndan sonra, bu mes'ele köklü bir şekilde halledil-
miş ve çözümlenmiştir. Afganistan müslümanlarının
tek mes'eleleri, '**cihad**' ve '**şehâdet**' aşkıyla kâfir
güçlere karşı savaşmak ve bir an önce Allah'ın
hükümlerini Afganistan topraklarına hakim kılmak,
yani **İslam Devleti**'ni kurmaktır... Bununla, Afganis-
tan müslümanları arasında '**ihtilâf**' olmadığını söyle-
mek istemiyorum. Onun için, konuyu yanlış anla-
mamanızı bilhassa ricâ ediyorum. Afganistan'daki ih-
tilâfların, '**şîi-sünnî**' ihtilâfı olmadığına dikkatinizi çek-
mek istiyorum. Afganistan'da gerçekten de -ne,acı ki-
ihtilâflar vardır, onun için de Allah'ın yardımı gecik-
mektedir. Fakat, bu ihtilâflar, İslâmî mezheb

Arkadaşımız Cafer Hidayetoğlu M. Ahîk ile..

farklılığından (şîi-sünnî ayrılığından) değil; başta ne-
fis olarak, daha başka şeylerden kaynaklanmaktadır.
Bugüne kadar, **şîi** gruplarla **sünnî** gruplar arasında,
en küçük bir çatışmanın olmaması, bunun en bâriz ve
somut delilidir...

Fakat, ne yazık ki, Pakistan'da karargâh kurmuş
olan '**sünnî**' gruplar sürekli olarak kendi aralarında
çatışmakta, birbirlerinden pekçok müslüman
öldürmektedir. Bu "**Yedili Koalisyon**" gruplar, önce
kendi aralarında '**Geçici Hükümet**' kurdukları, bizleri
de aralarına almadıkları halde, çok sürmeden kendi
aralarında büyük ayrılıklara düşmüş ve işi cinâyetlere
kadar vardırırmışlardır. Bu durum, elbette bizleri
üzmektedir. Bu yüzden, kâfir güçlere karşı verilen '**ci-
had**' zayıflamakta, Allah-u Teâlâ'nın yardımı ve nus-
reti gelmemekte; bu yüzden de kukla komünist
hükümet bir türlü yıkılmamaktadır. Hatırlarsanız,
'Tahhar' bölgesinde, Hizb-i İslâmî tarafından,
Cemâât-i İslâmî'nin üst düzey'de güçlü komutanların-
dan bir çoğu pusuya düşürülmek suretiyle, hem de
işkencelerle öldürüldüler. Bunlardan bir taraf şîi,
diğer taraf da sünnî değildi. Her iki gurup da, sünnî,
hem de hanefî idi, ama, bu acımâsız cinayeti, birbir-
lerine revâ gördüler. Ve bunun gibi, daha pekçok

olaylar, bunların arasında vuku' buldu. Demek, mes'eale; şii-sünni mes'ealesi değil, gerçek müslüman olup-olmama ve emperyalistlerin oyununa gelip-gelmeme mes'ealesidir.

Son zamanlarda, bazı mücâhid gurupların lider kadrolarının, Amerika ile; bazılarının da komünist Afgan hükümeti ile; bazılarının da Necibullah'a muhalif olan diğer "komünist fraksiyonlarla" gizlice işbirliği yaptıklarına dair haber alınmakta, hatta bu haberlerin büyük kısmı dünya basınına bile yansımaktadır. Tabii ki, bunda; Afgan dağlarında, kâfir güçlere karşı bilfiil savaşılan ve can veren müslüman mücâhidlerin haberleri olmamakta, konu lider kadrolar arasında 'devr' edip gelişmektedir. İşte; Rusya'nın askeri güçlerine karşı, kesin zafer ve başarı kazanan Afgan cihadı'nın, basit kukla Necibullah güçleri karşısında istenilen başarıyı gösterememesinin altında, bu tür (bilhassa manevî ve ruhi) za'fiyetler ve marazlar yatmaktadır...

Fakat; kendi açımızdan mes'ealeyi ele aldığımızda, elhamdülillah, "**Dokuzlu İtilâf Şûrası**"na bağlı mücahid gurupların kendi aralarında hiçbir ihtilafı olmadığı gibi; din kardeşimiz ve cihad arkadaşlarımız olan sünnî guruplarla da, hiçbir ihtilafımız (fiilî planda) yoktur. Bu da, Afganistan'da, İslâm düşmanlarının dört gözle beklediği, 'şii-sünnî' ihtilafı diye bir şeyin bulunmadığını göstermektedir...

- **Sayın Ahlâki, acaba sizin "Dokuzlu İtilaf"ın içerisinde, milliyetçi, yani ırkçı ve kavmiyetçi kanatlar da var mı?**

- Hayır, asla!.. Bu dokuzlu itilafın içerisinde bulunan gurupların hepsi de, **İslam İnkılabı**'na bağlı olarak çalışan, **İslam ulemâ**'sının öncülüğünde oluşan ve ulemâ'nın İslâmî emirleri doğrultusunda hareket eden örgütlerdir. Hepsisi de, **Kitab ve Sünnet**'in hakim olduğu, Kur'ân ve Sünnet'in uygulandığı bir **İslam Hükümeti** istemekte ve böyle bir hükümetin kurulması için savaşılmaktadır. Çeşitli isimlerle, ayrı ayrı gurup olmaları; aynı gâye, hedef ve stratejinin uygulanmasındaki küçük taktik değişikliklerinden ve savaş bölgelerinin farklı ve değişik olmasından doğmaktadır. Yoksa, ayrı ayrı fikir ve strateji'ye sahip

olmalarından değil...

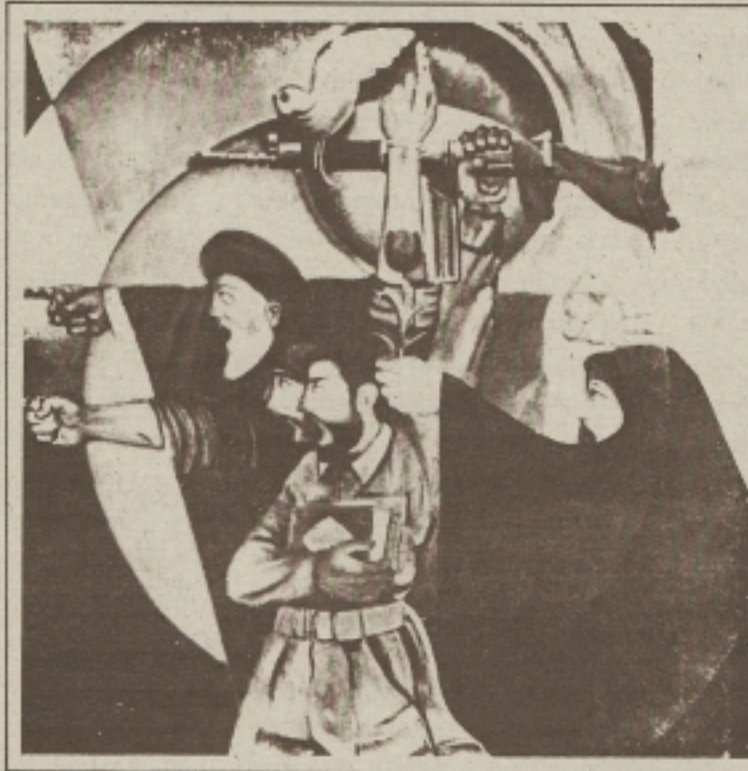
- **Ma'lumunuz olduğu üzere, İslâm'da 'Cihad-ı Ekber' ve 'cihad-ı asgar' diye bilinen, iki nevi cihâd vardır. Afganistan'da Rus işgal güçlerine karşı, görünen fiilî 'cihad-ı asgar' başarı ile yapıldı ve işgalci düşman, Allah'ın yardımıyla dışarı atıldı. Fakat 'cihad-ı ekber' denilen görünmeyen (ma'nevî) ve nefis ile mücâdele planında, aynı oranda başarı sağlanamadığı, hatta vuku bulan olaylarla ve müslüman guruplar arası çatışmalarla bu hususta hezimetin-mağlubiyetin olduğu görüldü. Bunun sebebi, içyüzü ve kökleri neler olabilir? Bunun altında, kimlerin rolü ve parmağı bulunabilir?**

- İnsanoğlu, daima nefis, his, hevâ ve heves gibi.. menfi duyguların ve şeytanî telkinlerin-vesveselerin etkisi altındadır. Bunların etkisinden kurtulmak, hiç değilse etkilerini azaltmak, gerçekten çok büyük bir başarıdır ve '**en büyük cihad**' denmeye, gerçekten lâyıktır. Müslümanlar, dış düşmanlardan çok, bu iç ve entüsi düşmanlar karşısında mağlup düşmüş, bu ma'nevî-dahilî mağlubiyet de, maddî mağlubiyeti ve esâreti doğurmuştur... Tarih boyunca, müslümanların arasında vuku bulan kavgalar, nizâ ve tefrikalar, çatışmalar ve savaşlar, hep bu '**cihad-ı ekber**' denilen savaşta yenik düşmelerinden kaynaklanmış, kapanması mümkün olmayan derin yaraların açılması na ve haricî işgalcilerin olmasına sebep olmuştur...

Şimdi; Rusların Afganistan'dan kovulmasından sonraki olaylar ve guruplar arasındaki ilişkileri ve gelişmeleri, müsadenizle sizlere anlatayım da Ondan sonra; nefsanî duygulara, hevâ ve heveslere kimlerin kapılıp da '**İslâmî Devlet**'e gidişe engel olduklarını ve şeytanî telkinlere kimlerin aldanıp da, basit ve nefsanî hesaplar peşinde koştuklarını, böylece ma'nevî hezimete, dolayısıyla da maddî başarısızlıklara sebep olduklarını tesbit işini de sizlere bırakayım. Ki: bu konuda kesin karar verebilirsiniz...

Evet... Rusya'nın Afganistan'dan çıkmasından sonra ve henüz geçici hükümet de oluşmadan, Burhaneddin Rabbanî ile birlikte birkaç mücâhid müslüman kardeşlerimiz, '**Yedili Koalisyon**'un temsilcileri olarak Tahran'a geldiler. Afganistan'ın ge-

leceği konusunda geniş şekilde konuşmak ve müzakereler de bulunmak için oturumlar yaptık. Biz, her yönden olumlu cevaplar verdik, her zaman oturmaya ve konuyu müzakere etmeye hazır olduğumuzu kendilerine bildirdik. Sayın Rabbanî ile heyet mensupları da, bizden; Pakistan'a 'tam yetkiye sahip' bir heyetin gönderilmesini ve mes'elenin, orada, Sıbğatullah Müceddidî, Gülbeddin Hikmetyar, A. Resul Sayyaf, Geylânî, Yûnus Hâlis ve Mevlevî Muhammed Nebî'nin huzurlarında görüşülmesini, istediler.

Biz de, tekliflerini hemen kabul ettik. Zirâ, İslâm'ın ve müslümanların bu gibi önemli mes'elelerinin askıda ve sürüncemede bırakılmasının caiz olmadığı kanaatini taşıyoruz...

Biz, "Dokuzlu İtilaf Şûrâsı" olarak 'tam yetkiye sahip' güçlü ve dirâyetli 'sekiz kişilik' bir heyeti Pakistan'a gönderdik. Ki, bizzat ben de o heyetin içerisindeydim. Biz, Pakistan'a gidip, orada mukim 'Yedili Koalisyon' liderleri ile biraraya geldik. İlk resmi oturumumuzda, ben söze başladım, Pakistan'da mukim liderlerin ve İran'dan gelen temsilcilerin huzurunda Besmele'den, hamd ve salavattan sonra -özetle- şöyle dedim: "Allah-u Teala (c.c.) bizlere minnet et-

ti; size ve bize büyük bir ni'met ihsan etti; bizlere O (c.c.) yardım etti ve O'nun yardımıyla zafere erdik. Şimdi öyle bir zamandır ki; Ruslar, Afganistan'dan dışarı atılmıştır, bu Allah'ın (c.c.) bizlere büyük bir ni'metidir. Bugün artık, öyle bir gündür ki; artık, Ruslar, Dışişleri Bakan Yardımcılarını ve diğer resmi temsilcilerini size ve bize gönderiyorlar ve gasıp-kukla Afganistan hükümeti ile bir araya gelip oturmamız için yalvanyorlar. İşte, bugün; öyle iyi ve mutlu bir gündür. Cenab-ı Hakkın, biz-

lere verdiği bu büyük nimetin ve izzetin-şerefın kadrini ve kıymetini bilmemiz gerekir. O günleri hatırlamamız gerekir ki; halkımız, korkudan kaçıp, hicret ederek dış ülkelere doğru yola çıkmışlar. Hatta, düşmanın eline düşmeyelim diye, arkalarına bile bakmıyorlar, gece-gündüz demeden, kaçıyorlardı... Fakat, Allah'a sonsuz hamdolsun ki, o günleri geride bıraktık, Ruslar kovuldu; artık, şimdi bir

araya gelmiş, ülkemizin geleceğini ve kaderini belirlemek için oturup müzakerelere başlama aşamasına gelmişiz. Onun için, bu ilâhî ni'metin kıymetini bilelim; bütün mes'elelerimizi İslâm için ve İslâm'ın ilâhî programları ve prensipleri çerçevesinde halledip düzenleyelim. Bizler cihad ettik, ta ki; İslâm'ın hükümleri yürütülsün ve ilâhî adalet hakim olsun!.."

Oturuma katılanlar, konuşmalarımızı dinlediler; biz de onları dinledik. Konu, uygulamaya gelince, maalesef anlaşmaya varılmadan oturum dağıldı. Biz İran'a döndük. Sonra, İran'da bir toplantımız daha oldu. Bu toplantıya da "Afganistan geçici hükümeti"

diye tasarlanan, Pakistan'daki **'Yedili Koalisyon'**un oluşturduğu teşkilâtın en yetkili şahsiyeti (başkan) olarak Sayın Sıbğatullah Müceddidî katıldılar. Biz, önce katılmak istemedikse de (çünkü, sonucun olumlu olacağından ümidli değildik), fakat sayın **Velâ-yeti'nin** ısrarı ve ricâsı üzerine katıldık. Velâyeti bey, taraflardan, konunun behe-mahâl çözülmesini istiyor ve dünyanın mevcut şartlarının bunu gerekli kıldığını belirtiyor, bundan dolayı, her iki tarafın da biraz fedakarlıklarda bulunmalarını rica ediyordu...

Başlayan oturum, olumlu ve anlayışlı bir hava ile geçti. Bu toplantıda, onların tasarladıkları **'geçici hükümet'**in **'meşveret şûrâsı'**nda bizden yüz temsilci; hükümetten (**Bakanlar kurulu'ndan**) ise, 7 bakan; **'cihâd şûrâsı'**ndan ve iki kişi bizden (onlardan ise, 7 kişi) olmak üzere anlaştık. Bu anlaşmayı, **'vesika'** halinde kağıt üzerine geçirerek hepimiz imzaladık. **"Yedili koalisyon"** adına, anlaşma metnini bizzat sayın **Sıbğatullah Müceddidî** imzaladı. Ki, bu anlaşma metninin aslı yanımda mevcuttur. Böylece anlaşmaya vardık. Elbette bu, bizim için ve dünya müslümanları için sevinç kaynağı olacak çapta, olumlu bir olaydı. Zira, Afganistan'da **İslam Devleti'**nin kurulmasının ilk ve ciddî adımı böylece atılmış olmaktadır.

Fakat, anlaşma yapıldıktan sonra, Pakistan'a giden temsilcilerimiz, ters bir muamele ile karşılaşmış; Hikmetyar, Sayyaf ve Yûnus Hâlis tarafından, imzalanan anlaşma reddedilmiş, onun, ancak Müceddidî'ye ait kişisel bir görüş olduğunu söylenmiş, böylece Afganistan mes'elesi, yeniden bir çıkmaza sürüklenmiştir. Ve bizden ancak 60 kişi temsilci kabul edebilecekleri söylenince ve daha başka, bir sürü pürüzler çıkınca, Pakistan'a giden temsilcilerimiz, yine de anlaşma zemini bulmaya çalıştılar. **"Yedili koalisyon"** geçici hükümetin kurulması ve sair işlerin organizesi amacıyla **"14 kişilik"** yeni bir heyet tayin ettiler. Biz de, onların anlaşmalara sâdik kalmamalarından çıkararak ve ikaz kasdıyla, önce, 'bizden de 14 kişi' olsun; dedikse de, sonra; bundan vazgeçip, "14 kişi sizden 7 kişi de bizden, toplam 21 kişi olsun" dedik; ve bu 21 kişinin alacakları karara hepimiz uyalım, o kararlara bağlı kalalım, ki; işler aksamadan yürüsün, diye ila-

ve ettik. Ama bu teklifimizi de kabul etmediler. Üstelik, bizim temsilciler orada iken, ve bizimle anlaşmamışken, kendi aralarında **'geçici hükümetin reisini'** seçmek için oylama yapmaya kalktılar. Sayın Müceddidî, birinci günkü toplantıyı protesto ederek oylamaya katılmadı. Çünkü; diğer gruplar, kendinin imzalamış olduğu anlaşmayı red edip, nüfuz ve itibarını yıkmışlardı...

Bu durum karşısında Pakistan'da bulunan temsilci kardeşlerimiz, eli boş bir şekilde İran'a geri döndüler. Biz, Pakistan'daki kardeşlerimizle bu mes'eleyi kökünden halletmeyi ve işin tamamen çözüme bağlanmasını istiyorduk. Daha önce, Sıbğatullah Müceddidî ile imzaladığımız anlaşma, adaleti sağlayıcı mahiyetteydi, onun uygulanmasını istiyorduk. Ki, bu hem **"dokuzlu"** hem de **"yedili"** mücâhid gurupların lehine idi. Çünkü; İslâm'ın ve İslam İnkılabının lehine olan, İslâmî hedefleri gerçekleştiren bir anlaşma, elbette bütün müslümanların menfaatinidir. Fakat; maalesef, Pakistan'da mukim olan kardeşlerimiz bu anlaşmaya riâyet etmediler. İslâm'ın **'ahde vefâ'** emrine itinâ göstermediler. Bu anlaşmaya aldirmeden ve bizleri aslâ kâle almadan, kendi keyiflerine göre ve başka merkezlerin telkinleri doğrultusunda, **geçici hükümetli** kurdular. Ama, çok geçmeden, kendileri birbirine düştü; hükümetleri sâdece kağıt üzerinde kalıverdi. Bunlar, çok üzücü şeylerdir... Müslümanlar, kardeşçe bir araya gelmeli ve kardeşçe mes'elelerini çözmelidir. Böyle olunca, Allah'ın da yardımı, rahmeti ve sekineti gelir; İslâmî hedeflere doğru daha kolay ve rahat bir şekilde gidilir...

Bütün bu durumlar karşısında, biz **'Dokuzlu İtlâf Şûrâsı'** olarak, tahammül ettik ve bugüne kadar da tahammülümüzü ve sabrımızı devam ettirdik. İslâm düşmanlarının, muhtemel fitne-fesâd oyunlarını bozmak için, konunun üzerine gitmedik. Daima, Pakistan'daki guruplara, hep **kardeş** gözü ile baktık ve bakmaya da -mümkün merteye- devam edeceğiz.. Ancak, onlardan da bize ve birbirlerine karşı **'kardeşçe'** muâmele yapmalarını bekliyoruz. Biz, birkaç defa daha temsilci heyetler gönderdik, ilişkilerin olumlu seyr etmesi için müsâit ortam aradık. Onlar ise, maalesef

bizimle anlaşmaktan ve birlikte hareket etmekten kaçındılar. Geçici hükümeti, kendi başlarına kurdukları gibi; bizimle anlaşmadan, meşhur Celâlabad savaşını da başlattılar. Fakat, maalesef bu savaşta, hem askerî yönden, hem de siyâsî yönden büyük yenilgiye uğradılar. Yani, Celâlabad'ı ele geçiremedikleri gibi; siyâsî yönden de geçici hükümetlerini dış ülkelerden resmen tanıyan olmamış, yalnızlığa itilmeye mahkûm kalmışlardır...

Eğer, nefislerine mağlub olmamış, şahsî makam-mevki ve itibârlarını ön plana almamış ve Allah-u Teala'nın 'vahdet' ve 'takva' emirlerine riâyet etmiş olsalardı; Afganistan'lı müslümanların bu tür hezimetlere ma'ruz kalmaları, bugünkü ihtilaflara ve iç çatışmalara giriftar olmaları mümkün olmayacak, elde edilecek maddî ve manevî büyük güç sâyesinde kukla Kabil rejimini yıkarak, yerine İslâmî hükümet kurmaya muvaffak olacaktı... Şimdi, durumu özetleyici bu açık lamamızdan sonra, konuyla alakalı sorunuzun cevabının verilmiş olup-olmadığı hususunda yani 'cihad-ı ekber' noktasında Afganistan cephesindeki hezimete kimlerin ve nelerin sebep olduğu konusunda, kesin kararı kendiniz verin...

- Sayın Ahlakî, konu, açıklığa kavuşmuştur. Biraz da, Afganistan coğrafyasındaki milliyet (kavim), mezheb dağılımı ve nüfus hakkında da sizleri aydınlatabilir misiniz?

- Afganistan'ın genel nüfusu hakkında kesin bir rakam vermek mümkün değildir. Çünkü, elimizde bu tür doğru-dürüst bir istatistik yoktur. Hatta, Afganistan'da bugüne kadar, doğru-dürüst (bâtıl da olsa) bir Ahaya-sa bile yapılmamıştır ve değil ferdlerin, birçok milliyetlerin (kavim ve kabilelerin) henüz hüviyet cüzdanları ve kimlik kartları yoktur. Bundan dolayı, nüfusla alakalı rakamların tümü, tahminlere dayanmaktadır. Ki, en isâbetli ve yaklaşık tahmin nüfusun 20 milyon civarında olmasıdır...

Afganistan'da çeşitli milliyetler (kavimler) ve etnik guruplar vardır. Peştular, Tacikler, Özbekler, Türkmenler, Kazaklar, Uymaklar, Beluçlar, Lores-taniler ve saire... belli başlı olanlarıdır. Her kavmin, kendi anadili vardır. Ençok kullanılan dil, Peştuca, Farsça, Tacikçe.. vs'dir... Afganistan nüfusunun %

100'e yakını müslümandır. Bunların da % 25'i şii mezhebine mensub, diğerleri de sünni mezhebine mensup müslümanlardır. Sünnilerin bir kısmı şafii, büyük çoğunluğu ise hanefî kardeşlerimizden oluşmaktadır.

- Rusya'nın, Afganistan'dan çıkmasından sonra; İran İslam Cumhuriyeti'nin Rusya ile geliştirdiği ilişkiler konusunda ne dersiniz? Bu hususta yorumunuz nedir?..

- İslâm cumhuriyeti'nin, bizimle ilişkilerinde ayrı bir hesâbı-kitabı ve şer'î sorumluluğu vardır. İçerisinde yaşadığımız ve yaşamak zorunda bulunduğumuz dünyadaki ülkelerle ilişkilerinde de elbette ayrı bir hesâbı, planı ve programı vardır. Bizim ve başka müslümanların, İslâm Cumhuriyeti'nin plânını-programını ayarlama veya sabote etme selâhiyetimizin olamayacağı kanaatindeyim.. Sizin ve tüm dünyanın da bildiği gibi; Ruslar müslüman ülkemize ve halkımıza saldırdığı ilk günden itibaren İran İslâm Cumhuriyeti, Ruslara karşı çok sert tepki gösterdi; İslâm'ın gerektirdiği şekilde köklü ve ciddi tavırlar aldı, Rusların tecâvüzünü süreklilikle mahkûm etti. Afgan cihâdına ve halkına çok büyük destekler verdi. Kendisi savaş içerisinde bulunduğu ve ölüm-kalım mücâdelesini verdiği halde, sınırlarını tamamen Afganlı müslümanlara (hiç ayırım yapmadan) açtı. 2.5 milyon civarında, Afganlı mülteciyi, kendi öz halkı gibi alıp barındırdı ve onlara elinden geldiği kadar her türlü imkanı sağladı; maişet, iş, ev-barınak, eğitim, sağlık ve sosyal hizmetler gibi.. her türlü yardımları Afganlı muhacirlerin hizmetlerine sundu...

Bil-fiil savaşan mücâhid guruplara, İslam Cumhuriyetinin doğrudan veya dolaylı olarak sağladığı yardımın ise, haddi hesâbı yoktur. Ruslara sıkılan kurşunların büyük çoğunluğu, ya İran malıdır veya onların sağladıkları imkanlarla satın alınmıştır. Bu, savaş sırn olduğundan dolayı, dünya kamuoyu açıklanması sakıncalı, en azından gereksiz görülmüştür... Rusya'nın bundan malumatı olduğu için, Irak'a, büyük destekler veriyordu ve İran'a: "Sen Afganistan mücâhidlerine yardım etmezsen, ben de Irak'a yardım etmeyeceğim!" dediği ve İran İslâm Cumhuriyetinin de, çok zor durumda bulunduğu hal-

de, yine de Rusların bu teklifini kabul etmediği dünyanın malumudur. İslam Cumhuriyeti, bütün zorlukları göğüslemiş ve Afganistan'a verdiği desteği sürdürmüştür. İşte; Rusların, Batı Avrupa sınırından söktüğü 2 bin adet uzun menzilli füzelerinin büyük bir kısmını ve sair modern silahları, sırf bu yüzden (İran'ın Afgan cihâdına yaptığı kapsamlı yardımlarından dolayı) Irak Baas rejimine vermiş, böylece İran'dan intikam alma yoluna gitmiştir... Böylece; İran İslam Cumhuriyeti'nin, Afganistan davasına ne kadar yardımcı olduğu ve canı pahasına savunduğu ve kendinden bir parça saydığı anlaşılmalıdır. Ki, bizler Afganistan mücâhidleri olarak, bu kardeşçe yardımları ve iyilikleri aslâ unutmayacak, nankörük yoluna sapmayacağız...

Diğer taraftan, İran İslâm Cumhuriyeti'nin, dünya devletleriyle elbette bazı ilişkileri olacaktır. Bu ilişkiler, İran İslâm Cumhuriyeti'nin bekâsı için de, güçlenmesi için de şarttır. İslam Cumhuriyeti, ne yapıyorsa, şüphesiz İslam'ın ve müslümanların menfaati, maslahatı ve hayrı için yapmaktadır. İşte; dış ülkelerle ilişkilerini de bu açıdan değerlendirmek lazım. Örneğin; İslam Cumhuriyeti Rusya, Fransa, Japonya, Türkiye, Almanya, Pakistan, İtalya gibi.. ülkelerde, değişik yönden ve ayrı ayrı boyutlarda ilişkiler içerisindedir. bu gibi dış ülkelerde, ticarî, sınaî, teknolojik ve kültürel anlaşmalar yapmaktadır.. Bunun, İslam'a aykırı ne gibi yönleri vardır? Resulullah (s.a.v.) efendimiz ve asr-ı saadetin (dört hallifenin) İslamî hükümetleri de, dış ülkelerle bu tür ilişkiler içerisine girmemişler midir? İslâmî bilenler ve dost olanlar, bunları pekala bilirler. Ancak, câhil veya dost olmayan mihrâklar, bu tür ilişkilerden rahatsız olurlar...

İran İslam Cumhuriyeti, iyi ilişkiler içerisinde bulunmadığı ve bilfiil cephe aldığı bir ülke'ye herhangi bir ticarî mal ve sınaî ma'mul ihrac edebilir mi? Böyle bir ülkeden de, ihtiyaç duyduğu, İslâmî gelişme ve müslümanlar için gerekli gördüğü bir şeyi (makina, techizat, hammadde ve teknoloji transferi gibi..) ithal etme imkanını bulabilir mi? O halde, varlığını nasıl sürdürecektir? Gelişmesini nasıl sağlayacak? Hem; ilişki içerisinde olmadığı bir ülke halkıyla, dostâne

ilişkiler ve etkileşimler nasıl gerçekleşecektir? Bu etkileşimde, İslam'ın hiçbir endişesi ve korkusu olmaz!.. Meselâ; Rusya ile İslam Cumhuriyeti'nin (en tehlikelisi olarak kabul edilen) kültürel ilişkilerde, kimin kaybı, kimin kazancı olacak? İslam, komünizmin -hâşâ- neyinden etkilenecek? Ya, komünizm'in İslâm'dan ne derece etkileneceğini biliyor musunuz? İşte; olaylar ve neticeler meydanda!.. İslâm Cumhuriyeti'nin, Rusya ile ilişkiler sayesinde köhnemiş komünizm İslam'ın İlahi güneşi ile karşılaşmış, bunun neticesinde de Rusya'da ve dünya komünizm, (Güneşin karşısında karanlığın ve gecenin yok olması gibi) yok olup gitmiştir. Ki; aynı akibet, bütün beşerî düzenler için de sözkonusudur. Demek; bu tür ilişkiler, İslam'ın lehinedir; küfrün de aleyhinedir. Bundan dolayı, İslam düşmanları, bilhassa Amerika, İran İslam Cumhuriyeti ile, başka ülkelerin ilişki içerisine girmemeleri hususunda büyük çabalar sarfetmektedir. Bir kısım gafil müslümanların da, bu tür ilişkilerden rahatsız olmaları, gerçekten de çok garip ve çok hayret vericidir...

Üstelik; İran İslam Cumhuriyeti'nin Rusya ile ilişkilerini bozması, onların Afganistanı işgal etmeleri ve işgali sürdürmeleri yüzündendi. Rusya'nın Afganistan'dan çıkması ile, bu gerekçe zaten ortadan kalkmış, Rusya ile İslâmî sınırlar içerisinde bir kısım iyi ilişkiler içerisine girmelerine hiçbir engel kalmamıştır. Hele, bu ilişkiler, Rusya'da 'İslâmî Kıyam' ve hareketlerin doğmasına, İslam'ın o ülke halklarının arasında yayılmasına ve müslümanların şuurlanmalarına sebep oluyorsa, o zaman, bu tür ilişkilerin oluşması ve devam ettirilmesi 'muzaaf farz' hükmünde olur. Rusya'nın son durumu, bilhassa Azerbaycan, Özbekistan, Tacikistan'daki köklü İslâmî uyanışlar ve hareketler, bu ilişkilerin olumlu ve hayırlı sonuçlarını göstermektedir. Rusların zulüm ve katliamları, sömürgeci zalim düzeninin ve kan içici saltanatının yıkılmasından; esir milletlerin mustaz'af halkların ve müslümanların hürriyete kavuşmalarından başka hiçbir sonuç vermeyecektir, İnşallah...

- Sayın Ahlakî, geniş ve muknî izâhlarınız, gerçekten taktire şayan!.. Yalnız, İran İslam Cumhuriyeti'nin, Rusya ile ilişkilerini geliştirdikten son-

ra, size karşı; özellikle mülteci Afganılara ve cephe'de savaşılan mücâhidlere karşı tutumunda değişiklik oldu mu? Eskisi gibi olumlu tavrı devam ediyor mu? Yoksa, Rusya ile ilişkilerini olumlu şekilde sürdürebilmesi için, Afganistan politikasında bir değişiklik yapma ihtiyacı duydu mu?..

- Ne demek?.. İslâm Cumhuriyeti'nin Afganlı muhacirlere ve mücâhidlere karşı tavrı, aynen eskisi gibi devam ediyor. Hatta, daha da güçlü ve iç içe bir çizgiye geliyor. Birgün önce, Afganistan'da 'İslam Cumhuriyeti'nin kurulması için büyük çabaların sarfedilmesini ve 'İslâmî Vahdet'in oluşturulmasını istiyor... Tafsilata girmeden, bu sorunun da böylece cevaplanmış olduğunu sanıyorum..

- Evet, teşekkür ederiz sayın Ahlâkî, konuyu biraz da, cihad sahnelerine çevirelim: Kızıl ordu'nun Afganistan'ı terk etmesinden sonra, Afgan cihadında, gözle görülecek kadar bârız düşüşler ve gerilemeler oldu. Acaba bunun sebebi ne olabilir?

- Evet, Afganistan cihadında, Rusların gidişinden sonra büyük ölçüde -ne yazık ki- gerileme oldu. Bunun en büyük sebebi Suudîlerin ve sairinin telkiniyle, ve bir kısım nefsanî hesaplarla oluşturulan meşhur (!) 'geçici hükümet'in kurulması olayıdır. Geçici hükümet, maksatlı ve tek yanlı kurulunca, ve Afganistan'ın ilerisine yönelik (nefsânî) hesaplar ön plana alınınca; mücâhidler arasında, eskiden -kısmî de olsa- var olan uyumluluk, ahenk ve güvenilirlik büyük ölçüde bozuldu. Afganistan halkının % 25'ini oluşturan "Dokuzlu İtilâf Şûrâsı"na mensup grupların tamamını ve Ehl-i sünnetten olan mücâhid grupların bir kısmını ve Afganistan'lı müslüman halkın güvendikleri bir kısım önemli şahsiyetleri, bu geçici hükümette aslâ söz sahibi etmediler. Hükümet üyelerinin büyük çoğunluğu 'Peştu' kökenlidir ve kavmiyetçi bir karakter taşımaktadır; ayrıca bir kısım şaibeli şahsiyetlerden de oluşmaktadır. Bundan dolayı, müslüman Afgan halkının büyük çoğunluğunun ve İslâmî mücâhid grupların, bu geçici hükümete ve onları oluşturan gruplara karşı güvenleri -itimidarı yıkılmıştır. Hatta, bu geçici hükümeti oluşturanların

bile, birbirlerine güveni kalmamış, kukla Kabil yönetimine karşı cihad azimleri büyük ölçüde dumura uğramıştır. Öyleki; bu guruplardan bazıları ileride tek başlarına kendilerinin Afganistan'a hakim olabilmeleri amacıyla, kuvvetlerini kaybetmemeye, diğer gurupları savaş cephesine sürüp de onların telef olmalarına ve zaafa uğramalarına çalışmaktadırlar. Bu tür üzücü ard niyetler, karşı guruplarca anlaşılınca; her gurup, ilk savaş hatında kendi güçlerini sürmeme yolunu seçmekte, adeta büyük bir güvensizlik içerisinde, birbirlerinin kuyularını kazmaya çalışmaktadırlar. Bu durum, elbette Afgan halkına da etki etmekte, ümitlerini yıkmakta, müslüman kitlelerin, mücâhid guruplarına olan güvenlerini yok ederek, destek olmalarına engel olmaktadır. Tahhar olayı gibi, daha nice iç çatışmalar ve cinayetler, gizli olan bu tür menfi niyetlerin ve büyük husûmetlerin su yüzüne çıkmış küçük örnekleridir.

Bu gibi durumlar da tabiiyle kukla-komünist Kabil yönetiminin lehine olmakta; halka karşı bu menfi durumu "koz" olarak kullanarak, "şimdi bir araya gelmeyenler, birbirlerini boğazlayanlar, yarın Afganistan'da iktidarı ele alınca ne duruma gelecek ve neler yapacaklardır? Bakın da görün!.." demektedir, bu yüzden halkın bir kısmından da gerçekten destek almış bulunmaktadır. İşte İslam Cumhuriyeti değil de, Amerikan uşağı başka ülkelerle işbirliği yapmanın, onların telkinleriyle hareket etmenin nefsanî hesaplar peşinde koşmanın hazin sonuçları!.. Temennimiz, bunların kısa bir süre içerisinde telâfi edilerek 'İslâmî vahdet' 'adalet' ve 'takva' çizgisine gelmesi ve bir an önce İslâmî Devlet'in kurulması için harekete geçilmesidir. İnşallah, bundan da ümidliyiz ve yalnızca Allah-u Teala'ya güveniyoruz...

- Sayın Ahlâkî, sizce, Rusya'nın Afganistan'dan çıkmasında, İran İslam Cumhuriyeti'nin rolü ne olmuş ve ne derece etkili olmuştur?..

- Bu hususta, İran İslam İnkılabının rolü çok büyük olmuştur. Zaten; Afganistan mes'elesini, ciddi bir şekilde uluslararası kurullarda ve toplantılarda, sürekli olarak İran gündeme getirmiş; Pakistan gibi, bunu başka amaçlar için de yapmamış, sadece İslâmî bir vecibe ve ilahi bir mükellefiyet olarak

yapmış, böylece Afganistan konusu, dünyanın ilk gündemini oluşturmuştur. Ayrıca; özel olarak da İran İslam Cumhuriyeti, Rus işgalini açıkça la'netlemiş, bunu, yeri ve zamanı geldiğinde, bizzat Sovyet yöneticilerine aktarmıştır. Merhum İmam Humeyni (R. Aleyh) Hazretleri, Rus Büyükelçisine o zaman şöyle demişti: "**Siz geldiniz, Afganistan'ı işgal ettiniz ama, orada tutunamayacaksınız ve Afganistan'ı kendiniz için saklayamayacaksınız. Siz, Afganistan'da direnemezsiniz ve sonunda Afganistan'ı terk etmeye mecbur kalacaksınız!..**"

Ben, bu paragrafı, Hazret-i İmam'ın, gerçekleri önceden farkettiğini ve durumu önceden haber verdiğini anlatmak için, sizlere hatırlattım. Evet, Merhum İmam, Afganistan mes'alesini devamlı olarak ve te'kidten gündemde tutar, Afganistan'ın kurtulması için her çabanın sarfedilmesini emrederdi... Yeni Rehber Seyyid Ali Hameney de (Ki, o zamanlar Re'is-i Cumhuriyetler) konu üzerine hassasiyetle eğilir, kendileri için baş dert edinirlerdi. Sayın Rafsancani, Velâyeti gibi... İslam Cumhuriyetinin tüm yetkili şahsiyetleri de öyle... Ayrıca; İslam Cumhuriyeti'nin yaptığı mâlî, askerî ve sair yardımlar da, Afganistan cihadının güçlenmesini doğurmuş, bu da tabiatıyla mücahidlerin zaferler kazanmalarına sebep olmuştur. Bunlardan da önemlisi; **İslam İnkılabı'nın** güçlü ve nurlu etkisiyle uyanan Sovyet Cumhuriyetlerindeki müslümanlar, Rusya için büyük tehlike oluşturmuş, Sovyet eyâletlerindeki **'tam bağımsızlık'** ve **'hürriyet'** istekleri Rus imparatorluğunun -bildiğiniz gibi- parçalanmasına varacak kadar (Rusya açısından) tehlikeli boyutlara ulaşmıştır. Bu olaylar ve oluşumlar, Rusya'yı ürkütmüş, Afganistan'ı elde edeceği yerde, işgali altındaki yerlerin elinden çıkma ihtimalleri belirmiş, bundan dolayı da eski işgal bölgelerini elinde tutabilmek için Afganistan'dan vazgeçmek mecburiyetinde kalarak, çâreyi kaçmakta bulmuştur. Ki, bunda da elbette İslam Cumhuriyeti'nin etkisi olmuştur. Rusya, bunun farkında olduğu için, Kafkasya'daki ve Ortaasya'daki patlamalardan ikide-bir İran'ı suçlamakta, aynen Saddam gibi, belasını ve şerrini İslâm Cumhuriyetine sürmek için bahâneler aramaktadır... Rusya'nın son zamanlardaki tutum ve

tavrı da konuyu açıkça ortaya koymaktadır.

- **Sayın Ahlâkî, sizi epeyce yormuş olduk. Son olarak, bir sorumuz daha var, onun da cevabını istihâm edip, konuyu kapaycağız, inşaallah... Afganistan Geçici Hükümeti'nin oluşturulmasında, acaba dış güçlerin etkisi olmuş mudur? Bu konu hakkında da bizleri kısaca aydınlatır mısınız?**

- Evet;.. daha evvelki sorulara verdiğim cevapların arasında bazan imâlî, bazan da açık şekilde temas ettiğim gibi; Geçici Hükümet'in oluşturulmasında Suudîlerin ve Pakistan'ın etkisi olduğu gibi, hatta direkt olarak Amerika'nın da etkisi olmuştur. Bu hususta, Amerika'nın özel temsilcisi Tompetersen ve Amerika'nın Pakistan Büyükelçisi çok aktif rol oynamış, kendi doğrultularında bir hükümetin oluşturulması için Peşaver'de geceli-gündüzlü çalışmışlardır. Mr. Peter-Tomsen'in ve Amerika'nın Pakistan Büyükelçisinin **'Yedill Gurupla'** beraber çalışarak **'geçici hükümet'**in temelini atmaları ve bunun için birlikte çalışmaları, dünya kamuoyunun açık huzurunda olmuş, bunun gizlenmesine bile ihtiyaç duyulmamıştır. Hatta; özel Temsilci Mr. Tamsen'un yanında getirdiği ve çok büyük meblağlara ulaşan paralar, ilgili şahsiyetlere dağıtılması için, herkesin huzurunda (...) bey'e alenen verilmiştir. Ki, orada birçok tanınmış simalar ve gurup liderleri de bulunmaktaydılar...

Geçici hükümetin bu şekilde oluşması ve oluşmasından sonraki tavır ve politikası da işin içinde, dış güçlerin elinin olduğunu ve Afgan cihadının neticesini akim bırakmayı amaçladığını açıkça ortaya koymaktadır. Fakat, Allah'ın yüce yardımı, İslâm Cumhuriyeti'nin ve gerçek mücahidlerin çabaları ile, emperyalist güçlerin bu ve benzeri tüm oyunları bozulaacak, milyonu bulan, mazlum Afgan şehidlerinin arzuları istikametinde bir İslâmî hükümet, Afgan İslam topraklarında kurulacaktır, inşaallah...

- İnşaallah... Allah-u Teala, tüm İslam topraklarında **'İslâmî Hükümetler'** kurulmasını ihsân buyursun. Amin.. Mülakat için de, sizlere çok çok teşekkürlerimizi arz ederiz, Allah razı olsun...

- Allah-u Teala, sizlerden de, tüm Hizbullahî müslümanlardan da razı olsun! Ben de, sizlere teşekkürlerimi bildiririm...

۱۹۸۹ / ۱۰ / ۱۰ بورد بسم الله الرحمن الرحيم

واعتصموا بحبل الله جميعاً ولا تفرقوا **زین کریم**

در طیسهٔ پیروزی مسلمان افغانستان علیه نیروهای کافر و اشتراک روس و عوامل دست نشاندهٔ آن در افغانستان و جوانان جهاد و مقاومت با وحدت کامل در لیل تقایم عالیتهٔ اسلام گامهای بزرگ و تاریخی در جهت استقرار نظام اسلام و صلح و امنیت در افغانستان و منطقه برداشته و بدون تشکیک در تقسیم سرزمین ساز و توافق نامه تاریخ تهران است.

این توافق نامه در حضور رئیس و سخنگوی رژیم اتحاد اسلام ^{مفتی} گانه مستقر در پاکستان جناب حضرت صاحب صفة الله جمده و جناب قلم گیرانیم خلیل و سخنگوی رئیس ائتلاف اسلام ^{مفتی} گانه مستقر در تهران با شرکت اعفاء شورای ائتلاف اسلام بصورت ذیل بنهضت رسیده :

- الف : در شورای شورتر یک صد نفر اعفاء ^{مفتی} گانه از طرف ائتلاف اسلام ^{مفتی} گانه میباشد.
  - ب : در مورد هیئت حکومت مرکزی است و هیئت وزیر ^{مفتی} گانه وزیران از طرف ائتلاف اسلام ^{مفتی} گانه میباشد.
  - ج : در شورای عالی است و یک نفر شش نفر اعفاء ^{مفتی} گانه از ائتلاف اسلام ^{مفتی} گانه اعفاء شود که مجموعاً ^{مفتی} گانه هیئت نفر شود.
  - د : در صورت نفاذ شورای قیادری مشغول در جوان ^{مفتی} گانه عفویت و شرکت شورای ائتلاف اسلام ^{مفتی} گانه مورد بحث قرار گرفته و محل گردد.
- مصوبات فوق تا تشکیل حکومت منتخب بعد از انتخابات برقرار و در کامل افغانستان بوجود خواهد آمد مقبره و قابل اجراء است .٪

من امضاء رس و سخنگوی شورای ائتلاف اسلام ^{مفتی} گانه
جناب قلم گیرانیم خلیلی

من امضاء رس و سخنگوی اتحاد اسلام ^{مفتی} گانه
پروفسور صفة الله المددیر
صیغہ الزکوری

İşte: "Dokuzlu İttihaf Şurası" temsilcisi, Hüccetü'l-İslam Muhterem Muhammed İshak Ahlakî'nin bahsettiği, "İttifak Şurası" ile "Yedili İttihad" arasında imzalanmış ve altında "Seyyid Muhammed Kerim Halilî"nin ve "Sıbgatullah Müceddidi"nin imzaları bulunan 5.1.1989 Miladî tarihli anlaşmanın asıl metninin fotokopisi!..

"Ey insanlar! Rabbiniz'den (korkup) sakının!. Muhakkak ki, o saatin zelzelesi (depremi- yer sarsıntısı) çok azim (ve korkunç) bir şey'dir." (Hac: 1)

"Yer, şiddetli sarsıntısı ile (sarsılıp) zelzeleye (depreme) uğratıldığı.. Ve yer, ağırlıklarını dışarıya (fırlatıp) çıkardığı.. Ve, insan; buna (arz'a) ne oluyor? dediği zaman..." (Zilzal: 1-3)

İSLAMİ İRAN'DA VUKU' BULAN DEPREM FACİASI DOLAYISIYLA...

Bilindiği üzere; 20 Haziran 1990 tarihinde, İslâmî İran'ın Hazar kıyısı ve Kuzey bölgesini kap-sayacak şekilde tarihin en büyük deprem fâciâlarından bir vuku' bulmuş, bunun neticesinde de, 60-70 bin kadar insan hayatını kaybetmiş; on-binlercesi yaralanıp-sakatlanmış; yüzbinlercesi de evsiz, barksız ve bannaksız kalmıştır...

Bu müthiş ve hâzin fâciâ'nın maddi kayıp yönü ve hasar blânçosu, dünya'nın tüm radyo-televizyon, basın-yayın ve haber ajansları vasıtasıyla geniş şekilde açıklanmış ve dünya kamu oyuna duyurulmuş olduğundan dolayı, fâciâ'nın bu yönünü değil, başka yönünü söz konusu etmek istiyoruz...

Evet; üzerinde yaşadığımız şu fânî dünya, Allah-u Teâla tarafından, sâdece 'İmtihan' (Kendisine kulluk) için yaratılmıştır. Bu imtihanı başarı ile verenler, yani Allah'a karşı gerçek kulluklarını yerine getirenler, ebedî saadete ve kurtuluşa ermiş; kaybedenler ise, ebedî hüsrâna ve felâkete uğramış olacaktırlar... Ki, işte; **asıl felaketlerin en büyüğü ve en korkuncu da budur!...**

Allah'a isyân bayrağını açmış bulunanlar, böyle müthiş ve sonsuz felâketlerle -dalma- karşı karşıya bulunmakta, ebedî azâb, hüsrân ve hasâret onları beklemektedir. Allah'a inanmış ve bağlanmış olan gerçek müslümanlar için, böyle felâketler ve tehlikeler aslâ söz konusu değildir ve olamaz dal...

Dünya'da, kendilerine '**mühlet verilmiş**' olan kâfirler (Bakınız; Müzemmil: 11; Târik: 17;...) ebedî felâketlerin '**adayları**' olarak, dünya'da rahat geçinmekte, hak ettikleri müthiş cezâlar-belalar ahirete te'hîr edilmektedir... Yalnız, Nûh Kavmi, Lût kavmi, Ad ve Semûd Kavmi gibi.. geçmiş ümmetlerde, zulüm ve tuğyan eden kâfirler, dünya'da dahi bü-

yük felâketlere uğramış, tarih sahnesinden silinip gitmişlerdir. Son Nebi (s.a.v.)'den sonra, bu durum gâyet istisnâî bir durum arzemiş, ekseriyetle kâfirlerin cezâları (İlâhî va'd gereği) ahirete te'cil ve te'hîr edilegelmiştir...

MUSİBET, BA'ZAN AZGIN BİR ZÜMRE'NİN YÜZÜNDEN GELİR!

"Ey mü'minler! sizi, size hayat verecek şeylere (İslamî ilim ve hükümlere) da'vet ettiği zaman Allah'a ve Resûlü'ne icabet edin! Bilin ki, şübhesiz Allah, kişi ile kalbi arasına girer; ve siz, hakikaten yalnız o'na (Allah'a) dönüp toplanacaksınız! Bir de öyle bir fitne'den sakının ki, o, içinizden yalnız zulmeden (asilere) çatmaz, (toplumun tümüne gelir.) hem (şunu da) bilin ki Allah, şübhesiz azabı çetin olandır." (Enfal: 24-25); ...(Musa) dedi ki: Ya Rab!... İçimizden bir takım beyinsizlerin işlediği (günah) yüzünden hepimizi helak mı edeceksin?.. Zaten, o da senin imtihanından başka (bir şey) değildi..." (A'raf: 155) gibi.. ayet-i kerimeler, İslâmî hükümlerin hakim bulunduğu müslüman toplumlarında, '**İslam hükümetine ve müslümanların önderine**' itaat etmekten kaçınan ve isyan üzere bulunan bir kısım insanların yüzünden, o bölge halkının tümüne '**İlâhî musibet**' gelir, gelince de; günâhkârlarla birlikte, salih insanlar ve ma'sûmlara da sirâyet ederek, '**umumi bir felaket**' şekline dönüşür. "**Allah, bir kavim'e azab yollarsa bu, onların hepsine dokunur. Sonra, ahirette herkes kendi ameli ile (ona göre muamele görerek) haşrolur.**" (Zübdet'ül-Buhârî: 1052; Tecrid-i Sârih: 12/301) hadis-i şerifi dahi, aynı anlamı taşımakta, mezkûr ayetleri tefsir

ve te'kid etmektedir...

"Muhakkak ki her nefis ölümü tadacaktır..." (Al-i İmran: 185; Enbiya: 35; Ankebut: 57); Hiç bir insan, ölüm'den muâf değildir. Ölüm zamanı (ecel) ise, kat'iyen Allah'ın elindedir. Bundan (ölümde) vesileler muhtelif olabilir. Savaşlar, depremler, sel felâketleri, bu vesilelerden sâdece bazılarıdır; tamamı değildir... Aslında, her sene dünya'da milyonlarca ölüm olayı olurken, bunların çok küçük bir miktarında 'savaşlar' ve 'depremler' vesile olmuştur. Bir kısım imanı zayıf insanlar, bilhassa savaş-dan kaçınmakla ölümden korunmuş olacakları zehâbına kapılmaktadırlar. Ki, bu anlayış gerek akide, gerekse vâkıâ yönünden gayet yanlış ve sakat bir anlayıştır. Meselâ; Tahran, Kum, Tebriz ve İsfahan gibi İran şehirleri Irak rejimi tarafından füzelere hedef olarak seçilmişken, bir kısım savaş kaçınıcı zayıf kimselerin, bu füzelerin ölüm saçan dehşetli akibetinden korunmak için, daha emin sandıkları Hazar kıyısına çekildikleri hâlâ hafızâlarımızda canlı olarak yaşamaktadır. ilâhî takdire bakınız ki; füze yağın yerlerde toplam bir-kaç bir kişi hayatını kaybettiği halde, füzelerin kavuşmadığı ve güvenilir sanılan bölgede depremle bundan kat kat daha fazla can ve mal kaybı olmuş, böylece; ölümden ve ilâhî takirden hiç kimsenin kurtulamayacağı anlaşılmıştır...

"...De ki, evlerinizde de olsanız, üzerlerine 'öldürme' yazılanlar, gene çıkarlardı (da), (öldürülüp) yatacakları yerlere giderlerdi..." (Al-i İmran: 154); **"ey iman edenler! sakın kafir olup da sefere, çıkan, yahut savaşa giden kardeşlerine; 'bizim yanımızda olsalardı ölmezlerdi ve öldürülmezlerdi!' diyenlere benzemeyin! Allah, bunu, onların yüreklerine bir hasret olarak yerleştirdi. Halbuki; dirilten de Allah'dır, öldüren de! ve Allah, bütün yaptıklarınızı görür. Andolsun ki, Allah yolunda öldürülmeniz, yahut ölmeniz, Allah'ın yarlıgaması ve rahmeti, onların topladıklarından hayırlıdır. Ve andolsun ki, ölmeniz de mutlaka Allah'(ın huzurun)da haşr olunacaksınız, öldürülmeniz del!"** (Al-i İmran: 156-158) Gibi.. Ayet-i Kerimeler, durumu açıklığa kavuşturuyor ve ölüm'ün Allah'ın takdiri altında olduğunu kesinkes bildiriyor...

"De ki: Ölüm'den, yahut öldürülmeden kaç-

Felâketten bir görüntü...

mak, size hiçbir fayda vermez ve o zaman pek az bir müddet geçinir, yaşarsınız. De ki: Allah size bir kötülük gelmesini dilerse, yahud bir rahmete nall olmanız isterse, kimdir sizi Allah'dan kurtaracak ve Allah'dan başka onlar, ne bir dost bulabilirler, ne de bir yardımcı!" (Ahzab: 16-17); **'de ki: gerçekten de ondan kaçıp durduğunuz ölüm yok mu; hiç şübhe yok ki, size ulaşacaktır, o! Da, sonra gizliyi de, görüneni de bilen'in (Allah'ın) huzuruna götürüleceksiniz, derken size, bütün yaptıklarınızı haber verecek."** (Cum'a: 8) Ayetleri, insanoğlunun hasb'el-beşer ölümden kaçmak istediğini, fakat bunun aslâ mümkün olamayacağını sara-haten beyân edip açıklıyor...

Meşru' tedbirlerini alan bir insanın, artık Allah-u Teâla'ya tamamen teslim olması, husususan Allah'ın emirler doğrultusunda (cihad dahil) her türlü harekete ve faaliyete koşması akil ve imanî bir gerekliliktir. Nice fiilî savaşa katılanların, evlerinde oturanlardan daha az ölümlerle-tehlikelerle karşı karşıya geldiklerine ve daha az zayıât verdiklerine tarihen de, günümüz de vâkıan da şahid oluyoruz...

Ve; bazan olur ki; zâhiren felâket ve musibet zannedilen şeyler, gerçekten ni'met ve saadet olabilir, yani netice olarak, onları (hayrı-ni'meti) doğurabilir. **"...Ba'zı hoşlanmadığınız şeyler vardır ki, onlar size hayırlıdır. Ba'zı hoşlandığınız şeyler de vardır ki, onlarda size şer vardır.** (Sizin için neyin hayr ve neyin şerr olduğunu) Allah bilir, siz

bilmezsiniz!" (Bakara: 216) Ayet-i Kerime'nin lâhî ışığı altında eşyaya ve olaylara baktığımız zaman, mutlak iyiliklerin ve mutlak felâketlerin Allah-u Teâla'nın katında olduğu, her şeyin ve olayın, görünüşüne değerlendirilemeyeceği, açıkca anlaşılmiş olur...

İşte; İran İslâm Cumhuriyeti'nde vuku' bulan ve zahiri yönü büyük bir felâket ve musibet olan hâzin deprem'e, mezkûr ayetlerin ve islâmî nasların ışığı altında bakmak, **deprem'in** ve benzeri musibetlerin pek çok yönlerinin bulunduğunu idrak edip anlamak gerekir...

Evet;.. İslâmî hükümlerin hakim bulunduğu bir beldenin insanları arasında belirecek bir kısım asîlerin yüzünden, **deprem** gibi lâhî ibtilâ ve musibetler zuhur edince; onunla, asîler te'dib ve ikaz edilmiş, mutî ve ma'sûm olanlar ise, (**şehadet-irşad** yoluyla) ni'mete ve iltifata nâil olmuş olmaktadır.

İSLAM DÜŞMANLARININ VE CAHİLLERİN BAKIŞAÇILARI

İslâmî ve insanî her hususta olduğu gibi, islâmî İran'daki deprem hususunda, İslâm düşmanı münafıklar-mülhidler ve câhiller, mes'eleyi tek boyutu ile ele alıp, bununla **İslam İnkılabı'nın** temeli ve alt yapısı olan kahraman İran halkını mahkûm etmeğe, "**lâhî gazabı hak etmiş günâhkâr millet(?) diye lanse etmeye**" ve (diğer tüm olayları olduğu gibi) bu hâzin fâciâ'yı da İran İslam Cumhuriyeti'nin ve mazlum İran halkı'nın aleyhine '**koz**' olarak kullanmaya çalışmışlardır...

Halbuki, dünyayı kan denizine çeviren cânîler ve Allah-u Teâla'ya karşı şirk, küfür, fuhuş ve tuğyanla savaş açmış hâbis toplumlar, çoğunlukla hiç bir dünyevî felâkete ve musibete uğramadan zahiri refâh içinde yüzerek yaşayıp gitmektedir. Ki, böylece; İran'daki deprem'in, bir kısım cûz'î ikâz ve te'dipleri, ta'bir câizse '**şefkat tokatlarını**' tazammun etmekte; küllî plân'da ise, sonsuz lâhî rahmet, ni'met ve hayırları sonuç vermektedir. Meselâ;

— İslâm İnkılabı'nın bahşettiği lâhî nûr, huzur ve felâh'ın kıymetini gereği gibi takdir edemeyen bir kısım insanların te'dibi ve islâmî sağlanmış olması, kuvvetle muhtemeldir...

— İran-İrak savaşında '**ateşkes**'in sağlanma-

sından sonra, toplumun bazı kesiminde hasb'el-beşer görülmesi mümkün olan dünyevî zevk, refah ve gaflete temâyülü önlemek, dünya hayatına rağbeti azaltıp, ebedî alemlere dikkati çekmek için, **deprem** gibi lâhî musibetler, en etkili vesilelerdir.

— Deprem'de hayatını kaybeden bir kısım günâhkâr mü'minler, '**şehadet**' makamına nâil olarak, ebedî saadetlere kavuşmakta; ma'sûm çocuklar ise, fânî ve günâh dolu dünya'dan, bâkî ve nûr dolu ahiret alemlerine uçmaktadır...

— İslâmî vahdet, kardeşlik ve yardımlaşma anlayışının gevşeyip zayıflama ihtimâlleri **deprem** vesilesiyle önlenmiş olmakta, toplumun kardeşlik, yardımlaşma ve birlik duyguları en üst düzeye çıkmaktadır. Ki, bunun çok büyük bir rahmet olduğu izâhdan vârestedir...

— İslâmî İran'daki bu deprem fâciâ'sı, **İslam İnkılabı'nın** tüm dünya'nın gündemini oluşturmasına sebep olmuş, bilhassa müslüman halkların ve mustaz'af insanların '**şefkatlerini**' celbedici rol oynamasını doğurmuştur. Hatta, Amerika ve Irak halkı gibi, **İslam İnkılabı** ile savaş hâlinde olan ülke halklarının dahi, fitrî şefkat-merhamet ve acıma duygularını harekete geçirmiş, bu da, cinâyet timsâli olan o ülke yönetimlerini bile olumlu yönden etkilemiş, kendilerini, deprem-zedelere yardım etmeye sevk etmiştir... Böylece; tağutî rejimlerin, İran İslâm Cumhuriyeti'nin aleyhine tahrik ettikleri, kin ve düşmanlıklar aşılardıkları dünya halklarının pek çoğunda, İslâm İnkılabı lehine olumlu bir atmosfer doğmuştur. Ki, bunun ileride çok büyük faydalar ve hayırlı sonuçlar doğuracağı açıktır...

— Deprem gibi, zâhiren felâket olarak görülen olaylar **dost ve düşmanların** derecelerini ve olaya yaklaşım tarzlarını gösterme hususunda, çok güzel bir kıstas ve mihenk taşı rolünü de oynuyor. Bu olay; İslâm'dan ve müslümanlıktan dem vuran, fakat zerre kadar yardım elini uzatmayan sahtekârları deşifre ediyor.. Zâhiren yardım ediyor görünen düşmanların; "**dün büyük şeytan dedikler amerika, bakın bugün nasıl deprem-zedelere yardımcı oluyor!..**" yollu, sâdece âdice propaganda amacına yönelik bu tür yardım (?) bahânesiyle, kendilerini '**insancıl?**', islâm İnkılabı'nın da '**saldırgan(?)**' ve '**düşmanlık(?)**' hâlet-i ruhiyesi içerisinde olduğu? imâjını uyandırmaya çalıştıkları gözlenmiş olu-

Bir hâzin görüntü daha...

yor. İslâmî İran'ın, yardım kabul etmeme durumlarında da, "bu kadar da gericilik olmaz!"(?) kabilinden ithamlarla, yine İslâm İnkılabı aleyhine konuşan bu düşman ve câhil çevreler her hâl-ü kâr'da (Deprem için kâfirlerden yardım kabul etse de, etmese de..) **İslâm İnkılabı'nı** suçlu göstermeye çabalarını büyük bir azimle sürdürmektedir. İran İslâm İnkılabı, Irak'la yaptığı tahmilî savaş da dahi aynı tutum ve davranışlar karşısında kalmış; **savunma savaşı** yaptığında, "neden savaş yapıyor?", ateşkes kararını kabul edip barış yapmaya yanaştığında da, bu sefer "neden barış'a yanaşılıyor da, savaşı sürdürmüyor?" diye aynı çevreler tarafından hücumlara ve aleyhde kampanyaya ma'ruz kalmış bulunmakta idi...

SÖZDE MÜSLÜMANLARIN DA, AYNI OYUN'A GELMELERİ ESEF VERİCİ OLUYOR?...

"İran, gâvur kanı istemiyor?", "İran, düşmanların insanî yardım isteklerini reddediyor!" şeklinde verilen ve insanî ilişkiler noktasında gericilliği? simgelediğini söyleyen, düşman güçlerin ve çevrelerin; "İran, Büyük Şeytan dediği Amerika'dan nasıl da yardım alıyor!" diyerek de İran İslâm Cumhuriyeti'nin aleyhine kampanya yapmalarının yanı sıra, bir kısım ard niyetli (içten hesaplı, hâin) veya çok câhil -sözde- müslüman çevrelerin de İslâm İnkılabı aleyhindeki bu kampanya'ya iştirak ederek, "nasıl olur da, bir İslâm devleti, İslâm düşmanı kâfirlerden deprem için yardımlar kabul edebilir?" gibi yaldızlı ifâdelerle, sâf müslümanların zihnini bulandırdığına, hele hele, hayatta iken sürekli olarak aleyhinde propaganda yaptıkları, bir sürü mezhebî konulardan dolayı tadelil, hatta tekfir ettik-

leri İmam Humeyni'nin (r.a.) savunuculuğu rolünü takınıp "İmam Humeyni (R.Aleyh) hayatta olsaydı, bugünkü İran yönetiminin yaptığını hiç yapar, Saddam ve Amerika gibi kâfirlerden deprem için gönderilecek bu yardımları

kabul edermiydi?..." deyip, 'iki yüzlü' bir yol izleyerek, İmam Humeyni'(r.a.) adına sığınarak, İmam'ın mektebini-hükümetini ve varislerini yıkmaya çalışıp, müslüman kamu oyununda onların güvenirliliği üzerinde şüpheler uyandırmaya çalıştıklarına şahid oluyoruz...

Halbuki, kâfirlerle sulh ve barış hâlinde bulunmanın cevâzıyla alâkalı nice nasaların (ayet ve hadislerin) bulunduğu ve Yüce Resûlüllah (s.a.v.)'in Huneyn savaşı arefesinde, henüz iman etmemiş olan Safvan bin Ümeyye'den 'silah' ve 'araç-ge-reç' yardımı almış olduğu, bu tür yardım alma ve (insanî) yardımlarda bulunmanın câiz, bazan da farz düzeyinde olduğu bilinmektedir...

İşte, bu hâzin deprem olayı, nice hâin ve iki yüzlü şahisyonların de su yüzüne çıkmasına, gittikçe Muhammedî İslâm ile amerikancı İslâm'ın saflarının net bir şekilde ayrılmasına ve sınırlarının belirlenmesine vesile olmuş, böylece, zâhiren büyük bir fâciâ olan olay,bizce daha bilinmeyen pek çok hayırlı sonuçlar doğurmuştur...

Yalnız; şurasını da belirtelim ki, kâfir ülkelerin ve toplumların bile yardım'a koştuğu İslâmî İran'daki hâzin deprem fâciâsı'na tüm gerçek müslümanların, ellerinden gelen yardımı yapmaları; bununla İran'lı müslüman kardeşlerimizle dayanışma içerisinde bulduklarını isbatlamaları gerekmektedir. Bu yardım ayrıca; İslâm İnkılabı'nın cihan-şûmul hedefler doğrultusundaki plân-proğramlarının aksa-madan uygulanmasına, deprem'in İslâmî İran üzerine getirdiği yeni ve ağır yüklerin hafifletilmiş olmasına da -az da olsa- yardımcı olacaktır...

İRAN İSLAM CUMHURİYETİNDEKİ BÜYÜK DEPREM FELAKETİ İÇİN YARDIM KAMPANYASI

Bilindiği üzere, 20-Haziran-1990 tarihinde İran'da vuku' bulan, tarihin en büyük deprem felâketi sonucu, onbinlerce çoluk-çocuk, kadın-erkek, genç ve ihtiyâr hayatını kaybetmiş, onbinlercesi yaralanıp-sakatlanırken, yüzbinlercesi de evsiz-barksız kalmıştır...

Bu kadar büyük çaplı bir kayıp-zayiât ve hasarın İran İslâm Cumhuriyeti için çok büyük bir külfet olduğu ma'lûmdur. Dünya'nın muhtelif ülkelerinden deprem bölgesine gönderilen resmî ve özel yardımlar, maddî yüklerin hafifletilmesi, acil olan yaraların sarılması için olumlu sonuçlar vermiş olmakla beraber, daha ziyâde 'insanî yardımlaşma' yönüyle felâketzedelere büyük moral ve ma'nevî destek rolünü oynamıştır.

Bu itibarla, Türkiye dahilinde ve haricinde yaşamakta olan bütün müslüman kardeşlerimizin, ellerinde geldiği nisbette, bir 'yardım kampanyası' içerisine girmeleri, yardımlarını doğrudan doğruya İran İslâm Cumhuriyeti resmî şahsiyetleri kanalıyla felâketzedelere ulaştırmaları, bu hususta sorumluluk duymaları İslâmî ve insanî bir vecbedir. Binâenaleyh; konuyla alakalı, İran İslâm Cumhuriyeti'nin İstanbul Başkonsolosluğu'nun aşağıdaki resmî duyurusunu dikkat nazarlarınıza sunuyoruz.

DAVET DERGİSİ

Bismihî Teâlâ

Çarşamba akşamı meydana gelen şiddetli depremin onbinlerce insanın ölümüne ve yaralanmasına neden oldu ve yüzbinlerce insan evsiz başsız kaldı. İran'daki tabii felaketten dolayı ölenlere Cenabı Hakk'tan rahmet ve mağfiret, yaralılara âcil şifâlar, İran halkına taziyetlerimizi ve geçmiş olsun dilekelerimizi iletir, acılarına ortak olduğumuzu bütün kalbimizle, maddî ve manevî imkânlarımızı onların lehine kullanmayı müslümanlığın bir şiarı kabul ederek Cenabı Hakk'tan sabır ve metanet dileriz.

TABİİ DEPREM SONUCU YARALANLARA VE HASAR GÖRENLERE YARDIM İÇİN GEREKLİ MALZEMELER:

- 1- Tıbbî yardım malzemeleri
- 2- Kuru plazma
- 3- İlaç-antibiyotik
- 4- Çeşitli vitaminler
- 5- Battaniye
- 6- Çadır
- 7- Çeşitli konserve yiyecekleri

Müslüman kardeşlerden yardım malzemelerini başkonsolosluğumuza vermeleri rica olunur. Ayrıca nakit yardımlarınız için Millet Bankası Levent Şubesi'nde 81640 No'lu döviz hesabı ve 90009 No'lu TL hesabı açılmıştır. Aynı amaçla Millet Bankası Ankara Şubesi'nde de 10309 No'lu TL hesabı ve 18889 No'lu döviz hesabı açılmıştır. Ya da maddî yardımlarınızı İran İslâm Cumhuriyeti İstanbul Başkonsolosluğu'na da verebilirsiniz.

İran İslam Cumhuriyeti
İstanbul Başkonsolosluğu

Bütün şer güçler,

Hizbullah'a karşı birleşiyor;

LÜBNAN'DA, KÜFRÜN 'TEK MİLLET' OLUŞU
DAHA DA BELİRGİNLEŞİYOR!

Geçtiğimiz Temmuz ayının ortalarında, Lübnan'da çok büyük çatışmalar olmuş, yüzlerce kişi hayatını kaybetmiş, yüzlercesi de yaralanıp sakat kalmıştır.

Güney Lübnan'ın, İsrail'in Güvenlik kuşağı ilan ettiği bölge'nin 2 km. yakınlarında, Suriye rejiminin desteğindeki Şii Emel örgütü ile Hizbullah örgütü arasında 'Carcu' kasabası yüzünden çıkan ve çok kanlı bir surette devam eden çatışma, dünya kamuoyunun bilmediği ve bir kısmının bilmek istemediği bir gerçeği, yan 'küfrün tek millet' olduğunu açıkça göstermiştir...

Zirâ; Suriye rejimi, Şii Emel'i Hizbullah'a karşı bütün gücüyle desteklemekte, Amerikan uşağı Yaser Arafat'ın 'FKÖ'sü'ne bağlı -sözde, komandolar dahi, Şii Emel'in yanında yer almakta, İsrail'in desteğindeki Hıristiyan Güney Lübnan Ordusu da, bütün gücüyle Şii Emel'in yardımına koşarak, Hizbullah'ın mevzilerin iyoğun bir biçimde top ateşine tutmaktadır. Ki, böylece; Sünni kökenli 'FKÖ' mühlidleri, hristiyan Lübnan ordusu, mürted-mülhid Şii Emel ve Suriye Baas rejimi ile Yahudi-Siyonist İsrail güçleri, İslâm'a ve O'nun savunucusu olan Hizbullah'a karşı birleşerek 'tek güç' hâline gelmiş olmaktadır.

İlâhî hidâyetde azıcık hissesi bulunan müslümanlar, bu ittifakla bilmediği bir takım gerçekleri de öğrenmiş, 'iki şii örgüt' (?) diye nitelendirilen Emel ile Hizbullah'ın gerçekten öyle olmadığına, birinin 'şii' ünvanıyla küfrü, diğersinin de, yine 'şii' adıyla 'Öz Muhammedi İslam'ı temsil ettiğine, 'FKÖ' gibi nice 'sünni' isimli örgüt ve akımların da, küfrün dümeni içerisine girmiş olduğuna yakinen şahid olmuş olacaktırlar...

Lübnan'daki son ve çetin çatışmadan gerçekten ders ve ibret alabilecek, bununla yeni

olumlu aşamalara gelecek müslümanlara ne mutlu! Zâten, bu tür olaylar, Allah-u Teâla tarafından, imtihanlara vesile olması amacıyla zuhur etmekte, hak ile batıl cephesi, böylece daha net ve daha somut bir çizgiyle belirginleşip ayrılmaktadır...

Lübnan'daki sünnî-şii-sosyalist-hristiyan ve yahudi kökenli tüm kâfirlerin yoğun saldırılarını büyük bir cesâret, dirâyet ve kahramanlıkla püskürterek 'Carcu' cephesini savunan Hizbullah'ı kutlar, Cenab-ı Hakk'dan, İslâm'ın medar-ı ıftiharı olan o mücâhid kahramanları koruyup yarlıgamasını niyâz ederiz...

BAYİ ve ABONELERİMİZİN DİKKATİNE

Kemal Çakır adına olan
Posta Çeki hesabımız;
677002 Mehmet Coşkun
şeklinde değişmiştir.
Bundan sonraki gönderileri-
nizde bunu dikkate almanızı
rica ederiz.

İRAN İSLAM CUMHURİYETİ İLE SÜREKLİ BARIŞ ANLAŞMASI İMZALAMAK İSTEYEN İRAK:

KUVEYT VE B.A.E. İLE SAVAŞMAK İÇİN BAHANE ARIYOR...

Sekiz yıl süren İran-İrak savaşından sonra, 18-Temmuz-1988 tarihinde İran İslâm Cumhuriyeti'nin, 598 sayılı Birleşmiş Milletler Ateş-Kes kararını kabul etmesinden, bir ay sonra Irak'ın da aynı kararı kabul ettiğini bildirmesinden bugüne kadar devam eden, **'ne savaş, ne de barış!'** sona ermeğe doğru gitmekte, tarafların doğrudan yaptıkları toplantılarla ve geçen ay Irak Baas rejiminin diktatörü Saddam Hüseyin'in, İran İslâm Cumhuriyeti Reis-i Cumhuriyet Haşimî Rafsancanî'ye yazdığı ılımlı olumlu mektubuyla, barış ihtimâli daha da sür'atlenmektedir...

İran İslâm Cumhuriyeti'nden yediği unutulmaz şamarlar ile gücünü anlayan, fakat Amerikan emperyalizmi başta olarak dünya istikbarının ve zengin petrol gelirlerine sahip Arap ülkelerinin çok geniş yardımları ile satınaldığı öldürücü silahlarla ve kapsamlı askerî malzemelerle şımaran ve kendisini Ortadoğu'nun, bilhassa Arapların külhanbeyi olarak kabul eden Saddam Hüseyin, son zamanlarda yeni bir savaş başlatmak için sağ'da-sol'da sondajlar yapmakta, ilk etab'da savaş süresince bütün imkânlarıyla kendisine yardımcı olan Kuveyt'i ve Birleşik Arap Emirlikleri'ni kestirmiştir...

İçerisinde bulunduğumuz ay (Temmuz) içerisinde Irak devlet başkanı Saddam Hüseyin, "Bir kısım komşu-arap ülkeleri, Amerika ile işbirliği yaparak 'Opec'in bellirlediği 'kota'nın çok üzerinde petrol üretilip, Amerika'ya ucuza satmakla Irak'ı arkadan vuruyor ve ekonomik yönden çöktürmek istiyorlar. Bunların yüzünden Irak, 14 milyar dolarlık bir kayba uğramış, ülke ekono-

mişi büyük ölçüde darbe yemiştir. Irak'a karşı düşmanca tavır olan bu gidişâta asla göz yummayacağız, gerekirse fiili müdahale edeceğiz..." yollu ifadeler kullanmış; Ondan bir gün sonra da, Irak Dış İşleri Bakanı Tank Aziz, bu ülkelerin **'Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri'** olduğunu, Kuveyt'in, Irak'ın bir kısım önemli topraklarını ve petrol yataklarını **'çaldığını'** Irak'ın güney kesimini askerî karakollarla tehdit(?) altına aldığını, onun için de Irak'ın **'her an'** bu duruma müdahale etme hakkının(?) saklı bulunduğunu söylemiştir...

Durumu, **'Arap Birliği Teşkilatı'** nezdinde de geniş bir mektupla dile getiren Irak rejimi, böylece gözüne kestirdiği, Kuveyt ve B.A.E. gibi zengin petrol yataklarına sahip zayıf ve küçük ülkeleri yutmağa niyetli olduğunu göstermiştir. Kuveyt ile B.A.E. durumu görüşmek üzere ayrı ayrı toplantılar yapmış, başta Suudî rejimi olarak, dost Arap Devletlerinden yardım ve himâye isteme kampanyasını başlatmıştır.

Diğer taraftan, dünya'nın kabadayısı olan Büyük Şeytan Amerika; **"İrak'ın tehditlerini ciddi olarak ele aldıklarını, Kuveyt gibi dost körfez ülkelerini (yani, gelir ve çıkar kaynaklarını) koruma ve savunma görevlerini yerine getireceklerini..."** açıklamış, böylece, İran'a karşı dünün **'ortak hareket eden kardeşleri'** (İlâhî takdirin garib tecellisi ile) bugün, **'karşı karşıya'** gelmiş birbirlerini yemenin hazırlığını yapmaya başlamışlardır...

İngiltere'de İslâm Parlamentosu

İngiltere'de yaşayan yaklaşık 2 milyon dolayındaki Müslüman toplumunu temsil edecek 500 sandalyeli İngiltere İslâm Parlamentosu'nun kurulması yolunda çalışmalar başladı.

İlk kez, Londra'daki İslâmî Araştırma Kuruluşu, "The Moslem Institute" tarafından bir ay önce yayımlanan "İslâmî Manifesto" adlı bildiride sözü edilen

DAVET

İslâm Parlamentosu fikri, önceki gün Londra'da düzenlenen büyük bir konferansta çeşitli İslâmî örgüt ve kuruluşların liderleri tarafından tartışıldı.

İngiltere'deki bölgelerin değişik mezhep ve etnik gruplarını temsil eden topluluk liderleri, Londra Üniversitesi Eğitim Fakültesi Salonu'nda yapılan toplantıda genel olarak İslâmî Manifesto'yu ve İslâm Parla-

mentosunu fikrini benimsediklerini ifade ettiler.

Manifesto'ya göre 500 sandalyeli İngiltere İslâm Parlamentosu'nun üyeleri, seçim değil tayin yoluyla belirlenecek.

Bildiride, Parlamento'nun İngiltere'deki İslâm toplumunu her yönüyle temsil edecek özellikte olması, her grup ve mezhepten temsilcinin bulunması öngörülüyor.

Vergi de alacaklar

Önceki gün konferansta konuşan Moslem Institute'un Pakistan asıllı direktörü Kelim Sıddıki, İngiltere Müslümanlarının kendi parlamentolarını kısa süre içinde oluşturmaları gerektiğini söyledi.

Kimsenin böyle bir gelişmeden korkuya kapılmaması gerektiğini belirten Sıddıki, "Müslümanlar böylece kendi kendine yeterli ve kendi kendini yöneten bir toplum olacak. Daha fazla kanunlara

uyan, çocuklarına daha iyi eğitim veren bir toplum olacağız" dedi.

Sıddıki, İngiltere'deki Müslümanların, sosyal meselelerinin çözülmesi için çeşitli yardım kuruluşlarının da oluşturulması gerektiğini, bunları finanse etmek için bir merkezi fon kurulacağını belirterek, İngiltere'de yaşayan her Müslümanın bu fona katkıda bulunmasını istedi.

Sıddıki, İngiltere'de yaşayan Müslümanları, bilgisayarlara kaydederek bir yerde kendilerinden vergiye benzer düzenli para toplanabileceğini ima etti.

Önceki gün toplantıya katılan İngiliz Müslümanlar, Salman Rüşdi hakkında 9 maddelik bir bildiriye de kabul ettiler. Bu bildiride Salman Rüşdi hakkındaki ölüm fetvasının geçerliliğini koruduğu ifade edildi.

RUS İMPARATORLUĞUNDA DAĞILMA YENİ BOYUTLAR KAZANIYOR!

Rusya federasyonu bağımsızlığını ilân etti!

Tarihe karışan Marksist ideoloji ile birlikte yıkılmanın tam kenarına gelmiş bulunan Sovyet Rusya, Amerika'nın ve Batı Avrupa'nın şemsiyesi altında bir yer edinerek varlığını sürdürebilmenin yollarını arıyordursun; Rus imparatorluğunun en büyük dayanağı olan **'Rusya Federasyonu'** parlamentosu geçen ayda toplanarak bağımsızlık konusunu müzâkere etmiş, kahir çoğunlukla **'Bağımsızlık'** kararı almış, ilk olarak da Litvanya ile kapsamlı ilişkilere girmeye başlamıştır...

Ukrayna cumhuriyeti de resmen bağımsızlığını ve hürriyetini ilân etti!...

Sovyetler Birliğinin, Rusya Federasyonundan sonra, ikinci büyük cumhuriyeti olan Ukrayna'da geçtiğimiz günlerde, anı bir kararla **'bağımsızlığı'** ilân etmiştir. Cumhuriyet parlamentosunda çok büyük bir çoğunlukla alınan karara göre; Bağımsız devlet statüsüne geçecek olan Ukrayna, kendine hâs özel askerî güç kurma, özel para basma, özel kimlik kartı çıkarma, doğrudan dış ilişkilere geçme, kendi özel anayasa ve kanunları'nın tam ayrı ve

bunların Sovyetlerinkinden üstün olduğunu kabul etme gibi.. siyâsi, askerî, hukukî ve iktisâdî bir çok konularda ileri adımlar atılması, tam bağımsız devlette doğru adım adım gidilmesi kabul edilerek yürürlüğe konulmuştur...

Rus kızıl emperyalizminin **'bel direği'** ni ve temelini oluşturan bu iki cumhuriyetteki olağanüstü gelişmeler ve bağımsızlık dalgaları, Sovyet emperyalizminin yıkılmasını biraz daha hızlandırıp kolaylaştıracak, mazlûm ve mustaz'af müslüman halkların oluşturduğu Ortaasya ve Kafkasya Cumhuriyetlerinin bağımsızlık kapıları kolaylıkla açılmaya başlayacak, Sovyet canilerini halkı hıristiyan olan Cumhuriyetler meşgul edecek ve müslümanlar rahat nefes alma imkânına kavuşacaktır. İnşaaallah...

Sovyetler; özbeklerle-kırgızlar arasındaki ihtilâfı körükleyip çatışmalara dönüştürüyor!..

Sınır anlaşmazlığı ve yerleşim uyuşmazlığı gibi bâsit ihtilâflarla araları açık bulunan Özbeklerle Kırgızlar, Sovyetlerin ve İslâm düşmanı münâfık mihrâklerin tahriki neticesinde, zaman zaman çatışma ortamına sürüklenmekte; son bir ay içerisinde,

ölü ve yaralı sayıları yüzleri bulmuş bulunmakta; bir çok müslümanın ve masum insanların kanı boşuna akmaktadır. Sovyet yöneticileri tarafından, bu olaylar fırsat kabul edilerek; 'arayı bulma ve savaşı önleme(?)' bahânesiyle, her iki bölgeye büyük çaplı askerî birlikler sevk edilmekte; böylece ileride doğacak İslâmî kıyam hareketlerine karşı şimdiden tedbirler alınmış olmaktadır..

Bütün kâfir ve müşrik güçler, dünya'nın her tarafında bu tür taktiklere ve fitnelere başvurmakta; müslümanları ayırmaya, ihtilâfları da çatışmalara dönüştürmeye çalışmaktadırlar. Ki, bütün örnekler, müslümanların dâima uyanık bulunmalarını, her türlü fitnelere bertaraf edebilmenin bilincine ulaşmalarını bu doğrultuda çalışmalarını gerekli kılmaktadır... İnşallah, Özbek ve Kırgız müslümanları da, aralarındaki ihtilâflarını kendi aralarında ve İslâmî hükümler çerçevesinde halledecek, emperyalist Sovyetlerin her türlü oyunlarını bozacaklardır...

İşte Şamir'in hayalindeki Kudüs:

Mescid-i Akşa'yı yıkarak yerine Havra kurmayı planlıyor.

Şamir yeni kurduğu hükümetin barış planında yeni bir şart getirerek Kudüs'ün Araplar'ın yapacağı seçimlerden istisna edilmesini ve bu mukaddes şehrin ebedi olarak İsrail'in başkenti olarak kalmasını öngörüyor.

Mescid-i Akşa'nın altında Süleyman Mabedi'ne ilişkin hiçbir eser bulamayan Yahudiler bu defa da Mescid-i Akşa'nın bahçesine ve Mağribiler mahallesine tasarladıkları Havra'nın temelinin atmaya çalışıyorlar.

BAŞSAĞLIĞI ve TESLİYET

"İran İslâm Cumhuriyetinin Hazar Denizi Kıyısı ve Kuzey Bölgesindeki hâzin deprem ibtilâsında vefât eden mü'minlere ve ma'sûmlara Allah-u Teâla'dan sonsuz rahmet ve mağfiret, yaralılara âcil şifâ ve yakınlarına başsağlığı diler; İslâm İnkılabı Rehberine, İnkılab öncülerine ve dünya müslümanlarına tesliyetlerimizi arzederiz..."

DAVET DERGİSİ

DÜNYA MÜSLÜMANLARI VE MUSTAZ'AFLARI KAHRAMANCA MÜCADELELERİNİ SÜRDÜRÜYOR

**Eritre cephesinin İslâm mücahidlerine saldıran Etyopya güçlerinden
2000'i öldürüldü.**

İşgal edilmiş nice İslâm topraklarından biri olan Etyopya (Habeşistan) da uzun yıllardan beri fiili mücadelelerini sürdüren müslümanlar, ülkenin Kızıldeniz kıyı bölgesini teşkil eden 'Eritre' eyâletini bugüne kadar ellerinde bulundurmaya başarmış, zaman zaman verdikleri şanlı direnişlerle de emperyalizmin uşaklarından biri olan Etyopya hükümet kuvvetlerini hezimete uğratmışlardır.

Temmuz ayının ikinci haftası içerisinde, Eritre'nin başkenti 'Asmara' çevrelerinde mevzilenmiş olan müslümanlara karşı yeni ve büyük bir saldırı başlatan cânî Etyopya hükümet kuvvetleri, İslâm mücahidlerinin büyük mukavemeti karşısında bu-

yük bir hezimete uğramış, 2 binden fazla ölü vere-
rek geri çekilmek zorunda kalmıştır...

Şeytanî güçlerin dünya egemenliğine son verici bir başkaldırı ve kıyam dalgasını sürdüren dünya müslümanları ve mustaz'af halklar, dünya'nın her tarafında hakim olan kâfir güçlere karşı mutlak ve kesin zaferler kazanmaya doğru gitmektedir.

Modern silahlarla mücehhez düzenli Etyopya silahlı kuvvetlerine karşı, basit silahlarla üstünlük sağlayan ve zaferler kazanan Eritre müslümanlarının bu başarısı, bir kısım pasif İslâmî çevrelere de ümidler vereceği ve tağutî güçler karşısında muhtemel korkularını yıkacağı kesindir... İnşaaallah.

Hindistan'da Direniş Sürüyor

Aldığımız haberlere göre; 14-Temmuz-1990 tarihinde Hindistan'ın Haydarabad şehrinde, rejim muhalifi güçler tarafından infilâk ettirilen bombalarla 30 kişi öldürülmüş, bir çok kişi de yaralanmıştır. Ayrıca; bir tren'e yerleştirilen bomba, büyük hasar ve kayıplara sebep olmuş, inek-perest zalim Hindistan yönetiminin ülke hakimiyeti büyük ölçüde sarsıntıya uğramıştır...

Diğer taraftan, Keşmir'li müslümanlar, 'bağımsız Keşmir devleti'nin temelini atmak üzere, Pakistan'ın kontrolü altındaki özerk Keşmir'in Muzafferbabad kentinde bir toplantı düzenlemiş, 24 bakan ve 16 danışmandan oluşan bir hükümet kurduklarını ilân etmişlerdir. 'Jammu-Keşmir Kurtuluş Cephe-

si' başkanı Emanullah Han'ın öncülüğünü yaptığı bu yeni teşebbüs, ileride gerçek 'bağımsız Keşmir İslam Cumhuriyeti'ni intac edecek, hareketin insiyâtifi, o zaman tamamen Hizbullahî müslümanların eline geçecektir İnşaaallah...

Bilindiği gibi, müslüman Keşmir halkı topyekûn bir kıyam içerisine girmiş; Hindistan yönetimine karşı topluca harekete geçmiş bulunmakta, İslam Devletinden başka hiç bir yönetim biçimini kabul etmeyeceklerini açıkça haykırmaktadır...

Önümüzdeki yıllar ve günler, dünya çapında İslâmî zaferlere şahid olacağız, İnşaaallah...!

Bugün 25 milyonluk nüfusu ve 2 milyon 382 milyon km² lik yüz ölçümü ile Kuzey Afrika'nın, halkı müslüman önemli bir ülkesi olan Cezâyir, Osmanlı yönetiminde bulunduğu sıralarda, 1830 yılında Fransızlar tara-

fından işgal edilmiş, bir asırdan fazla işgal sürecinden sonra, ülkenin sömürülmüş halkı olan; müslüman Cezayirli tarafından Fransızlara karşı **'bağımsızlık ve kurtuluş'** savaşları başlatılmıştır... İşgalci Fransızlara karşı büyük zaferler kazanılması üzerine, Fransızlarla yapılan anlaşma gereğince, 2-Temmuz-1962'de Cezayir'in bağımsızlığı resmen ilân edilmiştir...

Fransızlardan -güya- bağımsızlığını kazanmış bulunan Cezâyir, **Ulusal Kurtuluş (milli selamet) cephesi (FLN)** tarafından 28 yıldır (sırasıyla; Ahmed Bin Bella, H. Bumedyen ve Şadli Bin Cedid'in başkanlığı altında) yönetilmiş bulunmakta; ülke gâh batı emperyalizmine, gâh Sovyet emperyalizmine peşkeş çekilmek suretiyle idare edilip gelmektedir...

Ülke'nin, gayr-i İslâmî kanunlarla yönetilmesi ve müslümanlara çok yönlü baskılar yapılması üzerine, müslüman Cezayir halkı, zaman zaman büyük tepkiler içerisine girmiş, hakim olan uşak tağutu düzene karşı fiilî eylemlere ve kıyamlara başvurmuştur. Müslümanların, Cezâyir yönetimine karşı en büyük gösterileri, 5-Ekim-1988 tarihinde olmuş, bu olayda, yüzlerce ölü ve bir o kadar da yaralı verilmiştir... Bir çok resmî binanın kundaklandığı, hakim olan devlet güçlerine karşı büyük bir mukavemetin sergilendiği bu kıyam üzerine, Cezayir hükümeti, müslümanlara karşı daha ılımlı ve müsamahakâr bir tavır takınma zorunda kalmış, zahiri bir kısım tavizlerle, müslümanların kıyam heyecanı ve ateşi söndürülmüştür...

Bu zahiri ta'vizlerin neticelerinden biri olarak da, müslümanları içerisine alacak, iktidardaki **'milli selâmet cephesi' (FLN)**'den nefret eden kitleleri kapsayacak bir siyasî partinin kurulmasına ihtiyaç duyulmuş, **'İslami selamet cephesi' (FİS)** adı ile

CEZAYİR'DEKİ YENİ GELİŞMELER!...

muvazaalı olarak kurulan bu parti'nin 18-Şubat-1989'da **'bab'el-qued de sünne'** camiiinde kuruluşu ilân edilmiştir. Cephe, yeni anayasanın kabul edilmesiyle birlikte, resmîyet kazanmış, böylece, seçimlere girme hakkını elde etmiştir.

'Cezayir Üniversitesi' Profesörlerinden olan 59 yaşındaki Abbas El-Medenî'nin başkanı olduğu **milli selamet cephesi (FİS)**, halka inebilmek için büyük gayretler sarfetmiş, (büyük meblağları gerektiren), **'halka maddi yardım'** fonları kurarak, fakir ve muhtaç Cezayir halkına büyük çaplı ve çok yönlü maddi yardımlar sağlamış, böylece Cezayir halkının, büyük bir kesiminin sevgisini ve sempatisini kazanmıştır...

Cezâyir halkının, iktidar partisi olan lâik **'milli selamet cephesi' (FLN)**'den nefret etmesi; Ahmed B. Bella'nın **'demokrasi için hareket partisi'** ile, Hüseyin Ayet Ahmed'in **'sosyalist güçler cephesi'** nin, halkı seçimleri boykota çağırmasıyla 12-Haziran-1990'da yapılan **'mahalli seçimlere'** halkın katılma oranının %60 civarında kalması; **'İslamî selamet cephesi' (FİS)** nin geniş halk kitlelerine yaptığı, büyük, kapsamlı sosyal ve ekonomik yardımların halk üzerinde olumlu etki bırakması;.. ayrıca ve en önemlisi de, Cezayir halkının **'İslamî hükümete ve yönetime'** susamış ve hasret kalmış olması, gibi faktörler yüzünden, 12-Haziran-1990'da yapılan mahallî seçimlerde **'İslamî selâmet cephesi' (FİS)**, Seçime katılan oyların %53-54'ünü alarak, ülke'nin en büyük siyasî partisi durumuna gelmiştir. Ki, ikinci büyük parti olan ve %28 civarında oy alan, iktidardaki **'milli selâmet cephesi' (FİS)**, bu seçimde büyük bir yenilgiye uğramış; 48 belediye'den 32'sini İslamî Selamet Cephesi'ne kaptırmıştır...

Siyonist basın, İslâmî Selâmet Cephesi reisi Prof. Abbas Medeni ile Cephe'nin önde gelen liderlerinden olan Ali Benhac'a atfen değişik beyânlar yayınlayarak, bazan **'İran İslam İnkılabı'**nı ögüc,

ba'zan da yerici ifadeler yer veriyor; aynı çelişkili cümleleri, Suudî rejimi için de söz konusu ediyor...

Demokrasiye karşı olduklarını bildiren Cephe yetkilileri, mevcut kanunlar çerçevesinde hareket ettiklerini ifade etmekten de çekinmiyor. Gâyelerinin '**Halifelîği ve Allah'ın egemenliğini kurmak**' olduğunu bildiren cephe liderlerinden Ali **Benhac**, Genel Seçimlerde umutlu olduklarını, iktidar kapılarının kendileri için açık bulunduğunu bildiriyor. Askerî darbe ve ihtilâl ihtimallerini kale alma-yan '**İslâmî selamet cephesi**', kazandıkları 32 belediyenin yetki alanı içerisinde bulunan plajları, kumarhaneleri ve fuhuşhaneleri kapattıklarını, içki ve benzeri menhiyâtı yasakladıklarını ifâde ediyor, iktidara geldiklerinde, bu tür uygulamaları geniş boyutlarda ele alıp tatbik edeceklerini kesin bir dil ile bildiriyor...

Cezayirdeki bu yeni gelişmeleri dikkatle izleyen batı dünyası, bilhassa sömürgeci Fransa basını ve yönetimi, Cezayirdeki yeni gelişmelerin '**ehl-i sünnet dünyası**' (?) için büyük bir ümid (?) ışığı olacağını; Şii olan İran İslâm İnkılabı'nın etki edemediği (?) bu câmiâ'ya (Ehl-i Sünnet müslümanlara), Cezayirdeki bu yeni **İslâmî Hareketin 'öncü'** olabilecek bir nitelik (?) taşıdığını ifade etmektedir. BBC'si de aynı mütalaa'yı ileri sürerek; "**Ehl-i Sünnet dünyası için, İran'a karşı (?) İslâmî bir alternatifin (?) doğmakta olduğunu**" (?) söylemekte, böylece basiretli mü'minlere bir sürü ipuçları vermektedir...

Binâenaleyh; **İslam İnkılabı'nın**, Öz Muhammedî İslâm'ı ta'vîzsiz ve uzlaşmasız bir şekilde ve tamamen İlahî bir yol ve metodla İhyâ ve ikame ederek zafere ulaşması ve tüm dünya müslümanlarının mükemmel bir öncüsü ve merkezi özelliğini taşıması karşısında, Ona rakip (?) yeni alternatiflerin (?) çıkarılmak istenmesi; '**Halifelik**' (?) maskesi altında '**İslam İnkılabı'nın rehberiyet ve velâyet**' vâkıâsının görmezlikten gelinerek, **Ümmet-i Vahide** olan müslümanların '**kutuplara**' bölünmelerini tervic eden bir mâcerâ-peretliğe gidilmesi.. vs.. vs.. vs... gibi gerçekler karşısında, Hizbullahî müslümanların gayet müteyâkkız bulun-

İslâmî devlet aşkıyla coşup-taşan Müslüman Cezâir halkı, Camilere sığınıyor!

maları, emperyalist dünya'nın muhtemel yeni senâryoları karşısında eli tetikte beklemeleri gayet elzem ve zaruri bir vecibe olarak görülmektedir...

Bilhassa, '**Cihadi-İnkılabî**' yani İlahî ve Nebevî bir çizgiyi bil-fiil seçip benimseyen ve o çizgide kesin ve azimli adımlarla yürüyen dünya müslümanlarını '**oy**' ve '**parti**' ile oyalamaya; tağutî düzenlerle **birlikte yaşama**, mürted güçler karşısında gerekli olan '**cihad**' ve '**şehadet**' kapılarını kapama.. gibi sakıncaları da (mezkûr mefiliklere ilâveten) beraberrinde getiren bu tür yüzeysel-hamasî ve partisel hareketlere karşı, daha bir uyanık ve ihtiyatlı olmak, İslâmî basiretin ve ferâsetin gereğidir...

Onun için;... dünya'da gelişecek bütün İslâmî hareketleri tadirle karşılamamızla birlikte, bilhassa; '**Resmî ve tağutî düzenlerden müsaadeli olanlarına**' ve onların '**perde arkalarına**' daha bir dikkat etmenin ve ihtiyatla karşılamanın şart olduğuna inanıyoruz... Öz Muhammedî İslâm'ı koruyup kollama ve her nevi inhirâflardan sakınma ancak bu yolla mümkündür... (Daha mufassal tahliller ve yorumlar, gelecek sayılarımızda yapılacaktır, İnşallah...)

Bu şuur ve bilinçle, Cezayirdeki ve tüm dünya'daki gelişmelerin izlenmeye; seyir çizgilerinin ve neticelerinin gözlenmeye devam edilmesi ümidiyle...

İSLAM'IN YİĞİT EVLATLARINDAN MAHMUT BAŞTÜRK ŞEHİD EDİLDİ...

Malatya'nın yetiştirdiği, takvâ ve ahlâkıyla tanınmış müslüman kardeşlerimizden Mahmud **Baştürk**, 22-7-1990 Pazar günü, öğle saatlerinde kendine ait işyerinde çalışmakta iken, insanlık düşmanı meçhûl şahıslar tarafından saldırıya uğramış ve aldığı 5 kurşun yarası sonucu hayatını kaybederek şehid olmuştur...

12 Eylül öncesi İslâmî hareketlerde aktif olarak yer alan ve bir ara **MTTB** Malatya Şubesi Başkanlığı'nı da yapmış bulunan Mahmud Baştürk kardeşimizin canî mihraklar tarafından şehid edilmesi, İslâmî câmlâyı ve kendisini yakinen tanıyan tüm müslümanları sonsuz üzüntülere gark etmiştir.

35 yaşında, evli ve 3 çocuk babası olan Mahmud Baştürk kardeşimizin, dökülen mazlûm kanının yerde kalmaması ve canilerin en kısa zamanda yakalanarak lâyık oldukları cezalara çarptırılması, kendisini sevenlerin büyük acılarını hafifletmiş olacaktır...

Münkerâtı red etmeyi, İslâmî izzet ve azâmeti korumayı kendisi için meslek hâline getirmiş bulunan, İslâmî edep ve ahlâkıyla tanınan Mahmud Baştürk kardeşimize Cenab-ı Hak'dan, sonsuz rahmet ve mağfiretler niyâz eder; yakın akrabalarına, müslüman kardeşlerimize ve tüm gerçek dostlarına ta'ziyetlerimizi sunarız! Ve vahşet timsâli katillerine de lânetler olsun! deriz...

DAVET DERGİSİ

TESLİYE

Şırnak'ın Hizbullâhi müslümanlarından "Hüseynin TEKİN" kardeşimizin hain bir kurşuna hedef seçilerek şehit edilmesinden dolayı bütün dünyaya müslümanlarına tesliyetlerimizi bildirir, onun yolunu sürdüreceğimize dair Allah'a verdiğimiz ahdi yineliyoruz.

Cizre'nin Hizbullâhi Müslümanları

CEZAEVLERİNDE VAHŞET!..

T.C.'nin kendi halkına ve müslümanlara karşı geliştirdiği, Dünyada eşi ve benzeri bulunmayan zulüm ve işkencelerinden, iki yeni yöntem:

1- Mahkûm müslümanları, **Yılanlarla dolu** hücrelere koymak; **İşkence amacıyla yetiştirilmiş korkunç köpeklerin** bulunduğu odalara atmak...

2- Mahkûmları, **sürekli olarak gardiyanlara -görevli- lere veyahut da birbirlerine döğdürmek; İstenmeyen müslüman mahkûmların üzerlerine, İslam düşmanı katil-cani mahkûmları sürekli olarak saldırtmak...**

Evet; değişik bahânelerle yakalanıp tutuklanan ve mahkûm edilen müslümanlar, gerek sorgulama esnasında nezârethânelerde, gerekse hapishanede mahkûmiyet süresini doldurmaya çalışırken çeşitli zulümlere, baskılara ve işkencelere ma'rûz bırakılmakta, insanlık haysiyeti ve onuru adına ne varsa, hepsi ayaklar altına alınmaktadır...

Şeriatçı-İslamcı Ümmet örgütü (!) senaryosunu müteâkib, çok kapsamlı işkencelere tabi tutulan müslümanlardan bir kısmı, bizzat kendi beyanlarına ve ifadelere göre; bir müddet **'yılanlarla dolu'** bir hücreye konmuş; bir müddet de, işkence için özel eğitilmiş **'korkunç köpeklerin'** bulunduğu özel işkence odasına atılmış, böylece; insanlık tarihinde belki de misli görülmemiş yeni bir zulüm ve cinâyet mekanizması kurulmuştur...

Bu tür zalimâne-vahşiyâne bir uygulama, hakim olan yönetimin müslümanlara ve İslâm'a karşı ne derece müthiş bir kin ve düşmanlık taşıdığını göstermekte, müslümanların ona göre hareket etmelerinin gerekli olduğu, dersini vermektedir.

İkinci Yeni Zulüm Yöntemi

İSÂM DÜŞMANI KATİL ve CANİ MAHKUMLAR, MÜSLÜMANLARIN ÜZERLERİNE SALDIRTILYOR!..

Bilindiği gibi, siyasi cezaevlerindeki koşullar, farklı görüşlere göre hakim düzen tarafından ayrılmıştır. Farklı görüşler arasında kavgaların önlenmesi (!) iddiasıyla bu uygulamanın yapıldığı ifade edilmekte ise de, gerçekte; değişik görüş sahibinde olan mahkûmların içiçe olmaları halinde, **'uzlaşma-anlaşma ve yakınlaşma'** ihtimallerinin bertaraf edilmesi, ülke evlatlarının birbirlerine olan yabancılıklarının-düşmanlıklarının sürekli kılması... gâyesi güdülmektedir...

Birbirlerine yabancı ve düşman bir yapıda olmalarını ve bu yapılarını korumalarını sağlayan hakim rejim, oluşturduğu zalimâne bir mekânizma ile, birbirlerine zit ve

muhalif bırakılmış mahkûmları resmi görevli memurları vasıtasıyla sürekli işkenceye tabi tutmanın yanında, ayrıca birbirlerine vurdurtmak suretiyle de **yeni bir zulüm ve işkence** yöntemine başvurmaktadır. Örneğin; sivrilmiş komünist (adı verilen) bir mahkûm, onlara tam düşman yapılmış (ve Faşist adı takılan) mahkûmların koğuşuna, **"özel bir şekilde ve topluca"** döğülmesi için atılmakta; oynanan oyunların farkında bulunmayan o gafil ve bedbaht mahkûmlar da, kendileri gibi hakim olan düzenin kurbanı olmuş biçâre (komünist denen) mahkûmu gece-gündüz ölesiye döğmekte, vücudu üzerinde kuvvet denemeleri yapmaktadır. Kezâ; sivrilen diğer (Faşist adı verilen) bir mahkûm da, aynı yollar benzeri işkenceye tabi tutulmakta, komünist denen (muhalif ve düşman) mahkûmların arasına atılarak, kemikleri hurda-haş oluncaya, bazen de ölünceye kadar döğdürülmek suretiyle, insanlık dışı bir işkenceye ve zulme ma'rûz bırakılmaktadır...

Bayrampaşa siyasi cezaevinde tutuklu olarak bulunan bahis konusu uydurma şeriatçı ümmet örgütü (!) senaryosunun mazlum müslümanlarına karşı da, benzer zulüm ve işkence metodu uygulanmış; cânî ruhlu gardiyanlar ve bir kısım cezaevi görevlileri tarafından bu müslümanlara büyük boyutlu zulümler ve işkenceler yapılmıştır. Kesici aletlerle yapılan bu saldırılar sonucu, birkaç tutuklu müslüman, ağır şekilde yaralanarak, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastahanesi'ne kaldırılmıştır.

BBC'nin Temmuz ayının ikinci haftası içerisindeki bir yayınında; olayı, **"MAHKUMLAR ARASI ÇATIŞMA"** diye verilmiş, bunun hakim olan düzenin mutad, işkence ve zulüm metodlarından en önemlilerinden birine (intak-ı hak kabilinden) parmak basılmıştır.

12 Eylül'den sonra geliştirilen ve bugüne kadar sürekli olarak uygulanan, bu tür işkence ve zulüm yöntemleriyle yüzlerce mahkûm ölmüş, yüzlercesi sakat kalmış veya aklını kaybetmiştir. Fakat, bütün bunlar, hakim olan düzen tarafından daima **'intihar', 'kaza' ve 'karşılıklı kavgaya'** süsü verilerek suretiyle ört-bas edilmiş, koca bir millet ve dünya kamuoyu açıkça aldatılmıştır. Ve hala da aldatılmaya devam edilmektedir.

İşte; müslüman halkımız, böyle cici (!) ve insancıl (!) bir düzenin hakim bulunduğu bir ülkede yaşamakta, kendi öz yurdunda garip ve mazlum bir pozisyonda bulunmakta, üstelik ödediği vergilerle, takdim ettiği evlatlarıyla ve el emeğiyle böyle bir rejimi takviye ederek güçlendirmektedir... Mes'elenin içyüzünü ve önemini bilmeyenlere, böylece ma'lum ola!..

MÜSLÜMANLARIN DGM'DEKİ DURUŞMASINDA T.C. EMNİYET GÜÇLERİ,

'ALLAH-U EKBER' DEYİP TEKBİR GETİRENLERE SALDIRDI!..

Uydurma PİK'ci ve ŞERİATÇİ-ÜMMET ÖR-GÜTÜ (?) senaryosunun kurbanları olan müslümanlar, 25-Temmuz-1990 günü İstanbul DGM'de yargılanmaya devam ettiler. Muhabirlerimizin bildirdiğine göre, büyük bir kısmı çarşafli bacılardan oluşan müslümanlar, sabahın erken saatlerinden itibaren duruşmanın yapılacağı DGM binası çevresinde toplanmaya başlamış, TC emniyet güçlerinin kalabalığı dağıtma teşebbüsleri sonuçsuz kalmıştır...

deşleri lehine büyük tezâhürat yapmış ve uzun bir süre 'tekbir' getirmeye devam etmiştir...

TC emniyet güçleri, barikatlar kurarak toplumu bir kaç guruba bölmeyi başarmış, bundan sonra da joplara kullanarak, 'Allah-u Ekber' demekten başka bir suçları bulunmayan müslüman halkı 'dağıtmak' bahanesiyle büyük bir kin ve huşunetle dövmeye başlamıştır. Müslüman kadınlara da hakaret edildiği bu saldırıda, bir çok müslümanın kafası kırılmış ve kan-revân içerisinde kalmıştır.

MÜSLÜMAN MAHKUMLAR GELİNCE, TEKBİR GETİRİLİYOR!

Cezaevi'ne ait kapalı arabayla müslümanların duruşma için 'DGM' ye getirilişlerini gören müslüman kalabalık halk, 'Allah-u Ekber! Allah-u Ekber!' diye tekbirler getirmek suretiyle, mazlum kar-

DGM'DEKİ DURUŞMA!

Sabah erken saatlerde başlayıp, akşam'a yakın saat 18'e kadar devam 12'si tutuklu, toplam 20 müslüman'ın sanık olarak yargılandığı İstanbul 2 numaralı DGM'deki duruşma esnasında, müslüman sanıklar, kendilerine karşı işlenen zulüm ve iş-

kenceleri açıkca dile getirmiş, işkence sonucu olarak da bir çok hayâli ve uydurma suçları üstlenmiş olduklarını söylemişlerdir...

'Boyuna yılan dolama ve soğuk suda bırakma' işkencesi

Şeriatçı-Şii örgüt(?) PKK (İslamcı Kürd Partisi) (?) üyeleri (?) oldukları iddiâsıyla yargılanan müslüman sanıklar, DGM'deki duruşmalarında, siyâsî şubede ve 'MIT' sorgulaması sırasında çok ağır işkencelere ve zulümlere ma'ruz kaldıklarını söylemişlerdir. Sanıklardan Abdulhamit Turgut; "Siyâsî şube'de ve mit'de çok ağır işkenceler gördük. Boynuma yılan doladılar, uzun süre soğuk su

manlar, sanık müslümanların DGM'den çıkarılması esnâsında da 'tekbir' getirmişler, çevre yollar 'Allah-u Ekber!' sesleriyle bir müddet çınlamış, sonunda TC emniyet güçleri kalabalığa joplarla saldırarak, tekbir getiren bir kısım müslümanları yaralamış, bir kısmını da yakalamıştır...

25 Müslüman göz altına alındı!

25-Temmuz-1990 günü gelişen bu olaylar sonucu, 25 müslüman polis tarafından yakalanarak DGM'ye sevkedilmek üzere göz altına alınmıştır...

Müslümanlara karşı çok yönlü ve büyük komplolar düzenleme çabasını sürdüren TC'nin emniyet

Polislerin saldırısına uğrayan bacılarımızdan bir grup...

larda tuttular. Siyâsî şube'de iken, soy görüşü bir kıza gözlerimin önünde akla-hayâle gelmeyen işkenceler yaptılar ve sonra da ırzına tecâvüz ettiler." diyerek, TC'nin yapısını ve insanlık (?) anlayışının nasıl olduğunu açıklamıştır...

Diğer sanıklar ise, 'ölüm' tehdidi altında bir kısım suçları kabul etmek zorunda kaldıklarını söylemiş, gördükleri değişik işkencelerden örnekler vermişlerdir..

Öğleden sonra, yine olaylar devam ediyor!

DGM'deki duruşmanın devamı boyunca, çevre yollarda kalabalık guruplar hâlinde bekleyen müslü-

güçlerinin tırı ve benzeri olaylarda müslümanlara karşı gayet haşin ve kaba tavır takınması, en küçük bir itiraz sesine karşı 'jop ve sopa' ile mukabele etmesi, müslüman kamuoyu tarafından dehşetle ve ibretle ta'kib edilmekte, TC güçlerinin müslümanlara ve dolayısıyla İslâm'a ne ölçüde bir düşmanlık beslediklerini gözler önüne serip göstermektedir...

DGM'deki mezkûr duruşma sonrası, sanık müslümanlardan 2'si daha serbest bırakılmış, geriye kalan 10 müslüman ise, tekrar 'Bayrampaşa' cezaevine götürülmüş, yeni duruşma ise, ileri bir tarihe ertelenmiştir...

T.C., MÜSLÜMANLARA KOMPLOLAR KURMAYA DEVAM EDİYOR!...

Cihan-şümül İSLAM İNKILABI'nın muhteşem etkisi ile uyanan ve öz Muhammedî İslam'a dönüş içerisinde bulunan dünya müslümanlarına karşı gayr-i İslâmî güçler, çok yönlü ve değişik baskı, zulüm ve komplolara başvurmuş, dünya'nın değişik bölgelerinde gelişen İslâmî hareketleri yok etmek için ortak bir strateji ta'kid etmeye başlamıştır.

Büyük Şeytan Amerika'nın hazırladığı ve uyguladığı bu yeni strateji ile, dünyanın her tarafında gerçek müslümanlara değişik zulümler yapılmakta, çok boyutlu cinâyetler ve katliamlar uygulanmakta, insanlık dışı baskılara ve şantajlara ma'ruz bırakılmaktadır. Azerbeycan'dan Özbekistan'a-Tacikistan'a, Yugoslavya'dan Hindistan'a-Pakistan'a ve Keşmir'e, Mısır'dan Tunus'a kadar.. müslümanlara tahakküm eden tağutî yönetimlerin hakim olduğu ülkelere bakarsanız, müslümanlara karşı câniyâne uygulamalara açıkca şahid olabilirsiniz...

Dünya çapındaki bu çok yönlü zulümden, tabiatıyla Türkiye'li müslümanlar da kendilerine düşen payı alıyor, ülkelerine hükmeden yönetim tarafından sürekli bir şekilde baskılara, zulümlere, işkencelere ve komplolara ma'ruz kalıyor!..

İslâmî ve şer'i hükümlerin tamamen kaldırıldığı, Hıristiyan dünyanın kültürü, hukuk ve ahlâkı 'düzen' hâline getirildiği Türkiye'de, hakim olan düzene muhalefet iddiâsıyla, zaman zaman İslâmî çevrelere ve önde gelen müslüman şahsiyetlere değişik baskılar uygulanmış, bazı kereler bu baskıların boyutları çeşitli hapis, işkence, zulüm, cinâyet ve katliamlara kadar ulaşmıştır. T.C. tarihi, bunun bir çok sayısız örnekleriyle dolup taşmaktadır... Bilhassa, 'ara rejim' denen askerî darbe dönemlerinde, çeşitli ve uydurma bahânelere şuurlu müslümanlar büyük bir baskı ve resmî terör atmosferi içerisinde kendilerini bulmakta, çok büyük ve çok yönlü zulümlerle karşı karşıya gelmektedir. En küçük fiilî bir eylemleri bulunmayan, sâdece fikrî ve vicdânî kanaatlerinden dolayı insanlık dışı muâmelelere ma'rûz kalan müslümanlar, hakim yönetimler tarafından bin-bir türlü yalan, iftirâ ve uydurma bahânelere ezilmek istenmekte, böylece ülkede gelişmekte olan cihan-şümül İslâmî bilinç ve hareketin söndürülmesi amaçlanmaktadır...

Geçtiğimiz aylarda hazırlanan mâlûm uydurma 'üm-met örgütü' senâryosunu, Haziran ayı içerisinde de, uydurma 'Furkan örgütü' senâryosu ta'kid etmiş, bunu da yenileri ta'kid edecektir. Senaryosu planlanmış olan, bu "İslâmî örgütlerin?" listeleri ve sıralamaları şimdiden hazırlanmıştır. Ki; İslâmî kitabeveleri, yayınevleri, dergiler, gazeteler, Kur'an kursları, hatta resmî hayır-kültür vakıfları, İmam-Hatip okulları ve önemli camiler (büyük ihtimâlle) bu gibi komplolarla sindirmek (yok etmek) istenmektedir.

Evet; 7-Haziran- 1990 tarihinde Adapazarında seri operasyonlar düzenleyen T.C. emniyet kuvvetleri tarafından çevrede müslümanlığıyla tanınmış müslüman gençlerden 24'ü, "bayrak yaktıkları (?) " iftirasıyla evlelerinden ve işyerlerinden alınarak emniyete götürülmüş; bir sürü baskı, küfür ve işkenceden sonra 13'ü suçsuz! diye serbest bırakılmış; 11'i de 12-Haziran-1990 tarihinde tutuklama kararıyla cezâevine gönderilmiştir. TV ekrânlarına ve boyalı uçak başına 'İran yanlısı İslamcı örgüt(?)' diye lanse edilen, kitap-kırtasiye satış yeri hüviyetinde olan 'FURKAN' adındaki kitabevinin sahipleri ve müşterileri olduklarından dolayı da, 'şeriatçı furkan örgütü(?)' yakıştırmaları yapılan; işin garibi, bayrak yakma suçundan(?) değil de, 163'den yargılanan müslüman gençler, İran'da İslâm İnkılabı öncesi ve sonrası aktif 'münafık örgütler'den biri olan ve Ayetullah Mutaahharî gibi nice İnkılab öncülerini şehid eden 'Furkan' örgütünün Türkiye'deki 'legal' uzantısı (?) olarak da ithâm edilerek çok çelişkili ve adice komplolarla karşı karşıya getirilip baskı altına alınmıştır...

Dünya müstekbirliğinin ve emperyalist güçlerin dünya çapındaki genel İslâm düşmanlığının uzantısı olan bu tür baskılar ve senâryolarla Türkiye kamu oyununda panik uyandırmak, müslüman kitlelere ve İslâmî uyanmış hareketlerine göz dağı ve korku vermek, emperyalist patronlardan olumlu notlar ve puanlar almak.... gibi amaçlar taşıyan karanlık güçler, Allah'ın izniyle umduklarının ve amaçladıklarının tam aksine şahid olacak, İslâm'ın cihan-şümül hakimiyeti karşısında cehennem in esfel's-safilini'ni boylamaktan kendilerini ve rezil düzenlerini kurtaramayacaklardır, inşaallah...

KAMUOYUNA

MÜSLÜMANLARA SAKARYA'DA YENİ BİR KOMPLO

Türkiye'de Müslümanları hedef alan operasyonlar, Sakarya operasyonu yeni bir hız kazandı.

7.6.1990 günü sabah sata 03.000'de başlayan operasyon, aynı gün öğlen saat 12.00'de tamamlandı. 13'ü öğrenci olmak üzere 24 kişi gözaltına alındı. Yapılan ilk sorgulamadan sonra aynı günün akşamı 9 kişi tahliye edildi. gözaltındaki müslümanlardan ikis de 9.6.1990 günü akşamı tahliye edildi. 6 gün siyasi şubede gözaltında tutulan 13 müslüman, 12.6.1990 günü savcılığa sevk edildi. Savcılık kararı ile bu müslümanlardan üçü daha tahliye edilirken, daha önce tahliye edilen bir müslüman da tutuklanarak toplam 11 kişi cezaevine gönderildi. Hiçbir somut suç unsuru bulunmamasına rağmen bu müslümanlar 163. maddeden İstanbul DGM'de yargılanacaklardır.

Ayrıca daha önce tahliye edilen müslümanlardan biri 19.6.1990 günü, bu kez silah bulundurmak iddiasıyla yeniden gözaltına alındı.

Sakarya'da müslümanların huzursuzluğu devam ederken, yeni hayali operasyonların devam edeceği endişesi duyulmaktadır.

Biz aşağıda imzası bulunan kurum ve kuruluşlar olarak, bu tür komploları şiddetle kınıyoruz.

Davet Dergisi, Dava Dergisi, Tevhid Dergisi, Girişim Dergisi, Kardelen Dergisi, Mektup Dergisi, Objektif Dergisi, Vahdet Gazetesi, Yeryüzü Dergisi, Bu Meyan Dergisi, İslâm Dergisi.

Davet Kitabevi (Malatya), Akademi Yayınevi, Bilim Yayınevi, Dünya Yayınevi, Pınar Yayınevi, Şafak Yayınevi, Yöneliş Yayınları, Tenvir Neşriyat.

Daha birkaç ay önce Şeriatçı Örgüt diye gözaltına alınıp işkence gören müslümanların mahkemesi daha olmadan bu sefer de yine aynı entrikalarla Adapazarında 24 müslüman gözaltına alınmış, günlere işkence gördükten sonra 11'i hiçbir suç ve gerekçe gösterilmeden tutuklanmışlardır. Tüm işkence gören kardeşlerimizi gösterdikleri azimli tavırlarından dolayı tebrik ediyor, müslüman düşmanlarını nefretle kınıyoruz.

Gaziantep
Özel Tıp Cezaevi
Müslümanları

TEBRİK

23-Temmuz-1990 tarihine tekâbü'l eden gün, 1-Muharrem-'dir. Ve 1-Muharrem-1411 günü, Hicrî yılbaşısıdır.

Hicret'in Cihâdı, Cihad'ın da İslâmî Devlet'i netice verebileceği vâkıasını göz önünde bulundurarak İslâmî hizmet ve çalışmalarını bu doğrultuda yapan

Dünya müslümanlarının mübarek yeni yılbaşılarını kutlar, ilahî hedeflere doğru yürüyüşlerinde başarılar dileriz!..

DAVET DERGİSİ

-Hicret-i Resûlüllah (a.s.)'ın Sene-i Devriyesi Dolayısıyla-

FERT'DEN CEMAATE, CEMAAT'DEN DEVLETE GEÇİŞİN İLK ADIMI:

"HİCRET"

(I. Bölüm)

Hilmi Kocaaslan

Yeryüzünde 'Allah'ın nizâminin' kurulmasını, onun zıddı olan tüm 'beşeri ve tağutî düzenlerin' ve ideolojilerin yıkılmasını esâs alan ve bütûn Peygamberlerin ortak da'vasını oluşturan 'İslam İnkılabı'nın tahakkuku, ancak 'hicret' olayı ile mümkün olmaktadır. Zirâ; Batılardan Hakka, yanlışlardan doğruya, zulûmattan nura, zulûmlerden adâlete, eğriliklerden İstikâmete, kesretten vahdete, isyandan itaate, tuğyandan ibadete, şekâvetten saadete, vahşetten ünsiyete ve üfete, sukuttan teâliye, inhitâttan terâkkiye, izmihlâlden kurtuluşa, fenâ ve zevâlden bekâyâ, felâketten huzura ve sükuna, inkârdan imana, dar'ül harbden dar'ül-emanâ ve İslama mevttten hayata, maraz ve illetten sıhhat ve selâmete 'geçiş', 'kalb oluş', 'tahavvül ve intikal ediş' âmeliyesine, yani 'İslam inkılabı'nın gerçekleşmesi esnâsındaki bu 'geçiş-oluş-ediş' istihâlelerinin tümüne 'hicret' denir...

Evet;... 'he-ce-re' sözcüklerinden meydana gelen 'hicret', lûğat olarak; "bir insanın, başkalarından (istemediği, râzı ve memnun olmadığı kişi ve şeylerden) gerek bedenlen, gerek lisânen, gerekse kalben müfarakat edip ayrılması" (El-Müfredât:782) anlamlarına gelmektedir. Sultan-ı Enbiya Hazret-i Muhammed Mustafa Sallallahü Aleyhi Vesellem Efendimiz, bir mübarek hâdis-i şeriflerinde; "Müslüman, dilinden ve elinden (diğer) müslümanların selamette bulunduğu kimsedir. Muhâcir ise, Allah'ı Taala'nın nehyettiklerinden ayrılan (hicret eden) kimsedir."(1). diye buyurarak, 'hicret' olayının tüm boyutlarını kuşatıcı ve açıklayıcı bir zemine oturmuşlardır. Bu nokta-i na-

zardan konuya baktığımız ve derinliğine indiğimiz zaman, 'hicret'in anlamı ve kapsamı daha iyi anlaşılabilir olacaktır:

Bilindiği gibi, insanları yoktan var eden Allah-u Teala; insanlara uymaları için bir kısım kanunlar ve hükümler vaz' etmiş, bunların dışında kalan ve zıddı olan her türlü hüküm, örf, adet, kanun ve prensiplerden kaçınılmasını (Hicret edilmesini) emretmiştir. İşte bu, ilâhî hükümlere zıd olan her nevi düşünce ve hareketlere 'nehiyeler' (yasaklar) denir ki, bunların tümü 'münker' (şer'an kabul edilmeyen, red olunmuş) şeylerdir... Allah'ın nizamı olan İslâm; insanlar arasında ilâhî bir 'İnkılab' (tahavvülât) gerçekleştirmek, nehyolunmuş 'münkerâttan' emrolunmuş olan 'ma'rufâta' (şer'an câiz ve iyi görülen şeylere) insanları 'isâl' etmek, hicret ettirip 'geçiş' yaptırmak suretiyle 'yaşanan din' ve 'hayat nizamı' olmak için Allah-u Taala tarafından vaz' olunup gönderilmiş 'ilâhî kanunlar-hükümler mecmûası'dır. Bu ilâhî nizama, 'ferd', 'aile' ve 'toplum' olarak, insanoğlu uymakla mükellefdir. Bu mükellefiyet muvâcehesinde, kişi 'ferd olarak' Allah'ın rızası dâiresinde bulunmaya çalışmalı; 'münkerattan', yani 'Allah'ın nehiyelerinden' kaçınıp ma'rufalara, yani 'Allah'ın emirlerine' yapışmalı ve 'müşâhhâs-mücessem bir İslâm, hâline gelmelidir. İşte, 'nehiyelerden' kişinin bu kaçıışı ve İtaate geçişi 'hicret'dir. Kezâ, 'aile olarak' da, toplum olarak da, aynı tür (Allah'ın nehiyelerinden) kaçış ve (emirlerini yaşamaya) geçiş, yine 'hicret'dir...

'Hicret'in 'uç şekli' vardır: 1-) Bedeni, cismâni hicret... 2-) Lisânî, kavli hicret... 3-) Kalbî, fikri hicret... Bunların da herbirinin 'uç' türlü tâalluku var: a-) Ferdî, zatî ve şahsî. b-) Ehli, ailevî. c-) Siyasî ve içtimâî... Bunların ise, topyekün 'ikişer' yönü ve cephesi vardır: A-) Enfûsî, Derûnî ve dahilî (sübjektif). B-) Afâkî, zahirî, ve haricî (objektif)... Kur'an-ı Kerim'de ve Yüce Resûlün (ASM) hâdislerinde, bunların hepsiyle alâkalı ayrı ayrı ve pek çok beyânlar, ibareler ve ifadeler vardır. Ki, hepsini inceden inceye ele almak ve izâh etmek bu kısa yazı ile mümkün değildir; kapsamlı bir kitabı gerektirir. Yalnız, bütün hicret türlerini kapsayacak şekilde, bir kısım 'Genel temâs ve işaretilerde' bulunmakla iktifâ edeceğiz..

Evvelâ; İslâm'ın hükümlerine muhatab olan insan, ferdî olarak Onun mücesssem bir timsâli olmalı, buna engel olacak olan her türlü münkerleri, yani lâhî nehiyleri 'terk' (hicret) etmelidir. Terk edilmesi lâzım gelen lâhî nehiylerin en başında 'şirk' ve küfür gelmektedir. "... Bana hiç bir şeyi şirk koşma..." (2); "... Allah'a şirk koşma! Çünkü Allah'a şirk koşmak, çok büyük bir zulümdür." (3); "Allah'a ibadet edin ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın!" (4); "Deki: Geliniz, size rabbiniz neleri haram (nehy) etmiştir, okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anaya babaya iyilik edin, fakirlik yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin.-Sizin de, onların da rızıklarını biz veririz.- Zinâ gibi kötülüklerin açığına da, gizlisine de yanaşmayın. Allah'ın muhterem kıldığı nefsi (canı) haksız yere öldürmeyin. İşte bu yasakları Allah size tavsîye etti, olur ki düşünür ve akıl erdirirsiniz." (5); "...Ben yalnız Allah'a ibadet etmekle ve O'na ortak koşmamakla emrolundum; ancak o'na davet ederim ve dönüp varışım da ancak O'nadır." (6). "De ki: Ben, ancak rabbime ibâdet ederim ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmam." (7); İlaahir....

İnsan; ferdî olarak, kendini her türlü 'şirk, küfür, haram ve münkerâtan,' yani Allahu Teala'nın 'nehy ettiklerinden' tamamen 'ayırıp çıkarmalı ve soyutlamalıdır'. Aynı uygulamayı 'aile'si ve içinde bulunduğu 'toplum' üzerinde de gerçekleştirmelidir.

"Öyle ise, siz beni (itaatle, ibadetle) anın (ki), ben de sizi (sevab ile mağfiret ile) anayım. Ve bana şükredin; küfredip nankörlük etmeyin."(8); "Ey iman edenler! Allah'a, O'nun peygamberine ve gerek o peygamberine ayet ayet indirdiği kütâba (Kur'an'a), gerek daha evvel indirdiği kitab(lar)a iman (da sebât) edin. Kim Allahı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini, ahiret gününü inkâr ederek kâfir olursa o, muhakkak ki (sırat-ı müstakimden) uzak bir sapıklıkla sapıp gitmiştir."(9); "...Muhakkak ki cehennem, kâfirleri kuşatacaktır."(10); "... Kâfirlere ve münâfıklara itaat etme..."(11); "... Muhakkak ki Allah, kâfirler topluluğunu hidâyete erdirmez."(12); "... Başlarına gelecek şiddetli bir azâb'dan dolayı, vay kâfirlerin hâline!" (13) gibi.. ayetlerle, "... En büyük günâh, seni yaratmış olduğu halde Allah'a şirk koşmandır..."(14) benzeri sayısız hadisler, şirk ve küfrün en büyük günâh olduğunu bildirmekte, bu münkerâtın her nevisinden şiddetle 'nehyetmektedir'..

"... Mallarınızı aranızda bâtil sebeblerle yemeyin... Nefislerinizi (kendinizi) öldürmeyin!..."(15); "... Fakirlik yüzünden çocuklarınızı öldürmeyin... Fuhşun (zinânın) gizlisine de, açığına da yanaşmayın. Allah'ın haram kıldığı nefsi (insanı) öldürmeyin..."(16); "... İçki, kumar, (tapmaya mahsus) dikili taşlar, fal okları ancak şeytanın amellerinden birer pisliktir..."(17) "... İlaşe, gerek akıtılan kan, gerek domuz eti, gerek Allah'dan başkasının adına boğazlanmış olanlar (haramdır)..."(18); "... Allah-u Taala alış veriş helâl, ribayı (fâizi) ise haram kıldı..."(19); "... Ölçeyi ve tartıyı noksan yapmayın... Ey kavmlim! ölçekte ve tartıda adaleti yerine getirin. İnsanların mallarını eksiltmeyin (haklarını yemeyin) ve yer yüzünde fesâtlık çıkararak fenâlık yapmayın."(20); "... Sonra duâ ve niyâz edelim de Al-

lah'ın la'netini yalancılara üzerine okuyalım."(21); "... Allah, hiç şübhesiz münâfıkların yalancılar olduğuna şehâdet eder."(22); "... Acıklı bir günün azâbından vay o zulmedenlerin hâline!"(23); "... Allah, kendini beğenen ve bôbürlenene kimseyi sevmez. Cimrilik (buhl) yapan... Nankörlere hor ve hâkir edici bir azab hazırlamışızdır."(24); "Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan sakın; çünkü zannın bir kısmı günâhtır. (Müslümanların kusurlarını, ayıplarını) araştırmayın; bir kısmınız bir kısmınızı 'gaybet' etmeyin..."(25); İlahir... gibi yüzlerce ayetler de 'şirk ve küfrün' dışında ve aşağısında kalan "günahlardan ve haramlardan şiddetle nehyetmektedir". Ki; "... Muhâcir, Allah'ın nehyettiklerinden kaçınıp ayrılan (hicret eden) kimsedir."(26) hadîs-i şerîfi muktezâsınca, mezkûr 'istenmeyen, arzu edilmeyen, münker durumda olan' menhiyatlı insanların, 'ferd, alle, toplum' olarak, 'kalbî, kavli ve bedeni' biçimlerde ve hem 'enfûsî' hem de 'afâkî' cihetten 'sıyrılıp çıkmaları' ve ayrılmaları 'hicret' dir. "Çıktı, çıkarıldı" kelimeleri de bu noktada aynı anlamı ifâde etmektedir. Meselâ:

"Onları nerede yakalarsanız (orada) öldürün. Onları, sizi çıkardıkları yerden (Mekke'den) çıkarın!..."(27); "... De ki: Onda (o haram ayda) Muharebe etmek büyük (günah)dır. (Fakat, insanları) Allah yolundan men' etmek, onu inkâr etmek, (ziyaretçilerin) Mescid-i Harama gitmelerine ma'ni olmak, onun (Mekkenin) halkını oradan 'çıkarmak' ise Allah katında daha büyük (günah)dır..."(28); "... İşte hicret edenlerin, yurtlarından 'çıkarılanların', benim yolumda işkenceye, hakarete, ziyâna uğrayanların, muharebe edenlerin ve öldürülenlerin de suçlarını örteceğim..."(29); "Bir kavim ile savaşmazsınız ki, onlar yeminlerini bozdular ve peygamberi (Mekke'den) 'ihrac' etmeğe (çıkarmaya) karar verdiler..."(30); Onlar (o mü'minlerdir ki) haksız yere ve ancak, Rabbimiz Allah'dır! diyorlar, diye yurtlarından 'ihrac' edilmişlerdir..."(31); "Sizinle din hususunda muharebe etmemiş, sizi yurtları-

nızdan da 'ihrac etmemiş' olanlara iyilik, onlara adalet (le muamele) etmenizden Allah sizi men' etmez. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. Allah, sizi ancak sizinle din hususunda mukatele yapmış, sizi yurtlarınızdan 'ihrac etmiş' (çıkarmış) ve çıkarılmanıza arka çıkmış olanlara dostluk etmenizden men' eder. Kim onları dost ederse, işte bunlar zalimlerin ta kendileridir."(32); "Bir vakit, o kâfirler seni bağlayıp hapsetmeleri, ya öldürmeleri, ya da (Mekke'den) ihrac etmeleri (çıkarmaları) için sana tuzak kuruyorlardı..."(33); İh...

"Allah, iman edenlerin velisidir. (Ki) onları zulûmâtta 'nûra' çıkarır..."(34); "and olsunki, biz Musa'yı, 'kavmini zulûmâtta nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerin hatırlat! diye, mucizelerimizle gönderdik..."(35); "Ve şöyle de: Rabbim! Beni sıdk (ve selâmet) girdirilişi ile girdir. Ve sıdk (-ü selâmet) çıkarışı ile (Mekkedden, kabirden, namazdan vs. güzelce) çıkar ve tarafından bana hakkiyle yardım edici bir sultan (İslâmî devlet, hükümet ve hüccet ile kuvvet-i kâmile) ver."(36); "(O halde), hemen Allah'a firar edin..."(37); gibi ayetlerin tedaris ve ta'limi; "Her türlü menfi, zararlı ve Allah tarafından kınanmış ve nehyedilmiş olan fikir, düşünce, tarz, tavır, fiil, niyet, durum, yer ve hareketlerden 'çıkarılması-kaçınılması ve uzaklaşılması', yani 'haric kalınarak hicret edilmesi" yönünde ve doğrultusundadır...

İnsan; ferdî olarak, kendini her türlü 'şirk, küfür, haram ve münkerâtta,' yani Allah-u Teala'nın 'nehy ettiklerinden' tamamen 'ayırıp çıkarmalı ve soyutlamalıdır'. Aynı uygulamayı 'alle'si ve içinde bulunduğu 'toplum' üzerinde de gerçekleştirmelidir. Bundan sonra da; şahsı, ailesi ve içinde bulunduğu toplum 'iman, ahlâk ve amel-i sâlih' ile mücehhez olup 'İslâm'ın mücessem ve müşahhâs bir timsâli' hâline gelmelidir. Ki Hicret; ilk merhaleden, son merhaleye 'geçiş' âmeliyesidir.

Evet; Allah-u Taala, **din-i hakk olan İslam'ın ferd, aile ve toplum olarak tüm insan hayatına hakim kılınması ve O'nun zıddı olan her nevi hâl ve tezâhürlerin** (kalbî, kavî ve cismî olarak) **bertaraf edilmesi maksâdiyle şu meydan-ı imtihanı yaratmıştır.** Binâen-aleyh; her insan ferd olarak, **'hak ile bâtil'in** mücadelesi ve mücâhede meydanıdır. Muhteşem bir **âlem** hüviyetinde olan varlığı, **'zıt kutupların'** çarpıştığı bir **'savaş alanı'**dir. Nefis, şeytan, hevâ, heves ve şehvet gibi... unsurlar, **'bâtil'** cepheyi; ruh, akıl, kalb, fıtrât, vicdân, basiret, ferâset, şuur gibi... unsurlar **'hak'** cepheyi temsil eder ve temâyülleri o yöndedir. Bu fıtrî ve ezeli savaşta, **'galib'** gelen taraf, **'o aleme'** (insana) hakim olmuş olacak ve **'onu'** kendi hükümleri ve prensipleri doğrultusunda sevk-ü idare edecektir. Bu durumda artık, o kimse, ya **'hakkın, İslâm'ın'** mücessem bir simgesi olacak; veya (El'iyazubillah) **'batılın'** canlı bir heykeli hâline gelecektir. Onun için; Kur'an-ı Kerim, sürekli olarak **"Ey İnsan!..."** hitaplarıyla insanı uyanık bulunmaya da'vet etmekte, hevâ ve hevese, nefis ve şeytana uymamaya, boyun eğmemeğe ve sâdece Allah'a ve Resûlüllah'a itaate, Din-i İslâma teslim olmağa çağırmaktadır.(38).

Gerçek müslüman, kâinattan (zerreden şemse kadar) herşeyin **'ilâhî irâde ve yardım'** ile olduğunu, Allah'ın yardımı ve rahmeti olmadan hiç bir şeyin vuku' bulamayacağını yakinen bilir ve ona göre de bu önemli **'hak-bâtil'** savaşında **'nefsine ve kendisine'** itimâd etmeden Rabb'ül Alemîn'e ilticâ eder.

"...Nefislerinizi tezkiye etmeyin (temize çıkarmayın). O (Allah), kimin ehl-i takvâ olduğunu da ha iyi bilir."(39); "Her nefis, kendi kazandığına karşılık rehine'dir."(40); "Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzünde kim varsa hepsi toptan iman ederdi. O halde, mü'minler olsunlar diye, insanları sen mi zorlayacaksın? Allah'ın izni olmadıkça, hiç bir kimsenin iman etmesi mümkün değildir..."(41); (Hazret-i Yusuf Aleyhisselâmın dilin-

den), "Ben nefsimi tebrie etmiyorum (temize çıkarmıyorum). Muhakkak (her) nefis, gerçekten kötülüğü şiddetle emreder. Ancak Rabbinin esirgediği nefis müstesnâdır. Çünkü Rabbin, Ğafur'dur, Rahim'dir."(42); "Fakat, her kim ki Rabbinin makamından korkmuş ve nefsi(ni) 'hevâ'dan nehyetmişse (alıkoymuşsa), şübhesiz onun gideceği yer cennettir."(43); "...Onlar o kimselerdir ki; Allah onların 'kalblerini' takvâ için imtihân etmiştir. Onlara bir mağfîret ve büyük bir ecir vardır."(44); "... (Allah) sizin bütün gizlediklerinizi ve aşkâre yaptıklarınızı da bilir. Allah, bütün kalblerde olanı bilir."(46); ".... (Allah bu imtihanı) göğüslerinizin içindekini yoklamak, yüreklerinizdekini temizlemek için (yaptı). Allah, kalblerin özünü (içini) en iyi bilendir."(47); "Allah size yardım ederse, artık sizi yenecek (hiç bir güç) yoktur. Sizi yardımsız bırakırsa, ondan

Gerçek müslüman, kâinattan (zerreden şemse kadar) herşeyin **'ilâhî irâde ve yardım'** ile olduğunu, Allah'ın yardımı ve rahmeti olmadan hiç bir şeyin vuku' bulamayacağını yakinen bilir ve ona göre de bu önemli **'hak-bâtil'** savaşında **'nefsine ve kendisine'** itimâd etmeden Rabb'ül Alemîn'e ilticâ eder.

sonra size yardım edebilecek kimdir? Mü'minler, ancak Allah'a güvenip dayanmalıdır."(48); "... Kâfirlerle ve münâfıklarla (silahla olsun, lisânla olsun) savaş! ve karşılarında çetin ol!.."(49); " O halde, kâfirlere boyun eğme! ve onlara karşı bununla (bu Kur'anla, fikrî-kavî) **'cihâden kebiren'** (büyük bir cihad) olarak mücâdele et!"(50); " O (Allah), sizi 'arzâ' halifeler yapan ve size verdiği şeylerde sizi imtihâna çekmek için kiminizi derecelerle kiminizin üstüne çıkarandır..."(52); " Kim (dış güçlere veya nefisine karşı) mücâdele ederse, kendisi için mücâhede eder (kazancı onadır); çünkü Allah, alemlerden müstağnidir."(53); "Bizim uğrumuza

mücâhede edenlere (gelince): **Biz onları yollarımıza (çıkartır) hıdayet ederiz. Şübhesiz Allah, muhsinin ile beraberdir.**"(54); **"Ey iman edenleri! Eğer Allah(ın dini olan İslam)a yardım ederseniz, o da size yardım eder ve ayaklarınızı (düşmanlarınıza karşı) sâbit kılar (kaydırmaz)."**(55); İlaahir...

Kur'an semâsından parılayarak **'akıl, ruh ve kalb'** alemlerini tenvir eden bu ve benzeri Ayet-i Kerimeler, gerçekten iman etmiş kimseler için **'çok yönlü'**, geniş ve muhteşem ufuklar açmaktadır. Ki, tafsilâtına geçmek takâtimizin dışındadır. Ancak şu kadarcık deriz ki: İnsan, başlı başına müstâkil bir **'alem'** olduğundan dolayı, alem'de cereyan eden olayların benzeri kendi **'zâtında, nefsinde ve aleminde'** de cereyân etmekte; **'şahsı' 'hak'la-pâtîlin'** mücâdele alanı ve cevelângâhı olmaktadır. Zirâ; haricî ve afâkî âlemdeki **zıd unsurlar ve cereyânlar**, insanın **'dahilî, derunî, ruhî ve enfûsî'** aleminde de varlıklarını korumakta ve kıyâsiye bir **'çatışma'** içerisine girmiş bulunmaktadır. Harichi alemde kâfirler, müşrikler, münâfiklar, şeytanlar... **'bâtıl ve sapık'** yolu; Peygamberler, veliler, sâlihler, müttakiler ve melekler de **'hak, hidâyet, istikâmet ve necât'** yolunu temsil ederlerken;... **'Bir insanın hususî aleminde'** de **'zıt ve muhâlif'** cephelerin birini; **nefis, şeytan, hevâ, heves, şehvet...** gibi **'şer güçler'**; diğerini, yani **'hak, hakikat ve istikâmet'** cephesini de **'ruh, akıl, kalb, şuur, fikir, basiret, ferâset, vicdan, fıtrat, melek ve nurânî melekeler'** temsil etmekte ve **'aralarında, hakimiyeti elde etme savaşı'** devam edip gelmektedir. İnsan kendi **'irâde-i cüz'îyyesini'** ve ihtiyârını hangi tarafa doğru ve hangi cepheden yana kullanır, hangi **'kutba' 'müstâid ve mütemâyil'** bulunursa o cephenin, o insanın bedeninde (**aleminde**) hükûmranlık kurma ihtimâli daha fazla artacaktır. Allah'ın yardımına dayanan, kendini tebrile-tezkiye etmeden acziyetini-fakriyetini müdrîk bulunan ve Allah'ın gösterdiği yönde ve çizgide de gayretler sarfeden insan; **'bâtıl, zulûmat, şirk, küfür, isyân, tuğyân ve dalâlet'** cephesine ve güçlerine karşı Allahın izniyle **'kesin zaferler'** elde etmiş olacak ve

yegâne **'hak nizam'** olan İslâmın **'canlı, mücessem ve müşahhas'** timsâli haline gelmiş buluncaktır...

İşte; bir insanın kendi ruhî ve manevî alemindeki **'zıt unsurların ve cereyânların'** muhalefeti ve çatışmasıyla birlikte, irâdesini **'hak'dan** yana koyarak, **'bâtıl'** çizgilerden (fikir, amel, niyet ve temâyül olarak) sıyrılmaya başlaması; Allah'ın **'nehy'** ettiği münkerâtan **'koparak ayrılması'** ve **hak cephe'yi** teşkil ve te'kid için **'ilk adım atması'**, kâinatın bir **'misâl-i musağğari'** olan kendi aleminde **'bedenî, kavî, kalbî (fikri)'** yönlerin hepsinde **İslâmî hicretini** gerçekleştirmiş, demektir. Bir insanın alemindeki bu iki zıt hat, çizgi, mahal ve fonksiyonların birini, (**bâtıl cepheyi**) **'dar'ül-harb'** olan Mekke'ye; diğerini, (**Hak cepheyi**) de, İslâm'ın yaşanabilir beldesi ve **'dâr'ül-eman'** olan Habeşistan'a; veya İslâm'ın mutlak **'cihan şümü hakimiyetinin merkezi'** olma aşamasına gelen ve **'dar'ül-İslam'** niteliğine gelecek olan Medine'ye (Yesrib'e) **'kıyas'** edip benzetebiliriz. İnsan bedenindeki ve manevî alemindeki bu mücadelede, **'hicret'** neticesinde güçlenen **'hak'** cephesinin, **'bâtıl'** cepheyi hezimete, uğratması ve hakimiyeti **'ele'** geçirmesi, hicret sonrası Mekke'nin **'fethini'** -adetâ- sembolize etmektedir...

Bu mukaddes da'vanın bu **'enfûsî'** alemdeki savaşı, yukarıda geçen ve daha da kayd edemediğimiz sayısız ayetlerle **'takdir'** edilmiş; fâilleri Allah-u Taala tarafından övülmüştür. Nefisle ve nefsin **'mihver'** olduğu **'şer'** cephesiyle yapılan **'cihad'** 'ın azametine şu hadis-î şerifler de işâret etmektedir: **"Asıl mücahid, Allah'a itaat uğrunda nefsi ile cihad edendir."**(56); **"Mücâhidlerin en üstünü Allah'ın emirlerini yerine getirmekte ve haram kıldığı şeyleri bırakmak hususunda kendi nefsiyle savaşan ve onu mağlub eden kimse-dir."**(57); **"cihâdların en faziletlisi, Allah azze ve celle'nin rızâsını kazanmak için nefsi ile mücâhede ve mücâdele edenin cihâdıdır."**(58); **"Asıl kahraman, başkalarını yenen değil; ancak kendi öfkelenildiği zaman, nefsinin öfkesini (ga-**

dabını) yenen'dir."(59); (Tebük savaşı dönüşü Efendimiz buyurdular:) "Küçük cihâd'dan, büyük cihâda (nefisle cihâda) döndük."(60)...

Nefisle gerçekten yapılacak bir cihâd onun mağlubiyetini, bu da o beden de 'İslâmın hükûmranlığını', yani İslâmın münterid cismanî devletini' netice verecektir. Ki, bunun için, kişinin attığı 'ilk adım' işte 'hicret'tir. "Her kim amelini işittirirse, Allah onu işittirir. Ve her kim riyâ yaparsa, Allah onun iç yüzünü meydana çıkarır."(61); "Nefsim kudret olinde olana yemin ederim ki, gerçekten şirk (riyâ) karıncanın deprenişinden daha gizlidir. Sana bir şey göstereyim mi ki, onu söylediğin zaman, şirkin azını ve çoğunu senden giderisin?.. De ki: Allahım! Bildiğim halde sana şirk koşmaktan sana sığınırım ve bilmediğim (şirk olan) şeyden de senden mağfiret dilerim."(62); "Cehenneme sokan şeyin en çoğu, iki uzuv (boşluktan dolayı) dır. Biri ağız (dil), diğeri de ferc'dir. Cennete sokan şeyin de en çoğu Allaha karşı takvâli olmak ve güzel ahlâk'dır."(63); "İyilik, güzel ahlâktır. Günâh da nefsin gıcıklayan (vicdanını rahatsız eden) ve insanların farkına varmasından hoşlanmadığın şey'dir."(64); "Şüphesiz (bir) kul, ma'nasını düşünmeden bir söz söyler. Onun sebebiyle cehenneme, doğu ile batı arasından daha uzağa düşer."(65); "Size ateş ehlini haber vereyim mi? Katı kalbli, varlıklı, bâhil ve müstekbir kimselerdir."(66) İlahî... gibi, daha pek çok hadisler ve bunları 'esâs' olan nice ayetler, insanın 'iç yapısındaki' mâhiyet ve istidâd bozukluklarına dikkat çekmekte; 'nefsin' olumsuz rollerini, tezâhürlerini dile getirmektedir...

Fakat; 'nefsin' bu yıkıcı misyonunu icrâ etmesi-ne, hakka rağmen bünyeyi ifsâd faaliyetlerine büyük ölçüde İblis ve insî-cinnî avâneleri olan şeytan cinsi 'yardımcı' olmakta; insan aleminde cereyan etmekte olan nefisle savaşta, nefsi tahrik ve takvi-

ye etmektedir. İnsanların, 'önerilerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından' iç bünyeye sızıp (67), 'nefisle bütünleşen', özellikle 'dostluk' maskesini kullanmaya (68) dikkat etmektedir. Allah-u Teala'nın, "O (İnsan)ların içinden gücün yettiği kimseleri (kandırıcı-cazib) sesinle yerinden oynat. Onlara karşı süvârileriyle, piyâdelerininle yaygara kopar! Mallarına, evlâtlarına ortak ol! Onlara (yalan yere) va'd et! Fakat şeytan, yalnız bir aldanış va'd eder." (69) Ayetinin beyânı vechiyle roller oynayan şeytan, insanlara 'her türlü günahı, isyanı ve menhiyatı süsleyip yaldızlamaktadır." (70); Ayrıca şeytan çetelerini (süvârilerini) gönderip de insanlara fitne verirler. Onun indinde, derece itibâriyle bunların en büyüğü, en büyük fitne çıkarandır." (71) Hâdisi de, mezkûr (İsra: 64) Ayet-i Kerimesine mütabık olarak, şeytanın 'topyekûn askerleriyle' birlikte hareket hâlinde bulunduğunu göstermektedir. Şeytan'ın, Hz. Adem ile Hz. Havvâ'ya sızmasından ve ayaklarını kaydırmaya sebep olmasından (72), bugüne kadar fâaliyetini devam ettirmesi ve tüm peygamberlere de etki edecek bir rol oynaması, öyle küçümsenecek bir 'fitne' olmadığını göstermektedir.

Evet: "Biz, senden evvel hiç bir resûl, hiç bir nebi göndermedik ki O, (bir şey) arzu ettığı zaman şeytan onun dileği hakkında ille (bir fitne meydana) atmış olmasın. Nihâyet Allah, şeytanın ilkâ edeceği (o fitneyi) giderir, iptal eder. Yine Allah, ayetlerini sâbit (ve Mahfuz) kılar. Allah, (her şeyi) hakkiyle bilendir, tam hükûm ve hikmet sahibidir." (73); "(Allah'ın şeytana bu müsaa-deyi vermesi) kalplerinde bir maraz bulunanlara, yürekleri katı olanlara bir 'imtihan' (vesilesi) yapmak içindir. Hiç şüphe yok ki, o zalimler (hak yoldan çıkmış ve) uzak bir ayrılık (ve muhalefet) içindedirler." (74); (Ey İblis!) Hem insanlardan gücün yettiği kimseleri, sesinle (zinetti vesvesenle) kaydır..." (75); "(İblis) Ey Rabbim, dedi,

"Şüphesiz ki, şeytan insanın kanunun aktığı yerden akar..."
"Şüphesiz ki, şeytan insanın kanunun ulaştığı yere ulaşır."

beni azdırdığın şeye mukabil, ben de and olsun yer (yüzün)de onlar(ın ma'siyetlerini) her halde süsleyeceğim (onları kendilerine hoş göstereceğim). Onların hepsini topdan, muhakkak ki azdıracağım. Ancak, onlardan ihlase erdirilmiş kulların müstesna!" (77); "(Allah-u Teala da) buyurdu ki; İşte bu, bana göre (hak ve layık) olan doğru bir yoldur. Benim kullarımın üzerinde senin hiç bir tahakküm(ün) yoktur. Meğer ki, azıp sapanlardan sana tabi' olanlar olsun." (78); "(Allah-u Teala) buyurdu: İşte bu doğru! Ben şu hakikatı söyleyeyim: Andolsun, cehennemi senden (senin cinsinden) ve onların (insanların) içinden sana tabi' olanların hepsi ile dolduracağım." (79) gibi... ayetler; ve Resûlullah Sallallahû Aleyhi Ve Sellem Efendimizin; "Sizden hiç bir kimse yoktur ki; ken-

disine cinlerden bir arkadaşı vekil (musallat) kılınmamış olsun! (Ashab: Ya, sana! Ya Resulallah? deyincede:) Bana da! Ancak, şu kadar varki, Allah onun hakkında bana yardım etti de o, müslüman oldu. Artık bana hayırdan

başka bir şey emretmiyor!..(Süfyandan gelen diğer rivâyette ise) "...Kendisine cinlerden bir arkadaşı, meleklerden de bir arkadaşı vekil kılınmıştır."(İlavesi vardır) "Her insanla birlikte şeytan vardır, hatta benimle birlikte (bile) var.. Lakin, Rabbim onun hakkında bana yardım etti, ta ki müslüman oldu..."(80) hadis-i şerifleri, "şeytanın" rolünü ve misyonunu gâyet net ve açık bir şekilde beyân etmektedir...

"Şüphesiz ki, şeytan insanın kanının aktığı yerden akar..." şüphesiz ki, şeytan insanın kanının ulaştığı yere ulaşır."(81) hadisleri ise; şeytanın 'nüfuz' etme, edebilme durumunu izâh etmekte, mü'minlerin dikkatlerini çekmektedir. "Gerçekten iblis, insanlar aleyhindeki (muhakkak onları azdıracağı!) va'dini yerine getirdi. O'nun için,

İman edenlerden bir zümre hariç olmak üzere, (tamamen) ona uydular. Halbuki, onun bunlar üzerinde (önceden ve gerçekten) hiç bir nüfuzu yoktu. Ancak biz, ahirette iman eden kimse ile ondan şüphede bulunan kişiyi ayırd etmek için (buna meydan vermiştik). Senin rabbin, her şeyin üzerinde hâfızdır (koruyucu ve gözeticidir)."(82); "İman edenler, Allah yolunda savaşır; küfredenler de tağut yolunda savaşır. O halde siz, şeytanın dostlarıyla savaşın! Şüphesiz, şeytanın hilekârlığı (çok) zayıftır."(83); "Zalimlerden her biri (pişmanlığından) iki elini ısırdığı o günde, şöyle diyecektir: Ne olurdu, ben, o peygamberle beraber bir kurtuluş yolu edineydim!.. Yazıklar olsun bana! Keşki (beni sapıtan) falanı dost edinmeyeydim. Vallahi beni zikirden

(İman'dan-Kur'an'dan ve İslâm'dan), hem o (bir devlet gibi) bana geldikten sonra, o saptırdı. (İnsanları sapıtan o) şeytan, insanı (başına bir belâ gelince) yapayalnız ve yardımsız bırakan (bir alçak)dır."(84) ayetleri ise, cinnî ve insî şeytan-

Muhteşem bir alem niteliğinde olan insanın 'iç aleminde' muhtelif saraylar, ülkeler ve unsurlar vardır. Bunların bir kısmı üzerinde hakkın, bir kısmı üzerinde de bâtılın daha fazla etkisi bulunmakta, bunlar arasında, 'mutlak hakimiyeti' elde etme savaşı sürüp gitmektedir.

ların, insanların 'nefsine' ne derece etki ettiğini, adetâ 'şeytanla, emmâre nefsin' birbirlerinden 'fânî' olup eridiklerini, el ele ve kol kola 'hak nizamın' insan hayatından, dolayısıyla toplumdan ve yeryüzünden sökülüp atılmasını ve her tarafı 'İfsâd' ve telvis etmeyi amaçladıklarını ortaya koymaktadır...

Şeytanın, insan varlığının-aleminin 'iç bünyesinde' çekirdek hüviyetinde olan, 'nefse' nüfuzu ve 'gönlün' derinliklerine sızarak 'vesvese' verip, bölüm bölüm 'insan yurdunu' ve binâsını istilâya girişmesi, 'fıtrât-ı İslâmiye' üzere vücud bulmuş ve mukaddes 'Bünyân'un marsus'u tahrib etmeye başlaması... İhtimalleri karşısında; 'Rabb'ül Alemin' olan Allah-u Taala'ya sığınması, 'Tek yol' olarak görülmektedir. Ki, şeytanın ve tüm düşman-

ların bertaraf edilmesini sağlayacak olan **'tek güç'** ve **'tek merci'** ancak O'dur! **"Eğer şeytan'dan bir fit (gelip) seni dürtirse, hemen Allah'a sığın! Çünkü o, hakkıyla işitici, tam bilicidir."**(85); **"Ve de ki: Rabbim! Şeytanların dürtüşdürmelerinden (vesveselerinden) sana sığınırım. Rabbim! Onların huzurunda bulunmalarından sana sığınırım!..."**(86); **"De ki: Sığınırım insanların Rabbine, insanların (yeğane) malikine, insanların (tek) mâbuduna, o sinsî şeytanın şerrinden. Ki o, insanların göğüslerine dâimâ vesvese verendir. (O şeytan) gerek cinden, gerek insanlardan (olsun)!"**(87)..

Şu halde; Allah-u Taala, şu muhteşem kâinâtı bir **'meydân-ı imtihân'** olarak yarattığı gibi, **'kâlnâtın bir misâl-i musağğârî'**, yani küçük bir alem olan insanı da bir **'meydân-ı imtihân'** halinde yaratmıştır. Her iki alemde de **'aynî'** veya **'yaklaşık'** olaylar cereyân etmekte, muhtelif zıt varlıklar fonksiyonlarını icrâ etmektedir. Nasıl ki kâinât, **'milyonlarca'** varlıklardan; insanlık cemiyeti de **'milyonlarca, milyarlarca insandan'** meydana gelmişse;.. tek başına bir **'insan'** da, muhtelif organları meydana getiren **'milyonlarca'** dokulardan ve onları da meydana getiren ve müstâkil bir hayata sahip bulunan **'milyarlarca'** hücrelerden meydana gelmektedir. insanın fizikî ve maddî cephesinin dışında, **'ruhî, kalbî, aklî ve ma'nevî'** cephesi de var ki, bundaki **'hârikâ'** ve ihtişamı tarif etmek, izâhına kalkışmak beşerî gücün çok çok üzerindedir. İşte; böyle maddî ve manevî yönüyle muhteşem olan insanın içerisinde, gerek **'hücreler'**, gerekse **'manevî melekeler'** ve cihazlar yönünden olsun; **'dahilî'** (enfûsî) ve bunun dışarı yansıyan, **'haricî'** (afâkî) cepheslerinde **'hak ile bâtil'** arasındaki savaş bütün şiddetiyle sürmekte, taa.. dünya hayatı son buluncaya kadar, devam edip gideceğe benzetmektedir. Sanki, her hücre müstakil bir **'insan'** temsil eden bir yapı arz etmekte, böylece **'zıt cereyânlar'** tek tek veya toplu toplu hücreler elde ederek, tüm bedene hakim olabilme savaşı vermektedir...

Bu **'hakim olabilme'** savaş öncesi, **'zıt'** cereyanlardan zayıf durumda olan cephe'nin bir kısım hazırlık faaliyetleri görülmekte, yeni ve **'müsâit'** yerler ve ortamlar edinmeğe çalışmaktadır. İşte; **'nefis'** ve şeytanın güçlü etki alanı içerisinde bulunan İnsan'ın bünyesinde mevcut olan **nurânî** ve **islâmî** cephenin elemanları, beden üzerindeki **'bâtılın'** hakimiyetini yıkmak ve **hakkın** hakimiyetini gerçekleştirmek için bir kısım **'intikâl'** ve **'yer değiştirme'** faaliyetleri içerisine girmekte, **'fetih hareketi'** için ilk ve şuurlu adımlar atmaktadır. Ki, buna **'hicret'** denir... Bu aşamada, **'serbest'** hareket edebilme imkânı **'bulunmayan'** (terk olunan) yere, **'dar'ül-küfür'**, **'dar'ül-harb'** dendiği gibi; İslâmî faaliyetlerin ve hazırlıkların **'yapılabilme imkânı bulunan'** yere ise, **'dar'ül-eman'**, **'dar'ül-sulh'** veya **'dar'ül-islam'** adları verilir. Bu tür yerler, insanın **'afakî-haricî'** aleminde bulunduğu gibi; **'enfûsî-dahilî'** ve **derunî** aleminde de vardır, hem de **'bir arada'** ve beraberce... İnsan, onun için **'iki yönlü'** savaşla karşı karşıya bulunmaktadır. Biri dahilî, diğeri ise haricî... **Kâfirlere, münâfıklara karşı yapılan savaşa 'haricî cihad'; hevâya, hevese, şeytânî-hayvânî ve nefsânî isteklere ve temâyüllere karşı yapılan savaşa ise, 'dahilî, yani nefisle cihâd'** denir. Ki; **'iç düşmana'** karşı verilen savaşların daha zor ve daha tehlikeli olduğu, diğeri (haricî düşmanla savaşa) nisbetle daha büyük ve daha önemli olduğu, her akl-ı selimin kabul edeceği bir reâlitedir.

Muhteşem bir alem niteliğinde olan insanın **'iç aleminde'** muhtelif saraylar, ülkeler ve unsurlar vardır. Bunların bir kısmı üzerinde **hakkın**, bir kısmı üzerinde de **bâtılın** daha fazla etkisi bulunmakta, bunlar arasında, **'mutlak hakimiyeti'** elde etme savaşı sürüp gitmektedir. Ki, **'ilâhî imtihân'** gereği, bir tarafın **'mutlak'** (yüzde yüz) hakimiyet kurma imkânı bulunmamaktadır. Onun için, en kâfir ve en mülhîd bir insanda bile, bir kısım **'hak sözler'** ve doğru işler zuhur etmekte, bazı zamanlarda **'Allaha sığınma'** ve adını anma ihtiyacı duyduğu görülmektedir. Aynı zamanda, en müttaki, en muvahhid

bir mü'minde de ara sıra 'hak' olmayan, bâtil ve münker sözler ve fiiller görülmekte; bu da 'insanın' iç aleminde, bir 'mücâdele ve mucâhede' içerisinde olduğunu göstermektedir. Hatta; İnsanlık aleminin 'güneşleri' olan Peygamberlerde dahi, bu manevî 'nefisle cihad' ameliyesi devâm etmekte; işin ğaribi, bazı kereler bu 'cihâd'da (zelle kabllinden de olsa) 'kısımlı mağlubiyetler' tadmış bulunmaktadırlar. Hazret-i Adem, Hazret-i Nuh, Hazret-i Davud, Hazret-i Süleyman, Hazret-i Yunus, Hazret-i Yusuf gibi.. Peygamberlerin(88) ma'ruz kaldıkları ibtilâlar, bunun gayet bâriz ve açık bir delildir. Kendisine musallât kılınmış bulunan 'şeytani' ve onun 'mahall-i fââliyeti' olan 'nefsi' 'müslüman' olmuş (teslim-i silah etmiş) bulunan Ahırzaman Peygamberi Hazret-i Fahr-i Alem Aleyhissalatü Vesselam Efendimizden başka, sâir tüm Peygamberlerin 'yevm-i mahşerde', 'nefsi! nefsi!' deyip 'nefislerinden şikâyetçi olmaları'(89), 'nefisle cihâd'ın ne kadar büyük ve önemli olduğunu göstermektedir. Şu halde; bir insana 'esâs' da yön verici yapı ve cereyân, o insanda gerekli nisbette 'hakimiyet' kurmuş ve damgasını vurmuş demektir. Bâtil cereyânın, duyguların, unsurların 'genel ve temel' plân'da egemenlik kurduğu; nefis ve şeytanın 'esas'da' (akide de) hükümrân bulunduğu bir insan, artık 'yürüyen bir bâtil', canlı bir 'kûfûr', yani 'kâfir' ünvanını almış olur. 'hakkın', yani ilâhî nizâm İslâm'ın 'esâs'da hakim olduğu, zıd cereyânı 'genel ve temel' nokta da bertaraf ederek etkisiz hâle getirdiği bir insan ise, 'hakkın' mücessem timsâli, 'İslâm'ın' canlı bir misâli olarak müslüman adını almış olur. Milyarlarca canlı hücrelerden, hadsiz maddî ve ma'nevî alemlerden oluşan insanların 'kâfir' olanlarına bir küçük 'kâfir devlet'; 'müslüman' olanlarına da çekirdek bir 'müslüman devlet' ve 'İslâmî hükümet' denebilir. Zira; insan, şu koca alemin 'küçük bir misâli' ve benzeri olduğu gibi, 'câmîiyeti' itibâriyle de mensubu bulunduğu 'ideolojinin' müşahhâs ve 'küllî' bir âyinesi ve timsalidir...

İman'ın veya Küfr'ün taraftarları ve 'zıt temsil-

cileri' olarak faaliyette bulunan İnsanoğlu, Allah-u Taala tarafından sâdece kendisine 'ibadet etmesi', yani hak nizâmı temsil etmesi ve onun zıddı olan kûfûr ve batıla 'mücâdele' ve mucâhede içerisinde bulunması için yaratılmıştır. Onun için, bir yer'de 'kûfûr, şirk, isyân, tuğyân ve bâtil' olduğu müddetçe; 'iman, ibadet, hak ve hakkatı' temsil eden müslümanın o yer'de 'mücâhede' etmesi imanının ve müslümanlığının bir gereğidir. Bu yer, haricî de olsa, dahilî de olsa, aslâ farketmez. Hariçdeki cihad, kâfirlere-münafıklara ve şeytanın 'evliyâsı ve hizbi' olan uşaklarına karşıdır. Dahildeki cihad ise, nefis-hevâ-heves ve bizzat şeytanın kendisine karşıdır. Ki bu, (hadiste de işâret edildiği gibi) ger-

İslâm, insanlık hayatını 'külli' olarak muhatab ittihâz edip, tüm yönleriyle 'himâyesi' ve şemsiyesi altına alan ve barındıran 'ilâhî bir binâ' hükmündedir. Ki, ferd ferd aynı elementleri ve cevheri taşıyan mü'minler, birer 'tuğla' ve malzeme halinde o muhteşem 'İslam binasını' mücessem bir tarzda teşkil ederek vücuda getirmektedir.

çekten de 'büyük cihad'dır. Bu cihadın ilk adımı ve hazırlık aşaması olan 'hicret' ise, (yine hadiste beyan buyurulduğu vechiyle) 'her türlü fikrî ve amelî ma'siyetten-menhiyâtten kaçınmak' ve uzaklaşmaktır. "Herc" (anarşi, maddî ve manevî kargaşa) zamanında ibadet, bana hicret gibidir." (90) hadis-i şerifi ise 'telkin' ve 'da'vet' ile insanların, "Allah'a, Resulüne, kitabına, ümmetin imamına ve müslümanların birbirlerine karşı görevlerini, sorumluluklarını idrak ettirme ve bu şuur ile yoğurmayı, nesc etmeyi ve süzmeyle" istihdaf etmektedir. Böylece kişi; Allah'a, Resulüne ve ilâhî kitabına karşı 'nefsini' teslim kılma savaşı vermesi, 'ümmet' şuurunu ile hareket edip 'müslümanların imamına bağlı' bir nefer olarak, verilen İslâmî hedefler doğrultusunda hareket etmesi ve İslam'ın ci-hanşümül hakimiyetini tahakkuk ettirme konusunda

'nefsini' seferber kılması, buna mani olacak 'enfûsî, nefsânî' müdâheleleri bertaraf etmesi hususunda gayretler sarfetmesi, kendisi gibi İslâm'ın birer müşahhâs timsâli olmuş olan sâir müslûmanlara karşı İslâmî görevlerini müdrîk bulunması ve onları da 'aynî' pozisyona koyabilmek için 'tebliğ' faaliyetlerine geçmesi gibi.. 'çok yönlü, kapsamlı ve şumûlî' görevlerle karşı karşıya gelmiş bulunmaktadır.

"Nefsinizi ve ehlinizi nâr (-ı cehennem)'den koruyun..." (92); "İnsanlara iyiliği emredersiniz de, nefsinizi unuttur musunuz?.." (93) ayetleriyle, ".. Başkalarına iyiliği emredip kendisi amel etmeyen, başkalarını kötülükten nehyettiği halde, kendisi ondan kaçınmayan kişi; kıyamet gününde bağırsakları karnından çıkmış... bir şekilde cehenneme atılacak.." (94) anlamındaki hadis-i şerif, insanın 'nefsini' Allah'a itaatkâr bir duruma getirmesi ve Allah'ın emirlerine-yasaklarına ve kanunlarına 'riayetkâr' kılması için büyük çabalar içerisine girmesinin gerekliliğini; 'nasihâtın' ilk önce kendi öz nefesine yapılarak, Allah'a, Resulüne, Kitabına, İslâm ümmetinin imamına ve sâir müslûmanlara karşı üzerine düşen 'şer'i mükellefiyetin' öncelikle ifa edilmesini ders vermektedir. Bu görevlerin ve sorumlulukların tafsilâtı, 'edille-i şer'iyye' denen ve İslâm'ın temel yapısını oluşturan (Kitap, Sünnet, İcmâ, İctihâd-ı şer'î gibi) kaynaklarda izâh edilmiş bulunmaktadır... "Gerçekten Allah, size emânetleri ehline vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman, adaletle hüküm vermenizi emreder... Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygambere ve sizden olan 'emr' sahiblerine (imamlarınıza-rehberlerinize) de itaat edin!.. (95); "Gerçekten biz sana kitabı 'Hakk' olarak indirdik ki, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği şekilde hüküm veresin. Hânlere sakın yardımcı olma!" (96); "Ey iman edener! Siz nefisleriniz (-i ıslah etmey)e bakın! Kendiniz doğru yolu bulunca, sapanlar size zarar vermez. Hepinizin dönüp varacağı nihâyet Allah'dır. Artık o, neler yapıyordunuz, size haber verecektir." (97); "Al-

lah yolunda (mallarınızı) infak edin (harcayın)! (Cihadı ve infakı terk ederek) kendi elinizle kendinizi tehlikeye atmayın! (Allah için malınızla, amelinizle) ihsanda bulunun! Muhakkak ki Allah, insanda bulunanları sever." (98) gibi ayetler, 'gerçek bir imandan' ve 'tevhid'den sonra; Allah'a ve Resulüne tam itaatı, Kur'an'ın hükümleriyle amel edilip mütabaatı, 'ulul'emr'e' inkiyadı, bütûn mevcudiyetin Allah yolunda sarf-u infakı emretmekte; nefsi bu doğrultuda ve bu öğretilerle eğitmeyi ders vermektedir..

"Peygamber, mü'minlere kendi nefislerinden daha evlâdır..." (99) ayetinin tefsir sâdedinde, "Sizden hiç biriniz, ben kendisine çocuğundan, babasından (ehlinden, malından) ve bütûn insanlardan daha sevgili olmadıkça iman etmiş olamaz." (100) hadisi, Resulullah (a.s.m.) efendimizin, bir peygamber ve bir İmam (rehber) olarak müslûmanlar üzerindeki gerçek hukukunu belirtmektedir. İslâm nizamının mübelliği ve muallimi olan, ayrıca bil-fil insanları 'hak yola' ('biiznillah) çıkararak kurtuluş kapısını açan, 'haricî ve dahilî' cihâd'ın ve onlara 'gidiş' kapıları olan iki nevi ve üç (kalbî, kavli, bedenî) boyutlu 'hicret' olayının 'dünya, ruh ve kalb alemindeki' müessisi ve oradan da 'haricî-dahilî' (kafirlerle-nefisle) cihad'a ve 'İslâm'ın ferdî, allevi ve içtimâî hakimiyetine geçişin bânisi olmuş.. olan, yüce Resulün (a.s.m.) yüce mevkîi böylece -veciz bir şekilde- anlatılmış olmaktadır...

"Sizden hiç biriniz, kendi nefsi için istediğini (mü'min) kardeşi için de -yahut komşusu için de- istemedikçe iman etmiş olamaz." (101); "Komşusu şerrinden emin olmayan kimse, cennete giremez." (102); "Siz iman etmedikçe cennete giremezsiniz, birbirinizi sevmedikçe de iman etmiş olamazsınız..." (103); "Müslûman, sâir müslûmanların elinden ve dilinden emin (ve salim) olduğu kimsedir." (104); "Birbirinize buğz etmeyiniz. Haset etmeyiniz. Birbirinize sırt çevirmeyiniz. Ey Allah'ın kulları! Kardeş olu-

nuz!.." (105); "Kattat (koğuculuk, fitne-fesat çıkaran) kişi, cennete giremez." (106); "MÜ'min, mü'minin aynasıdır." (107); "Hepiniz çobansınız ve hepiniz râiyyetinizden mes'ulsunuz..." (108) "(her nevi) cihâdî terk ederseniz, zillete düşersiniz." (109); "Cihâd, kıyamete kadar devam eder." (110); "Küffarla (ve nefisle) savaş devam ettikçe hicret kesilmez." (111); "(her çeşit) cihada niyet etmeden ölen, câhiliye üzerine ölür." (112); "Sizden her hangi biriniz, bir kötülük (münker) görürse, onu hemen eliyle (bil-fiil) değiştirsin; eğer buna gücü yetmiyorsa diliyle değiştirsin; ona da gücü yetmiyorsa kalbiyle değiştirsin. (ki) İmanın en zayıfı budur! Amma bunun ötesinde imandan bir hardal tanesi de yoktur." (113); "Bütûn mü'minleri, birbirine acımda, birbirini sevmeye, birbirine yardım etmede tek vücut gibi görürsün, onun bir uzvu hastalanınca diğer uzuvları uyanıklık içinde sızlanarak acısını (kaldırmak için) çağırırlar." (114); "Bir müslümana sövmek fısk, onunla kıtal yapmak ise küfüdür." (115); "Mü'minin mü'mine nisbetle durumu, birbirine bitişik-kenetlenmiş binâ(nın tuğlaları, malzemeleri) gibidir." (116); "Kuvetli mü'min, zayıf mü'minden hayırlıdır." (117); "Amellerin az da olsa- devamlı olanı makbuldür." (118) gibi.. sayısız hadisler, müslümanların müslümanlara ve kendilerine karşı 'şer'i' durumunun ve görevlerinin bir kısmını beyan etmektedir...

"Muhakkak ki mü'minler kardeşler..." (119) ayetinin 'toplayıcı' ta'rif ve beyân ettiği yukarıda geçen hadislerin de şerh ve izâh buyurduğu müslüman bir insan; 'İslâm'ın canlı bir timsâli haline gelmeğe bütün gücü ile ve sürekli olarak uğraşmalı, buna engel olacak tüm 'menfilikleri' kalben, kavlen ve fiilen bertaraf etmeğe çalışmalı, bunu kendi aleminde olduğu gibi, sâir insanlar, müslümanlar arasında da icrâ'ya, bunun için de 'a'zâmî ölçüde 'kuvvet' elde ederek 'cehd-ü gayret' (maddî-manevî cihad) etmeye, bunları başarabilmek amacıyla de 'her nevi ma'siyetten' ayrılıp

'hicret' merhâlesini gerçekleştirmeğe çalışmalıdır. Akıllı bir 'çoban' gibi uyanık olmalı, kurtların ve yırtıcı varlıkların her nevi (açık-gizli) saldırılarından 'râiyyeti' altında olan kendi 'âleminin' ruh, kalb, akıl, dimağ ve sâir maddî ve manevî bölümlerini, hücrelerini; aile câmiâsını, komşu-akraba ve çevre gibi etki alanı içerisinde bulunanların maddî ve manevî tüm değerlerini 'korumak ve kollamak' için 'eli tetikte' bulunmalıdır... İnsan, kendi kanı içerisinde bulunan 'akuyvarlara' dikkat etmeli ve ibret almalıdır. Nasıl ki o mübarek elemanlar, bünyeye giren ve kana karışan maddî 'mikroplara' karşı 'silahlı' bir güç olarak büyük ve sürekli 'savaşlar' vermekte; böylece 'bünyenin' hastalanmasını ve mikroplara 'teslim-i silah edip' esir olmasını önlemek-

İnsan, tek başına bir 'hükümet' olarak kabul edilince; kalb o hükümetin 'idare merkezi' ve pâ-y-ı tahtı olmuş olur. Meselâ; kâfir ve müşrik bir ferd, şirk ve küfrün 'müşâhhâs ve mücessem timsâli' olduğundan dolayı, tek başına -adetâ- bir 'şirk ve küfür hükümeti' hüviyetini taşır, kalbi de o şirk ve küfür hükümetinin 'pây-ı tahtı' durumunda olur.

te ise; gerçek bir insan da. 'kalb, ruh, akıl' gibi.. kendi âleminin önemli 'saraylarına' ve merkezlerine, bünyeyi ayakta tutan sâir hücrelerine karşı şeytanın ve onun 'kal'a içerisindeki' işbirlikçisi olan nefsin, heva ve hevesin ve sair haricî ve dahilî 'kurtların', düşmanların 'şirk, küfür, İsyân, tuğyân, şüphe, evhâm' taarruzlarına, bombardu- manlarına ve bunun sonucu olarak beliren 'manevî mikroplara' karşı şiddetli biçimde mukavemet göstermeli, onları 'temizleme' hareketine başlamalı, kitabullahın ve Resulullah'ın ta'lim buyurduğu ve ele verdiği 'ilâhî silahlarla' hızlı-sürekli bir 'mücâhede' içerisine girmelidir. İnsanın; kendi âlemini, âilesini, çevresini ve insanlık hayatını 'ma'nevî kanserden, esâretten, zilletten ve öl-

mekten' koruyabilmesi, ancak böyle çabalı-gayreti (cihadı) ile mümkündür. Kendini ve çevresini 'ma'siyetlerin' her çeşidinden uzak tutması, yani 'ma'nevî, ruhî hicret' etmesi, bu mukaddes 'cihâd-ı ekberin' ilk ve en önemli adımıdır..

Evet; bütün mü'minler, 'büyük İslâm hükümeti-ni', yani 'büyük, canlı, müşahhas İslâmî', yani 'müctemilâ-i İslamiyeyi' vücuda getiren birer **uzuv** ve **unsur** hükmündedirler. Bu, milyarlık yapı; 'kesrette vahdet' anlayışı ile 'canlı bir İslâmî' (devleti) ve 'ümme-i vâhide'yi teşkil etmektedir. Her mü'min de, kendi aleminde 'müstâkil' bir 'İslâm devletini' temsil ettiğinden, milyonlarca mü'min, milyarlarca 'hükümeti' (mücessem İslâmî) münferiden meydana getirmekte, böylece 'vahdette kesret' sırrı tezâhür etmektedir. Böylece tek ve yalnız başına bir müslüman, bu iki ilâhî sırda da mazhar olmuş bulunmaktadır. Ki; **Tek şahıs** (ferd-i vahid) olduğu halde, gerek maddî ve fizikî, gerekse ruhi, kalbî, ma'nevî ve lahutî milyarlarca cüzlere, hasselelere, hücrelere, zerrelere, elemanlara, unsurlara, melekeler ve alemlere inkısam etmesi, 'vahdette kesretin'; bu kadar muhtelif unsurların, canlı cüz' ve hücrelerin ve alemlerin... imtizacı ve ittihadı ile 'tek varlık' olarak vücut bulması da, 'kesrette vahdetin' en bâriz bir alamet-i fârikasıdır.

İslâm, insanlık hayatını 'küllî' olarak muhatab ittihâz edip, tüm yönleriyle 'himâyesi' ve şemsiyesi altına alan ve barındıran 'ilâhî bir binâ' hükmündedir. Ki, ferd ferd aynı elementleri ve cevheri taşıyan **mü'minler**, birer 'tuğla' ve malzeme halinde o muhteşem 'İslâm binasını' mücessem bir tarzda teşkil ederek vücuda getirmektedir. Bundan dolayı da, elbette birbirlerine karşı 'muâriz' değil; 'muvafık' ve mutâbık bir yapı arzietmekte, 'teavün ve tesânüd' içerisinde bulunmaktadırlar. Birbirlerine karşı, aynı 'binânın' tuğlaları ve aynı 'vücudun' uzuvları durumunda olan **mü'minlerin**; 'İslâm vücudunun ve binâsının' selâmeti ve bekası için, kendileri hakkında istediklerini sâir mü'min kardeşleri için de istemek; kendileri için çirkin gördüklerini,

İşte; kâfir güçlerin, şeytanî mihrâklerin 'tââruz' merkezleri durumunda olan 'kalbin' savunulması ve düşman güçlerin ellerine geçmemesi için büyük çabalar ve 'cehd-ü gayretler' sarfedilmelidir.

diğer kardeşleri için de çirkin görmek; kendilerine karşı olan sevgileri kadar, hatta ondan da fazla bir sevgiyi, omuz omuza oldukları müslümanlar için de izhar etmek ve onlara karşı (buğz, kin, hased, hırs, ğaybet, iftira, fesad gibi...) menfi tavırlara girmemek gibi.. 'muzaaf farızalarla' karşı karşıya bulduklarını bilmeleri ve bu şuurla hareket etmeleri icab eder.

Bir vücudun 'uzuvları' arasında 'rekâbet' zıtlık ve nefret olur, birbirlerine 'destek' yerine 'köstek' olurlarsa;.. o vücudun görevini yapması ve varlığını devam ettirmesi mümkün müdür? Ve yine, bir fabrikanın 'çeşitli' makinaları ve bir 'makinanın' muhtelif çarkları, milleri, parçaları birbirlerine karşı 'rakib' zıt ve muhalif durumlarda bulunur ve birbirlerine köstek olurlarsa, o fabrikanın ve o makinanın 'müsbet üretim yapması' ve varlıklarını devam ettirmeleri ihtimali olur mu? İşte; mü'minler de, birbirlerine karşı 'İslâm vücudunun' uzuvları, organları ve hücreleri mesâbesindedir; 'İslâm binâsının' şuurlu birer 'tuğlaları' ve malzemeleri hükmündedir. 'İslâm fabrikasının' aynı gâyeye, 'tek maksada' ve hedefe yönelik olarak çalışan 'makinaları' ve 'İslâm tezgâhının' (düzeninin) birer mili, birer çarkı, dişlisi, vidâsı, civâtası ve sâir parçaları durumundadır. Onun için; 'egoist', 'râkib', 'hâris-hâsid', 'hâsım', 'âsi', 'vahşi' bir tavır sergileyerek 'serkeşlik' yapması, o mukaddes vücudun hastalanmasını ve zevâl bulmasını; o ilâhî binâ'nın yıkılıp harap olmasını ve o fabrika ile tezgâhın tar-u mâr olarak dağılmasını netice verecektir. Bunun müsebbibi ve âmilli olacak olan gafil mü'minler de, 'imanî-İslâmî' özelliklerini kaybetmiş, iki cihanda da 'hûsrâna' uğramışlardan olacaklardır.

'Göklerde ve yerde bulunan her şey Allah'ındır. Siz gönüllerinizdekini açsanız da, gizleseniz de Allah onunla sizi hesâba çeker; ve dilediğini affeder, dilediğini de azab eder.' (120) Ayeti, nefsanî temâyüllerin 'süreklî' 'kasıtlı' ve 'cezimli' olanlarını ve tezâhürlerini istihdaf ederken; iç alemdeki oluşumlara ve mahallelerine de dikkat çekmektedir. "Şübhesiz ki, dillerle söylemedikçe veya fiilen yapmadıkça, Allah-u Teala ümmetimin (gayr-i ihtiyârî olarak) gönüllerinden geçirdikleri şeyleri onlara bağışlamıştır." (121) hadis-i şerifi, şeytanın 'dış' telkini, vesvesesi ve nefsin 'iç' temâyülleri, 'mâ'siyet' olarak maddî veya ma'nevî bir şahsiyet kazanmadığı, mânevi hicret ve cihad ile akâmete uğratıldığı müddetçe 'günâh' olarak yazılmadığını beyan etmektedir... "Helâller açık, haramlar da açıktır. Aralarında şüpheli şeyler vardır ki, insanların çoğu bunları bilmez. Kim şüpheli şeylerden kaçınırsa dinini ve ırzını korumuş olur. Kim şüphellere düşerse, kuru kenârında hayvan otlatan çobana benzer, olur ki koruya girer. Biliniz ki her padişahın korusu vardır. Biliniz ki Allah'ın koruları, onun haramlarıdır. Dikkat ediniz ki, 'bedende' bir et parçası vardır; o sağlam olursa, vücudun hepsi sağlam olur. O çürük olursa, bütün ceset çürüyüp bozulur. Biliniz ki, o et parçası 'kalb'dir.'"(122) hadisi de, 'haram-helâl' konusunu ve 'şübhelî şeylerin' terk edilmesini beyân etmekte; bunların tümünün cevelângâhının ve 'beden binâsının merkezinin' kalb denen unsur, cihâz ve varlık olduğunu bildirmektedir...

"Mü'min bir günâh işlediği vakit, o günâh kalbinde siyah bir leke olarak iz bırakır. Tevbe (hicret ve cihad) ederse, kalbi cilâlanır ve yeniden parlar; tevbe etmez de isyâna (günâh işlemeye) devam ederse, siyah leke gelişir-büyür, tâ bütün kalbini kaplayıncaya kadar büyümeğe devam eder."(123) hadisi ile, "bilâkis, onların kazanmakta oldukları (günâhlar), kalblerini 'rân' etmiş (yenmiş, paslandırmış) dir!"(124). Ayet-i Kerimesi, insan hayatında 'kalbin' hayatî ve şümullü önemini, göz önüne sermektedir. Kur'an'ı Kerim'de 'kalb'in ve onun mürâdifleri olan 'fuad' (gönül) ve 'sadr' (göğüs, si-

ne, iç, derûn) sözcüklerinin, iştikâklarıyla birlikte, 200 defadan fazla geçmesi; 'menfi-müsbet' bütün olayların ona nisbet edilmesi; 'hakla' bâtılın mücâdele meydanı olması; Rahmanî ve şeytanî telkinlerin 'mahallî' durumda bulunması; 'imanla' küfrün, 'nurla' zulûmatın 'istikrar bulma' veya 'tağayyür etme' merkezi özelliğini taşıması;... gibi sayısız faktörler 'kalb'in (ve fuâd ile sâdr'ın) büyük önemini ve azâmetini göstermektedir. Zâten; lüğavî mana itibâriyle de, 'kalb', mezkûr misyonları, fonksiyonları ve ayinedârlıkları tedâî ettirmektedir. Zirâ, kalbin; "bir hâlden, başka bir hâle geçme, geçirme, dönme, döndürme; değişme, değiştirme; içini dışına, dışını da içine çevirme" gibi... çok şümullü anlamları olduğu ehlinin ma'lumudur...

Şu halde; insan, kâinatın bir 'misâl-i musâğğâr', yani 'özü, özeti' olduğu gibi, 'kalb'de, insanın bütün duygu-düşünce ve hasselerinin 'özü ve özeti' mesâbesindedir. 'Esmâ-i hüsnâ-i ilâhiyye' câmi' ve küllî bir âyine olan insanın, 'merkezi' hüviyetinde olan kalb; aynı zamanda 'nazârgâh-ı ilâhî' olarak da dikkat çekmektedir. Onun için, 'Allah'a iman tasdik ve kabul merkezi kalb'dir', demiştir. Dil'in ikrarı ve bedeninin ameli ise; sâdece 'kalb' deki durumu ve keyfiyeti, 'dış aleme' aksettirip izhâr etmektir. bundan dolayı; İslam dini, insanların kalbini 'hedef' olarak alır, akli ise müdâhele etmemesi için, 'istidlâle' çağırır... Aslında, bâtıl ideolojilerin ve şeytanî güçlerin cereyânların tümü 'kalbleri elde etmeye' çalışır, o elde edilince bütün 'bedene' hakim olma yolu artık, açılmış olur...

İnsan, tek başına bir 'hükümet' olarak kabul edilince; kalb o hükümetin 'idare merkezi' ve pây-ı tahtı olmuş olur. Meselâ; kâfir ve müşrik bir ferd, şirk ve küfrün 'müşâhhâs ve mücesssem timsâlî' olduğundan dolayı, tek başına -adetâ- bir 'şirk ve küfür hükümeti' hüviyetini taşır, kalbi de o şirk ve küfür hükümetinin 'pây-ı tahtı' durumunda olur. Hükûmî şahsiyet hüviyetinde olan bir şirk ve küfür devleti, örneğin Rusya veya Amerika, bir 'şahs-ı hakikî' hüviyetinde tahâyül edilse, 'moskova' ile 'vaşington'

o mücessem kâfirlerin 'kalpleri' hükmünde olur. İslâm'ın 'canlı ve mücessem bir timsâli' olan müslüman, tek başına bir 'hükümet-i İslâmiye' hüviyetindedir. O hükümetin merkezi, başkenti ve pâ-yı tahtı ise, o'nun kalbi'dir... Şahs-ı hükmî ve şahs-ı ma'nevî durumundaki 'hükümet-i İslâmiye', bir şahs-ı vâhid ve bir ferd-i hakiki olarak kabul edilse; o vakit o hükümetin 'merkezi', pâ-yı tahtı, (örneğin) devr-i saadette **'Yesrib (Medinet'ün-Nebi) ve Hicaz;..'** günümüzde ise; **'Tahran', gerçek anlamıyla İran, Onun 'kalbi' mesâbesinde olur...**

İşte; kâfir güçlerin, şeytanî mihrâklerin **'tââruz'** merkezleri durumunda olan

'kalbin' savunulması ve düşman güçlerin ellerine geçmemesi için büyük çabalar ve **'cehd-ü gayretler'** sarfedilmelidir. Birlikte ve birarada bulunulduğu zaman ve zeminde, **'cihâdın'** mümkün olmadığı durumlarda, bu imkânın elde edilebilmesi için harekete geçilmeli; ilk baştan **'kalbi'**, sonra **'kavlî'** olarak kâfirlerden **'mükârâkat'** (yani, hicret) edilmeli, ondan sonra da **'bedenî'** ayrılma, yani hicret yoluna gidilmelidir. Bu hicret; ferdî, ailevî ve içtimâî boyutları kapsamaktadır. Kişi; nefsin, şeytanın, hevâ ve hevesin isteklerini **'terk'** (hicret) ettikten sonra, ona karşı **'nefisle cihâd'** başlatılmalıdır; bu menfi istekleri, **'kalben, İlsânen ve amelen'** terk eder. Aynı ameliyeyi, **'alesi'** içerisinde ve çevresinde de gerçekleştirir; sonra da toplum ve ona hakim olan **'kâfir düzen'** açısından mes'eleye yaklaşır ve aynı uygulamayı orada da tahakkuk ettirir. Kâfir bir devleti, içde-beraberce yaşanıp ikamet edildiği zaman, **'yıkma'** gücü bulunmadığı durumlarda; zâten kalbi ve kavli hicretin edilmiş olmasıyla birlikte, sadece **güç elde edip fetih hareketinde bulunmak; ve mezkûr kâfir-müşrik devleti yıkmak; o beldeyi onun pisliğinden temizlemek amacıyla 'geri dönmek üzere' bedenî hicret de edilir; kâfir devlet ve toplum, terk edilerek 'İslâmın tam ve mükemmel' bir surette yaşanabileceği ve 'İslâmî bir güç'**

oluşturulabileceği bir yere gidilir. Bu yer, ya **'dâr'ül-emân'** ve **'dâr'ül-sulh'**dur; veya İslâm'ın egemen bulunduğu ve potansiyel güce (topluma) sahip olduğu **'dâr'ül-İslâm'**dir; veyahut **'yeni oluşturulacak olan'** bir **'dâr'ül-hareket'** ve **'dâr'ül-cihâd'**dir...

İşte; Resûlullah Sallallahü Aleyhi Ve Sellem Efendimizin 13 yıl boyunca, eshabiyle birlikte büyük çabalar sarfetmeleri neticesinde, **'her türlü**

Evet; bütün mü'minler, 'büyük İslâm hükümetini', yani 'büyük, canlı, müşahhas İslâmî', yani 'müctemilâ-i İslamiyeyi' vücuda getiren birer uzuv ve unsur hükmündedirler.

mâ'siyetten' kalbi, kavli ve bedenî (amelî) **'hicret'** merhâlesi aşılarak **'nefisle cihâd'** çizgisine gelinilmiş; **'canlı küfür ve müşahhas ma'siyet'** durumunda olan kâfirlerden münferiden **'kalbi, kavli ve bedenî'** yönlerden

tamamen **'mufârâkat'** (hicret) edilmiş; ancak **'toplular olarak'**, sâdece **'kalbi ve kavli' hicret** gerçekleştirilmiş; diğeri, yani **'bedenî'** olarak **'o beldeden'** hicret edilmesi için de, Allah-u Taala'nın lâhî izni ve müsaadesi intizar edilmiştir. Ki; 1410 yıl önce Şâni Yüce Resûlullah Aleyhissalatü Vesselâmın ve şanlı eshabının, Müşrik Mekke toplumundan bil-fil **'bedenen'** ayrılarak, istikbalin **'dâr'ül-İslâmî'** ve **'cihân-şumul İslâm inkılâbının ve devletinin merkezi'** olan Medine'ye (Yesribe) doğru yol almaları, işte bu son şikka âit kutlu **hicrettir**. Başta, küfürün **'merkezi'** olan Mekke olarak, bütün küfür beldelelerinin birer birer **'feth'** edilerek, **'İslâm inkılâbının ve devletinin'** lâhî sınırları içerisine alınmasını doğuran ve onun **'ilk adımı'** olan bu mukaddes **'hicret-i nebeviyeyi'** gerçek anlamıyla anlatabilmek ve derûnundaki lâhî esrâra bîhakkın vâkıf olmak mümkün değildir. Fakat; yine de (hadimiz olmamakla birlikte) kısmî, cüz'î ve sathî bir surette de olsa, konuyu ve bize **(hareket noktasında)** ışık tutacak bir kısım yönlerini ele almamızın faydalı olacağını mülâhâza ediyorum, inşaallah...

(Gelecek Sayı: (Hicretin bedenî-afakî cephesi ve Resûlullah Aleyhisselam efendimizin Mekke'den Medine'ye hicret,i senlyeleri...))

Hicret yazısıyla ilgili DİPNOTLAR (Birinci Bölüm)

- 1-) Z. Buhari: 16; Tecrid-i Sârih: 1/29; Ebu Davud: 3/406; Neseî: 7/200; Caî'us-Sağir: 2/15; Taberânî'den, Muhtâr'ul-Ehâdis'in-Nebeviyye: 26 (Hadis no: 211); Ez-Zevâcir: 1/22; Darîmî: K?Salat: 135; A. İbn-i Hanbel: 2/160, 191, 193, 195, 224, 391; 3/412; 4/114, 385;
- 2-) Hac(22): 26;
- 3-) Lokman(31): 13
- 4-) Nisâ(4): 36
- 5-) En'âm(6): 151; Yaklaşık, A'raf(7): 33
- 6-) Ra'd(13): 36
- 7-) Cin(72): 20; Yaklaşık, Kehf(18): 38, 42
- 8-) Bakara(2): 152
- 9-) Nisâ(4): 136
- 10-) Ankebut(29): 54
- 11-) Ahzab(33): 1
- 12-) Nahl(16): 107
- 13-) İbrahim(14): 2
- 14-) Müslim (A.Davudoğlu Tercümesi): 1/364; Bülüğ'ül-Merâm(S.Yolları): 4/349;
- 15-) Nisâ(4): 29
- 16-) En'am(6): 151
- 17-) Mâide(5): 90
- 18-) En'am(6): 145
- 19-) Bakara(2): 275
- 20-) Hud(11): 84-85
- 21-) Al-i İmran(3): 61
- 22-) Münâfikun(63): 1
- 23-) Zuhruf(43): 65
- 24-) Nisâ(4): 36-37
- 25-) Hucurât(49): 12
- 26-) Bak: 1 no'lu dipnot.
- 27-) Bakara(2): 191
- 28-) Bakara(2):217
- 29-) Al-i İmrân(3): 195
- 30-) Tevbe(9): 13
- 31-) Hac(22): 40
- 32-) Mümtahine (60): 8-9
- 33-) Enfâl(8): 30
- 34-) Bakara(2): 257
- 35-) İbrahim(14): 5
- 36-) İsrâ(17): 80
- 37-) Zariyât(51): 50
- 38-) Bakara(2): 208; Al-i İmran(3): 36; En'âm(6): 142; Yusuf(12): 5; Nur(24): 21; Yâsin(36): 60; Furkan(25): 27-29; Nisâ(4): 135; Mâide(5): 49, 77; Ta-ha(20): 16; Muhammed(47): 14; Câsiye(45): 18, 23;
- 39-) Necm(53): 32
- 40-) Müddessir(74): 38
- 41-) Yunus(10): 99, 100
- 42-) Yusuf(12): 53
- 43-) Nâziât(79): 40, 41
- 44-) Hucurât(49): 3
- 45-) Mû'min(40): 19
- 46-) Teğâbün(64): 4
- 47-) Al-i İmran(3): 154
- 48-) Al-i İmran(3): 160
- 49-) Tevbe(9): 73; Tahrim(66): 9
- 50-) Furkan(25): 52
- 51-) Tevbe(9): 41
- 52-) En'âm(6): 165
- 53-) Ankebut(29): 6
- 54-) Ankebut(29): 69
- 55-) Muhammed(47): 7
- 56-) İhyâ'u Ulum'id-Din: 3/150; Tirmizi: 3/182;
- 57-) Cami'us-Sağir: 2/15
- 58-) Taberani'den, Muhtar'ül Ehâdis'ün nebeviyye:26;
- 59-) Z. Buhar: 965; Tecrid-i Sarih: 12/148; Bülüğ'ül-Merâm: 4/381; Edeb'ül-Müfred(Buhari-Ahlâk Hadisleri): 1/170- 171; M. Ehâdis: 48, 125; C. Sağir. 2/279;
- 60-) Beyhâkî'den İhyâ'u Ulum'id-din: 3/18, 150; Bülüğ'ül-Merâm (Selâmet Yolları): 4/88; Deylemî'den, Ramuz'el-Ehâdis: 481; vesâil: 11/122; Aliyy'ül-Kari'nin 'mevzuâtına' (R maddesinde) aldığı bu hadis-i şerif hakkında, bir kısım münekkidlerin indî ve sübjektif tenkidleri, kendi usüllerine göre 'cerh ve ta'lilleri', ümmeti bağlayıcı bir hüküm olmaz. Bir kısım 'ehl-i sünnet' kaynaklarının kaydettiği, sihatine kani olduğu; İmam-ı Ğazali, Bağavî, Suyutî, Beyhakî vs.. zevâtın itibar ettiği bu hadisin 'ahkâmla' alakalı olmayışı ve yazımızın içerisinde geçen ve sâir bir kısım ayet ve hadislerle de 'anlam birliğinde' oluşu nazar-ı itibâra alınınca; bu hâdisin, kolaycı ve karalayıcı 'sathî' bir mantıkla reddedilmesi tecviz edilemez. Üstelik, 'ehl-i beyt' kanalıyla gelen rivâyetlerde,

mezkûr hâdisin kuvvetli ve sıhhatli olarak kabul edilmesi, mes'elenin diğer 'önemli' cephesini teşkil etmektedir...

- 61-) Müslim: 11/458
 62-) Edeb'ül-Müfred: 2/70
 63-) Edeb'ül-Müfred: 1/303-309; Riyâz'us-sâlihîn: 437-438; Z.Buhari: 999; Tecrid: 12/193;
 64-) Edeb'ül-Müfred: 1/310
 65-) Müslim: 11/460
 66-) Riyâz'us-sâlihîn: 433; et-Terğîb Vet-Terhib: 5/463-475
 67-) A'raf(7): 17
 68-) A'raf(7): 20-21; Ta-ha(20): 120
 69-) İsrâ(17): 64; (Ayrıcâ; şeytanın yandaşları için bakınız: İsrâ(17): 27; En'am(6): 128-130; Mücadele(58): 19; Şuâra(26): 95; İlaahir...)
 70-) Hicr(15): 39; Naml(27): 24; Enfâl(8): 48; En'am(6): 43; Ankebut(29): 38;
 71-) Müslim: 11/216-218
 72-) A'raf(7): 19-27; Ta-ha(20): 115-125;
 73-) Hac(22): 52
 74-) Hac(22): 53
 75-) İsrâ(17): 64
 76-) İsrâ(17): 65
 77-) Hicr(15): 39, 40; Sad(38): 82, 83
 78-) Hicr(15): 41, 42
 79-) Sad(38): 84, 85
 80-) Müslim: 11/218-219; Konuyla alakalı olarak, Fussilet(41): 25, 29 Mücâdile(58): 19; Cîn(72): 6;
 81-) Müslim: 9/585-586
 82-) Sebe(34): 20, 21
 83-) Nisâ(4): 76
 84-) Furkan(25): 27-29
 85-) A'râf(7): 200; Fussilet(41): 36
 86-) Mû'minun(23): 97-98
 87-) Nâs(114): 1-6
 88-) Bakınız; A'raf(7): 19-27; Ta-ha(20): 115-125; Yusuf(12): 24, 53; Hûd(11): 45-47; Enbiya(21): 87-88; Sâd(38): 24, 34-35; İlaahir...
 89-) Z.Buhari: 810-815; Tecrid: 11/120-127;
 90-) Müslim: 11/414; Ahmed İbn-i Hanbel: 5/25, 27;
 91-) Müslim: 1/298; Tirmizi: 3/363; ez-Zevâcir: 1/206; E.Davud: 3/583;
 92-) Tahrim(66): 6
 93-) Bakara(2): 44

- 94-) Müslim: 11/461
 95-) Nisâ(4): 58-59
 96-) Nisâ(4): 105
 97-) Mâide(5): 105
 98-) Bakara(2): 195
 99-) Ahzâb(33): 6
 100-) Müslim: 1/265-266; Zübde: 17; Tecrid-i Sârih: 1/31;
 101-) Z.Buhari: 17; Tecrid: 1/30; MÜSLİM: 1/267;
 102-) Müslim: 1/269; Yaklaşık, Z.Buhari: 957; Tecrid: 12/131;
 103-) Müslim: 1/297; Ebu Davud: 5/733
 104-) Z.Buhari: 16; Tecrid: 1/29; A.İbn-i Hanbel: 2/160, 191; 3/412; Cami'us-sağîr: 2/15; Ebu Davud: 3/406; M.Ehadis: 26;
 105-) Z.Buhari: 961, 962; Tecrid: 12/142;
 106-) Z.Buhari: 960; Tecrid: 12/139;
 107-) Bülüğ'ul-Meram(S.Yolları): 4/434
 108-) Müslim: 8/691; Z. Buhari: 144; Tecrid: 3/40;
 109-) Terğîb ve Terhib: 3/244-246;
 110-) Bülüğ'ul-Meram: 4/99
 111-) Neseî: 7-8/203; Bülüğ'ul-Meram: 4/98;
 112-) Müslim: 9/122; Bülüğ'ul-Meram: 4/90; Terğîb ve Terhib: 3/245;
 113-) Müslim: 1/276-287; A.İbn-i Hanbel: 3/49
 114-) Z.Buhari: 955; Tecrid: 12/128;
 115-) Z.Buhari: 28; Tecrid: 1/56;
 116-) Z.Buhari: 89, 958; Tecrid: 2/425, 426;
 117-) Bülüğ'ul-Meram: 4/428;
 118-) Z.Buhari: 998; Tecrid-i Sarih: 12/192
 119-) Hucurat(49): 10
 120-) Bakara(2): 284;

Ayrıca, "hakkında bilgi sahibi olmadığın bir şeyin ardınca gitme. Çünkü kulak, göz ve kalb(gönül), bunların hepsi ondan (peşine düştüğün bilmediğin şeyden) sorumludur. Yer yüzünde kibir ve azâmetle yürüme! Çünkü sen, aslâ arz'ı yaramazsın ve boyca da dağlara erişemezsin. Kötü olan bütün bu yasaklar, rabbinin katında mekruh (çirkin şeyler)'dir." (İsrâ(17): 36-38) Ayeti de aynı anlamı ifade etmektedir.

- 121-) Müslim: 1/473-485
 122-) Z.Buhari: 30; Tecrid: 1/60; "Allah-u Taala, şekillerinize ve mallarınıza bakmaz, kalblerinize ve amellerinize bakar" (Bihâr'ul-Envar: 77/88) hadisi de 'kalbin' önemini bildirmektedir.
 123-) İ.Mâce'den ve sâireden, Ez-Zevâcir: 1/22
 124-) Mutaffifin(83): 14

Şehâdetinin 2. Yıldönümü dolayısıyla Tahran'da düzenlenen "SEYYİD ARİF HÜSEYİN HÜSEYİNİ'NİN DÜŞÜNÇESİNİ İHYA SEMİNERİ" ÜZERİNE...

Hilmi KOCAASLAN

1946 yılında Pakistan'da doğan, kısa, fakat bereketli ömrünün tamamını ilim-irfan tahsili ile; ve İmam Humeyni (R.A.)'in "Kur'anî ve Nebvî hattında" aşk ve şevkle yürüyüp emperyalistlerle ve onların uşakları olan Vehhâbîlerle mücâdele etmekle geçiren Merhum Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî, İslâm İnkılabı'nın yetiştirdiği gerçekten nâdide ve değerli olan şahsiyetlerinden biridir...

İngiliz emperyalizminin, ondan da önce münhârif İslâmî anlayışların uyuşturduğu ve ölüm uykusuna soktuğu Pakistan'lı müslümanların, bilhassa şîilerin üzerinde büyük çaplı uyarıcı, uyandırıcı ve diriltici çalışmalar yapan, bu hususta çok hızlı ve güçlü bir kampanya başlatan Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî, çok kısa bir zamanda büyük mesâfeler kat etmiş; Pakistan'lı tüm müslümanların (bilhassa şîilerin) uyanıp dirilmelerini, -Allah-u Teâla'nın yardımıyla- başarabilmiştir. **Ey İman edenler!; Eğer siz Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz, Allah da size yardım eder ve ayaklarınızı sâbit kılar!**" (Muhammed: 7) Ayet-i Kerimesi, adeta, Merhum Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin şahsında tecelli etmiş; yani Allah'ın dinine olanca gücüyle yardım etmiş, karşılığında ise, (bu dünya'da bile) Allah-u Teâla'nın açık ve büyük yardımlarına mazhar olmuş, koca bir Pakistan hatta Hindistan bölgesi, O'nun 'İnkılabî' çalışmaları sayesinde Hizbullâhî bir çizgiye ve yapıya kavuşmuştur...

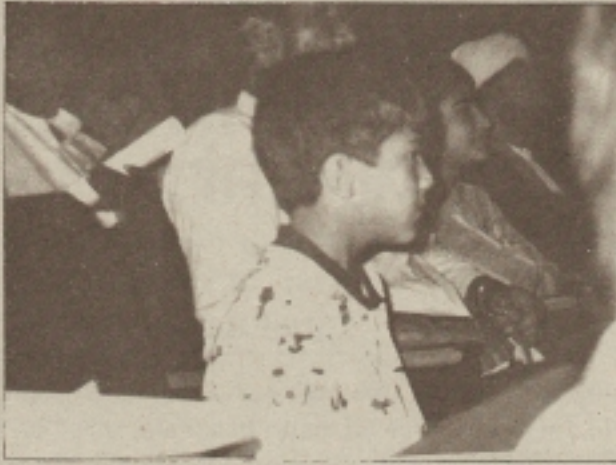
İmam Humeyni (R.A.)'ye ve 'İslâm İnkılabı'na 'aşk' derecesinde bağlı olan, 'hatt-ı İmam'da tamamen 'eriyen' Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî, Pakistan'ı adım adım gezip özel sohbetler, genel konferanslar-seminerler düzenlemiş, dergi ve gazetelerde sürekli uyarıcı-inkılâbî yazılar yazmış; bütün

dikkatleri 'İslâm İnkılabı'na, onun rehberi olan 'İmam Humeyni'ye ve 'hatt-ı İmam'a çekmiş, "onların öğrenilip ta'kib edilmesiyle ancak, gerçek ve Öz Muhammedî İslâm'ın anlaşılabilir ve yaşanılabilirliği" kanaatini taşımıştır...

Gerçek İslâm'ın anlaşılmasının ve yaşanılabilmesinin onun 'rehberi'nin ta'limiyle ve o'nun (Rehberin) emrine inkiyâd ile mümkün olacağına inanan, bundan dolayı da İmam Humeyni (R.A.) tarafından büyük bir muhabbete ve iltifâta mazhar olan Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî, her konuşmasında, her yazısında ve her hareketinde "İmam! İmam!..." demiş; İmam'ın rehberliği ile Allah'a gerçekten ve istikamet üzere gidilebileceğini, bunu idrâk edemeyenlerin 'Allah!' ve 'İslâm!' adına, farkına varmadan şeytanî çizgilerde raks edip durduklarını... dile getirmiştir...

Fikrî, siyâsî inkılâbî mücâdelesini 'İlmî' bir zemine oturtmak amacıyla da 'Ca'ferî fıkhnı tenfiz hareketi'ni kurup geliştiren Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî, böylece; dinî hassâsiyetlerini ve canlılıklarını kaybetmiş bulunan Pakistan'lı şîi müslümanların, İslâm'a dönüşlerini ve onun içinde erimelerini sağlamayı amaçlamış; bütün müslümanların, kendi mezheplerinin 'yolu' ve 'kanalı' ile İslâm'ı öğrenebilme durumunda oldukları vâkıasını dile getirmiş, bunun 'İhtilâfa' değil; 'vahdet'e' kaynaklık edeceği kanaatini taşımış, bu kanaatini da tam bir İlyâkat ve ehliyetle savunmuştur...

Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin bu kapsamlı ve geniş çalışmaları, Pakistan müslümanları üzerinde çok büyük olum'u etkiler doğurmuş, uyuşuk Pakistan, İran İslâm Cumhuriyetinden sonra, İslâmî faaliyet ve hareket yönünden dünyanın en canlı ve en heyecanlı ülkesi durumuna gelmiştir. Tabiâtıyla

Seyyid Ali Hüseyin'in çocuğu konferansta...

bu, Amerikan emperyalizmini büyük ölçüde rahat-sız etmiş, başta Pakistan yönetimi ve Suudî rejimi olarak, tüm uşakları harekete geçirmiştir...

1987 katliâmında 'hac'da bulunan ve Suudîler tarafından kan revân içerisinde bırakılan Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî, 1988'de Pakistan kafilesinin başında, kendisi Hacc'a gidememiş, kendisine vekâleten 'Seyyid Mahmud Sâcid Nakavî'yi (Ki, şimdi Pakistan Câ'ferî müslümanlarının Rehberi konumundadır.) göndermek zorunda kalmıştır. (Seyyid Nakavî, pek çok arkadaşıyla birlikte, sebepsiz ve suçsuz olarak Suudîler tarafından hapsedilmiş, uzun süre zulme ve işkenceye ma'ruz bırakılmıştır.)...

Suudî rejimi, 1988 yılı Hac mevsiminde Mukad-des beldelerde ele geçiremediği Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'yi, Amerika'nın emriyle öldürebilmek için harekete geçmiş, Ziya'ul-Hak denen Amerikan uşağı ile işbirliği yaparak, su-i kasd plânını uygulamaya sokmuştur. Vehhâbî mektebinde yetişmiş olmanın tabii gereği ve sonucu olarak Ca'ferîlere, İslâm İnkılabı'na, şîi-sünnî tüm gerçek müslümanlara 'müşrik(?)' nazarıyla bakan bir-kaç kiralık katil kiralayan Suudî rejimi, 6 - Kasım -1988 tarihinde bu kiralık canîler kanalıyla Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'ye tuzak kurarak şehid etmiş, böylece; Amerikan emperyalizminin ve şeytânî güçlerin emrini yerine getirmiştir...

Ayetullah Cennetî'yi cenâze namazı için Pakistan'a gönderen İslâm İnkılabı, kiralık-Vehhâbî katillerin bulunup yakalanmaları için Pakistan yönetimi-ne ne kadar baskı yapmış ise, hiç bir netice alama-

miş; Amerikan emperyalizmine uşaklığı hayatı boyunca şîâr edinmiş olan, Amerika'lı dostlarıyla birlikte ölüm yolculuğuna çıkmış olmakla şeref(?) kazanmış bulunan, Suudîlerin petro-dolarlarına bayılan ve nerede ise tapınan Ziya'ul-Hak tarafından, sicilli kiralık katillerin bulunması için (göstermelik de olsa) en küçük bir adım dahi atılmamıştır. İktidarını borçlu olduğu, 'perde arkası katiller' olan Amerika'nın ve Suudîlerin, cinâyetini bu tip uşakların, izhâr ederek açıklaması ve açığa kavuşturması, hususan onların himâye ettikleri kiralık katilleri yakalayıp cezâlandırması, elbette mümkün değildir...

İşte; 13-15- Haziran -1990 tarihinde, Tahran Üniversitesi'nin de yardımıyla düzenlenen Uluslararası "Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin düşünce-sini ihyâ semineri", Merhum Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin aşığı olduğu 'hatt-ı İmam', 'Öz Muhammed-i İslam', 'İnkılab-ı Cihan' mektebini-yapısını ortaya çıkarmak, detaylı şekilde bu mektebin yaygınlaştırılmasını sağlamak ve bu Kur'anî-Nebevî mektebin zıddı ve düşmanı olan emperyalist güçlerin ve onların İslâm'ın içerisindeki ajanları durumundaki hâbis Vehhâbîlerin rezil çehresini ve İslâmın yayılmasını önleyici şeytânî niyetlerini-faaliyetlerini açıklamak ve gün ışığına çıkarmak için düzenlenmiştir...

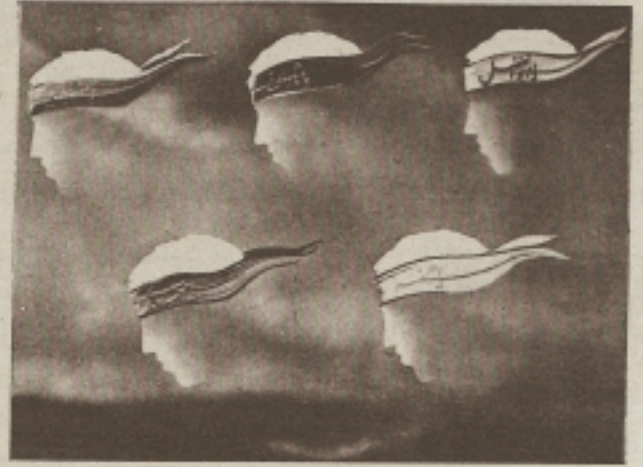
İslâm İnkılabı'nın en önde gelen simâlarının; Şeyh Sâid Şa'ban, Şeyh Hammud, Şeyh Zeynî.. Afganistan İslâmî Vahdet teşkilâtı reisi Huccet'ul-İslâm Mezârî ve diğerleri.. Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin halefi olan Seyyid Sâcid Nakavî ve arkadaşları ile ailesi ve çocukları.. başta olarak, dünyanın muhtelif ülkelerinden gelmiş bulunan, tanınmış İslâmî şahsiyetlerin iştirâk ettiği, bir kısmının ise, konuşmalar yaparak etkinlik gösterdiği seminer, gerçekten de çok ciddî ve umulan'dan daha geniş bir muhtevâ taşıdığı; dünyadaki tüm müsbet ve menfi gelişmelere dikkatler çekici, bu konularda müslümanlara ışık tutucu ve yol gösterici bir mâhiyet kazanmıştır...

Bilhassa; Ayetullah Seyyid Huveyniha (Ki, İnkılab'ın en önde gelen sıyâsî dehâlarından biridir.) ile İmam Humeynî (R.A.)'ın kızı Zehrâ Mustafavî'nin konuşmaları çok büyük yankılar husûle getirmiş,

seminer'in kalitesini bir kat daha yükseltmiştir... Her ikisi de, günümüzde cereyân etmekte olan, sâdece **İslam İnkılabı'nı** ve O'nun '**Devrim İhracı**' mektebini hedef almakta olan şeytânî komplolara dikkat çekmiş; oluşmakta olan '**yeni dengeler**' konusunda tüm dünya müslümanlarının, uyanık olmakla yetinmeyip, '**her an hareket halinde olmalarını**' (vurgular yapa yapa) istemişlerdir. Dinleyiciler tarafından pür-dikkat izlenen ve can kulağı ile dinlenen bu konuşmalar, uyuyan kalbleri uyandırmış ve uyuşuk ruhları harekete geçirmiştir. Bilhassa, İran'lı, Pakistan'lı ve Lübnan'lı '**kadın hizbullahilerin**' büyük bir kalabalıkla seminere iştirâk etmeleri, dünya müslümanları için, "**artık oturma ve evlere kapanma zamanının geride kaldığını; Kadın-erkek, yaşlı-çocuk ve genç tüm müslümanların, bütün aile fertleriyle ayağa kalkmaları, Amerikan emperyalizminin öncülöğünde birleşen dünya küfrüne ve münafıklara karşı Kur'an'ın-İslam'ın, namus ve hürriyetlerin ve tüm İslami kutsal değerlerin savunulması-korunması için, İslam ümmeti olarak, topluca harekete geçmeleri zamanının geldiği...**" mesajını vermişler, '**Bedir**' ve '**Uhud**' savaşlarının taşıdığı anlamın ve şartların aynıysa karşı karşıya olduğumuzu bil-fiil bildirmişlerdir...

Nitekim dün, Yüce Resulün (a.s.) ve bir kısım bağıri yanık Eshabın '**aile fertleri**'; zevceleri, kızları, anaları veya teyzeleri, '**Bedir**' ve '**Uhud**' meydanlarında bulunmuş; İslam'ın o günün ölüm-kalım savaşlarında kahramanca yer almış; İslam'ın izzet ve namusunun savunulması uğruna hanelerinden çıkmış oldukları gibi;.. günümüzde de dünyanın birleşik küfür ordularına ve şeytânî güçlerine karşı Yüce İslam'ın savunulması ve korunması için, başta İmam Humeyni (r.a.)'nin pâk kızı, aile-i efradı olarak, önde gelen tüm Hizbullah ümmetinin hanımlarını, kızları, bacıları ve anneleri de; kocalarının-babalarının, kardeşlerinin ve çocuklarının yanında ve onlarla birlikte ayağa-şaha kalkmış ve '**hizbullah ordusu**' olarak topluca harekete geçmiştir...

Seyyid Sâcid Nakavî'nin; Seyyid Arif Hüseyinî'nin İslâmî-İnkılâbî mücadelelerinden örnekler verdiği, Pakistan yönetiminin, bilhassa Ziya'ul Hak döneminin Hizbullahî Müslümanlara yap-

tıkları zulümleri tek tek dile getirdiği, Ziya'ul-Hakk'ın İslâm'a ve müslümanlara vurduğu darbeleri ve iki yüzlü politika ile cahil kimseleri nasıl uyuttuğunu.. bildirdiği konuşması dahi, ilgi görmüş; Pakistan'daki İslâmî hareketler hakkında ve Pakistan yönetiminin, özellikle Ziya'ul-Hakk'ın gerçek çehresinin anlaşılması hususunda doyurucu bir özellik taşımıştır...

Irak '**Meclis-i A'lâ**' reisi Hucet'ul-İslâm Seyyid M. Hekim'in uzun süren ilmi-mektebi ve tarihî konuşması, Şeyh Said Şa'ban'ın bir nokta için izah isteyen konuşması ve diğer büyük şahsiyetlerin muhtelif konularda ve İslâm'ın değişik mes'eleleriyle ilgili konuşmaları, yapıcı tartışmaların yapılması, Afganistan İslâmî Vahdet temsilcisinin, Afganistandaki yeni gelişmelerle alakalı verdiği bilgiler, seminerin ayrı bir tatlı yönünü teşkil etmiş; dünya müslümanları ve Hizbullahî İslâmî hareketlerin gittikçe kaynaşmasına sebep olmuştur...

Seminerin üçüncü ve son günü ise; seminere iştirâk etmiş bulunan, muhtelif ülkelerdeki **İslâmî Hareket Liderleri veya temsilcilerinin katıldığı bir 'açık oturum'** düzenlenmiş, böylece; dünyadaki tüm İslami hareketlerden ve faaliyetlerinden seminere katılanların ma'lumat sahibi olmaları sağlanmıştır. Pakistan, Irak, Lübnan, Kuveyt, Bahreyn, Hicaz, Afganistan, Keşmir.. gibi İslâmî hareketlerin bulunduğu ülkelerde aktif faaliyet içerisinde bulunan İslâmî Cemaat ve Hareket liderleri veya temsilcilerinin verdikleri geniş bilgiler ve sorulu-cevaplı sohbetler; dünya müslümanlarının ne durumda bulduklarını, İslâmî hareketlerin boyutlarını ve

İslâm düşmanlarının İslâm'a ve İslâmî hareketlere karşı tutum-tavir ve davranışlarını gözler önüne sermiş, bundan sonra müslümanların nasıl hareket edebilecekleri hususunda; ve dostları ile düşmanlarının durumları ve onlara karşı uygulanacak yeni stratejiler konusunda, aydınlatıcı yollar ve işaretlemler göstermiştir...

İslâm İnkılabını temsilen 'oturuma' katılan ve İslam İnkılabı Rehberi Ayetullah Seyyid Ali Hüseyinî Hameneî'nin 'Dışişler Müşaviri' olan Ayetullah Muhammed Ali Tasgîrî ise: sorulan bir çok sualleri cevaplamış, dünyanın değişik bölgelerindeki müslümanların İslam İnkılabı ile ilgili kafalarına takılan leh ve aleyhdeki meseleleri açıkça çözüme kavuşturmuş; İslam İnkılabı'nın konuya bakış açısını açıklamıştır... Delegationlardan biri tarafından, "Azerbaycan müslümanlarına zulmeden Sovyetlerle; Keşmir'li müslümanlara kan kusturan Hindis-

tan'la; ve benzeri kafir devletlerle neden siyasî-iktisadî ilişkiler kuruyorsunuz? Bunu nasıl izah edersiniz?" şeklindeki sualine, Ayetullah M. Ali Tasgîrî şu net ve vaciz cevabı vermiştir: "Dünyada müslümanlara zulmetmeyen bir tane devlet gösterin ki, biz yalnız onunla ilişki kuralım da, diğerleriyle kurmayalım!.. Bugün, hangi devlet, müslümanlara zulüm yapmıyor? Hangi devlet, müslümanlara ölüm kasmuyor ki?.. Çare nedir? Onu düşünüp de yapalım!.. Boş hayallerle ve kuruntularla kendimizi avutmayalım!.. Onun için de, yeryüzünde muhtelif İslamî devletler kurmaya çalışalım! Ki, Kafir ve zalim devletlerle aleyhimize olabilecek ilişkiler kurma mecburiyetinde kalmayalım!!!..." Sayın Tasgîrî'nin bu cevabı, soru sahibi dahil, tüm dinleyicileri itmi'nâne kavuşturmuş, toplantı salonunda sükûnetin ve sessizliğin doğmasına vesile olmuştur...

"TA'ZİYE VE TESLİYET"

Resülüllah Salallallah-u Aleyhi Ve Sellem Efendimizin sevgili torunu, cennet gençlerinin ve şehidlerin seyyidi imam Hüseyin'in, temz aile-i efradının ve şanlı eshabının (Allah'ın selâmı üzerlerine olsun) 'Öz Muhammedî İslam'ın korunup savunulması' yolunda, yezidi zihniyetni, yani 'Amerikancı İslam'ın hâbis güçleri tarafından, 'Kerbelâ' çölünde hunhârca şehid edilmelerinin sene-i devriyeleri dolayısıyla; Hüseyinî ve Zeynebî mektebin ilâhî ve Muhammedî yolunu sürdüren ve o kudsi yolu, kendileri için 'hayat' edinen Hizbullahî İslam ümmetine ve bu kutlu ümmetin 'imamı ve veliyy'ül-emri' olan Ayetullah Seyyid Ali Hüseyinî Hameneî'e ta'ziye ve tesliyetlerimizi arzeder, bu kutlu yolun sürekli olarak açık bulundurmasını Yüce Rabbimizden niyaz eyleriz..."

DAVET YAZI AİLESİ

"Her gün aşûrâ, her yer Kerbelâ"

Yazısını, Gelecek Sayımızda Hilmi Kocaaslan'ın kaleminden bekleyiniz!..

Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin Amerikan Uşağı Vehhâbiler tarafından şehid edilmesi münasebetiyle İmam Humeynî'nin (r.a.) yayınladığı uzun mesaj'dan -kısa bölümler-

"Bismillahirrahmanirrahim"

"İslam'ın huccetleri durumunda olan ma'lum-u alem mübâriz alimlere ve büyük Pakistan milletine (Allah-u Teala onları te'yid etsin); İslam'ın ve İnkılabın yar-u vefadârı, mahrûmların ve mustaz'afaların kahraman müdafii olan Cenab-ı Hüccetü'l-İslâm Ağa-yı Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin kutlu şehâdeti dolayısıyla tebriklerimi ve tesliyetlerimi sunarım. Ki, o, genç siddikların Seyyidi ve şehidlerin serveri olan Ebî Abdullah Hüseyin Aleyhisselam'a kavuşarak (İlâhî rızâ'ya) vâsıl olmuştur..."

İslâm toplumunun dertlerine aşınâ olanlar, mahrumların ve yalınayaklıların, sömürücülerin esâretinden kurtarılması için 'kan misâki' yapanlar, bu kutsal mücâdelenin henüz başlangıcında olduklarını bilmelidirler. İstismar ve isti'marın (emperyalizmin) güçlü setlerini yıkıp Öz Muhammedi İslâm'a ulaşmak için, önlerinde henüz çok uzun bir yol vardır. Aynen Allâme Arif Hüseyin Hüseyinî'nin önündeki yol gibi... Ki o, bu uzun yolu, 'ibadet' mihrabında kat'etmiş, Cenab-ı Hakk'ın 'ircii ilâ rabbike!' çağrısıyla binlerce şehidlerin doldurduğu, adaletin hakim olduğu Alem-i Nur'un Çeşmesinin başına vâsıl olmuştur...

Allah'a verdikleri ahd'lerine sadık olan alimlerle, alim taslaklarının arasındaki en büyük fark; Mücâdeleleci gerçek alimlerin, dünyanın kan içicilerinin zehirli oklarına hedef olmalarıdır. Ki, bütün tarihî ve günümüzdeki hadiselerde, zalimlerin ilk okları, daima on-

ların göğüslerine saplanmıştı. Fakat, dünyaperestlerin himayeleri altına girmiş alim taslakları ise (değil oklara hedef olmak, bilakis) bâtulın yayıcıları, zalimlerin meddahları ve destekçileri olmuşlardır..

Şimdiye kadar, herhangi bir saray mollasının veya vehhabî bir mollanın, küfrün, şirkin ve tağutların karşısına dikildikleri, hususan güntümtüzün kan yiyicileri olan mütecaviz Rusya'ya ve Amerika'ya karşı başkaldırıp kıyam ettikleri hiç görülmüş müdür? Ve şimdiye kadar hiç görülmüş müdür ki; Allah'a ve Allah'ın kullarına hizmet aşkını taşıyan hüriyetperver bir İslâm alimi, bir an bile dünyanın yalınayaklılarının yardımı için, yerinde rahat rahat otursun da, onların yardım isteklerine sessiz kalsın!.. Ve; 'şehid' oluncaya kadar şirke ve küfre karşı mücadele etmesin!.. (Bu aslâ mümkün değildir.). İşte; Seyyid Arif Hüseyin, böyle büyük bir şahsiyetti..."

Netice itibariyle; Tahran'da düzenlenen 'Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'nin düşüncesini İhyâ semineri' çok verimli ve başarılı olmuş, bu tür uluslararası konferans-kongre ve toplantıların gayet elzem ve zarurî olduğunu bir kez daha göstermiştir...

Bu vesile ile; mübariz-mücâdeleci İslâm kahramanı Allame Seyyid Arif Hüseyin Hüseyinî'yi, şehadetinin 2. yıldönümünde rahmetle anarken, emperyalizmin sadık uşakları olan habis vehhâbî katillere de binlerce la'netler olsun! deriz...

AMERİKAN EMPERYALİZMİ TARAFINDAN, İRAN YOLCU UÇAĞI'NIN DÜŞÜRÜLÜŞÜNÜN 2. YILDÖNÜMÜ DOLAYISIYLA...

Vahşet ve cinâyetlerle, hâbis tarihini süsleyen (?) Amerikan emperyalizmi, kovboyluk için çıktığı Fars Körfezi'nde, 'Benderrabbas-Dubâf' seferini yapmakta iken, 3 Temmuz 1988 tarihinde modern füzelerle İran Hava Yollarına ait Airbus A-300 tipi yolcu uçağını vurup düşürmüştü; uçak içerisinde bulunan 66'sı çocuk, 52'si kadın olan toplam 290 sivil yolcuların tamamı körfez sularına hazin ve feci bir şekilde gömülmüştür...

Başka ülkelere ve toplumlarla hak-hukuk-adalet ve insanlık dersleri (?) vermekte olan Amerikan emperyalizminin, bu alçakca ve gaddarca cinâyeti, insanlık tarihinin asla unutamayacağı ancak, kat kat intikamının alınmasıyla 'kapanmış' kabul edebileceği bir vahşet örneğidir...

İnsancılık (?) rolleri yapmakla ve izinde yürümekle efendileri olan Amerikan emperyalizmine ittiba eden, dünya'nın tüm uşak devletler, bu müthiş insanlık suçu ve cinâyeti karşısında susmuş, amerikan emperyalizmini kınama gereği bile duymamış, üstelik onaylayıcı bir tavır sergilemişlerdir...

Bu müthiş 'sivil uçak cinâyeti'nin 2. yıldönümü dolayısıyla, katil Amerikan emperyalizmini la'netlerken, mazlum maktulleri ve şehidleri rahmetle anıyoruz...

"O insanlar sandılar mı ki, 'İman ettik!' demeleriyle bırakılacaklar da imtihana çekilmeyecekler? Doğrusu biz, onlardan evvelkileri de (çeşitli musibetlerle) denedik. Allah, (imtihan suretiyle imanında) sâdik olanları da muhakkak bilecek, yalancı olanları da elbette bilecek. Yoksa küfür işleyip isyân edenler, bizden (azabımızdan) kurtulacaklarını mı sandılar? Ne fena hüküm veriyorlar?"
(Ankebut: 2-4)

HAZRET-İ CERCİS ALEYHİSSELAM

Abdullah HOCAOĞLU

Aslen Filistinli olup, Hz. İsa Aleyhisselam'ın havâri'lerinden bir kısmı ile görüşerek onlardan İman ve İslam hakikatini ders alan Hz. Cercis Aleyhisselam, Hz. İsa'nın şeriatı ile amel eden salih bir tüccar iken; Musul hükümdarı, eşsiz tağut ve canî 'Dazâne'nin vahşet saçan zulümleri karşısında 'İsyân ve kıyam' bayrağını açmış, mücadelesi esnasında da nübüvetkârâne birçok "harikalara ve mucizelere" mazhar olmuştur.

Zamanın 'kan içen tağutu' olan Dazâne'nin büyük bir put diktirdiğini ve ona secde etmeyen halkı değişik işkencelere ma'ruz bıraktığını ve ateşlere attığını duyan Hz. Cercis Aleyhisselam, bu tağutla hesaplaşmak için önce, bütun malını ve servetini tamamen infak eder, sonra da tağut'un huzuruna çıkarak kendisine ve putuna 'ağır hakarete' bulunur ve onu Allah'a imana davet eder. Hiç beklemediği bir muamele ile karşılaşan canavar tağut; derhal Hz. Cercis'in hapsedilmesini ve "vücudunun demir taraklarla taranmasını" emreder. Yüzülen derisinin yerlerine sirke ve hardal sürdürterek acı ve sızısının şiddetini arttırmayı ve bunun sürekli olarak (ta ölünceye kadar) tatbik edilmesini söyler. Bununla Hazreti Cercis'in ölmediğini gören canavar hükümdar, demirden altı tane çivinin ateşte kızdırılmasını ve uçlarının ateş haline getirilmesi-

ni ister ve bunlarla Hazret-i Cercis'in başını dağıtır. Dimağı akacak kadar ızdırab duyan Hz. Cercis, Allah'ın yardımı ile yine ölmemişti. Bu sefer daha da zalimleşen canî tağut, Hz. Cercis'in, kaynatılan bir bakır kazan içerisine konulmasını söyler; bu da para etmeyince, bu sefer hapsedilmesini emreder. Fakat, "onu zindana atarsan, zindandaki insanların tamamını senin dininden çıkarır, kendi dine kor..." diye, kendisine akıl verilmesi üzerine; Hz. Cercis'in "zindanda yüzü koyun yatırılıp, ellerinin ve ayaklarının çivilerle yere çakılmasını ve büyük bir taş sütunun üzerine konulmasını" emreder, öyle yaparlar ama; Alah-u Teala, Hz. Cercis'i o gece kurtarır ve tekrar hükümdarın karşısına çıkarır.

Hz. Cercis'i karşısında gören gözü dönmüş tağut hayretle sorar: Sen oradan nasıl çıktın, ey Cercis! der. Hz. Cercis de: "Gücü herşeyden büyük olan yüce Rabbimin yardımıyla" diye cevap verir. Bu sefer daha da sinirlenen ve gücünün yettiği tüm zulümleri ve işkence türlerini hazret-i Cercis'de denemeğe and içen zalim hükümdar, önce; "kılıçla Hazret-i Cercis'i başından ayağına kadar iki'ye bölmüş, sonra onları da bir çok parçalara ayırmış ve özel işkence kuyusunun dibinde olan yedi adet parçalayıcı aslanlara o mübarek etleri atıvermiş, aslanlar ise o mübarek etlere 'hürmet' etmekten başka as-

la bir şey etmemiş; sabah olunca da Hz. Cercis tekrar **'dipdiri olarak'** hükümdarın ve halkın huzuruna çıkarak, onları İmana ve İslam'a davet etmiş, bu olay da hükümdarı büsbütün çileden çıkarmış ve **"Bu bir sihirbazdan başka birşey değildir, bununla mücadele için ülkedeki tüm sihirbazları çağırın!.."** diye emirnameler yayınlanmış. Her taraftan gelen çok mâhir sihirbazlar da, Hz. Cercis'in **"Hak din üzere bulunduğunu"** ikrara ve tasdik'e mecbur kalmış, hatta hükümdarın en büyük ve en ileri adamı da **"Ben de O'na ve dinine inandım. Sizin bu yaptıklarınız putların tümünden uzak ve beri olduğuma Allah şahit olsun!"** demiş, bunun üzerine hükümdarın emriyle param parça edilerek öldürülmüş, ona binlerce kişi tabi'olmuş ve onların da tamamı şehid edilmiştir. Böylece artık zalim saltanatı sallanmağa, gücü dağılmağa, birliği ve dirliği bozulmağa başlamıştır...

Hz. Cercis yine Mu'cizeler göstermeğe, hükümdarın etrafını ve halkı imana davet etmeğe devam ediyor, bu da hükümdarı ta kalbinden vuruyordu. Hükümdarın **'işkence ekibinden'** biri, yeni bir usul ile Hazret-i Cercis'i öldürmeye kalkışıyor. Önce, bakırdan bir öküz yaptırıyor, onun içini de **barut, kurşun, kibrit ve zırnık** ile dolduruyor ve Hz. Cercis'i de onun içine koyuyor. Sonra; bu koca öküzün altında ateşler yakılıyor, bakır erimeğe başlayınca içindekiler müthiş bir şekilde patlıyor ve böylece Hz. Cercis'de **kül** haline gelip ölüyor. Nihayet, Allah-u Teala yerden ve gökten fırtınalar ve patlama sesleri çıkartıyor ve Hz. Cercis'i tekrar **'ihya'** ederek zalim hükümdarın ve tebaasının huzuruna çıkartıyor. Dehşetler ve hayretler içerisinde kalan câni tağut, bu sefer Hz. cercis'i **"süreklî aç ve susuz bırakmak"** yoluyla **'yok'** etmeyi planlıyor ve bu planını da uygulamaya koyuyor. Orada da Allah-u Teala, **"kuru direkleri yeşertmek ve meyveler ver-dirtmek suretiyle"** Hz. Cercis'i muhafaza ediyor ve yine azgınlaşan tağutun karşısına çıkartıyor. Artık; büyük halk kitleleri orada kalsın, **saray çevresinin** büyük kesimi, hatta hükümdarın hanımı bile **çarmlıha gerilmek ve demir taraqlarla vücutları taranmak pahasına"** iman etmiş ve can verirken **"tebessüm huzmeleri"** saçmışlardır.

Ayrıca; Hz. Cercis'in vücudu paramparça edilmek ve bu parçalar da yakılıp **'kül haline getirilmek'** ve bu külleri de **dağlara ve denizlere** serpilme suretiyle **öldürülme** olayı zuhur ediyor ve Allah-u Teala'nın sonsuz kuvveti ve kudreti ile tekrar **'ihya'** edilerek, hükümdarın katına bir daha çıkması sağlanıyor.

Artık bu tür **baskı, terör, zulüm, işkence ve**

öldürmelerle Hz. Cercis'i frenlemeğe ve engellemeğe muvaffak olamayan canavar hükümdar, bu sefer **'hile'** yollarına başvuruyor. **Tıpkı; günümüzün münafık rejimlerinin yaptığı gibi 'dostça, kardeşçe, -arkadaşça' nasihatlarla bulunuyor, kendi düzenini ve putunu incitmemesi ve 'rencide etmemesi'** mukabilinde, kendisinin de **'bir kısım kolaylıklar sağlayacağını, hatta İslam'ın bir kısım düşüncelerini ve bazı yönlerini kabul edebileceğini'** onun için de kendisine ve putlarına karşı biraz **'toleranslı'** ve **'yumuşak'** muamele edilmesini istiyor. Hz. Cercis de, kafasında **putları yok etmek için kurduğu planları tatbik edebilmek için, 'tağutla uzlaşmaya hazır' gibi esnek bir kelam ediyor ve o tip bir tavır takınıyor ve böylece; çok gizli yerlerde saklanmakta olan altından yapılmış putlara kendisini kavuşturuyor. Ve lâhî bir mu'cize ile tüm putları yok ediyor ve yerin dibine batırıyor...**

Güvendiği ve dayandığı o şuursuz, cansız ve insan yapısı basit putlarının **'yok'** olduğunu gören hükümdar, büyük bir ümitsizlikle Hz. Cercis'e **si-temkârâne** bir eda ile bakıyor. Hz. Cercis de: **"Bunu bilerek ve sana, şayet bunlar ilah olsaydı; seni korumaları orada kalsın, kendilerini bana karşı korurlardı, diye göstermek için yaptım!.."** cevabını veriyor ve bu söz de, kitlelerin imana gelmesine ve tağutun tamamen yıkılmasına vesile oluyordu...

Nihayet; Allah-u Teala'nın takdir ve emir buyurduğu **'imtihan ve mücadele'** müddeti sona eriyor, **gökten lâv lâv yağan ateşler iman etmeyen o azgın hükümdarı ve tebaalarını cayır cayır yakıyor;** sonlarının geldiğini anlayan kuduzlaşmış kafirler hep birden hücum ederek Hz. Cercis'i **kılıçlarla öldürüp şehid ediyorlar.** Allah-u Teala da, mübarek **"yüce şehid'i"** huzur-u ebedisine alarak, **ebedî ikramlara ve sonsuz rızasına, in'amına mazhar kılıyor.** O belde'nin asî halkından ise, tek bir canlı kalmamak üzere, bu tarihî sahife de kapanmış oluyor... (İbrû'î-Esir:

1/335-342'den hülâsa edilerek).

Kur'an-ı Kerim'in: 'Ey iman edenler! Yoksa siz, sizden evvel geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk(lar) ve sıkıntı(lar) gelip çattı ve (öyle çeşitli belalarla) sarsıldılar ki, hatta Peygamber(leri) maiyyetindeki mü'minlerle birlikte: 'Allah'ın yardımı ne zaman?' diyordu. Gözünüzü açın: Allah'ın yardımı yakındır muhakkak.' (Bakara: 214): "Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenler (le etmeyenler)i belli etmeden, sabr (ü sebat) edenler(le etmeyenler)i belli etmeden cennete girivereceğinizi mi sandınız?" (Al-i İmran- 142): "O insanlar sandılar mı ki, 'İman ettik!' demeleriyle bırakılacaklar da imtihana çekilmeyecekler? Doğrusu biz, onlardan evvelkileri de (çeşitli musibetlerle) denedik. Allah, (imtihan suretiyle imanında) sâdik olanları da muhakkak bilecek, yalancı olanları da elbette bilecek. Yoksa küfür işleyip isyân edenler, bizden (azabımızdan) kurtulacaklarını mı sandılar? ne fena hüküm veriyorlar?" (Ankebut: 2-4) gibi ayet-i kerimelerde, ve: "Sizden öncekilerden öylesi (insanlar) vardı ki, (kafirler) onun başını dışarıda bırakarak (vücudunu) yere gömerler, sonra başını testere ile ikiye ayırırlardı da onu dininden çeviremezlerdi. Bazılarının da demir tarakla vücutları (etleri ve sinirleri) taranırdı da dinlerinden (yine de) dönmezlerdi..." (S. Buhârî: 640; Tecrid: 9/302) ve benzeri hadislerde, yukarıda geçen Hz. Cercis aleyhisselam'ın kıssasındaki "tüyler ürpertici ve zor tahammül edilir" facialara -adetâ- atıfta ve işarette bulunulmakta, böylece 'Cennete giden yol' gösterilmiş olmaktadır...

Sultan-ı Enbiyâ Hz. Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm Efendimiz de, o yüce makamına rağmen, "... Muhammed'in nefsi yed-i kudretinde olan Allah'a yemin ederim ki ben, Allah yolunda gaza (cihad) ederek öldürülmeyi (şehid olmayı), sonra (tekrar diriltilerek) tekrar gaza ederek öldürülmeyi, sonra yine gaza ederek öldürülmeyi (şehid olmayı) çok arzu ederim." (Müslim: 9/63-65) buyurmakta; "(Ahirette) şehidden başka cennete giren hiç bir kimse yoktur ki, dünyaya (tekrar) dönmeyi ve yeryüzündekilerin kendinin olmasını dilesin. Şehid ise, (şehidliğin karşılığı olarak) gördüğü (sonsuz) ikram'dan dolayı (dünyaya) dönmeyi ve on defa (tekrar tekrar) öldürülmeyi temenni eder." (Müslim: 9/68969; Tirmizi: 3/193-194, 207; S. Buhârî: 473; R. Salih'in: 775); "Şehid, ölüm açısından, ancak birinizin çimdik açısından duyduğu kadar (bir acı ve sızı) duyar." (R. Salih'in: 783; Tirmizi: 3/210) gi-

bi... daha birçok hadisleriyle de. "Şehidliğin faziletini" beyan buyurmaktadır. Zaten: "Allah yolunda öldürülenlere: 'Onlar ölümlerdir!' demeyin. Hakikatte onlar diridirler. Fakat siz (bunu) anlayıp bilemezsiniz." (Bakara:154); "Sakın Allah yolunda öldürülenleri ölümler sanma! Doğrusu onlar, Rableri katında diridirler. (Öyle ki Allah'ın) lütf-u inâyetine kendilerine verdiği (şehidlik mertebesi ile) hepsi'de şâd olarak (cennet nimetleriyle) rızıklandırılır. Arkalarından henüz onlara katılamayan (henüz şehid olmayan) lar hakkında da: 'Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olacak değillerdir!' diye müjde vermek isterler."(Al-i İmran: 169,170); "Müminlerden öyle (yiğit) erkekler vardır ki, Allah'a verdikleri (şehadet) söz(ün)de sadakat ettiler: kimi de (şehid olmayı) bekliyor. Onlar, (öyle sadıklardır ki) asla verdikleri sözü değıştirmediler." (Ahzab: 23) ve benzeri ayetler de, konuyu 'güneş gibi' vuzuha ve açıklığa kavuşturmuş bulunmaktadır.

"Sizden öncekilerden öylesi (insanlar) vardı ki, (kafirler) onun başını dışarıda bırakarak (vücudunu) yere gömerler, sonra başını testere ile ikiye ayırırlardı da onu dininden çeviremezlerdi. Bazılarının da demir tarakla vücutları (etleri ve sinirleri) taranırdı da dinlerinden (yine de) dönmezlerdi..."

Şu halde, 'sürekli bir imtihana tâbi' tutulduğumuz' şu fani dünya'da Allah'ın düşmanları olan lâik, ateist, faşist, kapitalist vs.. küfür düzenleriyle "hayatımızın sonuna ve kanımızın son damlasına kadar" savaşmamız, bu mel'un ve hâbis düzenleri yerle bir etmemiz ve 'kurtuluş!' ümidleriyle, feryâd-ü figanları arşa çıkan dünya mazlumları için bir 'kıvılcım' yakmamız, bu hususta İslam İnkılabının dünya'ya sarsan 'çağınlarına' ayine olmamız ve 'lebbeyk..' dememiz, binlerce ölümler de gelse, Hazret-i Cercis gibi 'gögüslerimizi gememiz ve şehadet şerbetini içmeğe doğru koşmamız' İmanî, İslâmî, insanî ve vicdanî en büyük ve en mukaddes görevimizdir. Yüce Rabbimizin, Şanlı Peygamberimizin, Hz. Cercis gibi bütün mazlum nebilerin-şehidlerin, geçmiş ecdadımızın ve nesli âtimizin, tüm yer ve gökler ehlinin bizlerden istediği budur!..

İnsanoğlunun fıtratında mündemiç bulunan 'şef-

kat, merhamet ve rikkat' gibi duyguları fevriyen ettirmenin, harekete getirmenin çâresi; Hz. Cercis (a.s.m.) gibi 'mazlum, ma'sum, mağdur, mustaz'af, hak-perest' olduğumuzun dünya halkları nezdinde bil-lil isbatlanmasıdır. Bu isbat, dünya kamuoyu'nun tarafımıza meyl etmesini, zâlim-kâfir-gasıp-emperyalist güçlerden desteklerini çekmesini netice verecektir. İşte, bunun için 'Dazâne'nin 'iki no'lu adamı', 'hanımı' ve sâir 'en yakın erkânı' bile Hz. Cercis'e 'meyl'. hatta 'iman' etmiş ve zamanın tağutundan kendi desteklerini çekmişlerdir. Bu durumda, mel'un tağutun zayıflamasını ve yavaş yavaş 'yıkılmasını' doğurmuştur. Aynı İlahî yol (sünnetullah) ta'kib edilirse, aynı akibet çağımızın 'kan içici' tağutları için de sözkonusu olacak ve 'çok güçlü' zannedilen habis saltanatları ve zulüm düzenleri yıkılıp gidecektir, inşaallah...

Hz. Cercis Aleyhisselam, bin-bir türlü işkencelere, zulümlere, ezalara ve ölümlere tahammül edebilmiş ama; "hakkin yıkılmasına, adaletin çiğnenmesine, insanların dinden-imandan çıkarılmasına" asla tahammül etmemiş ve 'her ne pahasına olursa olsun' bu alçak gidişata 'dur!' deme ve 'kendini ortaya koyma' gereğini duymuş ve bu uğurda 'bütün varlığını' seve seve feda etmiştir. Günümüzdeki 'şirk, küfür, zulüm, terör, vahşet ve cinayet' mekanizmaları ise; bütün geçmiş emsallerini kat kat geçmiş ve "dinin, imanın, namusun, şerefin, hakkın, adaletin, insanîyetin ve hürriyetin" ayaklar altına alınıp çiğnenmesi; 'resmi ideolojiler', 'kutsal (!) devletler-düzenler', 'uygarlıklar-

özgürlükler', 'hümanizm-demokrasî', 'insan hakları ve uluslararası hukuk', 'aydıncılık ve ilerçilik' diye lanse edilmiştir. İtiraz etmek isteyenler ise; "vatan haini, millet düşmanı, terörist, gerici, mürteci, yobaz, örümcek kafa, kara ses, kara zihniyet', 'medeniyet mahrumu', 'yıkıcı-bölücü ve anarşist' gibi.. yaftalarla kamuoyu nezdinde damgalanmakta, bundan dolayı da nice hamiyetli şahsiyetler ve guruplar, 'sessiz kalmayı' yeğlemektedir...

Halbuki, bu alçak gidişatın durdurulması ve yıkılması uğruna, bu gibi basit iddialar-karalamalar-it-hamlar-ışnâd ve iftiralar asla kâle alınmamalı; bu zulüm düzenbazları olan rezil tağutlar ve onların bozazanları olan uşaklar 'ne derlerse desinler, nasıl lanse ederlerse etsinler', bildiğimiz bu İlahî ve nebevî yolda 'haşmetle-ihtişamla' yürünmeli; "Allah'a kulluğu terk eden, kitleleri de bu duruma getiren ve kendi 'heykellerine-düzenlerine' taptıran bu tağutî-alçak rejimler, bu 'insan yiyici-kan içici' zalim saltanatlar ve putçular târ-u mâr edilerek yıkılmalıdır. Nasıl ki; Hz. Cercis Aleyhisselam öyle yapmış, mezkûr tağutun saltanatını ve putlarını yerin dibine geçirivermiştir. Bu hususta "put kıranların-put devirenlerin" piri olan Hazret-i İbrahim Aleyhisselam bizler için ne de güzel örnektir. Asının put-perest insanlarına; kainatın koca Rabbini-halığını bırakıp da 'pis, pis...' yapmacık putlara tapan ve onların önünde alçakça-rezilce eğilen insanlara: "... Sizlin tapmakta olduğunuz (bu) putlar (bu heykeller) nedir?" diye sormuş, ve: "Dedi: Doğrusu sizin Rabbiniz hem göklerin, hem de yerin Rabbidir ki, bütün bunları (ve sizleri) o yaratmıştır ve ben de size bu dediğime şahidlik edenlerdenim. Allah'a yemin ederim ki, siz arkanızı dönüp gittikten sonra (fırsatını bulduğumda) muhakkak putlarınıza bir tuzak kuracağım (onları paramparça edeceğim)." (Enbiya: 52,56,57) diye va'd etmiş ve elde ettiği ilk fırsatta, nurânî baltayı kaptığı gibi o cansız, o duymaz-görmez-konuşmaz insan yapısı putları paramparça etmiştir. Bu kırış ve parçalayış, 'ateşe atma' başta olarak değişik zulümleri ve işkenceleri getirmiş, bu da o tağut rejimin yıkılmasını doğurmuştur. İşte; Hz. İbrahim ve Hz. Cercis (a.s.m.)'ler gibi olmalı; onların mübarek izlerini ta'kib ederek, zamanımızın put düzenlerini yıkmalıyız. Bu yolda gelecek hiçbir zulüm, işkence, baskı ve ölüm, 'engelle-yici-ürkütücü' rol oynamamalı, bu hususta sâdece Allah'a O'nun kaderine ve yardımına teslim olmalıyız...

Ceñneti â'lâ, müştâkı olduğu "şühedâ-yı ağuş-u nurânî"sini açarak bekliyor... Mübarek olsun!...

DAVET (KONUMU VE YOLU)

Adil Akkoyunlu

Kendilerini Rab yerine koyarak helal ve haram çizgilerini belirleyen çağdaş Firavunlar ve uşakları, insanları, tağutlara kulluğa davet ediyorlar...

Ehli Kitaptan misyonerler de (özellikle müslümanların yaşadıkları topraklarda) boş durmuyorlar...

Kumara, içkiye, zinaya çağırıyorlar var...

Nefslere uymaya, şeytanları izlemeye çağırıyorlar var...

Kimi ırkçılık peşinde koşuyor, kimi amblem... kimi sapık görüşler peşinde...

Herkes bir davetçi, bir misyoner, farkında olmasa da...

İnsanoğlunun en zevkle yaptığı iş: Kendi dinine, kendi yoluna, düşüncesine, kendi grubuna, hizbine, tezgahına çağırmasıdır bir başkasını...

İnanç ve düşünce yapısının sağlam veya çürüklüğüne bakmıyor çoğu kimse. Sahte veya gerçekliğini de aramıyorlar. Kıymet derecesini bilmiyorlar... (En kıymetli yolun kendi yolları olduğuna inanıyorlar, o kadar...) Ve durmadan çağırıyorlar insanları... Pazardaki satıcılar gibi...

Kitaplar, dergiler, gazeteler, bildiriler, tiyatrolar, radyolar, videolar, televizyonlar, okullar, kurslar, partiler, dernekler, vakıflar... toplantılar, paralar, konferanslar (hatta bazen kanunlar, tüzükler, şerefeler, namuslar bile) davet için birer araç olarak kullanılmaktadırlar...

Kimilerinin putlarıdır çağıruları; kimilerinin Hakk'a... Kimileri Peygamber yolunda yürümeye; kimileri şeytanı izlemeye... Kimileri Cennet için yarışmada; kimileri de Cehenneme koşuşmada... Herkes yorulmada, herkes terlemeye... Kimileri Allah için zahmet çekmede; kimileri de tağutlara dalkavukluk yapmada...

KİM VE NE İÇİN DAVET:

Bizi ve kâinatı yaratan Rab, bir yol (şeriat) koymuştu... O kutlu yolda öncü olarak elçiler yürümüştür örnek olsunlar diye ümmetlerine... Sıddıklar, salihler, şehidler yürümüştür...

Doğru yol; ne şu şahsa, ne de bu şahsa aittir; o yol Kur'an'ın çizdiği Allah yoludur. "Kuşkusuz doğru yol; Allah'ın (gösterdiği) dosdoğru yoldur." (1) "Gerçekten bunlar (bu şeytanlar) onları yoldan alıkoymalar onlar ise kendilerinin gerçekten doğru yolda olduklarını sanırlar." (2)

Tek hüküm ve hikmet sahibi Rabbimiz, Hz. Muhammed (s.a.v.) adlı elçisiyle, Kur'an adlı davetiyeyi gönderip insanlığı bir daha (son kez) İslâm'a davet etmektedir...

Onlar ne güzel insanlardır ki, Yaratıcının davetine katılmakla insanlık şerefini, haysiyetini ve onurunu elde etmiş; dünya ve âhiret huzuruna ermişlerdir...

KİMLERİ DAVET:

a) Davette ilk sıra davetçinin kendisine aittir. Kişi, önce kendisini davet edecektir İslâm'a. Allah'a, Rasulüne

kayıtsız, şartsız teslim olacaktır... Allah ve Rasulüne bağlı kaldıkça ulul emre (imama) da...

Başkalarını davet ederken de bu ölçüyü bırakmayacaktır elden....

Her müslüman gücü ve kapasitesi dahilinde bir davetçidir... İyiliği kendisi yapacak, başkalarına da emredecektir... Kötülüğü kendisi yapmayacak, başkalarını da, neyedecektir... Yapmadığını söyleyenler kınanıyor Kur'an'da: "Ey inananlar, niçin yapmayacağınız şeyi söylüyorsunuz?/ Yapmayacağınız şeyi söylemek, Allah yanında en sevilmeyen şeydir." (3) Siz insanlara iyiliği emredip kendinizi unutup musunuz? Oysa kitabı da okumaktasınız. Yine de akıllanmayacak mısınız?" (4)

b) Kişiye en yakını kendi aile fertleridir. Bu bakımdan davetçi, (Rasulullah'ın yaptığı gibi) ailesinden başlamalıdır tebliğe. Yoksa etkili olamaz başkalarına. Hidayete erdirmek Allah'a aittir. Bize düşen ise yalnız tebliğ...

c) Sonra, diğer müslümanlar... (Bu davet, kuşkusuz müslüman olmaya değil, İslâm'ı -anlayarak, bilerek- bilinçli bir şekilde yaşamadır.) Bunlar; akraba, hısım, komşu, işyeri arkadaşı ve sesin ulaşabildiği her müslümandır...

d) Ve İslâm çemberi dışında kalanlar... Kapitalistler batıl yolun sağ kaldırımında, Marksistler de sol kaldırımında yürüyor; yolun sonunda da Cehennem varsa; sağda veya solda yürümenin ne anlamı var?.. Peygamber izinden sapmamak önemli...

Hak, hakim olmadıktan sonra yönetimde; hangi sistem olursa olsun zulüm çemberinin dışına çıkamaz!...

İslâm, fertlerin ve toplumların hayat anayasası olarak mer'î duruma gelmedikçe, o hayatın ve ömrün -Allah katında- hiçbir değeri yoktur...

Kur'an, fert ve toplumların dünya ve âhiret huzurlarını belirleyen rehber kitap olarak güncel hayata girmeli... Peygamber (s.a.v.), O rehberin nasıl kullanılacağını ve tatbik edileceğini öğreten bir uzman olarak bilinmeli, örnek alınmalı... Ümmetiyiz, izleyicileriyiz biz o kutlu Peygamberin... O yiğit komutanın askerleriyiz... Gitti O... O'nun mirasını üstlenen müslümanlarız... Bunalmış, terdirgin ve huzursuz, hasta ruhlu dünya insanlığına İslâm'ı sunmakla ödevli hekimleriz...

Düşün müslüman! Bu kutlu ödevi ifa etmenin huzur ve bahtıyarlığını yaşama makamında mıyız?..

Tağutların zehirlediği atmosferle zehirlenip küfür ve şirk hastalığıyla can çekişen dünyanın her neresinde bir insan varsa, ona İslâm'ın bad- Sabasını solutarak hayat bulmasına yardımcı olmakla ödevliyiz... Tebliğin bu bölümünü bu önemli konu teşkil etmekte...

Şu anda dünya insanlığı en kritik ve karmaşık dönemini yaşamakta... Bir seraptan bir diğer seraba koşup duruyor... Ve bu boşa yorulma kendilerine çok pahalıya mal olmakta... Nerede dünya müslümanları?... Bu şaşkın insanları İslâm'a davet edecek, "Komünizm'in dünya siyaset tarihinin müzesine konduğunu" belirtmek, ikinci bir serap olan Amerika ve Avrupa'nın kucacağına düşmemesini ihtar edecek; Hakk'a çağırarak, (kendisi için hiçbir pay biçmeden) Allah için, tebliğde bulunacak müslümanlar nerede?... (İmam yapmıştı bunu. Yok mu yeryüzünde İmam'ın yaptığı daveti yenileyecek bir başka müslüman?)

e) Ve münafıkları davet... Tebliğin en zoru bunlardır... Hastalık mikroplarına teşhis koymak kolay değildir. Mikrop teşhis edilmeyince tedavi de zorlaşır... Zor ama, onlara tebliğ de ödev üzerimize... Dillerine ve davranışlarına pek yansımayan kalplerindeki hastalığı ferasetle-sezmemek gerek... Müslüman; akıllı, uyanık, muhakemesi kuvvetli insandır. Muhatabının gözlerine ve yüzüne bakınca bile bir şeyler okumaya çalışır... Kuşkulandıkça; farkına vardırılmadan dener onu. Hasta olduğunu anlayınca da bu defa hastalık sebebinin araştırır. Ve o kişiyi sıhha kavuşturmak için sabırla, metanetle gayretini sürdürür... Hidayet, Allah'tandır; bize düşen yalnız tebliğ...

Söz buraya gelmişken, şu noktaya da dikkatleri çekmekte yarar görüyoruz: Müslüman, az çalışıp çok konuşan insan değildir; çok çalışıp az konuşandır... Her kimle konuşursa, dikkatli konuşur.. Gereksiz söz etmez... Önce muhatabını (muhataplarını) tanır, sonra onlar için söylenmesi gerekeni kısa ve öz olarak söyler...

DAVETİN YOLU:

Davetin ne için yapılacağı da, nasıl yapılacağı da rehberimiz Kur'an'da ve Önderimiz Rasulullah'ın sünnetinde apaçık izahını bulmuştur. "Rabbanî metod" diyoruz, buna...

Allahu Teala'nın çerçevesini çizdiği, Peygamber (s.a.v.) in hayatında örnekleştirdiği, sahabenin (siddiklerin, şehidlerin, salihlerin) Peygamber izinde yürüdüğü metod... İslâm'ın devlet başkanları (imamlar-halifeler), İslâm ümmetine önderlik yapan alimler yürüdüler o yolda...

Cemaat, imamsız; ordu, komutansız olmaz! Aile belki reissiz olabilir ama, müslümanlar imamsız asla olamazlar... İpi kopan tesbih taneleri gibi dağılır, yok olur, giderler... (İmamın, imamlık vasıflarıyla muttasıl olması da esastır. Bu konu fıkıh kitaplarımızda geniş bir şekilde izah edilmektedir. Mevzumuz dışı olduğu için üzerinde durmuyoruz...)

Meşru olan her araç ve yol İslâmî davetin metod ve

yöntemi dahilindedir...

DAVETİN ÖNEMİ:

Peygamber (s.a.v.) ve ashabının bütün ömürlerinin tebliğden ibaret olduğu söylemek yanlış olmaz kanaatindeyiz... Meselenin önemini belirtmek için bu ifade üzerinde biraz düşünmek yeterlidir sanıyoruz...

Bir mücahid alimin belîğ ifadesiyle: "Hayat, iman ve cihaddan ibarettir."

Bir insanın hayatından iman ve cihadı çıkardıktan sonra geriye posadan başka ne kalır?...

"Davet" kelimesi, tebliğ, cihad, cidal, emri bil maruf-nehyl anil münker kelimeleriyle ortak bir manâ ifade eder...

Ayet ve hadisleri bakıldığında; imandan sonra en önemli protokol sandalyesinde cihad'ın oturduğu görülür...

Allah Rasulüne soruyorlar: "En hayırlı insan kimdir ya Rasulallah?" Allah'ın elçisi buyurdular: "Canı ve malı ile Allah yolunda cihad eden mü'mindir." buyurdular.(5)

Uğruna malların ve canların feda edilmediği; tebliğin terk edildiği -İslâm dahil- hiçbir ideoloji ayakta duramaz!...

Peygamberimiz ve O'nun izleyicileri bütün hayatlarıyla bunun önemini izah ve isbat etmişlerdir...

Bize de Peygamberimiz ve O'nu izleyen önderleri izlemek düşüyor. Bütün dünyanın arayış içinde bulunduğu şu kritik dönemde (boş ve malevani işlerden, sözlerden yüzçevirip) bütün imkân ve gücümüzle İslâm'ın misyonerliğini derhal yüklenmek düşüyor...

Elinizdeki derginin "DAVET" ismini alması gayet isabetli olmuş. Daveti gündemde tutmak ve davetin işlevini üstlenmek bir mü'min için ne önemli bir ödev!...

Müslüman davetsiz olamaz! Müslümansız bir davet de insanları seraba çağırırmaktan başka bir şeye yaramaz!...

Müslüman deyince; davet, tebliğ, cihad gelir hatıra... Cihaddan, davetten, tebliğden bahsedilince de Müslüman gelir akla...

Çeliğe su vermek gibidir cihad müslüman için... Cihadsız müslüman paslanmaktan; çürüyüp yok olmaktan koruyamaz kendini...

"İSLAMA DAVET"i yayınlayanları, yazarları ve bütün emeği geçenleri kutluyorum... Onların ve siz değerli okuyucularımızın bu güzel amellerinizi Rabbimizin ibadet olarak kabul buyurmasını diliyorum...

1) Kur'an-ı Kerim: 2/120

2) " " : 43/37

3) " " : 61/2,3

4) " " : 2/ 44

5) İbni Mace: 3978; Et-tac: 5/185; R.Salihin: 2/31

"TAKVA, İMANIN ZIRHI VE ESASIDIR"

Müslim Serdengeçti

'Takva', 'Ve-ka-ye' harflerinden meydana gelen "Ve-ka" (korundu, sakındı, çekindi) fiilinden masdar olup 'korunma, sakınma, çekinme' anlamlarına gelmekte; diğer bir görüşe göre de 'Vi-ka-ye'den masdar olup, 'koruma, saklama, esirgeme, kollama' gibi.. manaları tazammun etmektedir. Ki; aralarında hiç bir fark olmamakla beraber, mütenâsib ve geniş bir anlam ilişkisi bulunmaktadır. (İttika dahi, aynı-yaklaşık anlam taşımaktadır.)... Bu durumda, lügat olarak, "bir şeyi, kendisine ezâ ve zarar verecek birşeyden korumak, korunmasını sağlamak..." anlamlarına gelirken, istilâh olarak da; "kişinin Allah'dan sakınarak her türlü günahlardan korunması ve kendisi için güvence olan Allah'a yaklaşıncı vesilelere sığınması..." gibi geniş anlamlar taşımaktadır... (Değişik ve geniş anlamlar için, bakınız; El-Müfredat: 833-834; El-Mu'cem'ül-Vesit: 2/1064-1065; Lisan'ul-Arab: 15/401-405; El-Müncid: 915:..)

İnsan, 'libas' zirhi ile nasilki, bedenini 'sıcak-soğuk ve sadmeler'den gelecek her nevi 'zararlardan-tehlikelerden' koruyorsa; ve o libâs ile, bedenini 'çirkin-kötü' (sev'ât) cihetlerinin 'açığa çıkması', böylece 'azarlanıp-aşağılanması, kınanıp-ayıplanması, tekdir ve ikaba uğraması' önlenip korunuyorsa;.. 'Takvâ' libâsının zirhi ve duvarı ile de insan, ilâhî kahr'ın ve ğazab'ın bil-fiil tecellisi olan 'Cehennem'in ateş'inden-zemberi'sinden' ruhî, kalbî, ma'nevî ve uhrevî hayatta, çirkinliklerin-kötülüklerin (seyyiâtın-ma'siyâtın) açığa çıkmasından mütevelid 'kınanmaktan-ayıplanmaktan, horlanmaktan-aşağılanmaktan ve her türlü itâb'dan ve ikâb'dan' korunup muhafaza olmakta, eşsiz zîynetleriyle'netlerle ebedî saadete ve kurtuluşa nâil olmaktadır... Bu kudsi ve şümüllü ma'nayı ders vermek için, Yüce Rabbimiz tarafından 'Takvâ', 'libâs'

ile belîğ bir teşbih yapmakta; "...Takvâ libâsı ise, işte daha hayırlı olanı o'dur..." (A'raf: 26) diye buyurmaktadır.

Takvâ, 'her nevi şirk'den-küfürden, günah'dan ve zulüm'den' kaçınma ve bunların zıddı olan 'Tevhid- iman, amel-i salih'le, hak ve adaletle' bezenip zîynetlenme ve mücehhez olma, böylece ebedî felâketlerden-hüsranlardan 'korunup-sakınma' ve 'kurtulma' anlamlarına gelmekte; böylece imanın zirhi ve esâsı olduğunu, kalb-i selim sahiplerine göstermektedir... Zirâ; Allah-u Teâla'dan gerçekten 'korkup sakınan' ve O'nun ğazabından-hışmından 'çekinip-korunan' insan, elbette Allah'a zerre kadar hiç bir şeyi şirk koşmaz, inkâr-küfür bataklığına saplanmaz. Bu da, Allah-u Teâla'ya'Muvahhid' (birleyici) olarak yakînen **'iman' etmeyi ve bu imanı 'kalb ile tasdik, dil ile ikrar ve fill ile izhar'** edip açıklamayı gerektirir... İnsan, ancak bununla maddî ve manevî, dünyevî ve uhrevî felâketlerden, Cehennem'in müthiş yakıcı ateşinden ve ilâhî ğazab'dan 'sakınmış ve korunmuş olur; ebedî kurtuluşlara, saadetlere ulaşır...

"O gün ki, ne mal fayda verir, ne de oğullar.. Ancak, Allah'a selim bir kalb ile gelen kimse müstesnâ! (O gün) Cennet Takvâ sahibi olanlar (Müttakiler) için yaklaştırılmıştır! Cehennem ise, (takvâ'dan uzak) azgınlar için açılıp gösterilmiştir..." (Şuâra: 88-91); "Nûh kavmi, Peygamberleri yaladı. O vakit, kardeşleri Nûh, onlara: (Allah'dan) ittika etmez misiniz? (sakınıp korkmaz mısınız?) demişti. Şüphesiz ben size gönderilmiş emîn bir Peygamberim; Artık Allah'dan 'ittikâ' edin (korkun) ve bana itaat edin!" (Şuâra: 105-108)... Gibi.. bir çok ayet-i kerime; takva'yı, şirkden-küfürden korunmak, iman ve itaat ile de ebedî saadeti 'garanti altına' almak ve 'kurtuluşa ermek' anlamlarına gelmekte-

dir... Cehennemden 'korunma' ne ile mümkün oluyorsa, ne fikir ve amel kişiyi cehennemden 'koruyor'sa, işte gerçek 'takva' o'dur: "Ey insanlar! Sizi de, sizden öncekileri de yaratan Rabbinize (iman ve amel ile) 'ibadet' edin ki, 'takva' sahibi olabilirsiniz!" (Bakara); "... Artık, sakının('ittika' edin) o ateşten ki; onun yakıtı insanlarla taşlardır. (Ve o ateş) kâfirler için hazırlanmıştır." (Bakara: 24) "Ey iman edenler! Kendinizi ve ehlinizi ateşden koruyun! (vikaye edin)! "(Tahrim: 6); "O günden 'ittika' edin (sakının) ki, (o zaman) kimse kimseden yana bir şey ödeyemez; kimseden 'bedel' kabul olunmaz; kimseye de şefaât fayda vermez ve onlara yardım da edilmez!" (Bakara: 123); "Onlardan, 'Rabbimiz! bize dünyada 'hasene' ver, Ahiret'de de 'hasene' ver; ve bizi 'azab-ı nâr'dan (Cehennemden) koru! (vikaye et!)" (Bakara: 201)...

'Takvâ', 'haram'dan, yani günâh olan amellerden kaçınmayı'; 'farz, vâcib, sünnet, müstehâb gibi lâhî emir ve tavsiyeleri, yani 'sevâb' olan sâlih amelleri ifâ ederek, onlara 'sığınmayı' ve onlara 'örtünerek korunmayı' da tazammun etmektedir. Zira insan, ancak bunlarla 'cehennem'den, itâb'dan, ikâb'dan, kınanıp ayıplanmaktan ve azarlanmaktan korunmuş' ve lâhî Rahmetin 'hıfzı ve himâyesi altına sığınmış', ebedî saadete ve necâta (kurtuluşa) kavuşmuş olur....

"Ey iman edenler! Allah'dan korkun! Eğer gerçekten mü'minler iseniz, fâizden kalanı bırakın! Eğer böyle yapmazsanız (fâizden vaz geçmezseniz)- Allah'a ve Peygambere karşı savaş (açmış olduğunuzu) bilin!..." (Bakara: 278-279); "...Üzerinde hak olan (borçlu) da (borcunu) yazdırsın; Rabbi olan Allah'dan 'ittika' etsin (korksun), ondan hiç bir şeyi eksik bırakmasın!... ..Alış-veriş yaptığınız vakit de şâhid tutun! Yazana da, şâhidlik yapana da asla zarar verilmesin! Eğer öyle yaparsanız (zarar vererseniz), o mutlaka kendinize dokunacak bir 'fısk' olur. Allah'dan 'ittika' edin! (korkup sakının!) Allah size (bunları) öğretiyor; Ve Allah, her şeyi (ve tüm yaptıklarınızı) hakkıyla bilendir!" (Bakara: 282); "... Eğer birbirinize emîn olmuşsanız, kendisine güvenilen kimse, Rabbi olan Allah'dan 'ittika' etsin (korksun, çekinsin) de emânetini tastamam ödesin..." (Bakara: 283); "... Kim ki nefsinin 'şuuh'undan (mala olan hırsından ve cimriliğinden) 'korunursa' ('vikaye' olunursa) felâhe ermiş olanlar (Müflihûn), işte onlardır!" (Haşr: 9; Teğâbûn: 16);...

"Kısa'da sizin için bir hayat vardır, ey (selim) akıl sahipleri! Tâ ki, (kısa korkusuyla, adam öldürmekten) sakınasınız!" (Bakara: 179) "... vasiyette bulunmak, 'takva' sahipleri üzerine bir hak' (farizâ)'dır!" (Bakara: 180); "Ey iman edenler! Sizden evvelkilere yazıldığı gibi, sizin üzerinize de oruç yazıldı. Tâ ki (oruç sayesinde, fenâlıklardan ve günâhlardan) korunasınız!" (Bakara: 183) "...Kendiniz için önden (iyi ameller) gönderin. Allah'dan korkun! ('ittika' edin!) Ve bilin ki, muhakkak siz O'na kavuşacaksınız! (Takva sahibi) mü'minlere müjdele!" (Bakara: 223) "Kim Allah'a ve Resûlüne itaat ederse, (geçmiş günâhlarından dolayı) Allah'dan korkarsa (haşyet' ederse), (gelecek -muhtemel- günâhlardan dolayı da) O'ndan (Allah'dan) (çekinip) sakınırsa ('ittika' ederse), işte bunlar (ebedî saadete ve) kurtuluşa kavuşmuş olanlardır." (Nûr: 52); "(Namazda sâdece) Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne döndürmeniz 'bir'(-ü takva) değildir. Fakat, asıl 'birr'(-ü takva); Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitab(lar)'a, ve Peygamberlere iman eden, malı (nı Allah) sevgisiyle (yahud, mala olan tabii sevgisine rağmen, onu) akrabaya, yetimlere, yoksullara,

(yol'da kalmış olan) yol oğluna, dilenenlere, köle ve esirler (in kurtarıma işlerin'e veren, namazı ikame eden, zekâtı veren, (kimselerin); ahidleştikleri zaman sözlerini yerine getirenler(in), sıkıntıda ve hastalıkta ve muharebenin kızıdığı zamanlarda sabr-u metânet gösterenler (in birr-ü takvasıdır.) işte, sâdik olanlar bunlardır! Ve, işte onlar, 'takva sahibî' (müttaki) olanlardır!" (Bakara: 177),... Gibi, daha pek çok ayet-i kerime dahi, 'takva'nın 'günâhlardan kaçınma', 'amel-i sâlih ile örtünüp ziyetlenme ve korunma' yönlerini terennüm etmekte; böylece takva'nın çok geniş ve şümullü anlamlarına dikkat çekmektedir...

Çok kıymetli ve basiretli muvahhid gençler!

Bilirsiniz ki; 'takvâ', Allah'dan, Allah'ın azâbından-gazabından korkup sakınmak anlamlarına geldiği gibi;.. Allah'ı 'yakînen' tanımak (ma'rifet), Haşmet-i Rububiyetini ve Azamet-i Uluhiyetini 'idrak' etmek'den, büyüklüğünü ve yüceliğini 'kavramak'dan dolayı, duyulan 'huşu', huzu', ta'zim ve mehâbetten doğan bir 'ürperti-titre ve sakınma'.. anlamlarına da gelmekte, bununla insanların acziyeti ve za'fiyeti anlaşılmaktadır...

Hem, 'takva'; Allah-u Teâla'ya olan 'kurbiyet', 'itaat' ve 'sadaikat'ın neticesinde hâsıl olan, lâhî ilifâtı ve ma'nevî -ebedî- makamı 'kaybetmeme' ve onu 'koruma' endişesini de kapsamakta, bundan dolayı da 'korku' içerisinde bulunmayı da tazammun etmektedir. Ve; 'yakîni' imanın ve amel-i sâlih'in neticesinde hâsıl olan 'lâhî rızâ'yı, lâhî Rahmeti, Cenneti ve ebedâ saadeti 'koruma', 'kaybetmeme', bundan dolayı bütûn 'menfî' hâletten 'uzak bulunma-sakınma' ve 'mûsbet' vesilelere yapışıp 'korunma' ve bunun için 'cehd-ü gayrette' bulunma, bunun 'telâşesi ve korkusu' ile yaşama anlamlarını da taşımaktadır...

Yine, 'takvâ'; 'Vahdet'üş-şühud' (Birliğe şehâdet), yani; 'lâhî vücudu, Esmâ ve Ef'ali müşâhede' (rû'yet ayrı, müşâhede-şehâdet ve şahid olma ayrı..) makamında bulunan bir zâtın, burada şahid olduğu ve tattığı güzellikleri, lezzetleri, tecellileri, tezâhürleri ve nûrları 'koruma', onları kaybedici hâllerden 'korkma-sakınma', bunun için de dâima 'teyâkkuzda' bulunma hâlidir...

Bilirsiniz ki; 'takvâ', Allah'dan, Allah'ın azâbından -gazabından korkup sakınmak anlamlarına geldiği gibi;.. Allah'ı 'yakînen' tanımak (ma'rifet), Haşmet-i Rububiyetini ve Azamet-i Uluhiyetini 'idrak' etmek'den, büyüklüğünü ve yüceliğini 'kavramak'dan dolayı, duyulan 'huşu', huzu', ta'zim ve mehâbetten doğan bir 'ürperti-titre ve sakınma'.. anlamlarına da gelmekte, bununla insanların acziyeti ve za'fiyeti anlaşılmaktadır...

Ve yine, 'takvâ'; 'Muhabbet-u-llah' makamında bulunan, 'aşk' (bazı hâl ehlince de 'şevk') ile 'Fenâ-fillah' (Allah'da fâni) olan, 'Allah'dan gayri-sî'ne, 'hakiki varlık' demeyip, 'izâfî varlık' diyen, bunu da "Lâ Mevcûde illâ Hû!" (Yegâne var olan, ancak O'dur; Allah'dır!) sözü ile ifâde eden.. ehl-i irfan bir zâtın, aşk ve şevk ile 'lâhî câzibesine' kapıldığı ve âşık olduğu Yüce Mevlâsının (Ma'şûkunun ve Mahbubunun) 'muhabbet bûseleri' sunan lâhî sunan lâhî nazarından ve dâimi hoşnudluğundan 'dûr olmama', 'uzaklaşmama' ve bundan dolayı da her ân 'korku, endişe ve ürperti' içerisinde bulunma, 'ma'suk-u ezelisine' ve 'mahbub-u ebedisine' lâyık bir âşık ve habib (kul) olamama 'korkusu'nu, 'haşyeti'ni taşıma.. gibi, daha çok derin ve geniş manaları da tazammun etmektedir. Ki; "...Allah onlardan râzı olmuştur, onlar da Allah'dan râzı olmuştur; işte bu, en büyük kurtuluştur!" (Mâide: 119); "...Allah, onlardan râzı olmuştur; onlar da Allah'dan râzı olmuşlardır. Allah, onlara, -kendileri içinde ebedî kalmak üzere- altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte bu, en büyük kurtuluştur!" (Tevbe: 100); "...Onlar, o kimselerdir ki (Allah), imanı kalblerine (yakinen tesbit ederek) yazmış, bunları kendisinden bir 'ruh' ile desteklemiştir. Bunları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır. Bunlar orada, ebedî kalıcıdırlar. Allah, onlardan râzı olmuştur; onlar da Allah'dan râzı olmuştur. İşte

onlar, 'Hizbullah'dır!..' (Mücâdile: 22); "Onların Rabler nezdinde mükâfâtı, altlarından nehirler akan Adn cennetleridir. (Onların hepsi) içlerinde ebedî, dâimî kalıcıdır. Allah onlardan râzî olmuştur; onlar da O'ndan (Allah'dan) râzî olmuştur. İşte bu (sadedet), Rabbinden 'haşyet' eden (korkup sakınan) kimse (ler) içindir!" (Beyyine: 8); "... O (Allah) onları sever onlarda O'nu (Allah'ı) sever..." (Mâide: 54); "... Ey nefsi mutmainne! (ey itmi'nâne,yakine ermiş kull)! Dön Rabbine! Sen, O'ndan râzî, O da senden râzî olarak... Haydi, gir (ermiş, sâlih) kullarımın içine!; Gir cennetime!" (Fecr: 27-30);... Ayet-i Kerimeleri, bu ulvî makamda bulunanların durumlarını, vâsıflarını ve akibetlerini belîğâne beyân ve tebşîr ediyor...

"...Bana kulum, ancak kendisine 'farz' kıldığım şeyleri (yapıp) sevmesiyle yaklaşır. (Ondan sonra da, diğer) zamanlarda kulum bana 'nafîle' (ihtiyârî-gönüllü) ibâdetleriyle de yaklaşmak ister; (buna devâm edince de) Nihâyet ben, onu severim. (Ben) O'nu sevince de, O'nun duyan 'kulağı', gören 'gözü', tutan 'eli' ve yürüyen 'ayağı' (mesâbesinde) olurum. (Gerek lisanıyla, gerekse kalbiyle) benden ne ister ise, onu (derhal) veririm; bana sığınmak isteyince de, onu (her türlü günaha, tehlikeye ve düşmana karşı) muhakkak ki korumam altına altına alır, himâyeye ederim..." (Tecrid-i Sârih: 12/202) Hadis-i Kudsi ile de Cenab-ı Hak, mezkûr Ayetlerde geçen makamlarda bulunan aziz kullarının durumlarını, daha açık ve daha tafsilâtlı bir şekilde açıklamış bulunmaktadır... Kul, böylece 'ih-san' makamına, yani; 'Allah-u Teâlâyı görür (rû'yet eder) gibi bir müşâhede etmiş ve fenâ-fillah makamına' çıkmış olur... Ki, bâhis konusu durumların tümünü, şu ayet-i kerime 'özetleyerek' vermektedir:

"İman edip de güzel güzel amel(ve hareket)lerde (salih amellerle amel) bulunanlar (bundan sonra küfür ve haram olan şeylerden) 'ittika' ettikleri (sakındıkları); ve iman (larında sebat) edip 'sâlihât' (güzel güzel ameller) ile 'âmîl' olmaya devam ettikleri; ve sonra (yine, iyice) 'ittika' ettikleri (sakındıkları-korundukları) ve (yâkînen) inandıkları ve sonra, (yine kemâliyle) 'ittika' edip (takvâ'nın kemâl mert-

besine ererek) 'ih-san' makamına çıktıkları takdirde, (haram kılınmazdan önce) tatdiklarında, üzerlerine hiç bir suç yoktur. Allah, Muhsinleri (Allah'ı görür gibi ibadet edenleri) sever!" (Mâide: 93)...

Bu Ayet-i Kerime, 'takva'nın bütün derecelerini cem' etmiştir; kişinin 'ih-san' makamına ve lâhî 'takarruba' mazhariyete vesile durumunda olan 'takva'nın, 'üç' temel derecesi olduğuna dikkat çekmiştir. Ki, bu üç derecenin değişik vecihleri vardır: a-) 'Zaman' cihetiyle; yani, mazi, hâl ve istikbâl. b-) 'Ki-

şinin durumu' ve vaziyeti cihetiyle; yani, 1-) İnsanın bizzat kendisiyle, yine 'kendi nefsi' ve 'vicdanı' arasındaki 'takvâ ve iman'... 2-) Kendisiyle, diğer insanlar arasındaki 'takvâ ve iman'... 3-) Kendisiyle, Allah-u Teâla arasındaki 'takvâ ve iman'... Ki; bu üçüncü derecedeki iman ve takva, 'ih-san' makamına tebdil olmuştur. Burada; Resûlullah (s.a.v.) efendimiz, bu makamı "Allah'ı görür gibi, Allah'a ibadet etmek!" şeklinde ta'rif etmiştir... c-) Takva'nın, kendisinde 'tedricî' merâtib'dir. Ki; 1-) Başlangıç... Bu, takva'nın 'ilk aşaması'dır. İnsanın, ebedî azâbdan kurtulması-korunması için her nevi şirk ve küfürden teberrî ile iman etmesidir. "O küfredenler, kalblerine o taassubu, o cahillik taassubunu yerleştirdiği sırada idi ki hemen Allah, Resûlünün ve mü'minlerin üzerine 'sekinet' (kuvve-i ma'nevi-

yes)ini indirdi; onları 'takva' sözü (Kelime-i şehâdet) üzerinde durdu. Onlar da buna, çok lâıyk ve buna ehil idiler. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir." (Feth: 26) Ayet-i Kerimesi, bu dereceye işâret etmektedir. 2-) Vasat.. (orta) mertebe... Bu, 'takva'nın ikinci (orta) aşamasıdır. İnsanın, 'cehenneme liyâkatten' uzaklaşması ve korunması için, 'kebâiri' tamamen terk etmesi, 'sağair'den (küçük günahlardan) ise, ısrar etmeyi bırakması ve tüm 'farzları' ifâ etmesi'dir. Ki; zahir-i şeriâtte, herkesin 'ma'lumu olan (müteâref) takva, işte budur! Ki, daha verdiği-miz bir kısım ayetler, bu şıkkı nâtik bulunmaktadır. 3-) En üstün, 'müntehâ' derecesi... Bu takva'nın en üstün, en derin ve en ince mertebesidir. Ki; kendi içerisinde pek çok (sayısız) derecelere-mertebelere ayrılır. Bu makamdaki 'takva'; insanın, 'sırr-ı kalbini', mâsivâdan tamamen müstağni kılması, Allah-u Teâla'dan kalbini işgal edecek her şeyden tenez-züh ederek, bütün mevcudiyeti ile Hak Teâla'ya teveccüh ve incizâb etmesi'dir. Ki; "Ey iman edenleri! Allah'dan 'gerçekten ittika' ederek (nasıl korkup sakınmak lâzımsa, öylece sakınarak) korkun! Sakın siz, müslümanlar (olmak) dan başka (bir sıfatla) can vermeyin! (Ancak, müslüman olarak ölün!)!.. Ve, hepiniz toptan (cemaat halinde) Allah'ın ipine (Kur'ana ve İslâm'a..) sarılın! (Fırkalaşarak) Parçalanıp ayrılmayın! Allah'ın üzerinizdeki ni'metini düşünün!..." (Al-i İmran: 102-103) Ayet-i Kerimeleri, 'takvâ'nın bu derecesine işâret etmektedir. Bu derecenin izâhı, ciltlerle kitabı istiâb edecek derecede çok geniş ve uzun olacağından, bu kadarla iktifâ ediyoruz...)

d-) 'tevakkî' olunacak (sakınılacak, kaçınılacak) şeylerle alâkalı mertebeleridir. Ki; 1-) İkâb'dan korunmak için, 'haramları' terk etmek. 2-) Harama girmemek için 'şübheî şeyleri' terk etmek. 3-) Nefsi, 'hâsis' ve 'behimî' duygulardan temizlemek, 'siyânet' etmek; tabiat ve itiyiyâd (alışkanlık) kirlerinden 'tehzib' edilerek 'korunması' için, bir kısım 'mübah' şeyleri de terk etmek. Ki; "Ey iman edenleri! Allah'ın size helâl ettiği o en temiz ve güzel şeyleri (nefsinize) haram kılmayın; haddi (de) aşmayın! Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez!" (Mâide: 87) Ayet-i Kerimesi, 'takva'nın bu mertebe-

Kur'an-ı Kerim'de 250 kûsur defa geçen 'takva' kelimesi (ve müştakları, yani aynı kökten gelen sözcükleri); gerçekten çok geniş ve çok derin anlamları ihtivâ etmektedir. Hele; iman, tefekkür ihlâs, zühd verâ, berr, hidâyet, ahlâk, felâh, istikâmet, adâlet ve amel-i sâlih.. gibi kavramların ve şirk-küfür ve haram'dan.. içtinâb edilmesini âmir bulunan ayetlerin de 'takva'nın kapsamı içerisinde bulunması, konunun (takva'nın) önemini daha da büyütmede, bütün dikkatleri üzerine çekmektedir...

sine işâret etmektedir. Böylece; 'hâsis' olan bir kısım 'mübah' şeylerden 'sakınılması'nın da, 'takva'nın yüksek derecelerinden olduğu anlaşılmiş olmaktadır...

Ey İslâm'ın 'bekçileri' olan Hizbullahî İslâm Gençliği!..

Kur'an-ı Kerim'de 250 kûsur defa geçen 'takva' kelimesi (ve müştakları, yani aynı kökten gelen sözcükleri); gerçekten çok geniş ve çok derin anlamları ihtivâk etmektedir. Hele; iman, tefekkür ihlâs, zühd verâ, berr, hidâyet, ahlâk, felâh, istikâmet, adâlet ve amel-i sâlih.. gibi kavramların ve şirk-küfür ve haram'dan.. içtinâb edilmesini âmir bulunan ayetlerin de 'takva'nın kapsamı içerisinde bulunması, konunun (takva'nın) önemini daha da büyütmede, bütün dikkatleri üzerine çekmektedir...

Kişinin değeri, 'takva'sının çokluğu ile ölçülür. "Şüphesiz ki, Allah suretlerinize ve mallarınıza bakmaz; ancak kalblerinize ve amellerinize bakar!" (Müslim: 10/508); "Şüphesiz ki, bütün Ademoğullarının kalbleri 'tek kalb' gibi Rahman'ın parmaklarından iki parmak arasındadır; onu dilediği yere çevirir. (Bundan sonra Resûlullah (s.a.v.): **Ey kalbleri çeviren Allahım! bizim kalblerimizi senin taatin üzere çevir!**" dedi." (Müslim: 10/633); "...Dikkat ediniz ki, bedende bir et parçası vardır, o sağlam olur-

sa, vücudun hepsi salim olur (sâlah bulur!); o fesâda uğrarsa (çürük-karmaşık olur da bozulursa) bütûn vücud fesâda uğrar (bozulur!). İşte o et parçası, **'kalb'**dir." (Zübdet'ül-Buhari: 30) "...(Resûlullah a.s. efendimiz, üç defa eliyle kalbine işâret ederek): **et-takva hahuna, et-takva hahuna, et-takva hahuna!.. (takva, işte buradadır; takva işte buradadır; takva işte buradadır!.. Yani, 'kalb'dedir!')** buyurdu!" (Müslim: 10/507-508); gibi hadis-i şerifler, 'takva'nın mahallinin **'kalb'** olduğunu, Allah-u Teâla'nın nazargâhı ve tasarrufu altında bulunan **'kalb'**in güzelliğinin 'esâs' olduğunu, ameller ise, ondaki hâletin dışarı yansıması ve tezâhür olduğunu bildirmektedir... Ki; gerçek **'iman'**ın, **'yakîn'**in, **'irfan'**ın **'ihlas'**ın, **'cazibe'**nin, **'ilâhî şevk, aşk ve muhabbet'**in, **'murakabe'**nin, Ruhanî **'seyr-ü süluk'**un, **'ahlak-ı hamide ve amel-i salih'**in ve **'kellimat-ı tayyibe'**nin.. 'mahalli, kabî, zarfı, kaynağı ve çekirdeği'nin de **'kalb'** olduğuna, yazı aralarında işâret etmiş, bunun Kur'an-ı Kerimin ilâhî öğretisi olduğunu ve ilâhî sun'un ve takdirin bu merkezde olduğunu (işâreten) bildirmiştik...

İşte; gerçek Hizbullahî olan müslümanlar, 'takva' ile mücehhez olmalı, böylece en üst düzeyde ilâhî yardıma, nusrete, izzete ve azamete kavuşmalı; bu lâhûtî yenilmez güç ile Allah'ın nizamının 'mücessem' bir timsâli olmakla birlikte, yeryüzünün en ücrâ köşelerine kadar uzanarak **'tevhid'** bayrağını dalgalandırmalı, bunun için **'kıyam, hicret, cihad ve şehadet'** kapılarını açmalıdır... Kendi bünyesini 'takva' gibi en güçlü silâhlarla takviye etmeyen, güçlenmeyen bir insanın, büyük bir güç ve azamet isteyen Allah'ın dininin yeryüzüne hakim kılınması da'vasına, gerçekten katkıda bulunması ve bu yolda gerçekten hizmet edebilmesi mümkün değildir. Tabii ki, kişi; gücü nisbetinde 'takva' ile mücehhez olacaktır, olmaya çalışacaktır. Zirâ; "O halde, **gücünüzün yettiği kadar Allah'dan 'ittika' edin... (takva'lı olun!)**..." (Teğabûn: 16) Ayet-i Kerimesi, bu hususta kat'i ve açık bir hüküm koymuş, konuyu sarahate kavuşturmuştur... Zâten; her hususta "**Allah-u Teâla'nın, insanları kendi güçleri nisbetinde mükellef kıldığı, güçlerinin üzerinde bir tek lile muhatap kılmadığı**" da kat'iyyen bilinmekte-

Takvâ, 'her nevi şirk'den-küfürden, günah'dan ve zulûm'den' kaçınma ve bunların zıddı olan 'Tevhid- iman, amel-i salih'le, hak ve adaletle' bezenip zîynetlenme ve mücehhez olma, böylece ebedî felâketlerden-hüsranlardan 'korunup-sakinma' ve 'kurtulma' anlamlarına gelmekte; böylece imanın zirhı ve esâsı olduğunu, kalb,i selim sahiplerine göstermektedir...

dir.. (Bakınız; Bakara: 233, 286; En'âm: 152; A'raf: 42; Mü'min: 62)...

Evet;..

Ferdî, ailevî ve içtimâî hayatta görülen her nevi 'şirki-küfrü', 'zulmü-tuğyanı', 'haramı-isyanı' ve her nevi fitne, fesâd ve fıskı kaldırmak, kaldırılması için çalışmak; vücud binâsını, aile yuvasını, toplum hayatını ve Allah'ın arzını **'ter-temiz'** yapmak, Allah-u Teâla'nın ilâhî hükümlerinin tümünü (mümkün mer-tebe) sağlamaya çalışmak; bunda da sâdece Allah-u Teâla'nın ilâhî 'rızâsını' gözetmek, böylece Allah-u Teâla'ya her yönden yaklaşmak, 'canlı bir islâm' hüviyetiyle ve 'ihsan' makamında.. Allah'ı görür gibi bir 'ubudiyet', 'kurbiyet' ve 'müşâhede'ye ermek ve Rabb'ül-Alemin'de (ilâhî muhabbetiyle-nuruyla ve câzibesıyla yanıp erimek) 'fâni' olmak.. ancak **'takva'** vasıtasıyla mümkün olur... **'Takva'sız** bunların olamayacağı gibi; bunların dışındaki 'uyutucu-uyuşturucu' ve tağütî tezâhürlere göz yumucu, hele hele 'ışık' yakıcı ve uzlaşıcı tavırların da, 'takva' ile yakından ve uzaktan, zerre kadar aslâ ilgisi ve ilişkisi yoktur! Onlar, ancak şeytanın ve nefsin aldatici 'zîynetleri' ve 'ümniyyeleri'dir...

Yüce Rabbimiz; bizleri ve tüm Hizbullahî müslümanları, kendi istediği ve râzı olduğu gerçek **'takva'** ile mücehhez ve müşerref kılsın!.. Amin, Amin, Amin...

HİZBULLAHİ GENÇLİĞİN CEMAAT ANLAYIŞI

Mehmet Akcan

Bilindiği gibi insanlık tarihi hak ile batılın, tevhid ile şirkin, iman ile küfrün kıyasıya mücadelesi olmuş, bu mücadele Kabil ile Habil arasındaki mücadeleden başlayarak günümüze dek gelmiş ve günümüzde de devam etmektedir.

Hak ile batıl arasındaki bu mücadelede bir program ve metod takip edilmişti. Batılın takip etmiş olduğu metod ki; müslümanları meydan savaşlarında mağlup etmek ve müslümanların dünyaya hakim olmasına, İslamın insanlar tarafından benimsenmesine engel olmaktı. Batıl, bu yönde başarı sağlayamayınca taktik değiştirip bugünkü anlamıyla soğuk savaş dediğimiz bir metod takip etmiş, diyebiliriz ki bu medodunda da başarılı olmuştur. Hiç şüphesiz bu metodun bir cephesi de müslümanların birtakım kavramlarını zihinlerinden silmek, eğer bunu başaramazlarsa o kavramlara başka anlamlar yüklemektir. İşte günümüzdeki tağutî güçler ve onların uşakları, İslam ümmetinin dayanak noktası olan ve ümmetin mutluluğu için çok mühim olan "cemaat" kavramını ve anlamını zihinlerden silmek veya zedelemek için savaşım vermektedirler. Ama o tağutlar ve uşakları hiç unutmazınlar ki Hizbullahi gençlik, onların çehrelerini tanımakta ve onların oyunlarını bozmak için mücadele etmektedirler. Biz de, zihinlerde silinmek istenen veya başka anlamlar yüklenmek istenen cemaat mefhumunu Kur'an ve Hadisler ışığında açıklamaya çalışacağız.

Bütün insanların hâlıkı olan yüce Rabbimiz, Kur'an'ı Mübin'de şöyle buyurmaktadır. "Ey iman edenler! Allah'tan nasıl korkmak lazımsa öylece (hakkıyla) Allah'tan korkun ve sakın siz müslüman olmaktan başka (bir isim ve sıfatla) ölmeyin! Ancak Allah'ın ipine (Kitabullah'a, İslâm'a) sımsıkı sarılın, parçalanıp ayrılmayın (fırka fırka olup bölünmeyin) (Al-i İmran, 102-103)

Rabbimiz bu ayeti kerimede inananlara hitapla, inananların müslümanlardan başka isimle ölünmesini ve ancak müslümanlar olarak ölünmesini

inananlardan istiyor. Yüce Rabbimiz, müslüman olarak nasıl ölünür? sorusuna mahal bırakmadan hemen bu ayetten sonraki ayeti kerimede müslüman olarak ölmenin ancak cemaat halinde Kitabullah'a yapışmakla mümkün olacağını belirtmiştir. Buradaki cemaat mefhumunu açıklayalım.

Üstad Hamdi Yazır buradaki cemaat kelimesini şöyle açıklamıştır. (Tevhidi bir çizgide bulunan) fırkaları toplayıp hepsinin önünde de imam bulunur. Emri bilma'ruf nehî anil münkeri yapacak olan cemaatin bu olduğunu ve imametini teşkilinin farz olduğunu belirtiyor. Kurtuluşa erenlerin ise ancak bunlar olduğu belirtiliyor. (Hak Dini Kur'an Dili: Cilt: 2 shf. 1154-1155) Rasulullah (s.a.v.) şu hadisi şerifte cemaata biraz açıklık getirmiştir. "Yakında milletler yemek yiyenlerin çanağına eğilerek toplandıkları gibi sizin aleyhinize toplanacak, birleşeceklerdir. (Bu üzerimize düşmanların üşüşmeleri, sayımızın azlığından mı olacak?) sualine karşıda bilakis siz o zaman çok olacaksınız; onun için de Allah sizin korkunuzu düşmanların kalbinden çıkaracak, Allah sizin kalbinize vehen atacak. "Vehen" dünyayı sevmek ve ölümden (şehadetten) hoşlanmamaktır. (Ebu Davud, mevahim bab.5) Resulullah (s.a.v.) bu hadisi şerifte cemaatin kuru kalabalıklar olmadığı ve cemaatî bir yapıdan yoksun olan müslümanların günümüzde olduğu gibi dış istilalara, zillete ve esaretlere maruz kalacakları, ehli dünya gibi bir hayat tarzına sahip olacakları belirtilmiştir.

Resulullah (s.a.v.) Peygamberlikle görevlendirilmeden önce Mekke toplumunda Hanif dinine mensup olan insanlar yaşıyordu. Bu insanlar, Mekke müşriklerinin putlarına tapmaz, onlara kesilen kurbanların etlerinden yemez hatta bu gibi fiillere çok sert olarak karşı çıkarlardı. (Fıkhü-Siyre)

Fakat Mekke müşrikleri bu insanlara karşı çıkmaz ve eziyet etmezdi. Fakat Resulullah (s.a.v.) peygamberlikle görevlendirilip insanlara putlara tapmamasını, kurban kesmemesini anlattığı vakit,

Mekke müşrikleri Resulullah'a karşı gelmişlerdi. Çünkü Resulullah, yüce Rabbimizin belirtmiş olduğu cemaati bir yapıya sahipti. Resulullah'ın şahsında imamet teşekkül etmişti. Mekke müşrikleri cemaati bir yapının kendi Darül Medvelerini başlarına yıkacaklarını bildiği için karşı çıkmışlardı.

Hz. Ömer (r.a.) bir sözünde "İslâm'ın cemaatsiz, ümmetin de imamsız olmayacağını belirtmiştir. Yukarıda belirtmiş olduğumuz "cemaat" kavramını

şöyle tarif edebiliriz. Cemaat, belli bir gaye (İslami gaye) uğruna belli bir noktadan (Kur'an ve Sünnetten), belli bir usulle (Resulullah'ın metoduyla), belli bir hedefe doğru, belli bir kişinin önderliğinde ki biz bu öndere imam diyoruz, yürüyen insanlar topluluğudur. Cemaatin anlamı yine namazda çok bariz bir şekilde ortaya konmuştur. Cemaatle namaz kılacağımız vakit bir imam seçer imamın önderliğinde cemaatle namazımızı eda etmiş oluruz. Fakat binlerce insan

olsa ve tek başlarına namazlarını eda etseler bunlar cemaatle namaz kılmış olmaz ve 27 derece daha fazla fazilet elde etmiş olmaz.

Bu cemaatle komuta veren (yani zorla da olsa yaptırma) olmaz ama yürekler aynı çarpar, zihinler aynı şeyi ister, duygular aynıdır ve gönüller aynı şeylerle doludur. Bu cemaate dahil olan fertlerin dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar aynı fikri bir yapıya sahip oldukları görülür. Bu cemaat İlahî metodun teneffüs edildiği, pratik olarak uygulandığı ve hayra davet edenlerin yardımlaştığı ve sorumlulukların paylaşma içinde oldukları en iyi ortamdır. Böyle bir imamlı toplulukta (cemaatte) iyilik, hayır, erdem, adalet kötülük ise; zulüm, tuğyan, tağuti düzenler, sömürü, zalimler, aşağılık ve bunların hepsini kapsayan batıldır.

Orada hayır işlemek şerden daha kolaydır ve üstünlüğün zorlukları şerden daha azdır. İşte bu cemaatte Resulullah'ın şu hadislerinin tecelli ettiği-

ni görürsün. "Bütün mü'minleri; birbirlerine acımda, birbirini sevmeye ve yardım etmeye tek vücut gibi görürsün. Onun bir uzvu hastalanınca diğer organları uyanıklık içinde sızlanarak acısını (kaldırmak için) çağırırlar. (Zubdetul Buhari: 1330 nolu hadis) Muhakkak ki mü'min mü'mine nisbetle durumu birbirine kenetlenmiş bir binanın (tuğlaları) durumu gibidir. (Buhari: 175-1338 nolu hadisler)

Cemaatin önemi ve manası; günümüzdeki hareketlerde ortaya çıkmıştır.

Dünya üzerinde İRAN denilen coğrafyada bulunan müslüman kardeşlerimiz 1960 veya daha evvel bir yapılanmaya girerek hakim olan tağuti düzene cephe almışlardır. Bunun yanında 1979 yılında Rusya'nın Afganistan'ı işgaliyle başlayan şanlı Afgan direnişi sonuçlar ve son olaylar gözler önünde. İranlı müslüman kardeşlerimizin hedefe ulaşmasının tek sebebi diyebiliriz ki: imamlı bir toplum olmasıdır. Ama Afgan hareketi böyle bir şeyden yoksun ve hi-

ziplerin durumu... Bizim temennimiz Afganlı kardeşlerimizin bir an evvel cemaati bir yapılanmaya girmeleridir.

Başta da belirttiğimiz gibi günümüzün tağuti güçleri böyle bir yapının oluşmaması için var güçleriyle uğraşmakta bazı müslümanlara iftiralar atarak böyle bir yapıyı yıkmak istemektedirler. Onlar Mekke müşrikleri gibi biliyorlar ki hizipler ve fertler kendi kurulu düzenlerine zarar veremeyecekler. Bilakis onların düzenlerini alaşağı eden tek şey Muhammedî İslam ve Hizbullahi gençliktir. Çünkü bu cemaatle Allah'ın yardım eli birliktedir.

"Ey Rabbimiz, doğrusu biz bir davetçi işittik, Rabbinize iman edin diye insanları imana davet ediyordu. Dinledik hemen iman ettik. Rabbimiz günahlarımızı bağışla, kusurlarımızı ört, ve ruhlarımızı iyi kimselerle birlikte al, kıyamette bizi rüsvay etme, şüphe yok ki sen va'dından dönmezsin." (Al-İmran 193,194)

Hak ile batıl arasındaki bu mücadelede bir program ve metod takip edilmişti. Batılın takip etmiş olduğu metod ki; müslümanları meydan savaşlarında mağlup etmek ve müslümanların dünyaya hakim olmasına, İslamın insanlar tarafından benimsenmesine engel olmaktı. Batıl, bu yönde başarı sağlayamayınca taktik değiştirip bugünkü anlamıyla soğuk savaş dediğimiz bir metod takip etmiş, diyebiliriz ki bu medodunda da başarılı olmuştur.

"KADIN HAKLARI, ANCAK İSLÂMDA'DIR!.."

Abdullah Kuloğlu

İslâm düşmanlarının, ağızlarında sakız gibi çiğneyip durdukları konulardan biri de, **'kadın hakları'**dir. Bu vesile ile **'kadın haklarını koruma'** adı altında dernekler-cemiyetler kuran, konuyla ilgili sürekli olarak yazılar ve kitaplar yayınlayan rezil çevreler, hakim olan tağutî düzenlerin 'kamu oyunu' ve "alt yapısını" da oluşturmaktadır. Dünya'nın her tarafında aynı 'senaryo'yu sergileyen, böylece insanlığı **'hak?', 'hukuk?', 'hürriyet?', 'adalet?' ve 'eşitlik(?)'** yaygaralarıyla uyutmaya-avutmaya, ondan sonra da 'esâret' zincirlerine vurarak 'köleleştirmeye' çalışan bu hâin ve cânî güçler, bu hâinâne emellerini 'resmî ideoloji ve devlet' hüviyetine getirmiş, bu gücün bütün imkânlarını kullanarak, yoğun biçimde ve çok kapsamlı bir şekilde iffet ve hürriyet sahibi insanlığa karşı yoğun bir saldırıya geçmiş bulunmaktadır...

Dünya'yı 'sömürü' kıskacı arasına almış bulunan müstekbir güçler, kendi **'çıkarları'** doğrultusunda hareket etmeyi, bunun tahakkuku uğruna her türlü yollara başvurmaya, kendileri için kesin bir **'hak'** ve vaz geçilmez bir **'hukuk'** olarak mütâlââ etmekte; kendi çıkarlarını ise, insanların 'ezilmesinde' ve 'köleleştirilmesinde' bilmekte; itirâz edecek olanları da 'öldürüp yok etme' hakkını ve selâhiyetini kendilerinde görmektedir...

'Uluslar arası hukuk', 'Uluslar arası insan hakları', 'Kadın hakları' ve 'Kadın özgürlükleri', 'Demokratik hak ve hürriyetler' gibi.. tüm yaldızlı ifadeler, kurumlar ve kuruluşlar, sâdece dünya emperyalizminin çıkarlarını koruma ve buna ters düşecek tüm tezâhürleri 'yok etme' misyonunu yerine getirmek amacıyla, müstekbirler tarafından gündeme getirilerek devreye sokulmuştur...

Halbuki; hakkın her türüsü, **'mutlak hak'** nizam olan İslâm'da ve İslâmın içerisinde aranması gerekir. Bâtıl düzenlerin ve sapık ideolojilerin **'hak'**dan, **'hukuk'**dan ve **'hürriyet'**den bahsetmesi, büyük bir yalandan ve sahtekârlıktan başka bir şey değildir. Milyârlık, hatta trilyonluk 'karunların' hakim olup söz sahibi olduğu; mustaz'af halkların kanlarıyla beslenerek zenginleştiği ve bunun yanında **'açlıktan'** ölenlerin, kemikleri çıkanların ve bu yüzden ırz, nâmus ve şereflerini satanların **'birlikte'** ve beraberce yaşadıkları hâbis düzenlerde, hangi hak? hangi hukuk? hangi eşitlik? ve hangi hürriyet'den söz edilebilir? Nâmusların pazarlandığı- resmen vergiye bağlandığı ve 'fuhuş sektörü' (?) denen yüz karası **'insanlık suçu'** ile öğünen, bu haysiyetsizliğin yaygınlaştırılması için çok yönlü programlar uygulayan, yasalar düzenleyen ve bunun savunuculuğunu üstlenen, bu tür habâsetleri 'uygarlık! ilerlilik! ve özgürlük!' diye nitelendiren alçak zihniyetin **'insan hakları', 'kadın hakları'** yaygaralarının **'ne anlama?'** geldiğini, aklı -azıcık da olsa- başında olan bir insanın anlamaması mümkün müdür?...

İşte; gayr-i islâmî çevrelerin ve insanlık düşmanı 'aşutte' rezillerin **'kadın hakları'**ndan ne anladıkları ve neyi kasd ettikleri, böylece anlaşılmıştır, sanırım!...

Evet;... dünyayı **'kan denizine'** çeviren, mustaz'af insanların kanını ve irinini emerek semizleşen ve **'süper güç'** durumuna gelen cânîler, bu cinâyetlerini ve sömürülerini **'hak-hukuk-uygarlık ve hürriyet'** diye tesmiye etmekte, bu yol ile **'ilerleme ve kalkınma'** olacağını, dünyada düzen ve disiplinin (?) ancak bu şekilde sağlanabileceğini, bu görevin ve yetkinin de kendilerine âit olduğunu söy-

lemektedir, böylece 'hak', 'hukuk ve hürriyet' gibi.. yaldızlı parlak kelimelerinin, kendi anlayışlarında ve hayat felsefelerinde ne anlamlara geldiklerini bil-fiil 'tefsir' ederek göstermektedir...

İslâm düşmanı şeytanî güçlerin 'kadın hakları' yaygaraları da aynı mâhiyette rezil ve cânice bir maksat taşımaktadır. Zirâ; İslâm'a karşı savaş açmış bu haşereler, tüm insanlığa olduğu gibi, kadınlara da İslâm dışı yollarla ve metodlarla yaklaşmakta, onlara İslâm dışı kurtuluş (?) reçeteleri vermektedir. Ki, bu beşerî-hâbis reçeteler, insanlık hayatını zir-û zeber etmiş, zehirleyici-öldürücü bir cehennem çözümlüdür. Halbuki, başta zayıf ve nâzenin kadınlar olarak, bütün insanlığın mutlak kurtuluşu ve gerçek saadeti sâdece İslâm'dadır. Zirâ İslâm, insanların ve tüm kâinatın yegâne yaratıcısı ve maliki olan Allah-u Teâla'nın yegâne dini'dir; insanlar ise, bu İlâhî din (fitrât-yaratılış) üzerine yaratılmıştır. Mutlak Adil ve Hak olan Allahın yegâne dini olan İslâm, elbette her nevi 'hak, hukuk, adalet, medeniyet ve hürriyet'i' tazammun etmektedir. Onun İlâhî dâiresi dışında, her hangi bir hakkın, hukukun ve hürriyetin bulunması aslâ mümkün değildir...

Örneğin; İslâm, kadınların sâdece Allah'a ve Allah'ın bildirdiklerine itaat etmesini, bunun dışında kalanlara tabi' olmamasını istemektedir. Şeytanî güçler ise; kadınları Allah'a ve Allah'ın bildirdiklerine itaatten ayırmakta, kendi hâbis emellerine, isteklerine, dilediklerine 'uymayı' önermekte; buna da 'uygarlık(?) ve özgürlük(?)' demektedir, kadınların bu tuzaklara kapılmalarına da 'kadın hakları ve hukuku(?)' diye isim takmaktadır...

Bunun için de;

a-) Kadınların açılıp-saçılması ve şehvet pazarlarının mezbeleliği hâline gelmesi.. b-) Yavaş yavaş 'fuhuş sektörü'nün temel unsuru ve rezil sermayesi durumuna getirilmesi.. c-) Ana, baba, kardeş gibi.. 'velâyet' hakkını hâiz yakınlarının 'korumasından-murakabesinden' koparılması.. ve 'başıboş-serkeş' bir pozisyona sokulması. d-) Toplumun 'bekasını' sağlayan bir 'ana'; toplum bireylerini (çocukları) terbiye eden bir 'müebbil' ve 'öğretmen' olmaktan çıkarıp, alçak duyguların ve hayvanî isteklerin 'aleti'

Şeytanî güçlerin bu yaklaşımları, kadınların tamamen dejenere edilmesini, fitrat (İslâm ve insanlık) çizgisinden çıkarılmasını, mezbelelik hâline getirilmesini, 'köleleştirilmesini' ve 'sömürülmesini' hedef almakta; bu da 'hak, hukuk, eşitlik ve hürriyet' sloganlarının arkasına gizlenilerek yapılmaktadır...

ve 'eğlencesi' olacak bir oyuncak durumuna getirilip soytarılaştırılması.. e-) Alle'nin en 'güvenilir' ve 'saygın' bir 'ekseni' ve 'organizatörü' olmaktan çıkarıp, 'güvensiz', 'ihânet ekseyi', 'iffetsiz' ve 'şahsiyetsiz' bir durumda bulunması.. her an 'ta'kib edilmesi' gerekli bir rezâlet timsâli hâline gelmesi-getirilmesi.. f-) 'Ortak libası' 'dert ortağı', 'hayat arkadaşı' ve yardımcısı olan 'tek' kişinin (zevce'nin) 'himâyesi'nden ve mutlu 'yuvası'ndan çıkarıp, 'sahipsiz-hâmisiz' ve 'barınaksız' bırakılması.. ve umumun 'ayağının altında' sürünen bir çöplük vaziyetine sokulması.. g-) 'Doğum', 'çocuk bakımı ve eğitimi', 'ev işleri ve hizmetleri' gibi.. bir sürü ve yoğun maddi yükümlülükleri-meşguliyetleri ile zayıf bünyesi yıpranan, diğer İslâmî, içtimâî ve insanî sorumluluklarıyla işi ve mes'uliyet sahası daha da büyüüp genişleyen ve ağır yük altında bulunan müslüman kadınların, bu kadar ağır yüklerine 'maişet' ve 'geçim' yükümlülüğü, haricde (me'mur-işçi vs.. olarak) çalışması-çalıştırılması zorunluluğu altında bırakılması.. ve kadınların 'yuvalarından', 'yavrularından', 'kocalarından' koparılarak 'ortalık malı' pâyesine lâayık görülmesi.. gibi bir sürü şeytanî oyunlar-tuzaklar ve hâinâne cinâyetler, "kadın hakları", "kadın özgürlüğü", 'uygarlık, çağdaşlık ve ilerlilik' (?) diye lâne edilmekte,

biçâre kadınlar tâifesi, böylece 'ilk' ve 'en büyük hedef' olarak seçilmiş olmaktadır...

Şeytanî güçlerin bu yaklaşımları, kadınların tamamen dejenere edilmesini, fıtrat (islâm ve insanlık) çizgisinden çıkarılmasını, mezbelelik hâline getirilmesini, 'köleleştirilmesini' ve 'sömürülmesini' hedef almakta; bu da '**hak, hukuk, eşitlik ve hürriyet**' sloganlarının arkasına gizlenilerek yapılmaktadır...

İslâmî hak ve hürriyeti kendisi için 'esâs' almış bulunan bacılarımız, yakinen bilirler ki; açılıp-saçılmak 'hak' değil'dir, tam aksine 'örtünme hakkının' yırtılması, hileyle-desiseyle bu kudsî hakkın gasb edilmesidir. Alçak şahısların ve sekso-manyakların 'rezil aleti' olmak, hâbis nazarların eğlençesi-mas-karası olmak, 'hak ve hürriyetin' tamamen yitirilmesidir. Yakın akrabaların 'himâyesinden' ve 'denetiminden' çıkarılmak; '**hak ve hürriyet**' değildir, tam aksine haksızlığa-sahipsizliğe ve kimsesizliğe itilmek, her yönden ezilmek ve sömürülmek için '**yalnız ve desteksiz**' bırakılmaktır...

Kadınların yavrularından-yuvalarından koparılması, değil '**hak-hukuk**'; çok büyük ve çok müthiş bir '**vahşet**' ve '**cinayet**'tir. Çocukların, 'ana' şefka-

tinden, bakımından, terbiyesinden mahrum bırakılması, bunun da '**kadın hakları**' diye lânse edilmesi, canavarlığın en şenil ve en aşağısıdır. Aile 'içi' çok ağır yükü olan kadınlara, 'harici' yeni işler-yükler yüklemek, mevcut ağır yükünü daha da ağırlaştırmak, hangi '**hak-hukuk ve hürriyet**' anlayışlarıyla izâh olunabilir? '100 Kg'lık bir yük taşıyan insana, '100 kg'lık '**ek**' bir yük yüklemek, 'ezilen' o kişiyi, böylece daha da 'ezmek' ve yükünü çoğaltmak, hangi mantıkla ve hangi insanî-vicdânî anlayışla '**hak, hukuk, eşitlik ve hürriyet**' diye nitelendirilebilir?... Buna,zerre kadar akli ve insanî duygusu olanlar inanabilir mi? Kadın gibi 'zaif ve nahif' bir varlığın, aile içi yükümlülüklerine, aile dışı yükümlülükler de yüklemek, hangi insanlıkla, hangi hak ve hukukla, hangi eşitlik ve hürriyet kaidesiyle bağdaşır? Bu tür bir anlayışın adına ne dense densin, canavarlık ve yamyamlıktan başka bir şeyle ifade edilebilmesi aslâ mümkün değildir...

İnsanî tüm değerlerini ve vasıflarını tamamen kaybeden beşerî düzenler kadınları, kendi sahalarından ve branşlarından çekip almış, şehvet pazarlarının aleti durumuna getirmiş, hiç değilse, 'kadınlıktan' çıkarmış ve 'erkekleştirmişti'... Erkeklerin ağır yükü ile ezilen kadınların 'fıtrî-tabii' iş sahalarında (çocuk bakımı-eğitimi, çamaşır ve ev temizliği, mutfak hizmetlerinde) görülen boşluk ise, erkeklerle doldurtulmaya çalışılmış, bu 'uygarlık(?)' ve 'özgürlük(?)' çarkına kendini kaptıran erkekler de 'kadınlaştırılmıştır'.. Ruhî ve ma'nevî plân'da '**cinsiyet**' değiştiren; huy, ahlâk, karakter değişikliğine uğrayan, fakat fizikî ve maddî yönden aslı-tabii ve fıtrî cinsiyetini sürdüren, böylece, 'kadınlık-erkeklik' arasında kalan yeni bir tip ve cinsiyet 'ucûbesi' durumuna gelen insanlık, içerisinden çıkılmaz bir '**bu-nalım**' içerisine sürüklenmiş, '**huzur**' ve '**saadet**' adına ne varsa, her şeyini kaybetmiştir...

Kadınların '**yarı erkek**'; erkeklerin de '**yarı kadın**' olarak yaşadığı bir toplumun, nasıl 'dejenere' olmuş,insanlıktan nasıl kopmuş ve 'vahşet' timsâli hâline gelmiş olduğunu, varın siz kıyas edin!.. Ve; ona göre de '**insan haklarından**', '**kadın haklarından ve hürriyetinden**' dem vuran insanlık düşmanı mihrâklerin ne denli câniler olduğunu anlayın!..

Buna, ana kucağından ve şelkatinden mahrum bir şekilde yetişen çocukların 'aile yuvasına' itibak edememesi ve arasında (ma'nevî buhrandan dolayı) krizlerin-kavgaların başgöstermesi ve tek kurtuluş çâresinin 'sefahat' alemlerinde aranması ve 'karı-koca'nın 'ayyaşlık' yarışına girilmesi;.. 'boy-nuzlu' tiplerin oluşması;.. bunların da çoğu kez 'boşanmalarla' veyahut 'cinâyetlerle' noktalanması.. gibi fâciâlar da ilâve edilecek olursa, mes'elenin ne kadar vâhim ve müthiş olduğu daha iyi anlaşılır...

İşte; ey müslüman analar ve bacılar!..

Allah'ın dinine ve insanlığa karşı savaş açmış bulunan beşerî düzenlerin ve onların savunucuları olan şeytanî güçlerin, "insan hakları", "kadın hakları"(?) "hürriyet, eşitlik ve uygarlık"(?) dedikleri şeyler -kısaca- bunlardır! Allah-u Teâla'nın 'ter-temiz' yarattığı ve kâinat içerisinde 'mümtaz' kıldığı insanları, bâhusus kadınları, 'esâret' zincirlerine vurarak 'köleleştirmek' isteyen, bu hâinâne cinâyetlerini de 'hak, hukuk ve hürriyet' terâneleriyle yutturmaya çalışan bu insanlık cellâdı mel'unlara karşı topyekûn savaş açmanın zamanı gelmiş, hatta geçmiştir... Ülkenin resmî ve özel tüm imkânlarını ellerine geçirerek İslâm'a ve insanlığa karşı zincirleme cinâyetler işleyen, ellerindeki geniş propaganda vasıtalarıyla, insan toplumunu zehirleyerek etki alanlarına alan, yeni ve 'koşmuş bir insan tipi' oluşturmaya çalışan bu cinâyet şebekelerine karşı, ne zamana kadar suskun kalacak ve meydanları onlara bırakacaksınız?...

İslâm'ın ve insanlığın müdafii ve bekçisi olan Hizbullahî bacılar, üzerlerine düşen ilâhî ve tarihî görevi ifâ edecek, tağuti-canî güçlerin zâlim ve sömürü kısılcacı altında kıvranan kadınlar câmiâsına yardım elini uzatacak, gerçek hakkı ve hürriyeti temsil eden İslâm'ın ilâhî himâyesine kavuşturmak suretiyle kurtulmalarına çalışacaktır, inşaallah...

Mukaddes İslâm dini ki, insanlığın hak ve hürri-

yetlerinin mutlak garantisidir; Allah'dan başka, insanlar üzerinde 'hükümrân' olan hiç bir şahıs, güç ve zümre tanımamaktadır. Kadınlar ise, İslâmı nezdinde 'temel' bir varlıktır. 'Ana' olma özelliği ve saygınlığı olan kadın, İslâm'a göre 'ailenin maişetini' te'min etme ve 'hizmetçilik' görevini yapma, yük üzerine yük taşıma.. mes'uliyetini taşımayan, çocukların 'eğitimi-öğretimi' üstlenmiş yüksek ve etkili bir 'terbiyecî' ve aileyi birleştiren-uzlaştıran ve kaynaştıran bir 'eksen' hüviyetini hâiz bulunan şeref ve haysiyet timsâli bir varlıktır. Değil, erkek işlerini de omuzlaması, gerektiği zaman kendisine yardım edilmesi gerekli 'zaif' bir insan olan kadın, İslâm tarafından bir kısım dinî yükümlülüklerden (Olağan durumlarda Cihad, cum'a-bayram namazı, idarî-kazaî mes'uliyet.. ve sâireden) muâf tutmuş, 'eğe kemiğinden yaratılmış' nâzenin bir varlık olduğunu göz önünde bulundurmuş, ona göre ve gücü nisbetinde kendisine görevler ve yükümlülükler tevdi etmiştir...

İslâmî devletin 'aile' biriminin oluşturulmasında en büyük misyonu yüklenmiş bulunan müslüman bir kadın, İslâm'ın tüm toplum hayatına ve yeryüzü-

nün tamamına hakim kılınmasında da çok önemli roller üstlenecek bir hüviyet arz etmektedir. Şeytanî güçler, işte bundan dolayıdır ki, müslüman kadınları hedef almış olmakta, fitrat (İslâm) çizgisinden koparmak için bin-bir türlü entrikalara, hileli yollara ve sahtekârlıklara başvurmaktadır... 'Kadın hakları ve hürriyetleri' yutturmacası da, bunlardan

sâdece bir örnektir...

Allah-u Teâla'nın yardımı ve Hizbullahî bacılarımızın çabaları sâyesinde, şeytanî güçlerin bu tür tüm tuzakları akamete uğrayacak, Hizbullah ordusunun cihan-şümül cihadî hareketinde, 'bacılar' gurubu da, kendilerine düşen kutsal görevi, fazlasıyla yerine getirecek, şeytanî güçlerin 'ilgili' tüm komplolarını fiyaskoyla sona erdirecektir!.. İnşaallah...

**İnsanî tüm değerlerini ve vasıflarını
tamamen kaybeden beşerî
düzenler kadınları, kendi
sahalarından ve branşlarından
çekip almış, şehvet pazarlarının
aleti durumuna getirmiş, hiç
değilse, 'kadınlıktan' çıkarmış
ve 'erkekletmiştir!...**

"EN BÜYÜK ÖNDERİMİZ; HAZRET-İ RESÛLÜLLAH'DIR!.."

Hasan-Zâde

Aziz ve kıymetli çocuklar!...

Geçen dersimizde, "MUHAMMED'ÜR RESÛ-
LÛLLAH" ı kısaca anlatmış; Hazret-i Muhammed
Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Efendimizin,
Allah-ü Teâla'nın (C.C.) Yüce ve Son Resûlü oldu-
ğunu görmüş; gerçek imanın ve tevhidin de O Yüce
Resûle (SAV), Allah'dan (C.C.) alıp bizlere öğrettik-
lerine- anlattıklarına inanmakla ve Onu 'REHBER'
edinmekle mümkün olabileceğine dikkat çekmiş-
tik... Bu dersimizde de, geçen dersin mütemmimi
(tamamlayıcısı) mâhiyetinde olan, Resûlüllah
(SAV) Efendimizin, mutlak ve büyük 'REHBERİYE-
TİNİ' (önderliğini) konu edinecek, O yüce Resûle
(AS) uyabilmenin yollarını -kısaca- araştırmaya ça-
lışacağız, inşaallah...

Ey iman nuruyla nurlanmış ve onun aşkıyla yan-
ma aşamasına gelmiş kahraman çocuklar!

Sizler de bilirsiniz, hatta gözlemlerinizi şahid
olmuşsunuzdur ki; her inanç ehlinin, her din ve ide-
oloji mensuplarının 'ÖNCÜLERİ', 'ÖNDERLERİ'
vardır. Liderless, öndersiz hiç bir inanç ve hayat sis-
temi düşünmek aslâ mümkün değildir. Tarihin her
döneminde olduğu gibi, günümüzde de bu reâliteyi
bizzât - ve her zaman - müşâhede edebilirsiniz...
Bu vâkıâ, HAK cephe için de, BATIL cephe için de
söz konusudur. 'HAK' tek ve yalnız bir tane oldu-
ğundan, bundaki 'ÖNDERLİK' de 'TEK' dir; onlar da
'PEYGAMBER' denen yüce şahsiyetlerdir. Her ne
kadar, zamanların değişikliği ile, ayrı ayrı 'ÖNDER-
LER' çıkmışsa da, bu ayrılık izâfidir, yani zamanla
alâkalıdır; fikre, itikada, asl'a ve esâsa taalluk et-
memektedir. Peygamber olmayan 'REHBERLERİN'
misyonları, yani önderlik görevleri 'TABİ BULUN-
DUKLARI' ve ümmeti oldukları 'PEYGAMBERLE-
RE' ve onların 'REHBERLİĞİNE' bağlılıktan, yani
onlara 'VARİS' olmaktan kaynaklanmaktadır... Bun-
dan dolayı, zaman faktörü cihetiyle bizlerin mutlak
'REHBERİ' Ahirzaman Peygamberi ve 'SON NEBİ'
olan Hazret-i Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi

ve Sellem'dir. Ondan (AS) sonra gelen müslüman
önderlerin liderlerin 'REHBERİYETİ' izâfidir; Yüce
Resûle 'VARİS' olma cihetiyledir, yani 'REHBER'
oluşları, Resûlüllah'ın 'MUTLAK REHBERİYETİ' ile-
dir; O'na (s.a.v.) 'tebaiyyetle kâimdir, müstakil, bir
hüviyette değildir...

Bâtıl ise, birden fazla ve çok sayıda olduğundan
dolayı, her bâtil (İslâm dışı) ideolojinin ve sistemin
ayrı ayrı "ÖNDERLERİ" ve liderleri vardır. 'TAĞÛT'
adı verilen bu önderlere, o bâtil ideolojileri ve gay-i
İslâmî yolları benimseyenler, yani o tağutları kendi-
leri için put edinenler itaat ederler, yani onların 'İZ-
LERİNDE' ve yollarında giderler. Bunu da, alenen
ifâde etmekten, "ÖNDERİMİZ, LİDERİMİZ" demek-
ten ve 'İZİNDEYİZ' diyerek o tağutlara kulluklarını
belirtmekten aslâ çekinmezler, tam aksine büyük
bir şeref (?) gurur (?) ve iftihar duyarlar, hatta bü-
yük bir huşu (?) hazz (?) ve zevk (?) alırlar; o necis
tağutları, kendileri için kurtuluş ve saadet kaynağı
olarak mütalaa ederler.... Ki, bunu; bir vâkıâ olarak
tarihin her döneminde ve günümüz dünyasının her
köşesinde de gözlemek mümkündür...

Örneğin; Marks, Lenin, Mao gibi tağutlar, geç-
mişte revâçta olan komünist fanatikler tarafından
'BÜYÜK ÖNDERLER' ve 'LİDERLER' diye kabul
edilir, 'İZİNDE' olduklarını belirtmekle yetinilmez,
bâtıl ve rezil ideolojileri için can alınır, can verilir ve
kan akıtılırdı. Ki, bugün bile bir çok yerlerde bunla-
rın izlerine hâlâ rastlayabilirsiniz. Bunu, dünün ve
bugünün tüm tağutlarına kıyas edip tatbik edebilir-
siniz...

Demek; insan hayatına yön veren, yön verme
iddiâsında bulunan her ideolojinin ve sistemin
'İZİNDE' yürünülen 'ÖNDERLERİ' dünün ve bugü-
nün dünyasında bir vâkıâ olarak mevcuttur. Bu
vâkıâyâ, bu kadarcık atıfta bulunmakla yetinip, asıl
konumuza, yani Resûlüllah Sallallahu Aleyhi Ve
Sellem Efendimizin, 'MUTLAK ÖNDERİMİZ' olduğu
hususuna dönelim...

Evet;

Çok kıymetli ve sevgili çocuklar!...

Allah'a iman eden ve imanının gereğini yerine getiren gerçek müslümanların ulu önderi, yüce rehberi ve büyük lideri, Allah'ın (C.C.) şanlı Resûlü Hazret-i Muhammed Mustafa (SAV) Efendimizdir. Ondan sonra ise, O Yüce Resûlün (SAV) mübarek

izinde yürüyen, O'nun (AS) nurlu yolunu ve İlâhî nizâmı dünyaya hakim kılmak için çalışan, alim, fazıl ve müttaki büyük şahsiyetler dahi, az önce de değindiğimiz gibi; bu kudsî görevi (İslâmî önderliği) 'VERASETEN' yürütmekte ve O Yüce Resûl (AS) adına icra-i faaliyet etmekte, bununla yine Yüce Resûlün 'MUTLAK ÖNDERLİĞİNİ' göstermektedir... Allah'ın dininin dışında bulunan ve Yüce Resûle (AS) tabi olmayan kişiler, ne kadar şöhret sahibi olsalar da, müslümanlar için aslâ önder olamazlar; bu tipler mutlak kâfir olduklarından dolayı,

ancak kendileri gibi kâfirlerin-sapıkların önderleri olabilirler. Ki bu tip tağutlar, kendilerine tabi olanlarla beraber cehennemın en acıklı azabına çarptırılacak ve esfel's-safilini boylayacaklardır.

Gerçek mü'minlerin ve insanlığı bozulmamış olanların, yani müslümanların 'ÖNDERİ' olan Resûlüllah (SAV) Efendimiz; aslâ kendi hevâ ve hevesinden konuşmaz ve -haşa- keyfine göre hareket etmez, her hususta Allah-u Teâla'dan gelen vahye tabi olurdu. Allah-u Teâla'nın terbiyesi, eğitimi ve öğretimi ile yetişen Resûlüllah (AS) Efendimiz, Cennab-ı Hak'dan gelen İlâhî vahyin gereklerine önce bizzat kendisi uyar, o İlâhî mesâjı ruhuna, kalbine, aklına ve tüm duygularına-hücrelerine nakş eder, ondan sonra o İlâhî nûrlara muhtaç insanlığa onları sunar, ona göre bir düşünce, ahlâk ve hareket ta'kip edilmesini talep ederdi... O Yüce Resûlün sirteti ve hayatı, kendisinin amel etmediği bir hükmü, başkasına tavsiye ettiğine aslâ şahid olmamıştır...

Yüce Önderimiz Resûl-ü Ekrem (SAV)'in 'ÖRNEK' oluşunun iki cephesi vardır: Biri, dahilî. Diğeri ise, haricî'dir. Yani, İlâhî vahiy mektebi ile Yüce Resûl (AS) önce iç'e dönük, yani akıl, ruh, kalb ve sair manevî lâtifelerin derinliklerine yönelmekte, bütün bu ulvî alemlerini İlâhî vahyin nûru ile yoğurmakta, bütün hissiyatını, hücrelerini ve zerrecelerini

bu lâhutî boya ile boyamakta; canlı, müşâhhâs ve mücessem bir 'İSLAM' hüviyetini ibraz etmekte, ondan sonra dış'a dönük, yani sâir insanlara yönelik İlâhî tebliğâtını yerine getirmektedir... İmanı, ma'rifeti, yakîni, takvâsı, ahlâkı ve amel-i sâlihi... cihetiyle ve her yönden insanların en üstünü olan, Allah'a olan mehâbeti ve haşyeti dolayısıyla gece teheccüd namazlarında ayağı şişecek ve mübarek göz yaşları seccâdeyi sulayıp ıslatacak kadar bir ubudiyet içerisinde bulunan Resûlüllah Sallallahu Aleyhi Ve Sellem Efendimizin bu derûni, enfûsî, ruhî, kalbî,

ma'nevî, yakîni ve irfanî.. cephesinin izâhı ciltlerle kitaplara bile sığmayacak derecede muhteşem bir yüceliğe, genişliğe ve büyüklüğe sahiptir... İslâm büyüklerinin kaleme aldıkları, 'SİYER, İMAN, İRFAN, ZÜHD, VERA, TAKVA, AHLAK VE AMEL-I SALİH...' ile ilgili binlerce ciltlik kitaplar, Yüce Resûlün (AS) bu lâhutî cephesinin -kısa- bir izâhından ibârettir... Bunların bir özetini çıkararak mütâlââ eder ve ona göre de kendimize çekî-düzen verirsek, Yüce Resûlün bu cephesine, takatımız nisbetinde intibak etmiş, bu yönden kendimiz için 'ÖRNEK' ittihâz edinmiş oluruz...

Çok sevgili ve mübarek çocuklar!...

Büyük önderimiz, Hazret-i Muhammed (SAV) Efendimiz dış'a dönük İlâhî tebliğini yaparken, gâyet yumuşak ve mütevâzî bir uslûb kullanmış; Kur'an-ı Kerim'in harika belağatıyla birlikte, sârih, net ve tüm halkın anlayabileceği bir ifâde tarzını esâs almıştır. Çünkü; yüce İslâm dini; 'elit' tabaka

denen aydınlara-okumuşlara hâs- âit bir din olmayıp, (fakiriyle-bedevisiyle ve avamiyle) tüm insanlara şamil 'umumi' ilâhî bir din'dir. Bundan dolayı, aslâ tafsilât yapılmamış, kelâmî-felsefî ve lügavî izâhlara, şerhlere kalkışılmamış; kelime ve kavramların 'dar' anlamında takılıp kalınmamış, tüm halk tabakalarının anlayacağı şekilde az-öz ve kısâ (açık) bir tebliğ yolu izlenmiştir...

Kıyamete kadar gelecek tüm insanlık için mutlak rehber ve örnek olan Resûlüllah (SAV) Efendimiz, toplumun zengin, ağa ve müstekbir sınıfı ile değil; fakir, köle, zayıf, kimsesiz, aç-susuz, çıplak ve yalın ayaklılarıyla düşüp kalkmış, bu alt tabakayı (en başta) esâsda muhatab almış, eshabının kahir ekseriyeti bu mustaz'af sınıftan oluşmuştur... Bir-kaç zengin sahabenin varlığı ile de İslâmî hareket güç kazanmış,

onlar bütün mallarını İslâm için seferber edince, mal ve servet, İslâmî hareket için yardımcı bir unsur ve vesile durumuna gelmiştir. Bu da, bizlere, zenginliğin sâdece İslâma ve İslâmî harekete hizmet için gerekli olduğunu; İslâm'ın hizmetine sunulmayan zenginliğin, şeytanın ve nefsin öldürücü tuzaklarından olduğunu göstermektedir...

Allah-u Teâla'nın (C.C.) Yüce dininin kurtarıcı prensiplerini ve ebedî nurlarını insanlığa ulaştırmaya çalışan Allah'ın Yüce Resûlü (AS) kendi nefsinde sonra, ailesini ve en yakınlarını bu ilâhî daireye da'vet etmiş, daha sonra peyder-pey dâireyi genişleterek aşiretinden tüm Mekke'ye ve Arabistan'a, giderek de tüm beşeriyete tebliğatını ulaştırmıştır... Bu ilâhî da'vetini yaparken, toplumda hâkim olan putların-tağutların ve beşerî hükümlerin eğemenliğini ve etkisini toplum üzerinde yıkıp kaldırmaya çalışırken, akla-hayâle gelmeyecek derecede zulme, ezâyaya, baskıya ve işkenceye, hatta cinâyetselere-sui kasdlere ma'ruz kalan Allah'ın Re-

sûlü (AS), ilâhî da'vasından asla yılmamış, zerre kadar ta'viz vermemiş ve tek adım dahi geriye atmamıştır. Öldürme ve yok etme tehditlerine karşı; "sağ elime güneşi, sol elime de ayı koysanız, yine de bu ilâhî da'vadan zerre kadar vazgeçmem!" diyerek, İslâm yolunda her nevi ölüme hazır olduğunu haykırmıştır...

Çok müessir va'z-u nasihatların, irşâdların, ilim ve irfan derslerinin yapıldığı o mübarek MESCİD-İ NEBEVİ, aynı zamanda müslüman toplumun HER NEVİ dertlerinin halledildiği 'MERKEZ', İslâmî hareketin sevk-ü idaresinin yapıldığı-plânlandığı bir askerî 'KARARGÂH' hâline gelmiştir...

Mekke'nin ileri gelen müstekbir güçleri; bir ara Allah'ın Resûlünü (AS) "FAKİR, YETİM, KİMSESİZ" olmakla ithâm etmiş, bir ara, -haşa- "ŞAIR, MECNUN, SAHİR..." diye karalamaya çalışmış, bir ara ise; -haşa- "BÖLÜCÜ, FITNECI, YIKICI, DAĞITICI, HALKI BİRBİRBİRİNE DÜŞÜRÜCÜ, İSYANCI VE ANARŞİST!" demek şuretiyle, câhil insanların gözünden düşürmeye çalışacak kadar alçalmış, bunlar da etkili olmayınca; "YA MUHAMMED! EĞER SENİN NİYETİN MAL-MÜLK VE SERVETSE VE BU GAYE-İLE BU YENİ DİNİ YAYMAYA ÇALIŞIYOR-

SAN, GEL BU DİNİ YAYMAKTAN, PUTLARIMIZA DİL UZATMAKTAN VAZ GEÇ DE, BİZLER SANA ÖYLE MAL-MÜLK VE ŞERVET VERELİM Kİ; İÇİMİZDEN EN ZENGİNİ, EN KOMPRADORU VE EN MÜREFFEHI SEN OLASIN! YOK EĞER, NİYETİN KADIN-KIZ İSE (haşa), SANA BEĞENECEĞİN KIZLARIMIZI VERELİM! BUNLARI DA AZ GÖRÜRSEN VE GÖZÜN MEKKENİN 'EMİRİ' VE HÜKÜMDARI OLMAKTA İSE; BİZLER ONA DA RAZI OLURUZ, SEN BU YENİ DİNİ YAYMAKTAN VAZGEÇİP DE PUTLARIMIZA DOKUNMAZSAN, SENİ DERHAL BAŞIMIZA HÜKÜMDAR YAPARIZ VE HEPİMİZ SENİN EMRİNE TABİ OLURUZ! YETER Kİ, BU DA'VADAN VAZ GEÇ DE, BİZİM ATALARIMIZDAN GELEN BU PUT DÜZENİMİZE KARIŞMA; HALKIMIZI BÖLÜP-PARÇALAMA VE ARAMIZDA AYRILIK-İHTİLAF SOKMA!" şeklinde bâsît-şeytanî ve nefsanî teklifler sunmuşlar, şirk ve küfürle kokuşmuş olan o mülevves ve hâbis akılları sıra, Yüce Resûlü (SAV) ilâhî ve mukaddes yolundan-

da'vasından alıkoyacaklarını sanmışlardır...

Allah'ın Yüce Resülü (AS), bu rezil insanların rezilce teklifleri üzerine onlara acıyarak bakıyor; "BEN SİZLERİ, EBEDİ AZAB'DAN VE CEHENNEM'DEN KORUMAYA VE KURTARMAYA ÇALIŞIYORUM!. SİZİ, KENDİ YAPTIĞINIZ ACIZ PUTLARA VE HEYKELLERE TAPMAKTAN, ONLARA KULLUKTAN KURTARIP SİZİ VE BİZİ VE TÜM KAINATI YOKTAN VAR EDEN, VARLIĞINIZI DEVAM ETTİREN VE HADSİZ İHTİYAÇLARINIZI KARŞILAYAN, BUNUNLA BİRLİKTE EBEDİ CENNETLER-CEHENNELER HAZIRLAYAN RABB'ÜL-ALEMİN OLAN ALLAH-U TEALA'YA TAPMAYA VE SADECE O'NA KUL OLMAYA ÇAĞIRIYORUM!.." diyor, böylece asıl gâyesinin ve hedefinin ne olduğunu sarahaten izâh edip anlatıyordu...

İşte;

Ey, Geleceğin İslâm Mücâhidi olan çocuklar!

Bizler de, Allah'ın Resülünü (AS) örnek almalı, O'nun (AS) nurlu yolunu ve usülünü izlemeliyiz. Bu; bizler için imanî, islâmî ve insânî en büyük ve en kudsî vecibedir. Zâten, Resülüllah'ı (SAV) 'ÖNDER' ve 'ÖRNEK' kabul etmek, ancak O'na (AS) her yönden uymakla ve nurlu izinde yürümekle belli olur. O halde; o Yüce Resülün (AS) yapısı, fikri, ahlâkı, tavrı, usûlü ve hareketi bizim için yeğâne 'ÖLÇÜ' ve mihenk olmalı, bizlerin düşüncesine, ahlâkına, hareketine, usûl ve tarzına ışık tutmalı, yön ve renk vermelidir.

Onun için; bizler de, imanî, ahlâkî, fikrî, ilmî, irfânî ve amelî yönden 'KEMAL' mertebesine ermek için çaba sarfetmeli, her yönden 'CANLI KUR'AN' ve 'MÜCESSEM İSLAM' hâline gelmek için çalışmalıyız. Ondan sonra da, kendi evimizin içerisinde bulunanlardan (Anne, baba, zevce-zevce, kardeş ve sair akrabalarından) başlayarak, kabile ve komşularımıza, kendi bölgemiz halkına bu lâhî mesajı sunmalı; Allah'ın yegâne dini ve nizamı olan İSLAM'ın insanlık hayatının tüm yönlerine hükümler olması, şirk-küfür ve zulüm düzenlerinin yıkılması ve tüm pis izlerinin temizlenmesi için bütün gücümüzü ve imkânlarımızı seferber etmeliyiz...

İnsanlara, Resülüllah'ın (AS) yaklaştığı şekilde,

hitap ettiği uslubla yaklaşip hitab etmeli; her nevi kaba, sert, haşin, dağıtıcı-kırıcı hallerden, tekebbür, tezellül, riyâ, tasannu ve dâlkavukluklardan fersâh fersâh uzaklaşmalı; yaldızlı, yapmacık, edebî, fantazî, kelâmî, lügavî, felsefî.. ifadelerden şiddetle kaçınmalı; az-öz, net ve açık bir dil ile insanlara Allah'ın dinini ulaştırmaya ve sâdece Allah'ın rızâsını kazanmaya çalışmalıyız...

'İMAN ETTİM!' diyen bedevî-ümmî günâhkâr müslümanları aslâ hedef almamalı, onları tekfir, tadlil ve techil ederek bizlerden ve İslâmî hareketten nefret ettirmemeliyiz, dostça; kardeşçe islâh ve irşâd yoluna başvurmalı, böylece cephemizin güçlenmesine yardımcı olmalıyız. Aslında; fikrî-itikâdî ve amelî yönden 'MUSTAZ'AF' bırakılmış, esir-mahkûm ve mazlûm durumunda olan alt tabaka kâfirleri bile hedef almamalı, onları müstekbir-egemen tağutî güçlerin esâretinden kurtarmak için çaba sarfetmeli; 'TEK HEDEF' olarak da 'HAKİM' durumda olan kâfirleri ve müstekbirleri almaliyiz. Çün-

kü; bütün peygamberler ve Resül-ü Ekrem (SAV) dahi böyle yapmış; tabandaki ezilen, fakir-fukara ve esir-köle durumunda olan kâfirleri değil;.. hakim olan tağutî güçleri, örneğin; Nemrutları, Fir'avnları, Şeddadları, Ebucehilleri ve onların 'ÇEVRELERİ-Nİ'; onların şirkini-küfrünü (düzenlerini) ve onları sembolize eden putlarını ve gönüllü savunucularını 'HEDEF' olarak seçmiş, câhil halka ise acıyarak 'KURTARICI' ellerini uzatmıştır...

Bizler, 'CAHİLİ TOPLUMDAN SOYUTLANA-LIMI?' terânesiyle, tağutî düzenlerin tasallutu altında bulunan, 'OKUL, FABRİKA, BÜROKRASI..' gibi görev yerlerinden (me'murluk, işçilik, öğrencilik, öğretmenlik... kadrolarından) istifâ etme-ettirme kampanyası da yaptırmamalı; 'KADROLAŞMA' yaygaralarıyla tağutî düzenlerden makam-mevki (daha doğrusu kemik) kapma kampanyasına da başvurmamalı; bu tür 'BOYKOTÇULUĞUN' ve 'DALKAVUKLUĞUN' İslâm'la uzaktan-yakından alâkası olmadığını bilmeli; İslâmî hareketin tabîi ve insiyâkî seyrine göre fitrî bir çizgi ta'kib edilmeli; bir kısım elemanların, bazı kereler 'tağutî kurumlarda' görevli bulunmakla, bir kısmının da -gerekli olan durumlarda- resmî görevlerden uzak bulunmuş olmakla.. İslâmî harekete katkılarının daha fazla olacağı bilinmeli; bunun tesbit işini, müslümanların 'ULU'L -EMR' in kararına; böyle bir kararın mümkün olmadığı durumlarda ise, İslâmî hareketin fitrî ve tabîi seyrine; ve 'TAVİZSİZ, EN VERİMLİ HİZMET' anlayışına bırakılmalı; böylece, İslâmî hareket için 'ESNEKLİK' ve 'MANEVRA GÜCÜNÜN ARTTIRILMASI' esâs olarak alınmalıdır. Ki; bütün Enbiyânın (AS) ve Resül-ü Ekrem'in (SAV) mübarek hayatlarında ve hareket metodlarında bu tür tarz ve tavrı müşâhede ediyoruz...

Çok kıymetli ve fedâkâr çocuklar!..

Sizler de bilirsiniz ki; Allah'ın Yüce Resülü ve hiç bir Peygamber (Allah-u Teâla'nın sonsuz selâti ve selâmı hepsinin üzerlerine olsun!..), buldukları zamanın tağutlarına 'İSLÂMÎ HİZMET' ve çalışma için başvurmamış, onlardan bu hususta 'İZİN' alma yoluna gitmemiştir. Zâten, böyle bir yola başvurmaları İMANA VE İSLÂMÂ temelden zıt ve aykırıdır. Zirâ; Peygamberler, bâhusus Resül-ü Ekrem (AS),

İslâm dışı hakim olan tağutî düzenleri yıkmak için gelmiştir. O düzenleri 'YIKMAK' istemelerine, hakim olan o tağutî düzenler, elbette izin vermeyecektir. 'YIKMAKTAN' feragat etmek ve bunu da o hakim olan düzene gerek sözlü ve gerekse yazılı olarak bildirmek ise, baştan başa İSLAM DIŞI bir yoldur. Bundan dolayı da, hiçbir Peygamber ve Yüce Resül (SAV), aslâ bu tür 'TA'VİZKAR' ve 'UZLAŞMACI' bir yola başvurmamış, katiksiz ve karışksız bir İMAN VE İSLAM' ın hükümrânlığını esâs almıştır. Bunun yolu da, 'TEBLİĞ-DA'VET' ve 'CİHAD-KİTAL' adı verilen İlâhî-Nebevî metod'dur...

Bundan dolayı; Parti-demek-sendika-vakıf-yurd-bürokratik-demokratik.. yollarla İSLAMA HİZMET(?) anlayışını esâs almış bulunan müslümanları 'TEKFİR' etmeden ve 'HEDEF' de almadan, kardeşçe nasihatlarla ikâz etmek, Resülüllah'ın başvurmadığı böyle sakat bir yoldan onları ayırmaya çalışmak, çok güçlü ve şümüllü İLÂHÎ-NEBEVÎ 'TEBLİĞ-DAVET, CİHAD-KİTAL' usûlünü ihyâ ederek İMAN CEPHESİNİN 'MERKEZİLİĞİNİ' sağlamaya uğraşmak, imanî ve islâmî bir vecibe olarak karşımıza çıkmaktadır...

Allah'ın Yüce Resülü (SAV), fikrî ve kavli tebliğin her türüsünü büyük bir liyâkat, ciddiyet ve azâmetle 'TAVİZSİZ' bir şekilde yerine getirmeye çalışınca; hakim olan tağutî ve müstekbir güçler büyük bir infiâl ve tepki içerisine girmiş, akla-hayâle

ARZ-I MUKADDES!..

Kanlı Hançer mi Filistin, o ne?.. Bağrında senin!..
Sana gökler ve zeminler ediyor, şimdi enin...

Söyle, ey arz-ı mukaddes ki; hâriminde o kim?..
Görecekmiydî gözüm, haydudu sinende mukim?..

Çiğniyor kahpe ve en kirli ayaklar işte;
Sana mahzûn bütün ervâh, duruyor peyveste!..

İşte çiğnendi haremghâh; yıkılıp böyle hudud;
Hem de milletler içinden, o zelil kavm-i yahûd!..

Şimdi gördükçe hâreminde gezen mel'unu;
Sarsıyor ruhumu dehşet, hele andıkça bunu...

Söyle; milyonla şehidin kanı olsun mu tebâh?..
Yeter ey millet-i mermume, yeter oldu sabah...

Enblyâ yurdu Filistin, şühedâ medfeni'dir...
Hangi İmana sığar? Bu suskunluk böyle nedir?..

Yıkılırken o aziz medfen-i Eshâb-ı Nebî,
Seyredin öyle mi?... Eyvâh, ne feci' ya Rabbi!..

Kanlı yaş 'âr' ile dök; şimdi çekil bir sapaya,
En zelil kavm seni benzetti bugün maskaraya!

Daldım, yine hicrâna bugün dert ile yandım;
Andım koça mazî, seni hûsrân ile andım...

Hançerledî kalbgâhımı bir kavm-i necîs de,
Bir aks-i sâda yok mu âceb, sendeki his'de!..

Dâ'vâcı olur ruhları ecdâd-ı Necîbin,
Ufkunda dururken kanı Eshâb-ı Gûzîn'in...

Kirlendi mülevves o ayaklarla ceziren,
Peygamberin ister onu def' etmeni senden...

Her zerre-i Hâk'in ki senin, arz-ı mukaddes!..
Her lâhzâ olur, türü tecellilere mâ'kes...

Milyonla şehidler, hanî sinen'de mukim'di?..
En kirli ayaklar eziyor göğsünü şimdi...

Bir ülke ki; her zerrisi bin 'hâtirâ' saklar..
Davran ne durursun, yine sarsılsın ufuklar...

Silkinmeni bekler, duruyor baksana eyyâm..
Davran-yine arslan gibi, manzûme-i İslâm!..

Etsin mi nifak, alem-i İslâm'ı perişân?..
Tevhid'e sarıl, azm'e yapış işte 'nigâhban!..'

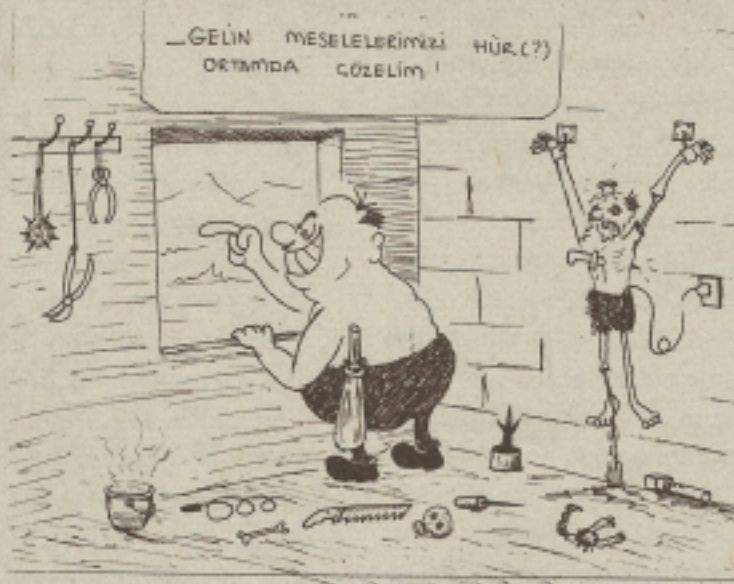
Muhammed' eş-Şarkî

DGM'DEKİ DURUŞMAMIZ

15 AĞUSTOS'DA!...

Dergimizin 3. sayısında yer alan Hizbullah HAKVERDİ'nin Irak İslâm İnkılabı 'Meclis-i Alâ' Reisi Sayın Seyyid HEKİM ile yaptığı mülâkatta, "T.C.'NİN DEVRİMLERİNİ HEDEF ALICI, T.C.'NİN YIKILARAK YERİNE İSLAM DEVLETİ'NİN KURULMASINI AMAÇLAYICI" propagan-da unsurları bulunduğu gerekçesiyle İstanbul 2 no'lu DGM tarafından, T.C. Kanununun 163. maddesine muhalefetten dolayı aleyhimize açılan da'vanın ilk duruşması 13-Haziran-1990 tarihinde yapılmış, ancak, bazı nedenlerden dolayı mahkeme, 15-Ağustos-1990 tarihine ertelenmiştir.

Allah-u Teâla'nın Yüce nizamını savunmanın imanî gereklilik olduğuna yakinen inanan ve bu mukaddes da'vanın İlâhi şûûruna ermeye çalışan dergimizin, konuyla alâkalı muhakemesine, 15-Ağustos-1990 tarihinde İstanbul 2 no'lu DGM' de başlanacaktır...

MURAKABE KÜRSÜSÜ

"BİSMİHİ TEALA

Hamd, Alemlerin Rabbi olan Allah'a, Salât ve selâm, put-perestliğe dayalı Mekke tağutî rejimine son veren, **İslâm İnkılabı** meş'alesini elinde bulunduran ve bizlere mirâs bırakan, harb ve rahmet Peygamberi büyük **İslâm İnkılabı önderi** Hazret-i Muhammed'e, Ehl-i Beyti'ne, Ezvâcına, Eshabına ve **inkılab** meş'alesini ta'kib ederek sürdürmüş olan Merhum İmam Humeynî'ye ve halefi Emir'el-Mü'minin Ayetullah Seyyid Ali Hameneî'ye ve tüm Hizbullah ümmetine olsun!..

Müstekbir güçler tarafından ezilmiş, hakları ellerinden alınmış, kendileri gibi bir beşere ve beşerî düzenlere (Komünizm, lâisizm, kapitalizm vs.) kulluk ettirilen mustaz'afları; ve tüm insanları Alemlerin Rabbi olan Allah'a kulluk ettirmek, izzet ve hürriyetlerine kavuşturmak için gönderilen Son Peygamber Hazret-i Muhammed Mustafa'(s.a.v.)'nin, ahirete irtihâl etmek üzere bulunduğu son anda bile, İnkılabî misyonu üstlenmiş İslâm askerlerini sefere gönderirken, tek hedefi, hiç şüphesiz, **"yer yüzünde fitne kalmayınca ve din, yalnız Allah'ın oluncaya kadar kâfirlerle savaşınız!..."** anlamındaki ayetin gereğini yerine getirmektir... Bu Yüce Peygamberin (s.a.v.) kutlu yolunu sürdüren İran'ın Hizbullahî müslüman halkı, dirâyetli Rehberleri İmam Humeyni (r.a.) önderliğinde; Fir'avn'ların, Ebu Cehillerin lâ'netli yollarının semeresi ve devamı olan İran'daki tağutî (şehinşâhlik) rejime son vererek İran'ın ve cihanın semâlarında **"lailahe illallah"** bayrağını dalgalandırmıştır..

Şüphesiz ki, emperyalist güçler ve onların uşakları, dünya müslümanlarının bu 'Tevhidî' bayrak altında-etrafında toplanıp 'Emir'el-Mü'minin' Ayetullah Seyyid Ali Hamani'nin ve İslâm İnkılabı'nın güçlü ve cihan-şümül rehberliğinde **'İlâ-yı kelimettullah'**ın tüm dünya'da dalgalanmasını önlemek için, kendi tekelindeki kitle iletişim araçları vasıtasıyla müslümanların **İslâm İnkılabı**'na beslemiş oldukları muhabbeti ve sempatiyi, kin ve nefrete dönüştürmek amacıyla çok yönlü soğuk savaş açmışlardır. Çünkü; sıcak savaş, İslâm'ın zaferiyle ve küfrün yenilgisiyle son bulduğundan, emperyalistler, tüm güçlerini

soğuk savaş için seferber etmişlerdir...

Tarih boyunca İslâm ile küfür, hak ile bâtıl, tevhid ile şirk mücâdelesini devam etmiş olup, Hizbullah olanlar, **'tevhid'** bayrağı altında; tağut ve şeytanın askerleri ise, **'şirk'** ve küfür bayrağı altında mücâdele vermişlerdir. Asr-ı Saadette, küfrün hedefi, genç Medine İslâm devletini yok etmektir. Aynı küfrün bugünkü hedefi ise, Asr-ı Saadetin uzantısı olan genç İran İslâm Cumhuriyetini (devletini) yok etmektir. Hizbullah ile Hizbuşşeytan'ın karşı karşıya geldiği bu günde, küfrün kültürel komplolarını ve entrikalarını, çıkarmış olduğunuz **'Davet'** dergisi ile etkisiz hâle getirmeye, gerçekleri bizlere ulaştırmaya, İmametin önemini-farziyetini Hizbullahî müslümanlara duyurmaya cehd ve gösterdiğiniz gayretten dolayı; ve sınırlı da olsa, böyle bir iletişim aracına ihtiyaç duyduğumuz ve muhtaç olduğumuz bir günde, Hizbullahî müslümanların sesi olduğunuz için, siz **Davet** âilesine nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. Size ancak, Allah râzı olsun diyebiliyor, **İslâm İnkılabı** çizgisini ta'kib etme gücünü vermesi hususunda ve bunun sürekli olması için Allah'ın yardımlarının sizinle olmasını temenni ve niyâz ediyorum...

Emperyalistlerin tekelindeki kitle iletişim araçlarının etkisinde kalarak, ilâhî menşe'li İran İslâm İnkılabına karşı mezhebî, kavmi gibi.. ferî mes'eleleri taassuba dönüştürdüklerinden dolayı gaflete düşüp de İran coğrafyasında yükselen ve tüm cihanı etkisi altına alan **'tevhid'** bayrağı altında yer almaları gerekirken, tam aksine **İslâm İnkılabı**'na karşı tavır almakla ve açık(?) aramak ve hata bulmak için gayret sarfetmekle uğraşarak, farkında olmadan emperyalistlerin piyonu durumuna gelen ve cihan-şümül **'İslâmî Vahdet'**in oluşmasını engellemeğe çalışan bir kısım gafil müslümanlar, inşaallah **'Davet'** dergisinden yükselen feryâdlar sayesinde uyanacak, **'tek ümmet'** ve **'Hizbullah'** câmlâsı içerisindeki (vâcib olan) yerlerini alacaklardır..

Bu vesileyle; tüm Hizbullahî müslümanların ve sizlerin, **İslâm İnkılabı**'na sıkılan (her türlü) kurşunların, dolayısıyla, hatta bizzât **İslâm**'a sıkıldığını ve müslüman olmamız hasebiyle de bu hâin kurşunlara karşı göğüslerimizi siper ederek **inkılabımızı** korumakla mükellef olduğumuz, **"ne doğu'dan, ne de batı'dan esinlenmeyen"**, sâdece **"ilâhî nurdan- vahiy'den"** beslenen bu **'Furkan'** ağacını (İran İslâm

İnkılabı'nı ve devletini) kanlarımızla, gözyaşlarımızla, duâlarımızla sulayarak ve biâtlerimizle (İtaatlerimizle) besleyerek tüm dünya'da 'kök' salmasını sağlamamız gerektiğini, her zaman gündeme getirmeliyiz ki; 'Allah-u Ekber' feryâdlarının yalnızca İran'da değil, tüm dünya'da, evet 'tüm dünya'da yükselmesini sağlamış olalım... Aksi takdirde; Cenab-ı Hakkın bu nurlu ve kutsal ni'metine karışı 'küfrân-ı ni'met' etmiş oluruz.. Zâten, gerçek İslâmî Tevhîd; 'tek ümmet', 'tek devlet', 'tek ordu' ve 'tek komutan (imam)' olayı değil midir?..

Selâm olsun; hak, adalet ve hürriyet yolunda mücâdele edenlere!. Selam olsun; Hizbullahî müslümanlara ve onların Başkomutanı olan Emir'el-Mü'mininin Hamane'ye ve O'nun sürdürdüğü Kur'anî-Nebevî çizginin savunucularına ve tâbi'lerine!..

Muhammed BEHEŞTİ

Fırat Üniversitesi,

Mühendislik Fakültesi / ELAZIĞ"

"BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM ve bihi Nestain

Sayın "Davet" dergisi yetkilileri;

Derginizin ikinci sayısı tevafulken elime geçti. Bu vesile ile bu mektubu yazıyorum.

Evvelen çıkardığınız dergiden dolayı bu işe emek veren herkesi tebrik ederim. Dareyn "Ed'afen mudaa-feten" mesabesinde olur inşaallah-u Teala.

Son birkaç senedir çıkan İslâmî dergilerin çoğu, ya diğer dergilerin, ya da kendi kendinin tekrarı olma derekesinden kurtulamamaktadır nedense. Bu ise hem hazırlayanlar, hem de okuyucu için fuzuli vakit ve nakit kaybindan başka bir işe yaramıyor. Ben kendi adıma, elime aldığım bir derginin ancak 3-4 sayfasını sıkılmadan okuyabiliyorum.

Davet'in farkını ise daha "Takdim" kısmını okurken aşikare kavramak mümkün. Sevgili Üstadımızın mübarek cümleleriyle ve asrın şanlı inkılabına ve onun aziz Rehberine (rahimehullahu aleyh) muhabbet cümleleriyle tezyin olmuş derginizi adeta yutarcasına okudum. Şimdi derginiz elden ele dolaşıyor.

Bizim toplumumuzda yerleşik bir kanı vardır; Risale okuyan İnkılabî sevmez, İnkılabî seven Risale okuyamaz. Benim bulunduğum çevrede bu sının zorlayan insan sayısı parmakla sayılacak kadar azdır.

Bu tür bir fikri yapılanmaya sahip olmak, umum İslâmî cemaatlerden tecrit edilmeyi de beraberinde getirir. İşte bu atmosfer içinde, inkılabın ve Risalelerin meftunu bizler, kendimizi pek garip ve yalnız hissederdik. Tutarsızlığımıza dair yapılan saldırılara bazan kendimiz dahi aldırır ve "bu yaptığımız gerçekten de tutarsızlık mı?" zehabına kapılırdık. Şükür ki "Davet" bizim istiskamıza ab-ı hayat oldu. Bizler gibi düşünen birilerinin varlığıyla ferahlandık.

Muhterem "Davet" dergisi yetkilileri, Derginin en hoşuma giden yerlerini saymaya kalkarsam, sanırım boş sayfada "İçindekiler" kısmını alıntılama gerekecek. Fakat Hizbullah Hakverdi'nin "İslâm İnkılabı Güneşi Doğarken" yazısının, Kur'an-ı Mucizul Beyanın pek şaşıklı bir mucizesine ve onun akıllara durgunluk veren icazına tanıklık ve şahadet etmesi habesbiyle, hassaten önemli olduğu kanısındayım. Yine de bu yazıdaki mevzu üzerine son söz:(Vel-ilmü İndellah)

Müsbet çalışmalarınızdan biri de "Cevşenül Kebir'i" yayınlama kararınız. Bizler yarım yamalak arapçalarımızla bu tür marifet huzmelerini kavramaktan pek uzağız. Belki bu vesile ile bu konuda yeni bir adım atmış oluruz. Ayrıca "Kasîdetül Celcelütiye" gibi elmas parçalarını da sayfalarınız arasında mealleriyle birlikte görmek bizleri mesrur edecek(...)

Çalışmalarınız ikame, ihya ve ihlası dileğiyle... Baki Selâm..

Esin Karaüzümcüoğlu ÇUBUK / ANKARA"

"BİSMİHİ TEALA

Alemlerin Rabbi Allah-u Teâla'ya (c.c.) hamd-ü senalar olsun; Sevgili Peygamberimize selât ve selâm olsun!

Esselâmü Aleyküm

Muhterem Kardeşim;

(...) Sizi hasretle kucaklarım. (Ancak Müslümanlar Kardeşidir) Siz de, benim kardeşimsiniz. Tanışmak bugün nasip oldu. (...) Kardeşim burada 34 müslüman var. (...)

Allah'ın rahmeti, sevgisi üzerinize olsun. Rabbim, yardımcınız olsun. Mutlak sevgi ve selamlarımla...

Mustaz'af Kardeşin:

Ahmed KOCA

P.K. 47 B-3 GAZİANTEP"

MURAKAB.E KÜRSÜSÜ

Bismillahirrahmanirrahim

"Aziz kardeşler"

Evvelâ; bütün hayırlı işlerinizde muvaffakiyetler diler, Cenab-ı Hakkin sözleri cinni ve insi şeytanların şerrinden muhafaza etmesini niyaz ederim. Davet dergisini gücüm oranında takip ediyorum. Bir kardeşiniz olarak sizden Davet dergisinin şubat sayısında yayınladığınız İmam Humeyni (r.a.)'nin posterini rica ediyorum. Eğer şubat sayısı var ise. Gerçekten Davet dergisinin bütün çıkan sayılarını takip etmiyorsam da elime geçtiği sayıları gerçekten bütün konularıyla çok güzel, sizden Allah razı olsun....

Allah'ın selamı bütün Mü'minlerin üzerine olsun.

Bacınız Züleyha Mecit
Osmaniye-ADANA

Bismillahirrahmanirrahim

"Onların (başlarına) bir elim durum isabet etse, "Biz Allah'tan geldik ve tekrar ona dönücüleriz" derler.

Bugün dünya müslümanlarının sesi, cihanşumul İslâm'ın günümüzdeki banisi, tüm dünya müslümanlarının hamisi, yalın ayaklıların destekleyicisi, tüm müstekbir güçlerin, korktuğu tek şahıs, büyük veli Hz. İmam Rıdvanullahî-aleyhanın fani dünyada bizleri yalnız bırakarak ebedî aleme irtihalinin birinci yıldönümü münasebetiyle sizlerin ve tüm dünya müslümanlarının başları sağolsun.

Ki; Hz İmam'ın hayatı, zulüm, dert, işkence ve sürgünlerde geçerek, bıkmadan, yılmadan tekrar Muhammedî İslam'ı ihya etti. Ve bunun muhafazasını da biz aciz müslümanlara bırakarak Alem-i Ahirete irtihal eyledi..

Bizler, imamın yetiştirmiş olduğu yüzlerce lâle bahçesinin muhafaza-kârlığını yapmayı, işlerimizi hüznle kaplattıran bu acı ayrılıştan sonra, daha bilinçli bir şekilde yapmalıyız.

Lale bahçesinde yetiştirmiş olduğu o lâlelerin asli fonksiyonunu icra etmesi için, onların solmamalarını temin için elimizden gelen her türlü yardımı esirgememeliyiz.

Öyle ki, o temiz havayla, lâlelerin içleri ferahlatan havasıyla teneffüs ederek, ciğerlerini besleyen değerli şahsiyetlerin vucuda gelmesini temin edebilelim. İnşallah onun ekmiş olduğu tohumlar büyüyerek yerin altındaki kayaları deldiği gibi, parçaladığı gibi tüm dünya müstekbirlerinin tahtını sarsacak, mustazafların, yalınayaklıların feryadı, sığınağı olacaktır... Allah Hz. İmam'ın yerini cennet mekân etsin, yeni imama uzun ömürler ihсан etsin. Amin.

Allah'ın nusreti yardımı cemaatin (imamî toplumun) üzerinedir. Vesselam...

Her nefis (muhakkak) ölümüm tadacaktır"

Ahmet Figan/Diyarbakır

Rahman ve Rahim Olan Allah'ın Adıyla

Sonsuz Hamd-ü senalar yüce Allah'a, selatüselamlar kâinatın serveti Hazreti MUHAMMED'e Hak yolu önderleri seyyitlere. Valilere Mürşitlere ve Hizbullahî kardeşlerime selamol-sun!

Can kardeşlerim Davet Dergimizin bir kitapçı vitrininde görüp aldım. Okudum. Öptüm koynuma (göğsüme) bastım. Kendi kendime dedim Yarabbi sana şükürler olsun. Böyle erkekçe (ürkekçe değil) yazılar yazan bir dergimiz çıktı.

En beğendiğim yaptığınız ön sayfa ve arka sayfadaki resimler (afişler)..? Hatta kendi kendime şöyle diyorum keşke İslam'ın -ve insanlığın düşmanı olan büyük şeytan Amerika ve onun kardeşi Rusya ve bunların çocuğu olan İsrail'in- rencide ve düşmanımız olduğunu gösterir posterler yapıp dergide ekde verebilirsiniz hiç olmazsa, kahve lokanta v.s. benzeri yerlere asarız. Dergiyi almayan da o resimi görür İnşallah uyanır...

Selahattin Putkiran/VAN

Bismillahirrahmanirrahim

Allah'ın yüce selamı, sizin ve sizin gibi yürekten Hak davasına sarılanların üzerine olsun.

Çalışmalarınızdan dolayı, Allah sizden razı olsun ve muvaffak eylesin. Davet dergisini çok beğeniyorum. Hizbullahî kardeşlerim, gerçekten olayların üzerine tavizsiz ve korkusuz bir şekilde giderek gerçekleri dile getirdiğiniz için, eminim ki, bir çok kimse tarafından tasvip ediliyorsunuzdur. Ama biz müslümanlar için, bildiğiniz gibi, bazı çevreleri memnun etmek değil, sadece Allah rızası içindir. Resulullah (s.a.v.) İslam'ı insanlara tebliğ ederken, bütün kitleyi karşısında bulmuştur. Fakat bütün bu zorluklara rağmen, onlara uymadı. Ve davasını Allah'ın razı olduğu şekilde sunmaya devam etti. Bize düşen de, Resulullah'ın İslâm'ı tebliğ ettiği şekilde, tebliğ etmemizdir. Hak yolunda çalışmalarınızın devamını yüce Allah'dan diliyorum. Allah'a emanet olunuz.

Selam Hak yolunda yürüyen HIZBULLAHİLERE

Hatice Uçar /MALATYA

Ayrıca: Gaziantep E tipi cezaevinde: Yıldırım Temizalp; Sürmeneden: Mahmut Balcı; Bursa'dan: Muhammed Çağrı; Mersin'den: Hidayet Tesimullah; Pazar/Rize'den: Mehmet Günaydın; Samsun'dan: Serpil Bahtiyar; Kayseri Vahdet Vakfından: Zekeriya Ergüneş; Gaziantep E tipi cezaevinde: Ahmet Koca; Almanya'dan: Ömer Şimşek;... ve diğer kardeşlerimizin mektupları elimize geçmiş olup gereken işlemler yapılmıştır.

Rabbul Alemin; biz aciz kullarını, sizler gibi şuurlu ve basiretli kardeşlerimize lâyyık eylesin. İslâm'ın zaferi ve küfrün hezimetini için sürekli duâlarınızı bekleriz... (Mektupları gelen diğer kardeşlerimizden cevaplarını, isteklerini ve gerekenlerin alıntılarını, gelecek sayılarımızda peyder-pey ele alacağız.

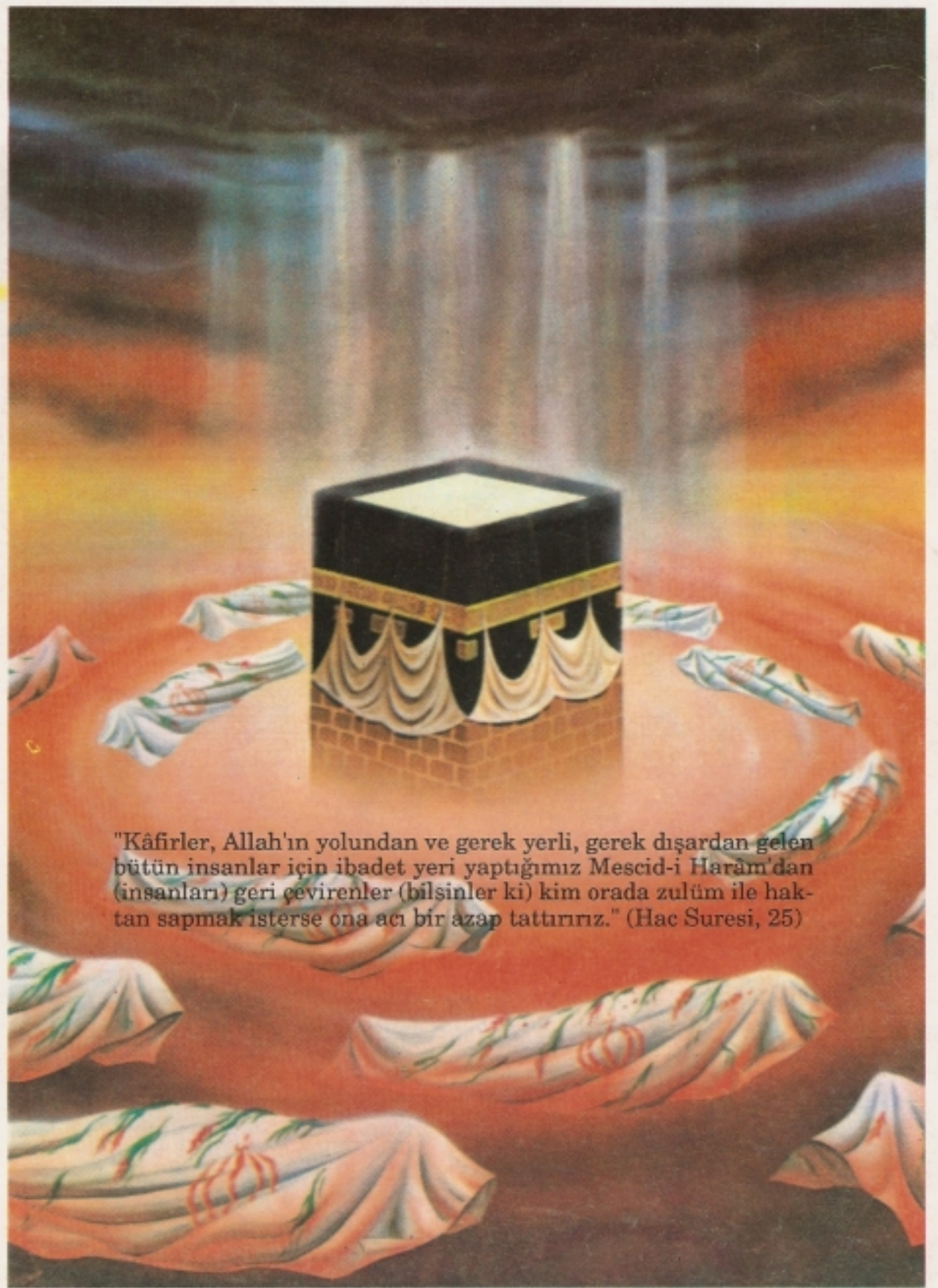

Allah'ın emin beldesini işgal etmiş olan habis Suudiler, Büyük Şeytan Amerika'nın emriyle müslümanları hunharca katlediyor.

Herkesten intikam alınmalıdır(!)
"Müşriklerden uzak" olduğunu ilan edenin başı yarılmalıdır!!

(Al-i Suud)

"Kâfirler, Allah'ın yolundan ve gerek yerli, gerek dışardan gelen bütün insanlar için ibadet yeri yaptığımız Mescid-i Harâm'dan (insanları) geri çevirenler (bilsinler ki) kim orada zulüm ile haktan sapmak isterse ona acı bir azap tattırırız." (Hac Suresi, 25)